

ARHONDOLOGIA MOLDOVEI

— AMINTIRI ȘI NOTE CONTIMPORANE —

de

PAHARNICUL CONSTANTIN SION

CU O PREFAȚĂ ANALITICĂ

de

GH. GHIBĂNESCU.

Î A Ș Î

TIPOGRAFIA BUCIUMULUI ROMÂN
1892.

ARHONDOLOGIA MOLDOVEI

PREFAȚA

I

Importanța publicațiunii de față să vede de la sine. În acest timp, cînd e așa de viu interesul de a ști cît de multe despre trecutul nostru, cartea de față e bine venită. Ea ne spune multe amănunțimî despre clasa boerească, așa cum a văzut o, simțit-o și apreciat-o autorul manuscrisului, paharnicul C. Sion. Nu sînt 50 de ani, de cînd s-au destîntat pronomiile de clasă și totuși foarte puține știm noi cești tineri despre trecutul clasei boereșii. În vîrtejul ce a apucat țara noastră spre reforme, am ajuns a nu ne mai cunoaște; și aceasta e așa de adevărat, că cetînd acest manuscris, vechiî numai de 35 de ani, pare că cetești de o societate alta de cît cea romînească; așa de tare s-au schimbat lucrurile.

V. Alexandri în „Viața lui C. Negruzzi“, a descris clasa boerească ca manifestare de stradă, ca raporturi oficiale, ca erarhie socială; Pah. C. Sion vorbește tot de această clasă, dar ca origină, ca fire. Unul să complectează prin altul și fericiți sîntem că putem spune astăzi de boerii din Moldova, care li-i obîrșia, care li-i firea.

Grăție organizării Statului Român din trecut istoria Moldovei de la întemeierea sa pînă azi nu e de cît povestirea intrigilor și actelor de slugarnicie, săvîrșite de boerî în curs de 500 de ani. Cronicarii, boerî de rasă, amintesc cu fală de

II

boeri, *stîlpi țării*, povestind și cele mai mici intrige țesute de boeri contra domnului.

Întreaga istorie de pînă acum a Moldovei, să referă numai la domn, la curtea sa și la curtenii săi, ca și cum întreaga istorie, a unui popor să rezumă într-un om, fie acela chiar uns a lui D-zeu. Alătura de domn, erau boerii, pepiniera, din care să preparaș aspiranții la domnie prin intrige, trădări și corupțiune.

E unică în felul său istoria acestei clase, care n-a lipsit de-ași avea poezii săi, cronicarii săi, adoratorii săi. Și cînd te uiți mai de aproape din ce elemente era constituită, care au fost tapetele prin care s-a ilustrat, te miri de unde atita cinste și vază!

Pu-ă prin condițiuni sociale, de a da mîna cu asupritorii, totdeauna au gravitat cîtră străini, și puțin a lipsit de nu s-a turcit, grație altor cauze, iar nu putinței de conservare a neamului. Nu clasa avută își menține naționalitatea, ci prostimea, țărănimea. Interesele celor avuți mai de grabă să împacă cu asupritorii de cît cu asupriții. Așa în Transilvania nobilimea Romîna s-a maghiarizat, în Bulgaria și Serbia s-a turcit; iar la noi a oscilat în toate părțile, unii s-au Turcit, alții s-au făcut Poloni, alții Ruși, după timpuri și împrejurări.

În traful său clasa boerească s-a priment întru una. Mică și restrînsă la început s-a înmulțit mai apoi prin mila domnului. În a cărui mîna stătea putința de a înalța sau scobori din treapta boerilor pe ori ce boer. Cînd cetim lista boerilor din secl. XV-a ne găsim în plină influență slavonă; pare că Moldova e un colț din marea Rusie, și totuși aceia au fost eroii lui Ștefan cel Mare, de care s-au învrednicit cronicarii și rapsozii, cum zice Eminescu. Familiile boerești, care au fost în cele dintăi trepte sociale în suta a XV-a, încep a cădea în suta a XVI-a, cînd alte nume apar pe arena politică. Fie-care

secol și-au avut ideile sale și oamenii săi; ne convingem de aceasta ușor inspectând lista boerilor, așa cum am întocmit o la finele vol. XVIII din *Uricar*.

Clasa țocrească era lesne primitoare de elemente nouă. Îndată ce influențele politice s-au schimbat, în urma unor întâmplări exterioare, boerii erau cei întâi care își schimbată tactica. Cum începea să simți influența greacă în țările române, prin numirea directă de către Poartă a domnilor Greci, boerii pentru a-și căpăta grațiile noilor domni deschideau familiile lor la toți rengații și astfel îngroșau clasa lor cu un puternic element străin; prin aceasta s-a ajuns că în secolul al XVII și jumătatea întâia a secolului al XIX-lea clasa boerească din Moldova era plină de greci; în secolul al XV-lea Moldova dădea aspectul unei provincii Slavone, acum în secolul al XVIII-lea pare că-i o provincie Grecească, așa de tare s-au împes- trițat familiile *).

Paharnicul C. Sion vorbește despre boerii așa cum i-a apucat el, când nu-și bazaă boeria pe o faptă ilustră, sau pe o tradițiune familiară, ci pe sume enorme de bani, sau pe alte fapte adesea ori necinstite.

Să schimbasesc acum lucrurile. Domnișii întinsese dreptul ce-l avea de a da rangurile pe o scară mai mare. Erau anumiți telali și samsari, care traficaă titlurile de nobleță, în schimbul unor sume adese-ori fabuloase. Ajunsesc lucrurile la aceasta că boeria era o belea. o pacoste pe țară, din care nu profita de cit domnul.

*) NOTĂ. Făcând o socoteală a numelor de familie după origină, iată cam care e raportul. Din 700 de familii, câte cuprinde manuscriptul de față, 400 sînt romîne, mazili și razeși, 200 sînt de origină greacă, de cea mai rea specie, 60 de origină bulgară, și 40 de alte neamuri: Armeni, Jidani, Italiani, Nemți, Armăuți, Tataři, Lipoveni, Lehi, Franțuji, etc. Față cu această socoteală versurile lui Eminescu sînt pline de adevăr, că cei ce ne stăpînesc pe noi azi sînt: *Grecotei cu nas supțire, Bulgăroi cu ceafa groasă.*

IV

Faptele de natura aceasta sînt nenumărate în manuscrisul de față.

Autorul, păharnicul Constantin Sion apreciază pe boeri ca Romîni, ce ține la țara lui, și deplînge ca un alter Ieremia pe ruinele boerismului, decăzut și festel'it prin nenumărații plăcintari, care își agonisau pitace de boerie în schimbul unor sume de bani.

Autorul poartă o ură neîmpacată Grecilor, și cuvintele cele mai urite le spune la adresa lor, mai la fie-care rînd.

Pe lingă acestea autorul nu uită a ne aminti și de moralitatea acestei clase. E cunoscut că corupțiunea moravurilor e mai mare și mai conscientă în clasele de sus de cît în cele de jos. Dacă raporturile sociale dintre țărani, multe nu sînt morale, adesa această apreciere o dăm din punctul de vedere al legilor, iar nu a cercului lor de viață. Prin cele ce ne spune autorul manuscrisului de față să adaugă încă o notă la distrabalarea morală a acestei clase privilegiate; și cetitorul va ceti la fie-care pas cuvintele triviale prin care să arată aceasta.

Am greși dacă am zice că de oare ce clasa boerească era foarte coruptă ca moravuri sociale, apoi merita soarta ce-au avut-o: *desfîințarea sa*; dar dacă la aceasta adăugăm corupțiunea de moravuri politice, vom fi în tot dreptul de a zice că era cu neputință de a mai trăi ca clasă; să prea învechise; era putredă acum.

Nu piere o țară, nu piere o clasă socială numai prin corupțiunea raporturilor conjugale; peirea vine totdeauna prin corupțiunea politică.

Peirea ta prin tine Istraele! am putea zice și noi de clasa boerească.

Manuscrisul. Manuscrisul e un gros volum în octavo, din hîrtie de diferite colori. Să expli-

că aceasta prin faptul că autorul culegînd notițele de diferite familii în răsîmpurî deosebite a redactat acele notițe pe ce hîrtie i-a căzut la îndămînă; de aici și nepotrivirea în scriere; pe alocurea deasă și mărunță, pe alocurea rară și mare; dar tot aceiași mîna peste tot. Prin ce împrejurarî, nu știm, de-a trecut acest manuscrîpt în posesiunea domnului D. C. St. Sk. care cu deosebit *interes* l-a înmînat domnului Th. Codrescu. D-sa ca buchunist recunoscut a crezut că e bine de-a tipări și iată prin ce împrejurarî manuscrîptul vede azi lumina tiparului.

Uit a spune că manuscrîptul așa cum e azi orînduit și cusut să datorește *Păr. Arămescu Conon*, în a căruî mîna să afla prin 1887, cum arată o notiță pusă la urmă.

Filele nu sînt numerotate dar sînt ca la 250,

III

Data. Pah. Sion a scris în timp mai bine de 10 ani, de pe la 1844 pînă după 1856; nicăiri n-aminteste de Unire, din contra aminteste de alegerile pentru divanul *Ad-hoc*.

Așa la pag. 87 vorbind de Meletie Mitropolitul spune că Episcop de Roman era Gherasim. Noi știm că Gherasim a păstorit pînă la 1844. Grosul l-a scris în 1852 prin Februar. cum singur spune în multe locuri (pag. 95, 157, 161, 182, 201, 232); unele nume le-a scris după 1856; așa când vorbește de Dodun spune că l-a adus domnul la 1856.

Pah C. Sion nefînd în slujbe supt Sturza și Gr. A. Ghica, s-a îndeletnicit cu adunarea de notițe despre familiile boerești, tocmai în timpul cînd a făurit și falșul izvod a lui Clanău.

*). NOTĂ. După comunicarea D-lui Gh. Sion poetul, pah. Constantin Sion a murit înainte de unire, cam pe la 1858.

VI

În studiul nostru „*Epilogul izvodului lui Clănău*“ (Ur. XVII), am arătat că Izvodul s-a făurit între 1845 și 1856, după ce să alcătuiseră documentele false Sionești între 1838 și 1845. Atît documentele cit și Izvodul lui Clănău spun același lucru ca și manuscriptul de față. Să naște întrebarea : Izvodul lui Clănău să publice în 1856, și să zice că *era de curînd oflat*. Acest Izvod spunînd în Epilog ceea ce spun și documentele Sionești, uimează că autorul a fost același. Mai mult încă. Întrebuințarea ce face pah. C. Sion în manuscriptul de față de acest Izvod înainte încă de a să publica arată că el și numai el e autorul vădit al acestui fals izvod.

Iși închipuia istețul plastograf de documente că creîndu-și pentru neamul lui o genealogie fantastică, și făurind un șir de documente false, cum și lungul izvod al lui Clănău, nu va veni vremea, cînd să vor afla toate itele și urzirile lui. Astăzi grație publicării acestui manuscript putem ști în mod defiuiv că C. Sion dus de interesul de a-și mări neamul, cu scopul de a-și vîri copiii săi în școala de cadetți din Petersburg, a plănuit încă din 1838, o serie de falsuri documentale, pe care pentru a le da aer de veritate le-a postădăuit prin judecătoriiile de atunci. Și apoi s-a pus și a scris Izvodul lui Clănău, operă îndrăzneată, dar biceșnică ca executare; după 10 ani de muncă a găsit pe laudărosul de Boldur de l-a tipărit pe cheltuiala sa, sigur în schimbul unei grase plăți. Asaki a luat lucrul de bun; și am putea bănui o înțelegere rușinoasă. Iar Gh. Săulescul, *primul* filolog român, în entuziazmul lui l-a luat ca marfă bună tocmai pentru că era primul filolog. C. Sion, care făurește Izvodul lui Clănău e cel dintăi, care să folosește de dînsul il citază ca text istoric, căutînd a dovedi un fals prin alt fals. Legenda dar a unei republici la Bîrlad, a unei intruziți a moșnenilor la Iași după retragerea legiunilor erau idei, ce încolțise în capul lui C.

Sion încă de pe la 1833, mai ales în urma publicării Hronicului lui D. Cantemir în 1836.

C. Sion era singurul cunoscător pe vremea sa de toate numele de boeri, probă manuscrisul de față, dar el nu cunoștea de cât Arhondologia Moldovei din secolul XVIII și XIX; ici pe coala câteva nume de boeri mai vechi, despre care încă nu spune mai nimic. Aceasta ne explică colosală grășală comisă de a pune pe boerii, cari îi întilnim numai de la secolul al XVII-lea, în coace figurind pe vremea lui Bogdan și chiar pe la 274 după Cristos. Nici nu putea face altfel. Încă nu să publicase până la 1856 mai nimic din vechile documente a secolului al XV și XVI. Afară de *Arhiva Românească* și „*Magazinul istoric pentru Dacia*“ nu găsim altă publicațiune istorică. Incepuse a apărea Uricariul încă din 1852, dar documentele din el erau mai mult politice și din secolul al XVIIIlea. În lipsa acestora s-a mulțumit cu câteva notițe, ce va fi căpătat prin documentele parțiale cetite de el și lipsit de orî ce spirit critic. a turnat cu grămada de la dînsul pentru a umplea întreg izvodul lui Clănău cu nume nouă de boeri.

Să naște o întrebare: Era cu putință ca tocmai pe acea vreme să fie plastografi de documente, cînd cunoștințele istorice erau slabe, și cum zic unii, nici interesul așa mare? Faptele ne spun că da. Practica scrisului cu slovă veche era generală până la 1860; azi e o specialitate; stăpîni pe instrumentul de scris, lesne putea un îndrăzneț ca C. Sion să faurească acte false, fără a fi împedat de lipsa de cunoștinți istorice, de oare ce interesul era foarte mare. Și nu era numai autorul nostru în această categorie. Cine cetește actele vechi e deprins cu faptul de a vedea că să prezentaū la judecătî acte false în adins facute pentru a dovedi ceva, ce nu era drept. Nu a rare orî la judecată să proba falșitatea acelor documente și eșau ca răsuflate, străpungîndu-le

VIII

la mijloc ca semn că sînt r le. Cite însă din asemenea acte false nu erau luate ca adevărate  i să c stiga  după ele moșii întregi, să desmo tenea  r z  i de r z  iile lor! Iată un exemplu pe care singur pah. C. Sion îl poveste te, fila 306; „Romașcu gasind pe niște *plastografi*, numi i Chițiga  i rotachi C p tin , au făcut teluri de documente,  i-au lătit r z  iile în mai multe mo ii la  inutul Tutovei, apoi nemul mindu-să cu at ta au pornit proces cu m n stirea Frumoasa, Sf. Ioan Gură de aur, Galata  i Cet tuia ca să le ia moșiile, ce de sute de ani le au de la ctitorii lor. Chiar pe supt m n stire cerca cu ni te documente de ei făcute să ia mai jumătate Ia ul de la Curte la vale p n  în Socola  i p n  la cerdacul lui Ferent, peste 3000 de case. Aceasta s-au dovedit *plastografie*, s-au prins pe plas'o. rafi, s-au  nch' s la temni    i s-au trimes la groapa Ocnei pe moșul său stoln. Eni, pe Chițiga  i pe C p tin . Iar Gh. Romașcu a scăpat, a umblat fugar vre-o doi ani  i venind oștile Rus  ti la 1828 s-au schimbat oc rmuirea  i el au rămas fără pedeapsă. Cu toate acestea el însă cu documente de a lui C p tin   i a lui Chițiga s-au jăluit, a luat mulțime de p m nt  i mai ales pe la 1836 av nd  i un frate Iordaki  i mai vrednic de c t el  i fiind holtei  s-au  ncuserit cu Mihai Vodă, luind o fată a unui ban Scirlat Plitos, cioco  de a domnului; l-au făcut s rdar  i same  Tutovei, prin care a căpătat iar  i agiutor,  i a câstigat toate procesele ba încă  i mi  de samavolnicii a s v r it  i toate au rămas bune  i în folosul lor“.

Pah. C. Sion nu uită a spune toate peripe iile acestui fapt. Era dar o *dir * ad nc ,  i n-avea a să teme autorul nostru că va fi prins  i el. El căuta a proba nobleța neamului său stabilind o genealogie m rea  , prin care să  nrudea cu toate familiile mari din  ar . Aici era mai gre  de prins  i numai azi abia putem spune ceva.

IV

Familia Sion. Am avut ocaziunea a mai scrie asupra acestei familii o monografie, publicată în ziarul Românul din 1887 (Maiu-Iunie). Revenim asupra celor zise acolo spre a completa și îndrepta unele date. În 1887 nu să cunoștea manuscrisul de față; tot însă ceea ce ne spune el, știam din alt izvor, pe care l-am numit *notița Sionească*. Ea consună în totul cu manuscrisul de față ceea ce arată că între membrii familiei Sion umbla ca bună genealogia fantastică născocită de C. Sion, fără a ști toți de existența acestui manuscris. Poetul Gh. Sion în *suvenirii Contemporane* voește a arăta că tradițiunea familiei Sion e legată de legenda unui loc de la Coșăști; lucru neadevărat, de oare ce legenda ne-o spune o serie de documente făurite între 1838—1845, și dacă să spune vre-o legendă de Coșăști, sigur că ea va fi fost născocită tot de C. Sion, moșul d-lui Gh. Sion poetul.

Familia *Sion* e originară din satul Coșăști, județul Vasluiului, în vechime al Tutovei, unde găsim că răzeși vechi pe bătrînul *Ionașcu Coșăscul*, singurul arătat pe cale documentală de toate spițele răzeșești. *Ionașcu Coșăscul* forma bătrînul de pămînt după care toți Sioneștii au răzășii în Coșăști și prin împrejurimi. Dar cine era *Ionașcu Coșăscul*? Sigur un răzăș ca toți răzășii, fără titlu; om simplu, care ținea la răzașia lui, fără altă pretențiune de om mare sau familie ilustră. Urmașii acestuia, trăitori în secolul al XIX, în ambițiunea de a fi scoboritori din neam mare, nu s-au mulțamit cu *Ionașcu Coșăscul* ca strămoș, ci a născocit această legendă că pe vremea lui *Stefan cel Mare*, *Demir* fiul hanului de la Crîm, supărîndu-să pe tatăl său din cauza unei validele din harem, a fugit în Moldova și intrînd în oaste la 1462 s-a purtat voinicește, a atras atențiunea lui *Vodă*, l-a făcut portar de

Suceava, apoi spatar și în urmă vornic țării de jos, l-a botezat dându-i numele Dragoș, și l-a însurat cu Dahina, fata lui Oană visternicul, care era cumnat cu Ștefan Vodă. Din acest Dragoș, s-a născut unul *Dumitrașco* parcalab Hotinului, care a ținut în căsătorie pe *Dumitra* fata lui Petrea Clănău spătariul. Dumitrașcu a născut pe *Ionașco Coșăscul*.

Iată dar o genealogie destul de bine înjghebată. Răzășul din Coșăști avea ca moș pe Petrea Clănău și strămoș pe Ștefan cel Mare, pe lângă că să scoborâ în linie dreaptă din hanul de la Crim.

Și cind ne gindim pentru ce motive s-a născocit această genealogie, ne prinde mirarea ! A-nume pentru a căpăta dreptul de a-și trimete copiii la Petersburg în școala de cadeți, unde nu intrau de cît fiii de boeri.

Dar să vedem întru cît e aproape de adevăr această înjghebare genealogică.

Venirea în Moldova a unui Demir de *corenie* (origină) tatar e o pură fantasmagorie. Modul cum motivează fuga e demnă de roman, nu de istorie. Dar pah. C. Sion spune că el a venit în 1462 și că s-a înfățișat la hatmanul *Șendrea*. În lista boerilor (v. Uricar XVIII ad finem) cetim că *Șendrea* apare ca portar de Suceava abia în 6987 (1479) Sept. 2) și ține portăria de Suceava până în 6989 Iuli 8, când moare. Acest *Șendrea* era cumnat lui Ștefan Vodă. Nicî vorbă dar că în 1462 să fi fost portar de Suceava *Șendrea*.

Fugarul de Demir intră în oaste ; să poartă voinicește, și ne spune C. Sion că perind hatmanul într-o luptă cu Muntenii, Demir aŭ luat în pripă comanda și a învins ; pentru această faptă Ștefan Vodă l-a făcut căpitan de jo miri ; apoi în războiul cu Leșii iar s-a purtat voinicește și atunci *oblicindu-l* (aflându-l) Ștefan Vodă cine-î l-a botezat și i-a pus numele de *Dragoș*, făcîn-

du-l portar mare de Suceava, apoi spatar și în fine vornic.

Cite cuvinte ati'ea neadevăruri.

Șendrea moare în 6989 (1481) în lupta de la Rîmnic; iar războiul cu Leșii a fost în 7005 (1497); ar urma dar că după 7005 s-a petrecut scena cu botezul lui Demir în Dragoș, după care apoi a fost ridicat la boerie. Nu știa paharnicul Sion că nu putea fi cineva întâiū portar mare de Suceava și apoi spătar; spătarul era mai mic ca portarul. Apoi documentele ne arată pe un *Dragoș spatar* în 6992 (1454) și *vornic* mare între 6995—6999 (1481—1491), deci cu mult înainte de 1497, adecă de războiul de la codrii Cozminului. Dar ce-l priveau datele pe plăzmuitorul nostru! S-a înșelat și asupra familiei lui Dragoș. Pe cât să știe acest Dragoș era din familia *Bou*, și nu cred că tocmai această familie de *Bou* să fie tătarască.

O dată plăzmuită întreaga acțiune nu ne miră dacă și mai înainte vom găsi tot greșală. Autorul sărea din lac în puț. Acest *Dragoș Bou* spune că a luat în căsătorie pe *Dahina* fata unui *Oană* visternicul, cumnat lui *Vodă*. Intre visternicii lui *Stefan cel Mare*, nu găsim pe nici unul *Oană*, ci pe aceștia: *Stanimir* 1457—1459, *Iuga* 1459—1479; *Kiracola* 1480—1487; *Boldur* 1487—1491; *Isac* 1491—1513. Și apoi acest *Oană* nu putea fi om de rînd, dacă era cumnat lui *Vodă*. Dar s-a înșelat autorul. Noi știm că *Șendrea* era cumnat cu *Stefan cel Mare* și prin o greșală de condeiū *C. Sion* a pus pe acest *Oană*, care apare prin documente ca vornic de Suceava prin 1406, deci cu mult mai înainte. *Oană* era *Ioan*. — Alt *Oană* îl găsim ca parcalab de *Belgrad* în 1480 și 1481 *).

*) NOTĂ. Alătura de *Coșăști* e *Valea Oanei*. Probabil că autorul plecînd de aici a înjghebat toată această istorie, pentru a explica denumirea topografică de la *Coșăști* !!

XII

Urmează din cele spuse că toată această legătură de fapte e neadevărată, căci oamenii puși ca autori nu sînt dovediți prin documente, iar acțiunea e romantică.

Mai departe. Ni să spune că fiul lui Dragoș a fost unul *Dumitrașco* parcalab Hotinului și ginere lui Petrea Clănău spatariu¹, pe a cărui fată Dumtra, o ținea în căsătorie. — Acest fapt l-a trecut și în izvodul lui Clănău, unde zice: „și apucă Dragoș vornic care fiind tătărescu Soltan nu l'putu priceape cear hi, și *hind cu mine ne-amostnie de pe fătuso Dumitrașco ginere-meu*”.

În lista parcalabilor nu găsim pe această vreme pe vre-un Dumitrașcu parcalab de Hotin. așa că și această a doua generațiune anterioară lui Ionașco Coșescul e pură născocire, căreia pentru a-i da aerul de veritate a trecut o în toate documentele false. (V. Uricar XVII doc. Sionestii 372—390).

Trecînd la a treia generațiune vedem că pune pe Ionașco Coșescul că ia în căsătorie pe *Catrina* fata lui Iosif Veveriță postelnic. Documentele false ne spun din contra că a luat în căsătorie pe Catrina fata vel log. *Stefan Bou*. Legătura de înrudire cu familia lui Veveriță post. e intenționat făcută, căci în istorisirea originii familiei Sturza arată că supt Lăpușneanul, omorît fiind Veveriță, pe doamna lui a dat-o Vodă după Sturza, ce era simplu curtean de a lui Veveriță. Din acel Sturza saū tras domnii Ion Sandu Sturza și Mihai Sturza (1821—1849); era dar o mîndrie pentru paharnicul C. Sion de a spune că unul din strămoșii săi a ținut pe fata lui Veveriță postelnicul, care venea fată vitrigă lui Sturza, strămoșul domnilor de mai apoi.

Grandomania familiei nu să oprește aici. Ionașco-paharnicul a avut ca frate pe Avraam visternicul, din care să trag domnii Cantimirești. Altă înrudire mare făptuită într-o noapte de meditație și printr-o azvîrlitură de condei. Nicăirea în,

genealogia Cantemirștilor nu găsim amintit de vre-un *Avraam* și apoi nici între boerii țării nu găsim pe *Avraam* visternicul.

Fiul lui *Ionașco* pah. *Rășboian* stolnic zice că ar fi ținut în căsătorie pe *Maria* fata lui *Moisi* *Moghilă*; iar nepotrivire cu cele ce spune în doc. false, unde zice că a ținut în căsătorie pe *Maria* domnița lui *Petru* *Vodă* *Mircea*. Iar înrudire cu familiile mari, fie familia *Movilească* sau a lui *Mircea* *Ceobanul*!

Altă înrudire a fost cu familia *Dabija*, anume că *Andreica* pah. a ținut în căsătorie pe *Irina* sora lui *Istrati* *Dabija*!

În definitiv întreaga genealogie e împetrișată cu înrudiri de familii mari. Cred că *C. Sion* a procedat astfel: avînd supt ochi genealogia răzășilor făcută în 1801 a împlut acea spiță cu toate aceste fantazmagorii, făcînd pe bieții urmași ai lui *Ionașco* *Coșăscul* că umblau în stărostie după fete de neam mare, pe cînd ei săracii abia își vedeau de păcatele și nevoile lor. Așa pățesc strămoșii cînd nepților le-au intrat nebuneala la cap!

Singurul strămoș despre care știm date sigure a fost *Toader* *Sion*, care a născut pe *Iordachi* *Sion* baș ceauș, tatăl pah. *C. Sion*.

Iordaki *Sion* (1738—1812) a ținut în căsătorie pe *Ecaterina* fata lui *Toader* *Danu*. S-a însurat în 1787, cum arată izvodul de zestre, și o scrisoare de la cumnatul său *Enaki* spat. din 1824 August 22, prin care adeverește că *Toader* *Danu* a dat zestre fetei sale *Catrina* 3 părți din *Nadișa*, *Boșotenii* și *Stroești*.

Iordaki *Sion* a avut 6 ficioari: *Antohi* spatar, *Ionită* pah., *Neculai* ban, *Costachi* pah. *Costantin* pah., autorul, și *Toader* sardarul. Cel mai mare era *Antohi*, născut la anul după căsătorie. în 1787, Decembrie, după cum singur ne spune într-o notiță pe o carte: „*La* 1806 Iuli 19, avînd 18 ani,

XIV

și 8 luni de la nașterea mea cu ajutorul lui Dumnezeu am pus briciul pe barbă“, eă

Antonius natus
Sionis vocatus.

Dacă acum între fie-care copil am pune 2 ani, ar veni că C. Sion paharnicul, al 2 lea copil cu același nume la părinți, s-a născut pe la 1795.

Copiii lui Iordaki Sion s-au căsătorit precum urmează :

a). Antohi Sion a luat pe Mărioara fata pitarului D. Cozoni din Tîrgu Ocna, în 1811. Prin această căsătorie Antohi Sion venea cumnat cu vornicul Vasile Alexandri, tatăl lui V. Alexandri Potetul, de oare-ce vornicul V. Alexandri ținea în căsătorie pe *Elencu*, altă fată a lui Cozoni. Amintim că vornicul V. Alexandri să chema *V Mihail* și că a luat numele de Alexandri, după stăpînul său (v. pag. 7).

b). *Ionitã Sion* pah. a ținut pe Frăsina Schina una din domnișoarele de onoare a lui M. Suțu. El s-a însurat în 1820. Din el să trage domnul Gh. Sion poetul, care a și scris în *Suveniră Contemporane*, toate peripețiile familiei sale.

c). *Neculai Sion ban* s-a însurat cu Mărioara fata lui Gh. Șarban de la Macsineni, Covurlui, un descendinte din Movilești.

d). Costachi Sion pah. a ținut pe Casandra fata stoln. Gh. Mitrea.

e). *Costantin Sion pah*, autorul manuscriptului de față, s-a însurat cu *Efrosina*, tata banului Toma Stamatini, alt descendinte din Movileșu.

Cum vedem, din singur lordachi Sion, familia s-a ramificat așa de tare că membrii familiei Sion azi după 3 generațiuni să ridica la o sumă respectabilă.

Pah. C. Sion a plecat prin inducțiune. Prin faptul că el și fratele său, țineaă fete răzlete din familia Movileștilor, apoi a căutat a înrudi și pe strămoșii lor cu Movileștii, și cum am văzut cu

alte familii domnitoare, crezînd cã scuza prin acestea decãderea familiilor vechi boerești.

În studiul nostru asupra familiei Sionești (v. Românul 1887), ne-am ocupat special de Antohi Sion. Acum cãutãm a strînge cîte-va date de C. Sion pah. autorul acestui manuscris; așa cum el ni le-aũ dat rãzleț în cartea sa.

Pah. C. Sion povestește despre boeri, el fiind centrul în jurul cãruia sã învîrt toți. Pãrerea ce-și dã de oameni atîrnã de la raportul ce l-aũ avut ei cu dînsul; care l-aũ pișcat ceva-ceva în viață, îi pișcã și el prin condeiũ, și amãrãciunea lui e așa de mare pe alocurea cã nu cruță nimic, fie rudã, fie prietin, fie domn saũ față boereascã.

Nãscut pe la 1795 el și a fãcut studiile în Iași, luat de tînãr și crescut în casa lui Th. Paladi. Cunoaștea bine limba greacã, probã cãrțile și manuscrisurile din Arhiva Sioneascã. La 1821, pe vremea Eteriștilor el rãmîne în Iași, și ducîndu-sã la Brãila cu opt Turci scãpați de el din mîna Volintivilor Greci, Sali Pașa îl rînduește sã pue ispravnicî pe la ținuturi, cînd și pune pe Ion Andrei ispravnic la Roman (pag. 2), pe Gh. Goian ispravnic la Fãlcîu (pag. 66), pe N. Manta și C. Drosu ispravnicî la Cîrligãtura (pag. 92). În 1822 e scriitor în visterie la o masã cu D. Codreanu, cu Th. Carp serdariul și cu Manoil Gavril spatar (pag. 105). La 1824 e rînduit sã umble cu potira prin țara de jos împreunã cu Plesnilã (pag. 274).

La 1828 îl vedem pe la satul Lișca. Tot în acel an intrînd Rușii în țarã C. Sion e trimis în greaua slujbã(!) de ceauș sã ducã cîrduri de vite în spre Balcani. La 1829 e rînduit de Joltulin staroste de Putna, dar e scos îndatã și rãmîne ca sameș și îngrijitor spitalului ostășãsc, care avea vre-o 1500 bolnavi, mai ales din cauza ciumei, care bãntuea pe atunci țara. În 1831 e dus pe sus cu fratele saũ în București, din cauzã

XVI

că făceau parte dintre boerii nemulțumiți. În Memoriile Grafului Kisselef, (Tom. I pag 365, S. Petersburg 1882), iată ce cetim : „Deja mai înainte (8 April 1831) în Moldova să vedea o nemulțumire contra administrației Rusești în aplicarea boerilor la intrigă. Din aceste cauze Jeltuhin era dator să alunge din principate pe Mitropolitul țării și pe influentul boer Roznovanu. Când s-a făcut cunoscut mai mult sau mai puțin propunerile comisiei, care elabora reglementul organic, aceste propozițiuni au provocat nemulțumiri generale printre boerii de clasele de mai jos, a căror număr sporise prin ultimul decret domnesc.

La începutul lui Ianuar 1831 s-a fost găsit în Iași câteva exemplare de proclamațiuni revoluționare. Bănuele căzură asupra boerului de clasa a II-a *Spatarul Sion* ; din hîrțile găsite la dînsul s-a descoperit o corespondență, din care să vede o mare neliniște a boerilor de clasa a 2-a și a 3-a, din cauza privilegiilor pierdute prin noul reglement, cum și proiectul de a să convoca cîte 2 deputațiuni din fie care județ spre a iscăli o suplică colectivă, care să consimtă plîngerile locuitorilor clasei, care să vedea nedreptățită prin oare care dispozițiuni ale reglementului organic.“

Iată ce scria Kisselef lui Butenev asupra firei boerilor din Moldova: „de 2 săptămîni mă lupt cu *bărboșii* de Moldoveni, cei mai neastîmpărați și mai intriganți din toți *bărboșii*. Boerii au devenit proprii lor judecători. Țaranii n-au pe nimene ; Rusia dar trebuie să intervină. Boerii, care compun adunarea, sînt în mare parte oameni stricați, apărătorii vechilor abuzuri. Valahii sunt mai liniștiți. Boerii sunt obrăznic, dar fricoși!“ (Memoriul domnului A¹ dru Papadopol Calimah, cetit la Academię).

Tendința reglementului organic de a da administrarea Moldovei pe mina a cîtor-va familii

boerești a ridicat nemulțămiri în toate rîndurile boerilor mici. Iată ce ne spune notița Sionească:

„Rușii prin reglementul organic ridicase nemulțămiri generale, de oare ce protegiau numai cîteva familii. Să formează o partidă națională, din care făcea parte și Antohi Sion; urzise o conspirațiune; dar secția a 4-a Rusască prinde de veste; calcă pe neașteptate casa lui Antohi Sion, în timp de noapte. El în grabă azvîrli corespondența supt oghialul nevestei sale; totuși parte e prinsă; e ridicat pe sus și trimis la București într-o butcă cu un ofițer rus și cu doi jandarmi. Înainte de a i să lua interogatorul fu pus de Chisselef să-și facă lista neamului său; de oare ce tot atunci să ridicase cu forța la Botoșani *Ilie Gherghel*, la Coșești Toader Sion, la Birlad C. Sion și Nicolae Sion, la Focșani Constantin Sion pah. autorul.— Antohi Sion văzînd că e greu și de teamă să nu facă vre-un rău familiei, începu a înșira între neamurile lui pe toți, de la răzășul cel mai de jos pînă la boeriul protipendadă. Văzînd aceasta Chisselef n-avu ce face, opri ancheta, și eliberă pe Sion după ce stătu 2 luni în București.“

Aceste date coraborate aruncă o lumină asupra anilor, în care s-a preparat reglementul organic.

Nu numai boerii de clasa a II-a și a III-a să revoltase, dar chiar și țărani începuse a să mișca. Așa în ținutul Romanului țărani să răscoală, și în contra lor, la 12 April 1831, să duce generalul Begidow, omoară 18, rănește 42 de oameni, și numai așa s-aū împrăștiat cei 9—10 mii de țărani. (Anal. Academiei IX, II, 95).

Scopul acestor nemulțămiri în rîndurile boerilor de clasa a II-a ni-l arata Chisselef într-o epistolă a sa cătră Butenew. În 1831 Mart 21 Butenew scria lui Chisselef, că s-a primit de cătră Poartă 3 hîrtii contra guvernului său. Kisselef răspunde la 22 April acelaș an, că acele cărți

XVIII

sînt de la oamenii, cari doresc să să bucure de abuzurile guvernelor trecute, de la *Caftanlîii* din clasele de jos, care voeau să facă parte și ei din adunarea țării, să o facă electivă; contra obiceiurilor țării, căci ei n-au nimic din ceea ce să cere să fie reprezentanți.“

Aceasta fiind starea spiritelor, cum și poziținea Sioneștilor față cu guvernul provizor (1828 - 1834) ne explicăm fraza lui C. Sion: „Dar vai, cunoștința patrioților, Dumnezeu să le răsplătească, a fost ră. (pa. 362).“

Supt Mihaï Vodă Sturza, el a stat de o parte, ne zice că nu voea să fie boer jăcaș! și ca o fală spune că toți frații Sionești n-au voit să cumpere slujbele de la telaliu lui Vodă!!

În acest timp îndelungat de neactivitate politică, C. Sion a găsit timpul de a se deda la ocupațiuni literare. Așa își scrie pentru a lui trebuință *Menehmele* sau frații de gemene, piesă tradusă la 1803 în românește de bătrînul Millo, bunicul lui Mateiu Millo (vezi Arhiva soc. șt. și lit. Iași an. III); aceasta în 1838. Tot atunci scrie *Elisabeta*, sau familia surgunită în Siberia. Tot pe acea vreme începe a croi la documente false, a să gîndi la plăzmuirea Izvodului lui Clănău și a-și aduna notițe despre boerii Moldovii.

Să arată nemulțămît de domnia lui Gr. Alex. Ghica, din motive mai mult de cît puerile.

După comunicarea d-lui Gh. Sion, poetul, pah. C. Sion a murit înainte de unire, despre care n-amintește nimic.

Din cele spuse despre autor ca om să vede rangul familiei sale și cît de nepotrivity era pretențiunea de a descinde din oameni așa de sus pentru a cădea mai apoi așa de jos.

Judecînd pe autor după operele lui ni să arată ca o persoană foarte curioasă: un om rău de gură, un *pidosnic*, cum zice Creangă, sau un *cușut*, cum zic Muntenii. Stilul tradează omul. Cînd cești cartea de față ești nevoit a te opri în multe

locuri, a sări unele cuvinte, neputînd fi cetite de cît în 2 ochi. Ajunge la trivial, și-ți face impresiunea unui bătrîn fără rezerve la gură. Cetitorii singuri vor aprecia cartea, iar cît pentru aceia a căror familii sînt ocărîte și spuse supt adevărata lor față, lăsăm pe sama lor a verifica saū protesta.

Oricare ar fi defectele de stil, libertatea de expresiuni, un lucru rămîne în piceoare: Manuscriptul de față e epopeea comică a unei clase spre sfîrșitul ei. Autorul dă și el lovitura de grație acelei clase putrede, care supt pompa orientală și de stradă, își ascundea toate slăbăciunile și păcătoșeniile ei.

Recunosc că manuscriptul păcătuește prin multe greșele de fond în ceea ce privește origina unor familii boerești. Era greu Paharnicului C. Sion să știe despre toate familiile de boeri timpul de cînd datează. Azi și încă tot n-am putea spune multe, de și s-a publicat ceva. Acolo însă unde autorul vorbește de timpul rău, de oamenii pe care i-a apucat, notițele lui sînt interesante. Cetească cineva despre Suțu, despre Negruzzi și va vedea modul cum știe să povestească.

Pentru a încheia această introducere, dator sînt eū cel întîiū a complecta și îndrepta cele ce le spune autorul despre familia Ghibănescu; Paharnicul C. Sion crede că neamul Ghibănescu e din Iași de loc, și că e o poreclă dată unui pascăcar din Tatarăș, care aducea în tîrg spre vînzare *ghibani*, un fel de pește lat care pe alocurea să mai numește *costrăș*.

Maī apoi Mihai Vodă Sturza în dărnicia lui de a da titluri de boerii pe bani l-a făcut comis.

Familia Ghibănescu e originară din ținutul Fălciului, și anume în satul Deleni, unde din cele mai vechi timpuri găsim vechiul bătrîn a lui Ghiban, care mergea *de la valea Moisăi pînă la poiana Zgurii*.

Să ne oprim puțin asupra numelui. Numele de azi *Ghibănescu* e o formațiune nouă, căci găsim două sufixe: *escu* ca sufix patronimic, așa de răspândit azi în familiile burgheze. Forma mai veche era *Ghiban*, cum și azi o poartă răzășii din Șchiopeni și Deleni, care sînt mulți la număr. *Ghiban* cuprinde în sine sufixul slavon *an*, care s-a alipit după secl. al XIV-a, de oare ce o samă de cuvinte străine vechi au schimbat pe *an* în *in* ca *Frînc*, *jupîn*, pe cînd altele de la suta a XIV-a în coace n-au mai schimbat pe *an*, ca: *țigan*, *arman*, *Pașcan*, *Ghiban*. Acest sufix *an* s-a extins, apoi la o sumă de cuvinte latine, de formațiune nouă; așa din *lung* avem *lungan*, ca din *Dinga*, *Dingan*.

Rădăcina primitivă e dar *Ghib*. Care să-î fie înțelesul? *Ghib* ar sta în legătură cu *Gheb* (*gibbus*) prin o slăbire de vocală din cauza accentului, care s-a scoborît pe sufix; *Ghiban* ar veni dar din *Gheban*, cum *lungan* din *lung*. E greu de admis această, mai ales că dacă ar fi o poreclă romînească, apoi ar fi mai generă. pe cînd din contra e foarte restrînsă.

Din *gheb* avem *ghebos* ca poreclă, iar nu *gheban*. Trebuie să vedem dar în *Ghib* un radical slav *); și în adevăr radicalul slav ГЫБ (ГЗВ) cuprinde în sine ideea de mișcare, mlădios (ГЫБЗКЗ). De la acest radical derivă *ghibuesc*, *ghibacii*, prin

*) NOTĂ. Munteniî au familia *Bibănescu*, care ar da radicalul *Bib*; apoi zic *bibanca*, la cea ce noi zicem *buzdugăneala*, *batac*. Radicalul *Bib* în loc de *Ghib* nu e primitiv, căci ar urma ca Moldoveniî l-au schimbat în *Ghib*, după caracterul general al graului de a schimba în *g* orice *b* urmat de *i*. Dar aici s-a întîmplat din contra, ca și la cuvîntul *Movilă* în loc de *Moghila*, forma veche și corectă; carturarîi Moldovem s-au ferit de a scrie *Mojilă* crezînd că *Г* e moldovenism, ca în *jie* în loc de *vie*. Forma dar *Bibonescu* față de *Ghibănescu* e ca și *piblit* față de *chibrît*, *pior* față de *chior*.

diferențiere de înțeles — În nămolul de nume slave, care formează aproape toată patronimica secolului al XV, XVI și XVII, e natural ca un răzeș moșnean în valca Zguriș să fi avut nume slavon, fără alt înțeles în gura românului de cit că numește o familie. Pe alocurea s-a dat numele de *Ghiban* la un pește (*costrăș*), care trebuie notat că nu să cunoaște prin părțile unde numele de *Ghiban*, e dat familiei. A zice ca paharnicul Sion că numele e o poreclă nouă ar însemna că nu să mai găsește înainte de Mihai Vodă nici un *Ghiban*.

Numele de familie să capătă după meseria ce ai, de ex : *Păscariul*, *Cojocarul*, și nu după o specie de pește, care vinzi : *ghibani*, lucru imposibil de admis. Noi Români zicem *Bacalu*, *Croitoru*, *Păscariu*, luîndu ne după meserie, iar nu după o parte din acea meserie.

Trecînd la familie, găsim că cea mai veche dovadă documentală e din 7200 (1692) Mai 24, cînd ni să amintește de un Ion *Ghiban*, care a format vechiul bătrîn din moșica, ce să întindea pe cele două văi a Moisăi și a Zguriș din moșia Deleni. Acest Ioan *Ghiban* mai știm că ținea după linia feminină la bătrînul *Ursei*, fata lui *Tatul Plotun* de la 1520 și nepoată lui *Stan Plotun* de la 1440, de la care azi să trage satul *Plotunestii* pe *Sarata*. (Vezi „Istoria unei moșii“ în *Arh. Soc. șt. și lit. an. I*). De la acești vechi proprietari vine numele hlizei *Ghibeniș*, care în 1824 era proprietatea monahului *Veniamin Ghiban*, șezător în *Iași*.

Urmasii acestui Ion *Ghiban* a fost *Apostol Ghiban* traitor pe la 1720, care a născut pe *Macarie Ghiban*, trăit pe la 1761. Pe la 1777 trăia *C. Ghiban* pomenit des în procesul încins între urmașii bătrînului *Ursei*.

Nu pot preciza în mod exact legătura între bunicul meu *Irimia Arhip Ghiban* și *Ghibaniș* din suta a XVIII; cu vreme această familie s-a

XXII

ramificat, și s-a mutat în Șchiopeni de unde era de loc bunicul meu.

Mulți din membrii familiei Ghiban au trecut la călugărie, lucru nu rar de văzut în trecut, când familii boierești ca Baltag au trecut la călugărie.

Cînd toți acei despre care vorbește C. Sion vor întregi datele despre familiile lor, vom ști ceva mai complet despre boeriile din Moldova.

Ch. Ghibănescu.

Iași 1892 Iulie 6.

ARHONDOLOGIA MOLDOVEI

A

ABAZA. Neam vechiū pestē 200 ani, drept Moldovan, aū fost și vornici mari și visternici, iar acum abia se mai cunosc între nobili.

ASLAN. Moldovan de loc de la Spărieți din ținutul Putnei, rădicat la boerie de vr'o 100 ani, de la căpitanu Gheorghe Aslan fiul unei Catrina Aslănoae, ce au fost strănepoată dintr'o fată a Logofătului Dimitrașcu Ciaur. Păn la anul 1822 când s'au suit pe scaunul domniei Moldovei vornicol Ioan Sturza cari s'au numit Ioan Sturza voevod, n'au fost din neamul acesta la ranguri mai nalte de cât păn la căminar; au agiuns Constantin Aslan, carele fiind cumnat de soră Domnului l'au făcut vornic de aprozi, și pe fiii săi cel mai mare, Aleco, hatman de

Prut pae, și cel al doile Costache agă pae.

ARBURE. Drept Moldovan, neam mare și foarte vechi, prea vestit și cunoscut în țară și la străini încă de vitejiile sale în războaiele ce au purtat Moldovenii cu toți megieșii lor. Dar mai s'au stîns. Mai sunt în Rosiea la Petersburg în slujba oșteniască din familia aceea, iar în Moldova nime n'aū remas din linie bărbătească, de cât postelniceasa Anica Scobihorn fata medelnicerului Gheorghe Arbure.

ANDREI. Feciorii unui medelnicer Ion Andrei din târgul Romanu, ce era scriitor la Isprăvniciea de acolo, și în vremea Enicerilor în anul 821 după izgonirea volintirilor Greci din țară, trimes fiind eu de Sali pașa Seraschierul oștilor cu 1000 turci ca să așez ispravnici la ținuturile de sus, și câte un agaturc cu câte o samă de ostași la fiește care ținut. La Roman ne găsind alt om mai cu știință, am rânduie Ispravnic pe logotătul Ioan Andrei, pe carile apoi după rânduire, domniea, l'au făcut samis și mai în urmă l'au și boerit Ioan vodă dându-i rangul de medelnicer.

ANGONESCU. Aceștia sunt 2 frați

Iordachi Cârnu stolnic și Costache paharnic, feciorul lui Anton Angonache rachier din Focșani; cel mai mare avea și dughénă, vindea ahtărlăcuri și plătea bîr, iotăi cu neguțitorii hrisovoliți, în numărul cărora era și tatăl lor, în urmă după introducerea regulamentului desființându-se așăzările vechi, au luat patentă de neguțitor starea a 3-a. Cel mai mic, Costache, la 1829 când eu mă aflam la Focșani Staroste, rânduie de generalul Jultuhin cu sila, pentru că atunci fiind cea mai nenorocită epohă pentru Moldova, și mai ales pentru Focșani, unde se aflau ștaburile oștilor rusești, și cele mai multe oști grămădite acolo, trecerea a toate oștile pe acolo, și pe lângă aceasta și o grozavă ciumă care pustiise tot orașul, fugeau toți boerii și cei mari, pentru cari mai înainte era păstrată stăroștea Putnei, și cei mici că era mișei; murindu-mi de ciumă feciorul din casă mi-au adus baș-bulubaș a târgului pe acesta, și slujindu-mă vr'o două luni, nefindu-mi de mulțămire, fiind obraznic l'am depărtat, dar l'am rânduie la ocolu Vrancei zapciu asupra goștinarilor ce strângeau goștina oilor. În urmă, după cu-

rățirea ciumei și după rădicarea oștilor rânduindu-se boeri mari Starosti pe dl. Logofătul Aleco Balș și Vornicul Iancu Jurge, pe mine m'aŭ scos din slujbă, pentru că murise și Jultuhin; atunci acest Costache având meșteșugul de a îndatori, s'au lipit pe lângă boerii Starosti, și îndatorindu-l cu slujba lui, aŭ mijlocit la hătmănie de l'au rânduit baș bulubaș de Focșani. Dar rău purtându-se, și cu fiind sameș, de și era favoritul Starostilor, i-am dat o bună certare și de rușine au lasat și slujba și au fugit de acolo. S'au dus cu meseria lui la București, au întrebuințat'o multă vreme. De acolo luând recomandații de la boerii Ghiculești cătră boerii Ghiculești din Moldova, au mers la Iași. Meseria lui fiind plăcută tuturor boerilor mari, a bieteii nenorocite Moldove, au căpătat dragoste și antret la toți, și mai întâi bătrânii, Logofătul Costache Sturza și Logofătul Iorgu Gnica fiind și ministru, și mulțamiți de servițiile ce-l făcea, au mijlocit la Domnul Mihail Sturza, și l'au făcut stolnic, și nu târziu l'au rădicat la paharnic, și pe fratele său Iordache l'aŭ făcut stolnic. Prin acest

clup s'au rădicat la boerie. Tatăl lor de neam a fost Greco-Bulgar.

ASACIII. Aceștia sunt doi frați, amândoi Postelnici mari, de neam Armeni din Podolia. Tatăl lor Arman botezat s'au preoțit în Rosia. Mitropolitul Gavril Rusu ce în războiul Ruso-Turcesc de la anii 806 până la 812 au fost exarh în Moldova, după demisionarea mitropolitului Veniamin Costache, l'au adus pe preotul Lazăr la Iași, l'au făcut protopop de mitropolie, și după încheerea păcei, ducându-se mitropolitul Rus înapoi, el au ramas în Iași, și fiind omul învățat bine în limba Rusască, Moldoveniască și Armonească l'au primit și mitropolitul Veniamin tot protopop, și murindu-î femeea l'au călugărit și l'au făcut și arhimandrit numindu-l Leon. Pe amândoi feciorii lui, Gheorghii și Petrachi iau învățat bine; cu ajiutorul mitropolitului i'au trimes și la scoala de la Odesa, de acolo ei s'au dus la Viena au învățat Nemțește, Grecește, Rusește și Franțuzește ba și Latinește. Cel mai mare s'au însurat cu o nemțoaică ce era spălătoriță la domnița Marghioala Calimah, mama lui Mihai vodă Sturza

cu care au și fost făcut pe feciorul ce îl are Asachi, Roșu ca și Mihai vodă. Cel mai mic au luat pe o fată a unui paharnic Toader Țintă, vătavul Potlogesei de la Târnauca. După suirea domnului Mihai Sturza la domnie, aceștia fiind potriviți cu Domnul la nelegiuiri i-au tras lângă sine, i-au avut uneltele sale în tot felul de nelegiuiri, i-au îmbogățit, și i-au rădicat la rangurile Postelniciei cei mari.

AVERESCU. Moldoveni, răzăș de la Prival din ținutul Tecuciului. Paharnicul Gavril Averescu fecior de preot de acolo, în domniea lui Alexandru vodă Calimah au intrat în curte, s'au lipit pe lângă psaltul curții, au învățat cântările bisericesti, și având glas bun au plăcut Domnului. La mazălie s'au dus cu Domnul în Țarigrad și au venit de acolo cu domniea lui Scarlat vodă Calimah, au slujit în curte edeciu, apoi cămăraș al 2-lea, pe urmă s'au însurat cu Catinca fata căpitanului Mihăluță de la Ocnă, l'au făcut paharnic și ispravnic la Dorohoiu.

ALEXANDRI. Două neamuri. Cel adevărat este Grec moldovenit, au

remas în Basarabia, din care mai cunoscut este șatrariul Iordache; iar acei din Moldova, de și sunt mari și bogați, dar nu sunt nici adevărat Alexandri nici Moldoveni. Au fost un Mihalachi Botezatu, jidov din târgul boilor din Iași, frate cu Cerbu Ochincariu, care au trăit pân pe vremea Domniei lui Ioan vodă Sturza; acel Mihalache Botezatu au fost stolnic la sf. Spiridon, s'au însurat și au luat o soră a șatrarului Alexandri, și au făcut mai multe fete, și un fecior pe Vasile Mihail care au fost slugă în casă la Logofătul Iorgu Ghica; în urmă când Ghica au fost ispravnic la Bacău, pe la 814 l'au făcut logofăt, și atunce s'au și însurat cu Elenca fata pitarului Dimitrache Cozoni de la Ocnă, și și-au luat porecla de Alexandri de pe măsă. La 818 făcându-se stăpânul seu Ghica vornic de aprozi, l'au rânduit sameș de vornicie, și au mijlocit la domnul Calimah de l'au boerit făcându-l medelnicer. La 821 în vremea enicerilor fiind lipsă de scriitori în visterie, și eu fiind cu el cuscru, l'am chemat la Iași, au intrat în visterie. Atunce după împărăteasca poroncă lu-

ându-se moșiile mănăstirilor grecești și ale tuturor grecilor în socoteala visteriei, pe Vasile Alexandri l'au rânduie sameș veniturilor acelora, și au ținut sămeșia pân la 827, când s'au dat moșiile iarăși înapoi Grecilor. Din sămeșia aceea, și din tovărășiile ce avea cu cei mai mulți posesori, au făcut mare stare, și-au cumpărat moșia Mircești de la postelnicul Andrei Milu, și-au făcut case mari în Iași, s'au făcut și spatar, și apoi și sameș de visterie, pe care au ținut'o pân pe la 840. Pentru averea cea multă l'au tras aproape Mihai vodă Sturza, îl avea deputat la obșteasca adunare, și candidat la domnescul divan. L'au făcut postelnic mai în urmă și vornic mare și pe fiu seî cel mai mare Vasile spatar, și cel mic Iancu ofițer și domnesc aghiotant, și-au cumpărat moșia Foltești de la logofătul Lupu Balș, Pătrășcanii din ținutul Bacău și Moinești din ținutul Eși.

AVRAAM. Moldoveni drepti rezeși boerinași de la Grozăști, din podgoria Odobești ținutul Putnei, au fost din vechiu zapciî de ocol, precum sunt acum privighitoriî. Unul din ei în domi-

niea lui Scarlat vodă Calimah anume Neculai Avram s'au făcut pitar, iar in domniea lui Ioan vodă, Costache Avram căminar, și Stavri fratele seu paharnic, și Gavril Avram serdar. Tatăl acestui Gavril au fost Manolache carele de mult au murit. S'au întâmplat, de am văzut câteva iscălituri a lui Manolache acesta în niște hotarnice și alte hărtii de cercetare, și de curiozita însămnez cum se iscălea.

„Manolache Avram sîn Ioan Avram biv vornic de Vrance și hale başbulucbaş de Focșani, fecior de dregător și însuși dregător.“

ARDELEANU. Român venit din Ardeal din care un Gheorghe fiind multă vreme scriitor la isprăvnicia de Iași, au agiuns și sameș la ținutul acela, și în domniea lui Mihai vodă Sturza, s'au boerit făcându'l paharnic. Dar ca om cuminte nu s'au rușinat de și s'au boerit de porecla părințască, pe care ca adevărat Român, n'au tăgaduit'o ca să își zică: Grigoriu, Ștefăniu sau Apostoleanu.

ALEVRA. Român din țara Românească, de la satul Slobozia, boeriū de

neam, sau precum la noi se zice de cei cu neamuri; tatăl, șatrariul Enache Alevra însurându-se cu o fată din Moldova de răzăș de la Gugești ținutul Putnei, s'au așezat acolo și au avut fecior pe Enache; însă bătrânul Alevra fiind cumnat și părtaș la moșie cu postelnicul Vasilache Tobă ce s'au poreclit Danu, și postelnicul Asanachi Danu fiul lui Tobă fiind deștept și celalalt prost, iau cumpărat partea lui, și feciorul lui Alevra, ce'i văr primare cu marele postelnic Asanachi, au ramas fără pământ și sarac, în cât multă vreme au slojit ca vătav, și pe văru său, ba încă și pe nepotul său spatariu Ștefan Dăscălescu, și pe la 847 abie s'au boerit cu rangul de șatrariu.

ADAMACHE. Familie nouă izvodită de Aga Iristodor și spatarul Iancu feciorii lui Adamache Ioan, neguțitor grec din Iași, avea dugheană în ulița mare peste drum de hanul turcesc, ținea marfă turcească, era birnic cu neguțitorii Iri-sovoliți a orașului, fruntaș între neguțitori. Femeea lui era Moldovancă fată de răzăș din ținutul Vasluiului, amândoi feciorii erau calfe în dughiană, umblau

cu boccelele cu marfă pe la casele boerești; am cumpărat și eu marfă de la ei în mai mulți ani, precum citarele, cutniț de Țarigrad, fesuri, cibote roșii și galbene, și papuci cu mestii. În domnia lui Ioan vodă Sturza când au început a se tăvăli boeriile, au făcut pe Hristodor comis, și n'au mai vândut în dugheană, iar apoi Mihaï vodă Sturza care au bajocorit și au făcut de răs boeriile și nobleța țării, pe Hristodor l'au făcut agă încă și cilen în divanul apelativ unde și pe mine m'au judecat, ba și pe mulți din magnați. Și pe Iancu l'au făcut spatar și pe Vasile cel mai mic frate a lor, l'au făcut comis.

ARGHIROPULU. Două neamuri, greci nu vechi în țară. Acei de la Tutova sunt feciorii unui parucicū rusăsc Ioan Arghiropulu, născuți cu o Miclească, și au avut moșia Suceveni, care apoi au vândut'o logofătului Costache Conache pentru datorie. Un Arghiropulu mai din nou s'au pripășit în țară strîngându'l logof. Cost. Cantacuzino Pașcanu cu o fată a sa și făcându'l ginere, că nu'și putea găsi gineri Moldoveni, din patru fete ce au avut numai pe cea

mai mare o dădese după Moldovan, logofătul Aleco Balș, dar fiind o ră, au lepădat'o, și pe celelalte trei fete le-au dat tot după greci.

ANDRIEȘ. Moldoveni, vechi răzăși rădicați la boerie de vr'o sută ani, dar în Moldova s'au stâns acest neam în spatarul Vasile Andrieș de la Putna, ce era ginere banului Toma Stamatini și cumnat cu mine; nu știu dacă în Basarabia vor mai fi ramaș, că era și acolo Andrieșăști.

ADAM. Moldovan de la Focșani, nouă familie izvodită din Adam croitorul, ce era de casa medelnicesei Marica Stamatinoaea sora banului Toma. Acel Adam murind i'au ramas doi băeți Vasile și Enache, dar fiind prea săraci i'au luat medelniceasa Marica în casă i'au crescut, i'au învățat carte, și i'au dat pe amândoi la răposatul visternic Iordache Roset Roznovanu, fiind paharnic și ispravnic la Neamț. Băeții fiind deștepți și norociți au înaintat, i'au scos boerul Roznovanu ciraci, i'au făcut sameși pe la ținuturi, i'au boerit, i'au însurat. Cel mai mare au fost clucer și au murit fără urmași, iar cel mai mic

paharnic și murind nu de mult i'au rămas trei feciori și o fată. Cel mai mare fecior a paharnicului Enache este spartariul Alecu Adam.

ALEXA. Mai multe neamuri, poreclindu-se uni după numele taților și alții de pe a bunilor, fiind toți rădicături proaspete din vremea galantonului de boerii domnul Mihai Sturza; acei din Iași slugerul Neculai și paharnicul Dămitrache sunt feciorii polcovnic. Alexa bătrânul, ce șede în ulița podului vechiu. Cei de la Tutova uni sunt feciorii lui Gavril Alexa blănar, sărdărit de Mihai vodă, uni sunt a lui Costantin Alexa ce era arnăut la hatmanul Costache Cerchez; toți însă sunt străini Greci și Bulgari.

AVRĂMESCU. Nouă familie începută chiar din tatăl serdar Iancu Avrămescu ce i era numele Avram. Acel Avram fiind multă vreme căpitan de poștă la Bârlad, s'au fost însurat cu o fată de răzăș de la Ciorțești și în domnia lui Scarlat vodă Calimah s'au făcut șatrar.

ARHIP. Nouă rădicătură de a domnului Mihai vodă Sturza; moldoveni sunt. Mai înainte erau slugi pe la bo-

eri, căpitani pe la poștă și scriitori pe la isprăvnicii. Îmi aduc aminte că un Gheorghe Arhip au fost multă vreme slugă în casă la unchiu meu spatariul Enache Danu, apoi îl făcuse căpitân de poștă la Roman, și mai în urmă vătav la Brătulești.

ALEXĂNDRESCU. Mai multe neamuri poreclite din nou de pe numele părinților. Spatarul Alexăndrescu ce acum este sameș de visterie, este fecior unui Mecu cvartalnicul din Iași. Costache Alexandrescu ce'î acum candidat la Fălciu și Aleco sameșul de la Tecuci, sunt feciorii cluceriului Alexandru Popa din Bacău. Și asemenea și alții ce să mai porecesc, așa sunt noi rădicați la boerie.

ARAFU. Moldovan rădicat la boerie de vr'o sută de ani, dar prea puțini sunt din neamul acesta.

ALBU. Moldovan, de la ținutul Némțului vechi răzăș rădicat la boerie din vremea domnului Sturza.

ALBINEȚU. Moldovan, din mahalaua Tatarășii, fecior de preot și din starea de gios a birnicilor. Cu înființarea Academiei în Iași au învățat științe

mai înalte și unul din ei Iancu au eșit profesor. Frate-său Tudurache s'au lipit pe lângă bezedă Neculai Suțu, logofăt a casăi pe lângă care au găsit protecție și vărul lor Aleco, și domnul Mihai Sturza i'au rădicat la boerie, iar Hagi Grigorie Ghica i'au făcut boeri mari.

APOSTOL. Porecliți după numele părinților, fiind din proști rădicați la boerie de domnul M. Sturza, iar acel de la Tutova este grec, fiul unui banu Apostoli, și acel de la Panciu din ținutul Putnei este grec bacal. Manole Apostul făcut serdar de domnul Mihai.

ATANASIU. Rădicați de domnul M. Sturza din proști, neguțitori birnici a țării, Bulgari. Acel de la Focșani este meșter abager.

ANASTASIU. Mulți se poreclesc pe numele părinților, toți rădicați de domnul M. Sturza, afară de căminarul Aleco de la Bacău carile de pe măsă, moașa Nastasia de la Păcurari din Iași, să poreclește Anastasiu, iar porecla dreaptă îi este Ghebe. Moldovan, au fost slugă în casă la logofătul C. Balș Ciuntu de unde au eșit cirac, l'au făcut stolnic în vremea lui Ioan vodă Sturza și s'au

însurat la Bacău cu o fată a serdaru-
lui Iordache Ciute.

ALCAZI. Vechi mazili Moldoveni
de la ținutul Neamțului. În vremea lui
Ioan vodă Sturza, s'au rădicat la boerie
un căminar Gheorghe Alcazi de la Goș-
mani, dar n'au avut feciori i'au rămas
numai o fată.

ALHAZ. Greci, izvorît neamul a-
cesta din Alhazu bacal bașa din Iași,
ce avea casă și dugheană în sfânta
Vineri. Feciorul acelu bacal Dumitriță
fiind singur la părinți și înstărit au
luat femei pe o fată Elencu a unui
boer grec, banu Armagolu ce avea trei
fete, din care pe una o luase vornicul
Gheorghe Cuza Șchiopu de la Bărzăști,
și pe cea mai mică Marghioala un Filip
Diaconul din satul Hoceni ținutul Făl-
ciu, care fiind slugă în casă la vorni-
cul Cuza s'au îndrăgit cu ea, au furat'o
și au fugit la părinții lui în Hoceni.
Din acest Dumitriță Alhazu sunt Al-
hazii acei mai însemnați din Iași. Mai
sunt și alții, dar tot greci.

ANTIPA. Grec venit cu domnul
Scarlat Calimah; un Manole Antipa Spî-
nul pe care l'au făcut paharnic.

ANGHELICHI. Grec, și au luat poreclă de pe meșteșugul mumei lor care era vutcăriță, și făcea votcă bună de anghelică, pe la casele boerești cu care se lipise mai mult de casele boerilor Pășcănești, și vutcărița aceea având doi feciori, pe banu Grigorie și banu Iancu, s'au poreclit singuri ei Anghelichi, și slujind la boerii Pășcănești i'au scos ciraci. Grigorie au fost sameș la ținuturi și judecător, Iancu logofăt în divan, și s'au boerit la domnu Ioan Sturza, cel mai mare paharnic și cel mai mic stolnic și ban, și nebunind au murit. Iar Grigore, la Domnul Mihai s'au făcut ban și au murit și el. I'au ramas însă feciori și fete.

ADAMIDE. Un Iancul cu meșerie neguțitor, năpaste grecească țării, pripășit de Domnul Mihai Sturza și rădicat la boerie cu rangul de căminar.

ANGHEL. Moldovan, neguțitor din Iași, boerit de Ioan vodă Sturza, paharnicul Ioan Anghel de la Focșani care au fost multă vreme logofăt la stăroștia Putnei, dar au murit fără urmași.

ANGHELUȚA. Mai mulți, dar nu s'nt un neam porecliti de pe numele

părinților lor, unul la Vaslui, făcut spatar de Mihai vodă pentru că'i bogat, tatăl său țaran birnic din satul Munteni de gios. Angheluță pâslarul au fost multă vreme crâșmar la tată meu de la 809 pân la 812, la ratoșul Bahnarilor, de la gura Muntenilor, unde au găsit o comoară și apoi și'au cumpărat dugheană în Vaslui, și fiii săi ținând multă vreme în posesie Bahnari, Moara Grecilor și Negrești, s'au înstărit foarte, în cât pe lângă că s'au boerit, și'au făcut casă cu două rânduri în Vaslui, apoi au cumparat și de veci moșia Bahnari, de la netrebnicul Iorgu fiul logofătului Neculai Stratulat. Însă nu are acest Angheluță urmași. Mai sunt alți Angheluță la Tutova, toți însă rădicați din proști, dar Moldoveni.

ARGHIR. Poreclit pe numele tătâne-său, din proști rădicat la boerie, tot de domnul Mihai Sturza, iar dreaptă poreclă'i este Robu.

ANDONIU. Mai mulți se poreclesc fără a fi neamuri, unii fiind Greci, alții Sârbi și Bulgari, și pe la mai multe ținuturi lăcuiitori. Este și la Vaslui un serdar Iancu Andoniu, nepot de soră

spatarului Angheluță, feciorul lui Ivanciu ciobotar, ce au fost și scutelnic al meu în vremea domnului Ioan Vodă.

ARONEANU. Aceștia sunt doi frați Aleco și Tudosă, feciori de preot slujitor la mănăstirea Aron vodă, de la care și'au luat porecla.

APOSTOLEANU. Aceștia sunt doi frați, Moldoveni, fiii lui Apostolu Stan bogasier din Focșani, pe care domnul Mihai Sturza l'au făcut boer sluger. Băeții au învățat la Academie. Vasile cel mai mare, au intrat în slujbă la vornicia bisericăscă, iar cel mai mic Ghiță, este trimes de ocârmuire la universitățile din Germania, de unde viind, Hagi Ghica vodă l'au făcut cilen la Criminal și boer spatar.

ANUȘOLU. Neguțitor arman și de nație și de credință, boerit de domnul Mihai Sturza.

ARMAGOLU. Grec. Hristodor Armagolu venind în Moldova în domniea lui Scarlat Calimah, s'au însurat cu fata unui sluger Dumitru Lefteriu bulgar, iar femeea acelnea Moldovancă, Cozmuilească de la ținutul Tutovei, de pe femeie având răzășie la Mărășăsti, pe Tu-

tova, au mai cumpărat, au mai luat cu giudecată de pe la răzăși, au lătit moșia bună. S'au făcut căminar, la Mihai vodă Sturza și au murit lășând pe urmă un fecior.

AGĂRICI. Moldovan, răzăș vechiū mazil de la Fălciu, s'au rădicat la boerie în vremea Domnului Ioan Sturza, în Costache Agărici.

AMBELICOPULU. Grec. La anul 1828. când au venit în țară oștile rusăști fiind eu deputat rânduīt împreună cu aga Aleco Balș Lungu, la glavnoi cvartir de la Ibrăila, atunce părcălabiū de Galați care era unchiu meu postelnicul Ioan Jora și aga Aleco Roset, au pripășit un grec Andonache Ambelicopulu și l'au tocmīt tălmaciū de cetea hârtiile rusăști; însurat, femece avea frumoasă, îmi plăcea și mie, dar era foarte sărac, că la Ruși nu i se trecea plăcintele care îi era măserica. Mai în urmă îngurluindu-se cu femecea lui și vornicul Tudurache Ghica Hagimiș ce s'au poreclit Ghica, au mijlocit la Mihai vodă Sturza și l'au tăcut boier, căminar, și s'au statornicit în Galați, au făcut și stare.

B

BALȘ. Moldovan drept, veche familie boerească, figurează între nobilii Moldovei încă dinaintea domniei lui Dragoș Vodă, pe când țara era republică, precum văd într'un manuscris al lui Petrea Clănău, spatarul lui Ștefan Vodă cel Mare, tălmăcit de el în Vaslui din latinește, cum l'a găsit scris de Huru canțelarul cel mare al lui Dragoș, că un Baloș a fost la obșteasca Adunare, ce s'a făcut în Iași când a venit Dragoș din Ardeal, de a sfătuit de l'a primit cu toți boerii, voinicii de oaste, și moșnenii ce a fost venit cu el aice, și le-a dat și moșii pentru locuința lor. Iar apoi mai sus s'a ridicat de pe vremea domniei lui Estrate Vodă Dabija.

BOLDUR. Vechi moldovan, domnul Dragoș a fost ginere unui Boldur ce a fost giude mare de Bârlad, în vremea Republicei. Pe vremea lui Ștefan Cel Mare un Boldur a fost vornic mare și iroș vestit. În urmă pen-

tru o greșală a Boldureștilor fiind poroncă împărătească să'i tae pe toți, un spătar Costache Boldur aū alergat la Mitropolit, aū cerut protecție, acela ca să'l scape l'aū făcut preut, și dinpreutul Costache s'aū poreclit până astăzi toți Costăchești. Pe vremea domnului Dimitrie Cantemir viind Petru cel Mare Impăratul Rușilor cu oști aicea, vornicul Lupu Costache, Dumnezeuū ertel și pomeneascăl ca bun patriot, nep'ăcându'i giugul rusăsc, nu s'aū unit cu domnul, ci strângând toate proviziile cerute de țara de gios pentru Ruși, le-aū transportat la moșiile sale, nu le-aū trimis la armia rusăscă, din care aū venit în mare lipsă, și aū și corespundat cu vizerul turcesc și cu hanul tătăresc, de aū venit cu oștile mai grabnic, și fără de veste incungiurând pe Ruși la movila Răbâci lângă Prot în dreptul Hușului, le-aū dat bun frecuș, și cu mare rușine scăpând Petru s'aū dus cu el și domnul Cantemir și mulți boeri, între care și un Sion, din neamul meu s'aū dus, și pentru necredința Lupului Costache cătră Rosia, aū poroncit Petru de a se blastama în veci în toate bi-

sericile Rosiei neamul Costăchesc. Dar așa precum Lupul Costachi ca moldovan saracul, a fost dator a păzi credință patriei lui, Dumnezeu se vede că n'a fost ascultat blăstămii rusăsc, și a făcut precum sfântul duh prin gura lui David a zis: că ei vor blăstăma și tu vei blagoslovi, că cu adevărat se vede că a blagoslovit, pentru că lasă că neamul acesta ca altele mari vechi, n'a căzut. Dar încă din el a răsărit luminătorul bisericii Moldovei, vestitul și prea sfințitul Mitropolit Veniamin, care a păstorit aproape de jumătate de veac pe Moldoveni, și prin ale sale mijlociri către Rosia, întrebuințate în anul 1822 când era pribegit în Basarabia din tulburările făcute în țară de turbăciunea grecească, s'a ridicat blăstămul deasupra neamului Costăchesc legiuit de Marele Petru la 1711.

BOGDAN. Moldovan drept, și veche familie boerească, rădicat la boerie din vremea lui Alexandru Vodă Lăpușneanu, de atunci până acu a fost tot mare. Pe unul din neamul acesta pe vornicul Manolache Bogdan, domnul Constantin Moruz l'a tăiet ca să isbândească moar-

tea cumnatului său Grigorie Vodă Ghica, carele amăgind pe Sultanul aŭ dat nemților Bucovina; și Bogdan acesta cu alți boeri aŭ protestat la Poartă darea Bucovinei, și descoperind pe Ghica c'aŭ viclenit pe Poartă, după care aŭ trimis de aŭ tăet capul Ghicai și aŭ rânduit domn pe Moruz, iar Bucovina aŭ rămas până astăzi nemțască și Ghica fără cap.

BELDIMAN. Moldovan drept, țaran răzăș de la Hociu, din ținutul Fălciului cu meseria rotar, rîdicat la boerie de vre-o 80 de ani. Intăiu rotarul Gheorǒhe Beldiman s'aŭ făcut boeriŭ stolnic, mai în urmă și Ban. Apoi teciorŭ lui Alexandru, marele autor al moldovenilor, care aŭ făcut cinste nației sale, și frate-său Dumitrache, s'aŭ rîdicat până la vornicia mare în vremea Domnului Ion Sturza, și fii lor earășii vornici făcuți de Mihaï Vodă, însă sînt prea departe de părinții lor.

BALDOVICI. Proaspeți în Moldova, de loc de satul Baldovinești din ținutul Ibrăilei, din țara Romănească; Gheorghită Baldovici aŭ fost slugă la un Hatman Gherache, ginere Domnului Mo-

ruz cu care viind în Moldova s'aŭ însurat cu o soră a unui ispravnic de aprozi Ștefanache Cerchez din Iași, aŭ rămas aice, aŭ ținut moșie în posesie, în vremea Domnului Scârlat Calimachi, fiind visternic Sandulache Sturza camnatul lui Gherache, l'aŭ rânduit Sameș la Roman. În urmă în vremea Ienicerilor pentru că știa turcește, Caimacamul Vogoride, întâi l'aŭ rânduit ispravnic la Suceava, mai în urmă ispravnic de Curte. Și în domnia lui Ioan Vodă l'aŭ făcut ispravnic de Curte, apoi ispravnic la Roman, unde murindu-și femeia s'aŭ însurat al doilea cu văduva Caminarului Iordache Barbovschi, fratele episcopului de Roman Gherasim și l'aŭ făcut spătar, apoi domnul Mihail Sturza l'aŭ făcut iarăși ispravnic de Roman. Mai în urmă ispravnic de Curte și Postelnicel mare; pe feciorii săi pe Spiridache Agă, pe Ștefanache Comis și pe Grigorie paharnic.

BOIAN. Moldovan, mazilă de la ținutul Sucevei, Iordache este fecior lui Mihaï Boian, mazil din Folticeni, aŭ fost ciubucciŭ la logofătul Todiraș Balș, în urmă logofăt al casei. În domnia lui

Ioan Vodă l'aŭ făcut Serdar, iar la Mihaï Vodă agă, și prezident la giudecătoria de Iași, acum cilen în Divanul de Apel, l'aŭ rânduït Domnul Grigorie Ghica.

BOGZA. Moldovan, mazil răzăș, de la Bogzești din ținutul Neamț, s'aŭ ridicat la boeria slugerî, Neculai Bogza ginerele medelnicerului Caraiman de la ținutul Dorohoi și feciorul vataului Moise Bogza.

BOSIE. Moldovan, de la ținutul Dorohoi, ridicat la boerie de vr'o 70 ani. Armașul Neculai fiind dus în Țarigrad cu un domn grec s'aŭ însurat acolo, de unde viind cu copii mici, în vremea domnului Scarlat Calimach, s'aŭ așezat la moșia lui Sirețelul, din ținutul Sucevei. La 1822 făcându-se domn Ioan Sturza, l'aŭ trimes la Țarigrad bașcapichilae, și feciorii lui crescuți acolo și învățați, viind înapoi nu știa moldovenește, și până acu vorbesc rău moldovenește. Mai este la Tecuci comisul Toader Bosie, dar nu este Bosie ci Flóre. Asemene și în ținutul Fălciului să poreclește un sluger Ioan Bosie, și acela

nu-î Bosie, aŭ fost arnăut la logofătul Todiraş Balş.

BOTEANU. Străbunul acestor Boteni este venit în Moldova din țara Românească, s'aŭ însurat aice, și un nepot aceleuia aŭ luat o greacă pe Tarsița Vardalali, din care s'aŭ născut postelnicul și polcovnicul Neculai Boteanu, unul au luat pe Vochița fata lui Iurașco, și au născut pe medelnicerul Șarban și medelnicerul Gheorghe Boteanu.

BOTEZ. Moldoveni, două neamuri, amândouă vechi de la ținutul Sucevei. Din vremea domnului Ioan Sturza s'aŭ ridicat până la spătar, iar la Mihai Vodă și postelnic.

BOTEZATU. Din jidov botezat, s'aŭ ridicat la boerie Serdaru Constantin Botezatu și aŭ avut trei feciori: Spatarul Răducanu Botezatu, Căminarul Ilie care sunt holtei bătrîni, și postelnicul Costache Burghilea, ce l'aŭ înfiet spatarul Constantin Burghilea fratele mînesa, ne avînd copii.

BORȘ. Moldoveni, de la Bădilița din ținutul Sucevei, răzăși, mazili și boerănași; iar în timpul domniei lui Mihai Sturza s'aŭ făcut boeri mai mari.

BĂDĂRĂŪ. Moldovan, mazil, răzăș, de la Bădărăi din ținutul Ieșii, fiind de casă logofătului Constantin Balș, iaă făcut privilegheț; iar un lancă fiind logofăt al casei Logofătului Alecu Balș în domnia lui Mihai Vodă, slujind în visterie s'aă făcut Căminar.

BALAEȘ. Moldovan de la Bogzești, ținutul Neamțului, feciori boerești a moșiei Trifeștii; un băet din aceia slujind în casă la Logofătul Todiraș Balș și întrebuințindu'l în slujbă, s'aă făcut căminar iar la Grigorie vodă Ghica Spatar.

BUDIȘTEANU. Român de peste Olt venit de vr'o 40 de ani în Moldova. Gheorghită Budișteanu au fost în multe rânduri epistat de poște, au fost și ispravnic la Herța și la Dorohoiu; în vremea lui Ioan vodă s'au făcut căminar.

BIBIRI. Moldoveni, mazili răzăși din ținutul Tecuci. S'au rădicat la boerie în vremea Domnului Calimah, un șatrariu Bibiri din Iași ce era cunmat cu căminariul Dimitrache Florea, care are un fecior Mihalache în Basarabia și Iordache Bibire s'au făcut tot atuncea pitar, și la Ioan vodă paharnic. Un fecior a aceuia Neculai, la Mihai Șturza, s'au

făcut spatar, pentru că era talmaciū rusesc la divanul împlinatoriū.

BRÂNZĂ. Moldovan, răzăș de la Chetriș din ținutul Cârligătorei, au fost slugi pe la boeri, scriitori pe la Isprăvnicii; și domnul Ioan Sturza pe Stefan Brânză l'au făcut serdar, iar Mihai vodă pe un Ioan și un frate a lui i'au făcut comiși.

BOSUIOC. Răzăși de la ținutul Bacăn, din vechi au fost boeri dar căzuse pân la băcali. Ioan vodă Sturza i'au rădicat la boerii făcând pe Neculai paharnic și pe Grigorie serdar.

BALTA. Moldoveni, țaran, de la Deleni din ținutul Hârlău, fecior boeresc, mai în urmă vătav acolo, și înstărindu-se prin ajutorul și a stăpânului moșiei Logofătul Iorgu Ghica, s'au rădicat la boerie în vremea Domnului Ioan Sturza.

BUZDUGAN. Român din țara românească, de vr'o 80 ani venit în Moldova, au fost tot boeri dar nenorociți.

BURADA. Moldovan, răzăș prost, de la Odobești din ținutul Putnei. Tudurache Burada fiind slugă în casă și cântăreț la biserica serdarului Costache Robescu, din Focșanii Munteni, după ve-

nirea lui Ioan vodă Sturza Domn fiind prieten cu Robescu, au trimes lui Ioan vodă peșcheș două poloboace vin bun, cu Burada, și Domnul spre mulțămire l'aŭ făcut sluger și el nu s'a mai dus înapoi; au săzut prin Iași, au fost și vataș în ogradă la fratele meu spatarul Antohi Sion, de unde s'au și însurat cu o soră a femeii dascalului grecesc Chiriac și s'au făcut avocat, și cu acea meserie se hrănește până astăzi, rădicându'l Mihaï vodă Sturza până la spatar.

BUZILĂ. Moldovan vechiŭ, neam de boeri.

BALICA. Moldovan, vechiŭ neam de boer mare, din care au fost și vestitul hatman Balica, acel ce-au zidit și-au înzestrat mănăstirea Frumoasa, dar din linia bărbătească n'au mai ramas. Acei ce se poreclesc acum sunt de pe bunica lor curgători din neamul acesta.

BRAN. Moldovan, răzeș de Drăgușeni din ținutul Putnei. S'aŭ rădicat la boerie în domniea lui Alexandru vodă Moruzi, slugerul Bran, a căria feciori în domniea lui Ioan vodă Sturza, Grigorie cel mai mare, s'au făcut căminar, și Dumitrache comis, iar în domniea lui

Mihaï Sturza comisul Dumitaache fiind deputat la adunarea obștească ales în toate periodurile, director de visterie și candidat la domnescul divan, l'au rădicat vornic mare, și pe Aleco spatar și cilen în divanul apelativ, și Iancu, cel mai mic, fiind în miliție au agiuns pân la major, și au murit.

BAȘOTĂ. Moldovan drept, rădicat la boerie. Țăranul Toader Bașotă de o dată hatman făcându'l Alexandru vodă Lăpușneanu.

BRAËSCU. Moldoveni, mai multe neamuri. Ceî de la ținutul Hârlău din care se trage hatmanul Gheorghe Brăescu, aga Vasile, și comisul Constantin sunt de mai mult de 80 de ani rădicați între boerinași, cariî la 821 prin mijlocirea enicerilor întovărășindu-se Gheorghe Brăescu cu ei în prădarea mănăstirei și a bisericilor din Iași, s'au făcut vel agă, în urmă și hatman și pe frațiî lui asemenea a'au rădicat la boerie. Iar acei de la ținutul Bacău comisul Petrache și spatarul Toader fiî păharnicului Ioan Brăescu, aceia sunt mazili răzăși de la ținutul Tutovei. Și tatăl lor cum și frațiî lui Panaite și banu Vasile fe-

ciori de preot de la Călimănești ținutul Tutovei, fiind slugi la căminarul Gheorghe Bogdan și ducându-se stăpânul lor în Franța de unde n'au mai venit, au ramas ei pe la moșiile lui Bogdan, vătaji, și înstarindu-se s'au făcut toți boeri. Sunt mulți mazili privilegheți încă și birnici la ținutul Tutovei.

BOȚAN. Moldovan din Basarabia, boerinaș; unul din ei fiind ofițer rusesc, s'au călugărit la mănăstirea Neamțu cu nume Calinic, au agiuns econom mare a mănăstirei, au prădat bine din veniturile mănăstirei, și'au înstărit pe frate-său carele s'au rădicat la boerie până la spatar, în vremea Domnului Mihai Sturza.

BÂRZU. Moldoveni. mazili. vechi răzăși de la ținutul Romanului. rădicat la boerie în vremea Domnului Alexandru Moruz, însă numai unul, ce'i mai mulți și astăzi sunt mazili ba și birnici.

BOBEICĂ. Moldovan, mazil de la ținutul Botoșăni, rădicat la boerie de Domnul Ioan Sturza.

BALABAN. Moldovan. mazil, răzăș din ținutul Tutovei, rădicat la boerie de Domnul Ioan vodă Sturza.

BIGU. Moldovan, țăran răzăș de neam de la Moviliță din ținutul Putnei; iar acel rădicat la boerie fiind slugă la logofătul Aleco Mavrocordat și vataș la Storești, s'a boerit în domnia lui Mihaï vodă Sturza.

BALAN. Moldovan, răzăș de la Șandrești ținutul Tutovei, de unde un Ioan așazăndu-se la Vutcani ținutul Fălciului, s'a rădicat la boerie de Ioan vodă Sturza.

BUTER. Grecu. au fost dascăl la Hârlău, au învățat și pe frate-meu banu Neculai Sion, grecește. Pe dascălul Moscu Buter Ioan vodă Sturza l'au făcut ban.

BELCIUG. Moldovan din Todirești ținutul Hârlău, moșica logofătului Costache Sturza, rădicat la boerie de Domnul Scarlat Calimah prin mijlocirea visternicului Sandulache Sturza.

BURCHI. Moldoveni, două neamuri, cel adevărat Burchi de la ținutul Romanu sunt rădicați la boerie de vr'o 70 ani; iar celalalt neam bele legat de Burchi, este drept Zmău, țăran, de la Pătrășcani ținutul Bacău, au fost slugă la visternicul, Iordache Roznovanu și în vremea Domnului Scarlat Calimah s'au

făcut căminar, la Ioan vodă, spatar, iar la Mihaï Sturza vornicul Ilie Zmău sau Burchi.

BUZNEA. Moldovan, de la ținutul Dorohoiu, rădicat la boerie mai mult de 80 ani.

BURDUJA. Moldovan, mazil răzăș de la ținutul Vasluiu. Unul din acest neam fiind slugă la logofătul Costache Conache, au mijlocit în vremea Domnului Mihaï Sturza de l'au făcut căminar.

BEIDIMAN. Aceștia sunt doi; unul Dumitrache și altul Ioan care au fost și diacon în Basarabia; în vremea lui Ioan vodă Sturza au venit amândoi în Moldova, au fost vătăji pe la moșii; după introducerea regulamentului s'au făcut advocați și s'au și boerit de Mihaï vodă Sturza.

BONTĂȘ. Moldoveni, două neamuri. Acei de la ținutul Sucevei și din Bucovina sunt drepti Bontășești, și mai de mult rădicați între boerinași. Iar acei de la Putna sunt năpaste Bontășăștilor, fiind drepti Nica, coborători din Diaconu Ioan Nica, și rădicați la boerie de Ioan vodă Sturza, însă numai căminariul Scarlat Bontăș din Focșani.

Iar ceilalți unii s'au boerit de Mihaï vodă, și unii sunt nevoeriți.

BAIARDI. Italian, au venit în Moldova cu ingineria în vremea Domnului Scarlat Calimah, Iosif Baiardi. Domnul Mihaï Sturza l'au boerit și pe el și pe toți feciorii lui, fiind botezați în credința noastră.

BODESCU. Moldovan, rădăș de la ținutul Fălciu, rădicat la boerie de domnul Mihaï Sturđa.

BOTESCU. Moldovan. Din acest neam au eșit vestitul sluger Șarban Botescu, logofăt de taină a divanului, rădicat la boerie de Domnul Mihaï Suțu bătrănu la 1793. I-au ramas numai un fecior, Costache, bun scriitor și el ca tată său, dar nenorocit.

BOTESCU. Moldovan, iarăși din nou poreclit. Așa Grigore Botescu a căruia părinți nu sunt știuți, că l'au găsit lepădat pe o piatră la casa Logofătului Toader Balș Frederic baș boer, și l'au crescut, l'au învățat, l'au dat în miliție, și Mihaï vodă Sturđa, pentru că Balș l'au făcut clironom pe Flămânđii, l'au făcut aghiotant domnesc și maior, l'au însurat cu o greacă. În urmă Domnul

Grigorie Ghica l'au ținut tot aghiotant, l'au făcut și colonel și acum și Ispravnic la Vaslui.

BURLAN. Moldovan, țăran din satul Ajudu vechi de la Putna, au fost Gheorghe Burlan neguțitor în Focșani, și Mihaï vodă l'au făcut serdar. Tatăl acestuia s'au numit Vârlan Rățoi.

BONDRE. Muntean din țara românească, venit în Moldova; Dimitrache Bondre în domniea lui Alexandru Moruz s'au însurat, au luat o fată a căminarului Neculaï Cuza, soră cu spatarul Cuza. La Domnul Calimah s'au boerit făcându'l stolnic, iar Ioan vodă Sturza l'au făcut spatar.

BAGHICI. Moldovan, rădăș de la Rusăni din ținutul Tutovei; au început a se porecli Baghici de vr'o 15 ani. Acesta'i Neculaï fiul spatarului Costantin Matfeș ce au fost vechi logofăt a mitropolitului Veniamin, feciorul unui preot Matei din Roman. Iar fiul său Neculaï s'au poreclit Baghici, s'au făcut și agă la Domnul Mihaï Sturza. Dar și-au vândut și moșia ce și făcuse la Ruseni.

BUTUCEA. Moldovan, rădicături

nouă, Grigorie Butucea au fost logofăt la Isprăvnicia Fălciu, acolo s'au însurat cu o fată a slugerului Pavăl Tulbure, ce era vătav de Fălciu a vornicului Șarban Negel. În vremea Domnului Ioan Sturđa s'au făcut sameș la Fălciu, l'au făcut și stolnic. Iar Mihaï vodă Sturđa l'au făcut Agă.

BENCOVICI. Sârb, pe la 1810. Având tată meu în posesie moșia Băhnării din ținutul Vasluiu au venit acolo un Constantin Bincovici goî ca vai de el, s'au tocmît slugă la Angheluță, ce era crășmar la ratoșul de la gura Muntenilor, unde au slujit câți-va ani, și mai în urmă s'au făcut tovarăș cu Angheliuță, și s'au însurat cu o fată a unui Ioniță Buzdugan, dascăl bisăricei din Bahnari, și mai apoi cu Angheluță s'au mutat în Vasluiu în vremea revoluției grecești la 1821, s'au proclamat sudit și ofițer rusesc și în tovarășie cu Angheluță au luat în posesie de la Logofeteasa Măriuța Ghica, moșia Vasluiului și au ținut'o păn pe la 1829, când lipindu-se pe lângă ghegeneralul Mircovici viță-prezident, l'au întrebuințat în feluri de cercetări ca cinovnic rusăsc, păn la 1834

când s'au rânduie Domn Mihai Sturza, și pe la 1837 fiind Logofătul Aleco Ghica ministru din lăuntru l'au rânduie polițmaistru la Galați, și l'au și boerit cu rangul de serdar. Avea un fecior Enache, l'au dat în miliție, și s'au făcut ofițer. Femeea dintâi s'au spândurat în eșitcarea caselor lui din Vaslui, de cindă că el era îngurluit cu altă femeie. De vr'o trei ani s'au însurat al doilea cu Catinca, fata comisoaei Zoia Hurmuzăchioae ficea agăi Toader Carp, ce fusese măritată cu un polcovnic rusăsc Otenberg și rămăsese văduvă cu câți va copil și cu moșiea ei Drăgești de la ținutul Vasluiului, ce o are zăstre de la părinți.

BORCILĂ. Moldovan, rădăș de la ținutul Eșii, mazil vechiū. Din ei s'au rădicat la boerie doi frați, unul stolnicul Ioan, și altul pitarul Ilie, în domniea lui Ioan vodă Sturđa.

BANTĂȘ. Moldovan, mazil vechiū și boerinaș din Basarabia, din ei au fost și neguțitorii mari în Iași, din cari Toma Bantăș în domniea lui Ioan vodă s'au făcut paharnic, și Constantin Bantăș de la Roman, la Ioan vodă, s'au făcut iar paharnic.

BONCIU. Sârb. Un Vasile Bonciu fiind vătav și logofăt a vornicului Tudurache Hagi-Mașu, ce s'au poreclit Gheca, în vremea Domnului Mihaï Sturza l'au făcut paharnic.

BRAILESCU. Român din Valahia, veniți în Moldova din Basarabia, în domnia lui Mihaï vodă Sturđa, au fost tovarăș la posesie cu un Neculai Privileghiu, grec, ce ținea poștele țării, și prin mijlocirea aceluia s'au boerit, unul căminar și un frate a aceluia Efrim clucer. Precum mi-au spus clucerul Efrim sunt drepti români, din neamul Brăiloiu, și bunicu său s'au dus în Basarabia de holteiū și s'au însurat cu o moldovancă de peste Nistru.

BĂRLĂDESCU. Moldovan, mazil vechiū de la ținutul Bacău, rădăicat la boerie de Mihaï vodă Sturđa.

BALOMIR. Neamț. Unul au fost staroste de sudeți nemțești la Fălticeni, pân pe la 1827, și nepotul aceluia zugrav de potrete în Iași. Mihaï vodă Sturza i'au boerit.

BALASINOVICI. Moldovan rusnăcit din Bucovina, venit pe la 1846 în Moldova, vechil la moșiea Plopana a

grecescului maior Iordache Voinescu, care fiind consul grecesc în Iași au mijlocit la Domnul Mihai Sturđa de i-au făcut pe vechilul moșiei căminar.

BARAGINĂ. Din Basarabia venit în domnia lui Mihai vodă Sturđa, un Scarlat Baragină au slujit la sf. Spiridon ca revizor și s'au făcut paharnic.

BUȘILĂ. Moldovan, rădăș vechiū, mazil, din acest neam au rădicat la boerie Mihai vodă Sturđa, pe un Aleco Bușilă făcându-l serdar.

BERCAR. Moldovan, mocan foarte bogat au fost, și având numai un fecior anume Ioan, în vremea Domnului Ioan Sturđa, viind din Besarabia, și cumpărând de veci moșiile Brăneștii și Puțanaea de la Covurluiū s'au făcut și căminar, dar apoi și-au perdut starea rămâind sarac.

BUDAC. Drept moldovan, de la ținutul Dorohoiului. Pe vremea Domnului Ștefan cel mare au fost din boerii mari, după vremi au căđut, acum s'au redicat unul la boerie, dar ca om prost vrând a se arăta că'i străin, rus, sau leah, nu'i este rușine obrazului, din Budac și-au ăis Budacheviči.

BRAUN. Neamț. Încă în vremea Domnului Calimah au fost venit un Braun inginer, s'au așezat la Roman, avea mulți copii, i-au învățat pe toți meșteșugul seu, acia, unui botezați în credința noastră, alții nu s'au însurat aice. După introducerea reglementului s'au rânduit toți inginerii a Statului și i-au boerit Mihai vodă Sturđa.

BUTĂ. Moldovan, și vechiū neam de boer, încă din vremea domnului Alexandru cel bun, mai în urmă au căduț din întâmplare la mazilie, și pe vremea Domnului Șcarlat Calimah un Ioniță Bută, fiind de casa Logofătului Constantin Balș Ciuntu s'au făcut stolnic; au murit rămânduī numai o fată. Mai sunt însă din neamul acesta maziili la ținutul Neamț.

BURGHIELE. Moldovan, vechiū maziil și rădăș de la ținutul Vasloiū și Tutova. Din acest neam s'au rădicat la boerie încă în vremea Domnului Alexandru Moruz; Constantin Burghiele făcându'l pitar. La Domnul Calimah aflându-se diiac de visterie l'au făcut serdar și apoi căminar; iar Ioan vodă Sturđa l'au făcut spatar; atunce au mai făcut boerii

și pe alți Burghelești din ținutul Vaslui și Roman, dar mulți sunt privilegheți și mazili.

BOU. Moldovan vechi și mare neam de boer, din întâmplări căduse pân la mazili. Pe vremea Domnului Calimah se afla în târgul Bârladului un bătrân Sandu Bou, care avea doi feciori Gheorghe și Antohi, dar săraci. Gheorghe în vremea Domnului Ioan Sturđa s'au făcut serdar, iar Antohi însurându-se la Ștefănești cu o fată a paharnicului Apostu, s'au îmbogățit, s'au făcut medelnicer, și la Domnul Mihaï Sturđa s'au făcut spatar; amândoi frații au murit, și'mi pare că le-au ramas numai fete.

BOGHIAN. Moldovan rusnăcit din Bucovina; din proști s'au rădicat Iordache fiind logofăt la Mitropolie și în vremea Domnului Calimah s'au făcut stolric; iar la Ioan vodă Sturđa căminar, în urmă au nebunit și au murit săracul, dar iau ramas feciori.

BERZA. Moldovan, rădăș, mazil de la ținutul Tecuci în vremea lui Ioan vodă Sturđa un Iancu Berza s'au făcut clucer.

BOGONOS. Moldovan, doi din acest neam și amândoi Ioani, slujind pe

la boeri, din proști, s'au rădicat și ei la boerie, făcându-se paharnici în domnia lui Ioan vodă Sturđa. Aveau amândoi case în Iași, unul în Munteni-
mea de mijloc aproape de sf. Neculai, și altul în ulița Păcurarii și acelaia drépta poreclă i-au fost Savin.

BĂNULESCU. Muntean din țara Românească, pe la 1802 fiind vornic Todirașe Balș Bozianu, tatăl Logofătului Lupu, staroste la Putna. au luat un fecior în casă, pe un Ioniță Bănulescu de la Munteni, și după ce aș eșit din Stărostie, s'aș făcut vel agă în Iași; pe acel Bănulescu l'aș făcut Căpitan de Darabani, și l'aș însurat cu o fată a văduvei Smaranda Anizoi, fiica unui sluger Sandu Budescu ce era de casa Bălșască, mai în urmă l'aș făcut și Sameș la Hotin, și făcând done fete și un băet Neculai, aș murit și el și ea, și au ramas copiii mici fără stare, iaș crescut bunicăsa, și iaș ținut biata băetrână pân la 1827 când aș murit. Băet-
tul după înființarea miliției neavând altă nădejdie aș intrat în miliție și în urmă în comanda pojărnicească unde până acum aș ajuns căpitan.

BĂIDACU. Moldovan, ciubotar cu meserie de la Chișinău din Basarabia, cumnat cu un Chiril călugăr grec, care au fost și diacon în Mitropolie. Apoi făcându-l Mitropolitul Veniamin Arhimandrit, iau dat schitul Hîrșova din ținutul Vasluiului. În urmă au luat și mănăstirea Sf. Ioan din Iași de la Beilic, și apoi au adus pe cumnatul său acesta din Basarabia, și lepădându-i bedreagul ciubotăriei, iau dat moșia Delești unde peste 20 ani șazănd s'au înstărit bine; iau mai cumparat călugărul de veci pe numele lui și moșia Griesti, ce au fost a lui Vasile Carp, și la domnul Mihaï Sturza s'au făcut și boer Sardaru Nițică Băidacu.

BOUREANU. Moldovan, răzăș de la Boureni, ținutul Neamțului, ridicat la boerie în domnia lui Mihaï Vodă Sturza.

BUIUCLIU. Arman și de nație și de religie, neguțitor de vite și tutungiu, dar fiind bine înstărit, domnul Mihaï Sturza, pe de o parte să și umplă lățile de fer cu metal, și pe de alta mai mult să defaime nobleța țării, i-au ridicat la boerie, dându-le rangul de comis și căminar, mijlocind mai ales

și Logofătul Iorgu Ghica pentru că-i imposesese moștile dumisale.

BOJINCA. Român din Ardeal, venit în Moldova pe la 1830, și fiind legist după introducerea reglementului, și înființarea Academiei a fost profesor de legi. În urmă a fost intrat Jurisconsult la departamentul dreptății, și Mihai Vodă Sturđa l'a fost rîdicat la boerie pînă la ban.

BAROȚI. Italian, venit în țară, întâi doctorul Șarl, pe vremea domniei lui Mihai Vodă Suțu și tocmai pe la 1840, în vrîstă peste 70 ani despărțind pe Zamfira fata paharnicului Iordache Milo din Focșani, de barbatul ei, paharnicul Stefan Elefteriu, a fost luat'o, cu care a fost făcut două fete și doi băieți, în urmă pe la 1829 a fost mai venit și un Camil tot Baroți, iar nu și doctor, și Mihai Sturđa Vodă l'a fost pus lucrător în Postelnicie, a fost și cenzor, și l'a fost rîdicat la boerie cu rangul de spătar.

BUCȘINESCU. Român din țara Românească, boer vechi de acolo, întâi a fost venit Iordache Bucșinescu, faimosul scriitor pe vremea sa, iubit de domn și de toți boerii, carele a fost multă vre-

me logofăt de visterie, saŭ precum se dice acu director. In domnia lui Scârlat Vodă Calimach s'aŭ făcut spătar; la Mihaï Sturđa vornic în Divan. In urmă pe la 1810 aŭ venit Costache Bucșinեսca carele s'aŭ însurat aice, cu Catrina sora vornicului Iordachi Drăghici, aŭ fost de mai multe ori ispravnic. La Scârlat Vodă Calimach s'aŭ făcut căminar; la Ion Vodă Sturđa Agă, la Mihaï Sturđa fiul saŭ Vasile s'aŭ făcut agă.

BUHNILĂ. Moldovan, mazil de la ținutul Tutovei. La 1824 fiind postelnic mare, vornicul Ioan Grecianu, un Vasile Buhnilă, mazil scutit a Greceanului, prin mijlocirea Stăpănusău s'aŭ făcut Stolnic; ear la Mihaï Vodă Sturđa, Ion Buhnilă fiul acela s'aŭ făcut ban cu prilejul alegerii de deputat la 1846.

BARBOVSCHI. Român din Ardeal dintre care aŭ stătut și Episcop de Huși și Roman, Arhiereul Gherasim carele s'aŭ sevârșit din viață la 1826.

BENDELA. Moldovan din Bucovina, doctor în Iași, l'aŭ ridicat la boerie Mihaï Vodă Sturđa.

BABIC. Arman și cu nația și cure-

ligia, un Serafim Babie locantier saŭ
 mai moldovenește bucatar în Iași, pen-
 tru că aŭ făcut stare cu locanta lui, și
 mergea de mînca la el și bezadelele lui
 Mihaï Vodă Sturza, și postelnicul Petru
 Asachi, factorul domnului, l'aŭ făcut boer
 Sardar.

BASTACII. Putoare și pacat gre-
 cesc, pripășit un Temistocli pocitură gre-
 cească în domnia lui Hagi Grigorie
 Ghica, și pentru că au cumparat mo-
 șia Moara Grecilor de veci de la mi-
 șelul de vornic Dunitrache Miclescu,
 l'aŭ făcut și boer agă, spre paguba vis-
 teriei, în loc să'l fi pus la bir.

V

VĂRNAV. Moldoveni vechi peste
 120 de ani, rîdicați la boerie, dar nici
 o dată n'a fost la mai înalte ranguri
 de cât până la Spatar. Ioan Vodă
 Sturța aŭ rîdicat pe câți va din acest
 neam până la postelnic; iar Mihaï Vodă
 mai galantom iaŭ rîdicat la vornici mari.

VEISA. Moldovan vechiŭ, mazil, ră-
 zăș de la ținutul Vasluiului, s'au rîdi-

cat la boerie din acest neam Constantin Veisa în vremea domnului Mihaï Suțu la 1793, ear la domnul Alexandru Moruz s'aũ făcut medelnicer. Feciorii aceluia în vremea domnului Scarlat Calinach: Costin, Vasile și Iacovachi s'au făcut Sardari, la Mihaï vodă Suțu volintiriu, s'aũ făcut Costin paharnic, Ioan vodă Sturđa pe Vasile l'aũ făcut spatar; ear galantomul Mihaï vodă Sturza pe Vasile și Iacovachi iaũ făcut postelnici mari, iaũ avut deputați la Adunarea obștească și iaũ întrebuințat necurmat în slujbe, candidați și cilenuri în domnescul divan și la cel de apel. Iacovachi aũ fost multă vreme și director la departamentul dreptăței și epitrop sf. Spiridon. Vasile aũ fost și prezident la divanul de Apel, în care aũ și murit de holeră la 1848; toți însă nu s'aũ însurat rămăind holteibătrîni. Alt Veisa boerit n'aũ mai fost, de cât Mihaï carele s'aũ poreclit de pe mamă fiind soră cu medelnicerul Constantin Veisa. Iară tată-seũ aũ fost Sandu Isbașa, dascal la biserica Prapadoamnei Paraschiva din Iași, care-ı Mitocul mănăstirei Varaticul, și acest

Mihai a  fost agă, s'au însurat  i a  avut trei feciori  i trei fete.

VENTURA. Grec, napaste, venit Moldovei cu Mihai voia Suta la 1793; un Grigore Ventura, brahar sau plăcintar, cine  tie ce a  fost în Țarigrad, că aice l'a  făcut postelnic mare,  i s'a  însurat cu o P sc neasc ,  i a  rămas bele  arii ca mu' i al i de asemenea; ce din pacatele noastre  i a boerilor moldoveni, nedumeriri, ia  prip sit, roi prin i cu cururile fetelor lor, pentru  mparte i foloase, ca să' i împlinească nelegiuitele voin i prin ginerii, cumnații  i cuscrii greci c tr  domnii ce era tot Greci.

VOINESCU. Greci, venit în Moldova un Anastase Grecul cu domnul Alexandru Mavrocordat,  i luând o fată de moldovan boer ce se poreclea Mucu; din acela a eșit un Ioan Anastasie ce a  fost vel visternic; din acela s'a  născut 3 feciori, unul Veniamin călugăr; unul Jignicerul Gheorghe, din care s'a  născut arhimandritul Iosaf, banul Todira c, Ionichie călugăr, Dimitrache ce s'a  turcit  i Catrina; s'a  r dicat la boerie însă p n pe la serdar,  i av nd moșia Voinestii de l ng  Iași, zestre; bu-

nul lor Anastasie s'aŭ poreclit din gura oamenilor Voinescu. Ei însă toți iscălea Anastasie, până acum în domnia lui Mihai vodă Sturđa, când feciorii serdarului Alexandru, fiul postelnicului Ștefan, făcându-se agi amândoi Costachi și Iorgu, s'aŭ lăsat a se mai iscăli Anastasie ei Voinescu, și ca acia și verii lor fiii banului Todirașcu, Grigorie și Petrachi, cum și Iordachi aŭ fost trimes încă la 1818 de moșul său arhimandritul Iosaf Frumușanu la Hio în Grecia spre învățatură, și cu tulburarea Grecilor de la 1821, au întrat în oastea grecească de unde aŭ venit pe la 1840 Maior și consul grecesc, poreclit Voinescu, și s'au însurat cu Smaranda fata lui Aga Gheorghe Negruți, dîndu-i zestre moșia Plopana. Aceștia sunt veri și cu soția mea Efrosina fata banului Toma Stamatini de pe maicăsa, ce aŭ fost soră cu Voineștii bătrîni și cu arhimandritul Iosaf. Saffa ce aŭ ținut'o slugerul Ștefan Vărgolici și Ancuța ce au ținut'o întâi un boerănaș Iliescu de la ținutul Bacăului, și al doile un grec cu care au născut pe maiorul grecesc.

VARLAAM. Moldoveni de la ținutul

Botoșani, de vr'o 80 ani ridicat la boerie; dar dreapta lor poreclă este Bostan, însă rusinându-se de ea s'aū poreclit așa. Cu toate că în țară mai cunoscuți sunt Manoleștii de pe numele bunului lor.

VIDRAȘCU. Moldoveni, două neamuri. Unul de la Putna, răzăș de Botești, rădicați la boerie, întâi banul Dumitrache s'aū făcut medelnicer, la domnul Scarlat Calimach și fratesău Danu zapciū de ocol; tatăl lor însă aū fost birnic și vornicul satului Boteștii Toader Vidrașc medelnicer, acela în vremea domniei Ioan Sturza s'aū făcut ban; fiii săi în domnia lui Mihaī Sturza s'aū făcut Costache ban, Pascal comis și Alecu paharnic, fiii lui Danu: Dimitrache paharnic și Iordache sardar la Ioan vodă. Un neam Vidrășcescu sînt răzăși de la Colonești ținutul Tecuci, din care Vasile feciorul mazilului Anghelache Vidrașc la domoul Mihaī Suțu 820 s'aū făcut jignicer fiind vataș la Ciorăști, și la domnul Ioan Sturza medelnicer.

VÂRGOLICI. Moldoveni vechi, mazili și răzăși de la ținutul Tutovei s'au ridicat la boerie; întâi serdarul Constantin Vârgolici fiind de casa logofă-

tului Neculai Roset Roznovanu bătrânul, și pitarul Ștefan ce era vătav la Stânca Roznovanului, și luase femeie o Voinească soră cu arhimandritul Iosaf. Mai în urmă în domnia lui Scarlat Calimach s'aũ rîdicat la boerie banul Necula Vârgolici de la ținutul Dorohoi, și serdarul Toma de la Putua în domnia lui Ioan Sturza fiind logofăt la cumpatul meũ spatarul Vasile Ardrieș din Focșani.

VIZANTI. Greci, mai multe neamuri, și un neam și turc, s'aũ poreclit însuși el așa, fiind veniți de la Vizantia din Constantinopol. Un neam din aceștia am avut nenorocire a se rodi și cu mine, luând un comisu Costache Vizanti ce-l la Galați pe o nepoată de vară a doua a mea, fata comisului Anghelache Climente din Botoșani.—Iar acei coborîtori din ture urmează așa: Un turc fecior de pașă, din Țarigrad aũ fost venit aici cu domnul Calimach. Dar fiind un berbant nu s'aũ mai înturnat; trăind cu o țuitoare, făcându-se resvrătire grecească la 1821, el s'aũ dus în Basarabia, acolo s'aũ botezat cu numele Panaite și s'aũ însurat cu o jidaucă

botezată cu care venind în Moldova au ținut moșii în posesie la ținutul Tutovei, s-au făcut clucer, au murit și el și ea, și le-au rămas un băiet și o fată.

VRAGHIE. Moldoveni, răzăși vechi, mazili, uni la ținutul Fălciului, iar alții la Tutova și Vaslui. Din ei în vremea domnului Ioan vodă Sturđa serdarul Ioniță și slugerul Petrachi fiind slugă la spatarul Ioniță Duca, s-au boerit, și în vremea lui Mihaï vodă Sturđa, Ioan fiind logofețel la Logofeție, Safta Strătu-lătoae l-au făcut serdar, ear la Mihaï vodă comis, ceialalți însă sînt tot mazili, ba uni au intrat și în bir.

VIȘAN. Moldovan din tîrgul Bârladului, acest neam au început așa: un Tanasă ficiorul lui Vișan Ciubotaru, învățînd carte s-au lipit pe lîngă isprăvnicie scriitor; băietul au fost cuminte, au strâns ce au câștigat, s-au însurat, au luat o fată a unui Iconomu Ioan ce era protopop la Bârlad, și în domnia lui Scarlat vodă Calimach s-au făcut serdar, au murit tânăr și ia rămas doi băieți, din care unul Ioan, la Mihaï vodă Sturđa s-au făcut paharnic.

VÂRLĂNESCU. Moldovan, mazil, ră-

zăș din ținutul Tecuci. unul Constantin Varlam fiind slugă la logofătul Conachi, mai în urmă și logofăt al casei, s'aũ însurat, aũ luat o fată a medelnicerului Abaza, și la Ion vodă Sturđa s'aũ făcut paharnic, și din Varlam s'aũ numit Vârlănescu.

VOLCINSCHI. Moldovan, de la ținutul Cernăuțului, după luarea Bucovinei de nemți, aũ rămas din neamul acesta și în Moldova la Herța, mazilii vechi, dar ridicat la boerie peste 100 de ani.

VELE. Sîrb vechiũ venit în Moldova, neguțitor în târgul Neamțului. Din neamul acesta un unchiũ al meu Șcarlat Danu fratele maicămea și-aũ luat femeie cu care aũ făcut pe paharnicul Ștefan Danu, și un frate a mătușimei aceea Costache fiind logofăt la unchiul meu spatariu Ienache Danu în vremea lui Ioan vodă Sturza s'aũ făcut paharnic.

VUCENIC. Corecitură grecească și nemțască de la Brașov, venit în Moldova pe vremea domniei lui Șcarlat Calimach, neguțitor în Roman. Un Iani Lipteanu Vucenic care avînd țiiitoare o nemțoaică bucătăriță, aũ făcut copii și în urnă s'aũ cununat cu ea. Apoi

eși mofluz, s'aũ făcut vataș la Hălăucești, moșia vornicului Alecu Baluș Lungu, și în vremea lui Mihaï vodă Sturza l'aũ făcut elucer. O fată a lui aũ luat'o spatarul Grigorie Hermeziu, ear feciorul s'aũ este inginer al statului și boerit de domnul Mihaï.

VUCETICI. Din Basarabia venit, în domnia lui Mihaï Sturza, un băet bun scriitor s'aũ lipit lângă isprăvnicia Teenciului, în urmă aũ intrat la judecătorie unde aũ fost și director și s'au și boerit.

VIȘU. Veniți din Basarabia. Doi băeți, unul s'aũ curtenit la vornicul Ștefan Catargiu Dobreanu, și altul pe lângă căminarul Zagură și l'aũ înscris în cinovnicia Divanului de Apel; și în urmă amîndoi s'aũ boerit de domnul Mihaï Sturza făcîndu-i șătrari.

VERGHI. Grec, venit încă în domnia lui Șcarlat vodă, aũ fost vataș la mănăstirea Berzunțu în ținutul Bacău, unde prin ostenelele lui și ajutorul stăpînăsău arhimandritul Macarie, ce era egumen, aũ făcut un fecior Iancu, care după moartea lui Macarie aũ fost scriitor la Isprăvnicie, și s'aũ însurat cu o

greacă fata unui ban Hartular, ear grec napaste bietei Moldove, care avînd fecior pe un Iorgu, casnic a domnului Mihaî Sturza, l'aŭ făcut paharnic și giudecător la Bacău, mai in urmă și spatar.

VELISARIE. Grec venit pe vremea domniei lui Alexandru Moruz, s'aŭ in-surat la Bacău, cu fată de neguțitor moldovan, aŭ fost polcovnic la Agie in Iași; un fecior al aceluia Petrachi in domnia lui Ioan vodă s'aŭ făcut stolnic.

VERESCU. Moldovan de la ținutul Botoșaniî, din satul Vereștiî, pentru că un Toader Verescu știa puțină carte, și era cumnat cu paharnicul Seulescu, l'aŭ făcut profesor in domnia lui Mihaî vodă, și l'au făcut și medelnicer.

VASILIU. Greci, bulgari, sârbi, și mulți și din Moldoveni, cariî din prostime s'au rădicat, ca să'și pieardă obârșiea neamului de unde au eșit, rușinându-se cu adevăratele porecle, s'aŭ poreclit însuși de pe numele părinților. De mai nainte, din moldoveni, știu că se ghidușe Vasilindu-se, numai un serdar Constantin, care la Mihaî vodă Sturđa s'aŭ făcut Spatar și frate său jâcnicerul Coste de la Galați, feciorul unui

Vasile Ciorpacu, vornicu Mihalache de la Râpi cariî rămându-le mulți bani de la niște turci ce găzduia la tatăl lor, pe care în războiul ruso-austrieceșe cu turcii la 1789, i'au ucis ei gazdele, și fiind oameni cu minte, și-au cumpărat multe binale și vii în Galați, și moșii două, Cotrosu și Chirafteniî, și Costea fiind mai mare, la Domnul Alexandru Moruz s'au și boerit și știind și grecește s'au poreclit ca grecii Vasiliu; au intrat în tovărășia ocnelor, au fost și camaraș de ocnă, și având numai un fecior, Iancu, l'au învățat grecește și franțuzește, pe la 1809 sau 810 unchiu meu vornicul Ioan Tăutu fiind paharnic, spăriet de averea Costei, au luat pe Iancu ginere și l'au făcut sa-meș la Hotin. La 812 după pacea încheată între ruși și turci, rămând Basarabia rusască au ramas și Iancu Vasiliu acolo, unde și tatăseu jieniceriul Costea se afla încurcat cu niște contracturi împărătești, pe la 1815 sau 16 făcându-se din împărăteasca poruncă cercetare tuturor nobililor din Basarabia, se vede că cu Vasiliu nu le mergea tréba bine, au scris unchiu meu Tăutulî ca să.

le trimeată o mărturie de aice de noblesă, și așa bietul bătrân Tăutu, iau făcut un act de la divan, întărit și de Domn, că sunt din neamul boerilor Falconeni din țara românească, fără să pomenescă de Ciorpacu vornic. Acolo apoi mergându-le rău, și perșând toți banii, pe la 1827, au trecut iarăși în Moldova, că aice avea acareturile din Galați, moșia Cotrosu de la Galați, vii la Odobești, și părți de moșii în Lipova și Tulești, zăstre, de la Tăutu. Pe la 1829 au murit jignicerul Costea. Iancu întâi și-au vândut toate binalele și viile din Galați, s'aũ aședat la Lipova, apoi au vândut viile de zăstre de la Odobești, după aceea partea din Tulești. Nu târșiu și moșia Cotrosu. S'au făcut căminar în domnia lui Mihai vodă Sturșa, și fecioru său Aleco ce era boteșat și crescut de logofățul Aleco Ghica, s'aũ făcut comis. Cel mai mic Neculai slugerul și apoi au murit pe la 1845, și după vr'o trei ani și cucona lui, amândoi bătui de fiitul lor Neculai, Fratele Costei având numai un fecior, după ce'l însurase c'o greacă și i-au mâncat mulțime de avere, au murit bătui

fără să'i rămâe copii, au murit și spatarul Costea rămându-i numai două fete, și precum averea au fost câștigată cu nelegiuri s'au stâns și ei și averea lor, că de și sunt cuconășii căminarului Iancu care îmi sunt veri al doilea de pe mama lor, dar amândoi au numai fete, și sunt niște oameni prea de nimică, mai ales Neculai, să ferească Dumnezeu și pe țigani a avea așa feciori.

Mai știi un Vasiliu ce se numea așa de pe tatăsău un Dumitrache ce era logofăt la vornicul Neculai Hrisoverghi; la Domnul Calimah s'au făcut serdar, iar la Domnul Ioan Sturđa ban, au fost și ispravnic la Suceava.

Se mai Vasilește un moldovan Tudurache, feciorul unui Iconomu Vasile, din Mitropolie. Băetul acesta au fost scriitor la sămeșia mitropoliei pe la 1837, mai în urmă s'au însurat, l'au făcut serdar și apoi și spatar. Are stare bună, făcută în mitropolie, și'au cumpărat și moșie de veci.

Mai este un Vasiliu la Focșani, Ioan feciorul unui Vasile croitorul, au fost cavaf, și Mihaï vodă l'au făcut sluger, spre paguba visteriei și împovorarea ce-

lorlalți dajnici, pentru că avea puține parale cu care în vremea aceluși Domn, mulți de aceștia au câștigat nobleță.

VULUȚĂ. Corcitură grecească păstrănicer, au slujit în departamentul dreptăței. Un băet Aleco Vuluță, și Mihai vodă Sturđa l'au făcut comis mare, iar Grigore vodă Nebunu, l'au făcut spatar și cilen în divanul de apel.

VĂLEANU. Doi frați, Enache și Sava, feciorii lui Sava Ciobanu din satul Vălenii ținutul Neamțu. Grigore vodă Ghica pe cel întâi l'au făcut căminar și pe cel din urmă pitar. Sunt Moldoveni, tatăl lor a fost cioban la căminariul Gavril Eni.

VICLIMESCU. Jidov boteșat, dascal de limba jidovească, slugă în casă la Domnul Mihai Sturđa, care l'au și bocrit.

VALI. Putoare grecească, păcat și năpaste țarei, pripășit din vremea Domnului Mihai Sturđa la o pocitură tot grecească căminarul Angheli, ce era posesor moșiei Blăgești din ținutul Bacău, pe care prin ajutorul boerilor Ghiculești au ținut'o multă vreme cu prea mic preț, au făcut mulțime de bani, și fiind un tâlhar stărp, au lăsat clironom pe

acest Vali și pe un altul Iancu Vasiliu, ce fusese marcheriu la un biliart în Iași și'l slujise câți-va ani pe țăpul acela, și prin bezedă Necolai Suțu s'au făcut amândoi Spatarî.

VAE. Putoare grecească, păcat și năpaste țării, pripășiți în Moldova doi frați Hristea și Gheorghii, de meseriea lor grădinarî, pe la 1836 fiind posesori la Călienî, un serdar Paraschiv Vasiliu de curănie Bulgar, au pripășit la Călienî pe acești greci, pe unul crășmar în sat și pe altul la pod peste Siret. După doi ani au luat ei orândile și podu, și mai mulți ani ținându-le au luat apoi posesiî de moșii și făcând stare, Hristea au cumpărat de veci moșia Boțăștii de la ținutul Tutovei, și blăstămatul de Grigorie vodă Ghica, împușcat, l'au făcut paharnic și pe celalalt serdar.

G

GHICA. Două neamuri, cel întâiî arnăut, coborătoriu din bezăde Dumitrache Ghica, fiul lui Grigorie vodă pe care l'au tăet turcii, pentru că au dat

Bucovina nemților. Sunt niște săraci, trăesc cu milosteniea. Iar cel al doilea cari sunt mari și puternici, din cari este și înălțimea sa Domnul Grigorie Ghica, ce astăzi șede pe scaunul domniei. Acesta i drept Sulgilolu, și fiind că după tăerea Domnului Ghica au venit Domn Constantin Moruz, care era cumnat cu Ghica și Doamna lui Moruz fata Sulgilolului și și adusese frați și veri câțiva din Țarigrad la chivernisală aice. Moruz ca să răzbune moartea cumnatului său au închis pe mulți boeri din cari pe vornicul Bogdan și spatarul Ioniță Cuza, i'au și tăet; unii au fugit la Hanu tătarăsc în Crâm; între boerii ce avea închiși, era și uu Cantacuzin Deleanu carele avea nunai o fată Măriuța văduvă tânără. Înfricoșându'l și pe acela cu sabia, ca să scape, au primit ginere pe Costache Sulgilolu ce era tânăr holteiū, frate cu Doamna tiranului Moruz, și i'au dat porecla tăetului Ghica, și l'au făcut hatman; acela au fost și logofăt mare la domniea lui Alexandru Moruz și mai de multe ori hatman. Acesta au născut pe răposatul visternic Dumitrache Ghica, pe logofătul Aleco Ghica, tatul măriei

sale Domnului Grigorie Ghica, și pe logofătul Iorgu Ghica care încă trăește; tot atunci au ramas în Moldova și Dimitrache Ghica care au fost vornic, tatăl logofătului Grigorie Ghica și alt Sulgilol tot poreclit Ghica, care au avut fecior pe Dumitrache Ghica vornic, din care este vornicul Aleco Ghica Chefal și frații săi.

GIIEUCA. Moldovan vechiu și mare neam, au fost vornici și visternici, abia se mai cunosc acum între boeri. Ioan vodă Sturđa aũ fost făcut pe un Vasile Gheuca agă, și pe un Ioan ban, dar nici unul n'au avut feciori. Mai sunt și cu ranguri de boeri mici, dar cei mai mulți sunt privilegheți și mazili.

GANE. Două neamuri. Cei mai vechi cari sunt aproape de 200 ani, rădicați la boerie, sunt la Iași și în ținutul Sucevi, iar celalalt la Tatova au fost un Pascal Ganea mazil. În vremea Domnului Calimah s'aũ făcut vornic de Poartă, iar Ioan vodă l'aũ făcut stolnic, are un fecior Iordache, bun bărbat, Mihai Sturđa l'aũ făcut serdar. S'au însurat, au luat fata spatarului Dumitrache Ganea.

GIIEURGHIEL. Moldoveni vechi, ma-

zili din ținutul Dorohoiu, am vădut mai mulți Gherghelești într'o condică a visteriei de la Domnul Mihai Suțu din 1793 cu pecete domnească, trecuți în dajdia mazilească, care condică am cețit'o pe la 1826 și la 1827 când au ars palatul domnesc, nu știu aũ ars și condica aceea cu mai multe hãrtii ce s'aũ perdut, saũ aũ furat'o cineva și o ține ascunsã. La boerii aũ început a se rădica de la Domnul Ipsilant pe la 1800. La Domnul Calimah s'aũ făcut Costache Gherghel paharnic, Stefanache căminar, și la Ion vodã, cel întâi ban și celalalt spatar, Enacache ban, și toți feciorii lui Stefanache comiși, iar Mihai vodã pe Ilie Gherghel l'au făcut postelnic, și pe Mihalache feciorul banului Costache, spatar.

GOROVEI. Moldovan vechiũ, mazil de la ținutu Romanului în domnia lui Alexandru Moruz unul din acest neam au fost credincerũ, în curte la Domnul Calimah; un Toderășc Gorovei s'aũ făcut serdar, și la Ioan vodã, căminar, și doi feciori a credincerului Gorovei tot la Ioan vodã Sturđa, Gheorghe s'aũ făcut căminar și Ion serdar.

GHELEMÈ. Grec, din vremea domniei lui Alexandru Ipsilant; venit aici s'a însurat la Dorohoiu și i-au ramas trei feciori, comisul Ioan, spatarul Dumitrache, și Iordache . . . boeriți de Mihai vodă.

GALER. Moldovan, mazil, vechi rădăș, de la ținutul Tecuci, rădicați din ei unii la boerie în domnia lui Mihai vodă Sturza.

GÂLCĂ. Moldovan, rădăș de la ținutul Tutovei, unii din ei fiind neguțitori înstăriți în târgul Bârladului în domnia lui Ioan Sturđa, s'a rădicat la boeria stolbic și medelnicer.

GHIȚU. Moldovan, rădăș de la ținutul Tecuciului, rădicați unii din ei la boerie în domnia lui Ioan Sturđa din privilegiați.

Ghibănescu. Moldovan, țaran din Iași. era în Tatarasi un păscar ce aducea cu cărnța pește de vândare și striga: „hai la ghiban, ghiban proaspăt“; l'a poreclit oamenii Ghiban, un fecior a lui învățând carte a slujit câți va ani în departamentul dreptăței cinovnic. și Mihai vodă l'a boerit rădicându-l până la comis, că era factor a logofătului To-

derașcu Sturđa, și s'aũ poreclit Ghibănescu.

GOCIU. Moldovan, mazil, vechiu rădăș de la Hlorincea, din ținutul Covurluiulu, rădicat la boerie, un polcovnicel Gheoghe Gociu în domnia lui Scarlat Calimah, și la 1821 l'aũ tăet tãlharii de greci volintirii la satul Epurenii în ținutul Fãlciului, unde eu îl rãnduisem din poronca lui Iusuf pașã de la Ibraila, ispravnic, și i'aũ remas un fecior cu numele Gheorghii, nevrâșnic: aũ venit în Iași la pașã, dupã intrarea Turcilor în țarã, l'am înfãtoșat pașãii și spre mângãere i'aũ dat dreptate sã fie și el serdar ca tatã-sen, și aũ fost serdar pãrã în domnia lui Mihaï Sturđa și s'aũ tăcut ban.

GĂȚĂ. Moldovan, rădăș de la Zmulți, ținutul Galații. Un Iosãp Gățã și frate-sãu Costantin s'aũ mutat la târgu Panciului în ținutul Putnei, deschidẽnd dugheni, bãcãlie și crãșine și s'au aședat la ruptele visteriei. În domnia lui Ioan vodã Sturđa Iosãp s'aũ fãcut serdar, iar la Mihaï vodã feciorii sãii Costantin și Tudurache comiși, ba și Ion feciorul lui Costantin care era patentar

s'aũ făcut boer, iar în domnia lui Hagi Grigorie Ghica, Constantin s'aũ făcut spatar.

GRECIANU. Moldovan, poreclit așa pentru că au venit de la Greceni, un Costantin Greceanu ce au fost acolo căpitan, și aũ luat o fată din Movilești, atunce pe când se poreclea Movilești, Adam; și de pe fata aceea a lui Adam au moșia Diocheteii din ținutul Galați, și din acel căpitan Costantin Greceanu s'aũ pueclit tot neamul boerilor Greceni în vr'o 120 ani. Aũ mai eșit din nou acum un Greceanu, ce aũ fost actor la teatru în Iași, l'aũ bocrit și pe el domnul Mihai Sturda; de neam este moldovan, dar de unde și cine este ei știe; că de la introducerea reglementului atâta s'aun înmulțit șleahța, tocmai ca ciupercile după o ploae caldă.

GHITȚESCU. Rusnac din Bucovina, veniți în Moldova de pe la 1806, aũ fost posesori de moșii, și Ioan Ghițescu fiind de casa logofătului C. Balș Ciuntu, posesorul moșiei Darabani, în domnia lui Scarlat Calimah, s'aũ făcut serdar și la Ioan vodă Sturda ban. Acesta'mi este și cumnat, cucoana sa cu a mea sunt

vere primare, iar ceilalți Ghițăști s'au boerit unii la Ioan vodă și alții la Mihaï vodă.

GAGE. Moldovan din Bucovina, venit la 1822, Ioan Gage aŭ fost logofăt la Hatmanul Gheorghe Brăescu, cu care mergând la Galați s'au însurat acolo cu o fată a spatarului Costantin Vasiliu, și Domnul Mihaï Sturđa l'aŭ făcut serdar.

GONCESCU. Moldovan din Bucovina. Un arhimandrit Teodorit ce era dechii la mănăstirea Slatina au adus pe frate-său Neculaï, l'aŭ avut tovarăș căutător de moșii, și în domnia lui Mihaï Sturđa l'aŭ făcut serdar, l'aŭ înstărit bine, i'au cumparat casă în Iași, vii la Miroslava, dar cu aședarea'i la Folticeni.

GOESCU. Moldovan, de loc din satul Goești, aŭ fost vătav acolo, și în vremea Domnului Mihaï Sturđa prin mijlocirea stăpănu-său bezăde Iorgu Suțu fiind postelnic mare l'aŭ făcut căminar.

GÂRDEA. Mo'dovan. rădăș de la ținutul Fălciu. Un Maftci Gârdea fiind vătav la moșia Gugești a vornicului Neculaï Dimache, acum a gineri-său vornicul Toderiță Ba's, l'aŭ făcut medelnicer în domnia lui Ioan vodă Sturđa.

GALIN. Moldovan din Bucovina. Un Iordache Galin fiind cumnat de soră mitropolitului Meleti încă când era episcop la Huși, l'aă făcut serdar în domnia lui Calimah. Un Enache Galin nepot aceluia fiind slugă la Mihaï vodă Sturđa, pe când era boer, după ce s'aă domnit l'aă făcut șatrar, putea să'l facă mai mult, dar au eșit un mișal și bețiv.

GĂLUȘCĂ. Moldovan, mazil, vechi rădăși de la ținutul Fălciu și Vasluiu; unul din acest neam Toader, slujind în visterie, în domnia lui Alexandru Moruz s'aă făcut stolnic. I'aă ramas doi feciori Costache serdar și Grigorie paharnic; mai sunt Gălușcești, dar se porecesc Cărăcaș.

GHERGHIESCU. Moldovan, mazil, rădăș de la ținutul Tutovei. Un Gheorghe Gherghescu fiind slugă la vornicul Ion Greceanu, în domnia lui Ioan Sturđa, aflându-se Greceanu postelnic mare, l'aă făcut stolnic.

GAFENCU. Moldovan, peste 100 ani de când este rădicat la boerie, dar acești ce acum sunt boeri și se numesc Gafencu, sunt feciori de preot și din alte stări.

GORGOS. Moldovan, slugă a casei logofătului Dimitrache Sturđa și vătavul Ioniță Gorgos fiind și posezor la Giosăni ținutul Bacău, au făcut stare mare; în vremea Domnului Ioan Sturđa s'au făcut serdar, iar la Mihai vodă, întâi comis și apoi spatar, și un fecior al seu iar au boerit și pe un frate sau văr. De loc sunt țeranî de la Roznov.

GHEORGHIŁADE. Greci, doi frați, Costantin ce s'au făcut paharnic, la Domnul Calimah, și Tanasă polcovnicel în vremea aceluî Domn, veniți s'au statornicit la târgu Pietrei și din aceia au eșit mai multe ede și eđi, cari toți s'au boerit la Domnul Mihai Sturđa, și pe lângă aciea și alți corciturî grecești se mai poreclese așa.

GHEORGHIU. Greci, sârbi și bulgari, tot năpăști țarei, veniți și oploșiți de boeri, sprijiniți, puși în slujbe, însarați și boeriți, și pe lângă acei străini mulți și din moldoveni din stările de jos, în vremea Domnului Mihai Sturđa rădicându-se la boerie și-au tăgăduit adevăratele porecle strămoșăști ca să nu li să poată nimeri obârșica neamului de care din prostie să rușinează, și-au

înființat ca grecii porecla de pe numele părinților.

GRIGORIADI. Grec, un Iordache gramatic a Doamnei lui Scarlat Calimah, pe la 1818 s'aŭ însurat cu o fată a vornicului Iordache Roset Pribăscu, și l'aŭ făcut spatar, au ramas aice; Domnul Mihaï Sturđa în multe rânduri l'au avut rînduit cilen la divanul apelativ și prezident la criminal, și l'aŭ făcut postelnic, întâi să iscălea Grigoriu, de la o vreme și-au dat în adevărata teapă de iadi, și să iscălește Grigoriadi că'i din iadă născut. Feciorii săi avându'i la Paris la învățatură, după venirea de acolo s'au poreclit Romalos și așa se iscălesc acum. Mai sunt și alți greci, uni boeriți alți neboeriți împământeuți aice cu asemenea poreclă, precum este și Constantin Grigoriadi de la Galați, ginerile spatarului Mihalache Holban.

GURIȚĂ. Numai unul a fost cu așa poreclă, scos cirac de vornicul Dumitrache Ghica care avea moșia Călienii, și pentru multele sljbe ce i-au făcut de au cuprins Șărbăneștiți toți de la rădăși în vremea Domnului Calimah l'aŭ făcut ban, dar aŭ murit și i-au ramas

numai un fecior Aleco care au fost în miliție și judecător la Dorohoiu și l'au făcut Mihai vodă comis; au avut și o fată pe care întâi o luase un serdar Ioan Vârnab de la Florești, din ținutul Tecuci și l'au lepădat după ce i-au mâncat toată starea, apoi mult văduvind au luat-o serdarul Costache Caracaș de la Vaslui, și au lepădat-o.

GRIGORIU. De aceștia sunt mulți, Greci, Bulgari, Sârbi, Arnăuți ba și Moldoveni, proști fără judecată, că fiind din stările de gios, rădicați la boerie, le-au fost rușine cu strămoșele lor moldovenești porecle, și ca să nu li se nimerească obârșiea neamului, nu s'au rușinat a-și face porecle grecești, stricate din numele părinților curenți. Din Moldoveni, cu asemenea greșală cunosco pe căminarul Ioniță Grigoriu și pe frații săi, paharnicul Iordachi și paharnicul Costachi de la Fălticeni, aceștia din locul lor sunt din satul Vadul-Roșeai, de la ținutul Putnei, fecior lui Grigorie, ce au fost multă vreme vornic satului, și fiind țaran instărit și-au învățat băeții carte. Și pe la 1802 fiind vornic Iordachi Drăghici, sameș la Putna, vor-

nicul Grigorie i-au dat pe Ioniță slugă în casă, și au slujit pe Drăghici până pe la 1813, până când fiind că Drăghici au fost și sameș de agie, și la zidirea Curței Domnești, în vremea lui Moruz, ținător de socoteli, întrebuiță pe Ioniță și ca logofăt la scris. La 1813 însurându-se Ioniță, și Drăghici fiind sameș de visterie, au mijlocit și l'au rânduit sameș la Suceava, unde s'au și așazăt, și în multe rânduri au fost sameș, și pe la 1818 s'au făcut cluceriu, domnul Ioan Sturza l'au făcut căminar, iar Mihaï vodă spatar. Doi feciori ai săi, Grigorie vodă Ghica, pe unul l'au rânduit prezident la Suceava, și pe unul prezident la giudecătoria de Iași. Mai sunt doi frați Grigorii, unul Ștefanache comis și muhurdar a mării sale domnului Ghica, și spatarul Vasile sameș la Putna. Aceștia sînt feciorii unui Grigorie Arnăutul ce au slujit multă vreme pe logofătul Costache Ghica, și însurându-se l'au rânduit vataș la Țibucani, și mai pe urmă la Vaslui unde a fost până la răsvrătirea Grecilor anul 1821. După ce s'au făcut domn Ioan Sturza încuscindu-se

cu visternicul Dumitrache Ghica, aŭ mijlocit la domn, de aŭ rânduie pe Grigorie Arnăutu portar-başa, în care slujbă aŭ fost vr'o patru ani, şi l'aŭ făcut stolnic, şi aŭ intrat în clasa boerilor ţerei.

GHIENADIU. Grec, încă înainte de anul 1812 aflându-se egumen la mănăstirea Precista din Târgul Ocnei, un arhimandrit Meletie aŭ venit la el un nepot al seŭ Manole Ghenadiu şi aŭ şezut pe lângă dânsu mulţi ani. Pe la 1813 sau 1814 s'aŭ însurat cu Elisaviţa fata unui Pitar Dumitrachi Cozoni, din Târgul Ocnei, şi la domnul Calimach s'aŭ făcut boer pitar. Caimacamul Vogoride în 1822 l'aŭ făcut paharnic, ear Mihaï vodă Sturđa l'aŭ făcut ban, prin mijlocirea logofătului Costachi Mavrocordat; acesta aŭ scos un fecior Costache Ghenadiu carele aŭ fost şi cilen la judecătoria de Boroşani.

GUSTEA. Grec venit în vremea domnului Calimach, neguţitor bacal în hanu Turcesc. Cu prilejul resvrătirei greceşti de la 1821 aŭ mossuzit, şi un fecior al seŭ Costache, întâi la isprăvnicia de Iasi, în urmă la departament slujind,

s' ū rîdicat de domnul Mihaï Sturza la rangul de căminar. Acum domnul Ghica l'aŭ făcut ban. Un alt frate a lui fiind profesor earăși s'au rîdicat la boerie.

GOLIAF. Armeni și de nație și de de credință, neguțitori, din Botoșani, pentru că sunt instăriți și-aŭ varsat și ei din metalul lor în lățile domnului Mihaï Sturza, agintând la umplerea lor, iaŭ făcut boeri, ca și mai mult să impileze țara și să măscărească noblesa Moldovei.

GHINDAR. Moldovan, răzăș de la Crucea de Sas, ținutul Putnei. Un E-nache Ghindar om destul de vrednic s'aŭ rîdicat dintr'acest neam; aŭ fost multă vreme zapeiŭ și privighitor de ocol; și aŭ făcut stăricică și la 1847 s'aŭ făcut boer.

GOEAN. Moldovan din Bucovina rîdicat la boerie la 1846.

GAVRILĂȘ. Moldovan de la ținutul Hârlăului, rîdicat la boerie pe la 1826.

GROȘU. Moldovan de la ținutul Iașii, rîdicat la boerie pe la 1826. Un sŭ gerul Lupu.

GĂLESCU. Moldovan, răzăș de la

ținutul Teencî, rădicat la boerie de Mihaî vodă Sturđa.

GRIGORAȘ. Moldovan, aũ fost un scriitor Grigoraș, fecior unui Neculai din starea de gios; acesta aũ fost multă vreme sameș la ținutul Iașii, aũ fost însurat cu tata unui Sandu Bou din Bârlad, aũ fost și în Visterie multă vreme, unde slujind treptat s'aũ boerit, până ce în domnia lui Ioan Sturđa s'aũ ridicat la spatar. Fiul acestuia aga Costache, iarăși întâi în visterie slujind s'aũ făcut căminar, în urmă aũ intrat în miliție, aũ ajuns până la polcovnic, și pentru o greșală l'aũ degradat la 1846. Domnul Mihaî Sturza apoi milostivindu-se la 1848 l'aũ făcut agă.

GORE. Moldovan din Besarabia. Un Climent Gore prin mijloacele ce aũ avut s'aũ făcut serdar și un Gheorghe slujind în miliție soldat, apoi unter ofițer, după eșirea din slujbă l'aũ făcut șetrar, și acum se află polițar la Târgul Petrei.

GOGA. Moldovan. Bacal din Bacău, rădicat la boerie un Dumitru bacal de Grigorie Ghica la sfârșitul domniei.

D

DONICI. Moldovan, figurează între boeri aproape de 200 ani, au fost și logofăt mare.

DANU. Român din țara Românească, preste 300 ani, venit în Moldova. Un Danu visternic, carele cumnățindu-se cu Șerpe postelnicul, au avut moșii între altele Opstopcanii și Bârleștii, din ținutul Neamțului, de pe femeie, și partea din Odobești, Pățești și Mircești de la ținutul Putnei, au fost tot boeri și mai mari și mai mici. Iar de la o vreme au căzut la mazili, până la bunul meu Toader Danu, tatăl maicei mele, carele luând pe Maria, fata lui Simionel Tăutul, soră vornicului Ioan Tăutul, s'au făcut vornic de Vrancea, și fiii săi cel mai mare. unchiul meu Enache Danu. treptat au ajuns până la spatar, și fiii săi verii mei, Dimitrache postelnic și Mihăiță spatar. Iar ceilalți trei unchi ai mei și frați cu spatarul Enache Scărlat, au fost postelnicel a Curțet, și un fiu al seū Stefan paharnicul, Ilie Danu au fost căpitan de ropce, și însu-

rându-se cu o mu-re răzășiță din neamul Bușeleșcu aũ făcut un fecior Vasile, cari-ı la Coșești, și Dimitrache fiind un berbant, ca și frateseũ Iane, după ce aũ perdut ce aũ avut părintesc, s'aũ însurat și el cu o răzășiță la Oltenești, în ținutul Fălciului, și aũ făcut un fecior Ioan care-ı un mișel, dar văr primar cu mine, și cu postelnicul Dimitrache Danu.

DUCA. Două neamuri moldoveni drepti, și răzăși de la ținutul Tutovei, mazili, cei adevarați Ducuști sunt și pără acu, unii mazili și unii privilegheți. Iar acei neadevărați, de la domnul Scârlat Calimach, s'aũ ridicat la boerie. Intăi banul Pavăl Duca de la Bârlad, fiind ginere vestitului scriitor slugerul Șerban Botescul, s'aũ făcut sluger, apoi paharnic, și la domnul Ioan Sturđa ban, și spatarul Ioniță văr cu banul Pavăl, fiind logofăt a casei spatarului Petrachi Cazimir, în vremea domniei lui Calimach, luând pe fata căminarului Dumitrachi Florea din Iași, s'aũ făcut stolnic. Caimacamul Vogoride la 1821 l'aũ făcut ban și Ioan vodă Sturđa spatar, și pe un frate al său Gheorghe l'aũ

făcut căminar. Unul din fiii banului Păvăl, Dimitrache fiind mai bun, Mihaï vodă Sturđa l'aŭ făcut serdar, și Grigorie vodă Ghica prin mijlocirea surorii măriei sale cucoana Elencu Șubin, fiind cilen la judecătoria de Vaslui l'aŭ făcut ban și apoi spatar; din spatarul Ioniță aŭ ramas numai un fecior Costache carele aŭ fost aghiotant la domnul Mihaï Sturza și Maior. Inșă dreaptă porecla acestora este Cărăușu, răzăș din satul Corodu și Duculescu de pe bunica lor ce aŭ fost din neamu Duculescu, au mai fost și un Vasile Duca în târgul Bârladului, văr al doilea cu acei doi; și la domnul Mihaï Șutu la 1820 s'aŭ făcut jignicer din a căruie fii sunt majorul Ioan Duca de la Galați, și căpitanul Costache Duca din Lipova, înșă și aceștia tot Cărăușu.

DARIE. Greci, dar mai vechi de 150 de ani în Moldova. Mai s'aŭ stâns; aŭ ramas numai vornicul Iordache Darie la ținutul Neamtu și fără fecior.

DONE. Român, din țara românească, venit în Moldova un armaș Done. în vremea domnului Moruz 1804. e-aŭ ramas doi feciori, unul are un cironom

ear unul acel mai, bogat, carele s'aũ făcut și vornic la Mihai vodă Sturđa, n'are urmași.

DRAGOȘ. Moldovan de la Botoșani, feciorul unui Ionomu Ilie și un fecior al său Ienache, curtenit la casele boerilor Catargiũ și vornicul Alecu Calimach, la domnul Ioan Sturđa s'aũ făcut căminar, iar la Mihai vodă Sturđa s'aũ făcut spatar.

DRĂGHICI. Patru neamuri, unul cel de mai înainte rãdicat la boerie și anume urmașii vornicului Iordache Drăghici sunt corecturã de arman cu jidov, adecã Neculai Drăghici aũ fost arman și femeea lui jidaucã, botezați, aũ fost bași-bulubașã la hãtmãnie, pe vremea domnului Constantin Moruz, în hãtmãnia logofãtului Costache Ghica, carele aũ luat slugã în casã pe vornicul Iordachi Drăghici fiul bulubașei și fiind deștept și cu bune talente s'aũ înaintit treptat pãn pe la 1814, când domnul Calimach l'aũ făcut ban, mai în urmã spatar; și Ioan vodă Sturđa vornic mare și cel întâi al său ministru. Atuncea s'aũ boerit pe doi frați ce avea: Neculai spatar, Constantin comis, dar aũ murit

amândoi holtei bătrîni. Și pe feciorii sei cel mai mare Manolachi postelnic și Costache agă. Acest vornic Drăghici știind că în familia Cantacuzinilor din țara românească a fost un spatar Drăghici, prin influența sa și îndatoririle ce făcuse boerilor Filipești de acolo, cu cari Manolachi să și rudea, aga Costache Buceșenescu cumnatul de soră a lui Drăghici a fost știut a și mijloci o diplomă din țara românească, că este coborîtor din acel spatar Drăghici, și prin urmare Cantacuzin. Dar las că eu am apucat pe tată-său, de și poate bătrîn, dar vorba tot rău moldovenește și se cunoștea că-i arman. Și despre spatarul Drăghici Cantacuzin m'am încredințat în București de la mai mulți boeri, și chiar de la hanul Costache Cantacuzin că a fost sterp.

Cel al doilea neam ce se porecesc Drăghici sînt agii Vasile și Grigorie și spatarul Iancu, drepti moldoveni de la satul Lișca din ținutul Dorohoiului, fiii unui Drăghici ce era dascal la biserică de acolo. Pe maica lor am vădut-o și eu în satul acela la 1828, măritată al doilea cu un bețiv ce era jitar. Râdica-

rea lor urmează așa : murind tatăl lor, și măritându-se măsa cu bețivul acela, băeții cei mai mari Vasile și Grigorie aū fugit de a casă la Botoșani. Vasile aū găsit pe un vătav al casei vornicului Alecu Calimach anume Toader Tănăsachi, și s'aū supus slugă la acela, cu care aū venit în Iași la casa vornicului Calimach, pe atuncea având Calimach fiū pe Csenofont, pentru a căruia învățătură ținea Dascalii în casă și franțuz și grec. Băetul Vasile în toate zilele neporocit mergea în odăile dascalilor, le mătura, le da de spalat, și le ștergea ciubotele. Aceia luându-l la dragoste cunoscându'i talentele și vrând să-i răsplătească slujba, de o dată drept șagă iaū dat lecții, mai în urmă apoi vădindu-l că sporește și înștiințindu-se și boerul Calimach, aū porocit să-l învețe, și aū învățat bine, apoi l'aū dat scriitor vatavului de curte acela Tanașachi unde aū fost până la 1822, când după revoluția grecească viind oștile turcești, urmând nevoe de scriitori în vistirie, că eram numai patru adecă : spătariu Dimitrachi Codreanu, eū, un serdar Toader Carp de la Bârlad, și Spa-

tariu Manolachi Gavril, acum la Dorohoi. Intr'o zi ducându-mă la Muzur Emeni ce ave conacu în casa lui Calimach, am vădut pe Vasile scriind în odaia vataului, și l'am și îndemnat de aș mers cu mine la curte, l'am pus la scris, s'aș trecut în catastivul diecilor de visterie, unde aș slujit până la 1840. Domnul Ioan Sturđa l'aș făcut serdar, iar domnul Mihai Sturđa, ban, spatar și agă. — Fratesău Grigori aș nemerit la un neguțitor în Botoșani, aș slujit acolo până la 1825 când l'aș tras Vasile în Iași, l'aș dat scriitor la serdarul Stefan Brânză sameș de Putna, de acolo la 1827 aș venit înapoi, și l'aș dat la casa poștelor, unde aș fost până la întroducerea reglementului când aș trecut șef în visterie, și acolo înaintinduse până la ban, s'aș însurat cu fata unui străin neguțitor bogat din Huși, ce prin mijlocirea averii să boerisă, și s'aș făcut și el agă. Aceștia amândoi aș tras lângă ei și pe Iancu cel mai mic frate, și la domnul Mihail Sturđa s'aș făcut și acesta spătar; iar acum la domnul Grigori Ghica agă.

Cel al treilea Drăghici de la ținutul Ro-

man, adecă Dumitru, țaran de la Ajudu Vechiū, aū fost slugă în casă la căpitanul Zamă, după a căruia moarte s'aū suit în patu stăpână-sa Fersaiia, cu care aū trăit mai mulți ani până i s'aū rădicat feciorii, și făcând stăricică aū început a cumpăra de pe la răzăși, cuprinzând toată moșia Giurgeni, apoi s'au lipit când de Catargiu, logofătu Iordachi, și când de logofătu Alecu Ghica, până l'aū făcut treptat boer până la agă.

Și cel al patrule și mai proaspăt neam de boer Drăghici, este început de la Marinciū Drăghici bulgar, carele știind scrie moldovenește aū făcut o vreme advocatlăcuri mici, aū ținut orândile la târgușorul Docolina, s'aū făcut cunoscut vornicului Nicu Mavrocordat, carile pe la 1846 aū mijlocit și l'aū făcut sluger.

DOCAN. Moldovan, răzăș, de la satul Docanii, ținutul Tutovei, mazili și birnici. Un Panaite Docan, aū luat pe fata vornicului de poartă Liga de la Horincea; la domnul Calimach s'aū făcut polcovnicel; mai în urmă medelnicer; și fiind omul om și spiculant, aū făcut stare, aū rămas văduv cu câți-va co-

pit; și aŭ luat al doilea o fată a căminarului Neculai Cuza, și la domnul Mibaî Sutu 1820 s'aŭ făcut căminari, și aŭ murit rămându-i și alți 3 feciori cu fata Cuzei și anume Aga Neculai, Gheorghe și Ioan. Unul din acest neam de răzăși de la Docani, Pavăl ce aŭ fost mazil, însurându-se la satul Dragomirești tot ținutul Tutova, aŭ făcut fecior pe Vasile Docan, cari fiind slugă la căminariu Gheorghe Bogdan și deșeptându-se la domnul Calimach, s'aŭ făcut clucer. Și s'aŭ însurat cu o fată a agăi Grigorie Plitos; el era serdar și vătav de Curte la logofătul Grigoraș Sturđa. La domnu Ioan Sturđa s'aŭ făcut paharnic, și aŭ murit rămându-i doi feciori Grigori și Neculai.

DERECLIU. Năpaste grecească și aceea bieteî Moldove. Venit cu domnul Moruz la 1802 un aga Derecliu care aŭ rămas aici, și având feciori și fete, pe o fată a lui Safta, aŭ luat'o comisul Răducanu Buzdugan.

DIAMANDOPULO. Tot păcat grecesc pe biata Mo'dovă, pripășit din domnia lui Ioan vodă Sturđa. Un caengiŭ Coste pe care l'aŭ făcut spătar și is-

pravnic la Tecuci, și Mihaï Sturđa l'aũ făcut postelnic, și pe un cãrd de puï a lui iaũ boerit pentru cã-i făcea multe spionlãcuri.

DORMUZ. Iarãși napaste greceascã. Venit în Moldova un Chiriac, carile însurându-se cu o fatã Tufascã din ținutul Vasluiu au rodit pe Tuchidide; tatul sãu s'aũ făcut cãminar la domnul Calimach 1816, iar fiul sãu la domnul Ioan Sturza.

DIMITRESCU. Drepti moldoveni din tîrgu Sucevei din Bucovina. Dreapta lor poreclã este Bandraburu din starea neguțitoreascã. Un Dumitru Bandraburu pe care l'am apucat și eũ au avut 4 ficiori: Lefter, Neculai, Mihalachi și Enacachi, dupã Inarea Bucovinei de Nemți, Mihalachi aũ intrat în școalã, aũ sfîrșit cursu și mai ales teologia și aũ venit în Moldova aũ intrat slugã la marele Jacob mitropolitu, de cãtrã carile s'aũ cãlugãrit numindu-l Meletie, și l'aũ și hirotonisit diacon. La moartea acelei mitropolit, el aflãndu-se arhidiacon aũ fãcut un cuvînt atîta de înalt și pãtrunzãtor, în cãt și domnul Moruz și boerii aũ plãns; cuvântul acela aũ silit

pe domn și pe boeri a' l rădica la scaunul episcopiei Hușului, unde a' păstrat'o până la 1826; când trecând din viață episcopul de Roman Gherasim, acesta a' pășit acolo, și a' șăzut pe scaunul Romanului până la . . .; atuncea alegându-l obșteasca Adunare de mitropolit în locul mitropolitului Veniamin Costache, ce se demisionase, s'a' suit pe scaunul mitropoliei. Acest bărbat îndată după suirea sa la vrednicia de episcop al Hușului ș'a' adus la sine pe părinți și frați. Ia' ajutat, ia' înstărit, a' mijlocit la domn de i-a' boerit, și întâi la domnul Calimach pe Lefter și Ienacache ia' făcut paharnici și pe Neculai serdar. La domnul Ioan Sturđa pe cei doi, spatari, și celalalt ban. La domnu Mihai Sturđa pe Neculai agă, că ceilalți frați murise, de cât pe feciorii lor ia' făcut spatari.

DIMITRIU. Mai mulți, dar nu toți un neam; mulți sunt greci, sârbî și bulgari, dar și moldoveni, însă aceia fiind și oameni proști și de starea de jos tăgăduindu-și adevăratele moldovenesti porecle de sine s'au poreclit de pe numele părinților, ca să nu li se poată

nimeri obârșia din care opineă aū eșit, precum și un băcal din Focșani, Hagi Pavăl făcându-se serdar s'aū numit Dumitriu.

DIMITRIADI. Pocituri grecești, pentru păcatele și osânda noastră, pripășiți în țară, nu mai de mult de cât din domnia lui Mihai vodă Sturđa, carele pentru nesațiul de bani, aū pripășit multe pocituri de acestea și i-aū și boerit.

DOBROVICI. Bulgari, neguțitori bacali, avea băcălie în Hanul Turcesc din Iași, poreclindu-se în limba slavonă după numele lui Dobrea abagerul tatăl băcalului Dobrovici, a căruia fii, după întroducerea reglementului prin mijlocirea de rușfet, aū intrat în canțelariile din Iași, și s'aū înaintat în ranguri pân la Spatar.

DEMOPULU. Iarăși putoare grecească, neguțitori din Galați, rădicați la boerie cu ranguri de căminar de domnul Mihai Sturđa, pentru mai multă împovorare țării, a sa înputernicire, a avea glasuri în alegerea diputaților și a noblesei moldovene, defăimare, de și a ei parte făcea și însuși el ca Moldovan.

DABIJA. Moldovan, veche familie

boerească din care aŭ stătit și pe scaunul domniei Evstratie vodă Dabija, dar din el curgători nu sunt, că nici aŭ avut feciori, de cât numai o fată. Din neamul acesta sunt și în Rosia unde li s'au dat titlu de cneaz.

DODESCU. Moldovan, rădăș de la Certăști, ținutul Tutovei, dreapta lor poreclă este Duda, precum se numesc acei ce încă sunt mazili și birnic, din cari un Petrache Duda, în vremea domnului Ioan Sturđa s'au făcut serdar, și după introducerea reglementului ce i s'au părut nu știu, pe Duda l'au prefăcut în Dodescu, ca să prepue cei ce nu știu, că ar fi din familia boerilor Dudești din țara românească.

DĂNULEȚU. Moldovan de la Focșani, unde un Enache Dănulețu aŭ fost multă vreme scriitor la stărostia Putnei, și având un fecior Grigorie, după introducerea reglementului aŭ intrat scriitor la judecătoria de acolo; mai în urmă vândând căsuța părintească ce avea în Focșani Valahiei, cu agiutorul banilor luați pe căsuță s'au făcut director la judecătoria de Vaslui și apoi și serdar în domnia bunului Mihai Sturza.

DERESCU. Grec, fecior lui Hagi Ioniță, rachier de la Curtea veche, din București, venit în domnia lui Mihai vodă Sturđa, și fiind frate cu femeea lui ăga Stoianovici l'au rădicat în clasul boerilor cu rang de serdar.

DAVID. Moldovan, de la ținutul Neamțului, de mic, un Manolache au slujit în casă pe Domnul Ioan Sturđa, și după ce s'au făcut Domn, pe acest Manolache David l'au făcut căminar și camarăș al doilea. După eșirea Sturďăi din domnie s'au însurat cu o fată a banului Costantin Leondari, și lepădându'l aceea, au luat o țarancă de la Gherghești, ținutul Tutovei, pe tiapăși.

DIMA. Bulgar corcit cu moldovancă din clasul neguțitoresc de rând, au slujit un Simion feciorul Dimei în visterie și Mihai vodă l'au făcut stolnic.

DIMACHE. Grec, de vr'o 70 ani venit în Moldova, doi din acest neam au fost și vornici mari, Manolache și fiu său Neculai, din care au ramas numai trei fete, din care una au luat'o de al doilea vornicul Toderiță Balș, pe una Lascarache fiul vornicului Lascar Bog-

dan și pe una Docan, fiul căminarului Panaite Docan.

DRAGHINICI. Moldovan rusnăcit din Bucovina, venit în domnia lui Mihai vodă Sturđa, aŭ fost profesor și l'aŭ făcut stolnic. Dar îi un mișal și bețiv, însă boer.

DOSPINESCU. Moldovan, mazil vechiŭ de la ținutul Neamțului, rădicat la boerie în vremea Domnului Mihai Sturđa, cu prilejul slujbei sale.

DROSU. Bulgar, neguțitor bogasier, Costantin Drosu s'aŭ însurat în Târgu Frumos, cu o fată a unui căpitan Constantin Bejan, și eșise molluz pe la 1820. La 1822, după întrarea oștilor turcești în țară, rânduindu-mă Sali pașa ca să merg cu Iociuz aga Delibașa cu 1000 Turci la ținuturile de sus, să așez ispravnic și câte un agă turc cu oșteni la fie-eare ținut pentru paza de volintiri. Am mers spre Târgu Frumos și mi-aŭ eșit înainte toți târgoveții câți erau rămași la Podul Iloaei, unde pe atunce era numai poșta și o crâșmă și hanul cel mare a hatmanului Costantin Paladi netencuit încă. Și din toți târgoveții ce am vădut am ales mai cu chip și cu

știință de prțină carte a scrie și a ceti pe Costantin Drosu, și pe un Neculai Manta vătavul de la Brăești și i'am și rânduitor ispravnicii pe amândoi la ținutul Cârligăturii, și sameș pe un Filip Bejan, cumnat Drosului ce era scriitor la Ispravnicie. Le am dat cărți de ispravnicie și de sămeșie iscălite de mine și de Jociuz aga; le-am dat și pe un Osman Baeractar cu 80 turci, și am trecut la Hârlău. Aceștia au fost ispravnicii amândoi vr'o 6 luni, și s'aũ schimbat după ce s'aũ mai adunat boeri în țară din bejănie, și li s'aũ dat ranguri de serdari de caimacamul Vogoride. Acest Drosu având mai mulți băeți au dat pe cel mai mare, Iancu, la mine, dar fiind un rău de'l și învățasem bine a scrie n'am putut a'l scoate om, și s'aũ ticăloșit și aũ murit. Pe un al doilea fecior Neculai, l'aũ dat la vornicul Lascar Pașcanu, și fiind și norocit aũ eșit om de frunte, aũ făcut stare bună, s'aũ făcut agă la Mihaï vodă Sturđa, și aũ cumpărat și moșie de veci Ităștii din ținutul Tutova, de la cneazu Alexandru Cantacuzin cu 22000 galbeni, aũ agiu-

tat și pe alt frate al său Costache și aŭ mijlocit de s'au boerit și acela.

DEDIU. Moldoveni, șalgăi de-a Ocneî, un Ioniță Dediu, în vremea Domnului Ioan Sturđa fiind cunoscut vornicului Costantin Aslan s'aŭ făcut porușnic, iar un fecior al său Costache la Domnul Grigorie Ghica Hagi, s'aŭ făcut paharnic.

DOILATCU. Răzăș, mazil de la ținutul Dorohoiu, în domnia lui Grigorie Ghica s'aŭ făcut boer.

DIMCEA. Român din țara românească, mitropolitul Veniamin încă pe la 1806 au adus pe bătrânul Dimcea de la București, pisalt în mitropolie, la Domnul Calimah l'aŭ făcut clucer. Domnul Ioan Sturđa și cunoscându'l, și după mijlocirea mitropolitului l'aŭ făcut paharnic, și pe fiul seu Nicu ce era și el bun pisalt l'aŭ făcut serdar, aŭ avut mai mulți copii dar aŭ murit toți fără urmași rămâind numai acel ce este maior.

DIACONOVICI. Moldovan din Bucovina, fecior de diacon, aŭ venit doctor în Folticenî și domnul Mihai Sturđa vădënd țara săracă de boeri, l'aŭ făcut boeriu.

DODAN. Moldoveni, mazili și răzăși de la ținutul Tutovei, sunt însă mulți și birnici. Unchiul meu postelnicul Ioan Jora a avut doi băeți în casă, frați amândoi, Gavril și Costantin, i'aș crescut de mici, i'aș învățat carte și aș mijlocit la Domnul Ioan Sturđa de i'aș boerit, pe Gavril serdar și pe Costantin sluger.

DONOS. Moldovan, țeran de la ținutul Eșii, dar bravo lui că nu și'aș grezit nici și'aș rusit numele tatălui său, a badilui Donos prisăcariu, nu și'aș zis nici Donisache, nici Donosiu, nici Donosieviț, ori Donosov.

DESILĂ. Pocitură grecească, venit în Moldova încă în domnia lui Alexandru Moruz pe la 1805, un Spiru, care fiind un minciunos și ghiduș să pripășise la Vaslui pe lângă vornicu Vasile Miclescu, la 1818 rânduindu-se pe Miclescu staroste la Putna l'aș luat acolo ca logofăt. Acolo s'aș însurat Spiru cu o Catincă fata unui popa Neagu din Valahia, și prin aceasta aș rămas în Moldova, dar era un mișel; la Domnul Mihai Șturđa s'aș făcut pitar, și aș murit; i-au rămas vr'o trei patru ezi,

din care unul ce'î la judecătoria Vasluiului șăf de masă, la Domnul Hagi Grigorie Ghica s'a'au făcut boer.

DODEN. Franțuz și cu nația și cu religia, nebunul domn Grigorie Ghica, care numai pentru osînda și defăimarea țerei au domnit, a'au adus la 1856 scârba aceasta franțnzască ce să rudea cu țiițoarea lui, și ca mai mult în fața lumii să defaime pe moldoveni, că nu învrednicesc a fi inspectori închisorilor de tâlhari, l'a'au rânduît pe acesta mai mare inspector.

DĂSCĂLESCU. Români de la târgul Râmnicului Sarat, din țara Românească, din clasul de jos a lăcuitorilor, cu meserie cojocari, a'au fost mai mulți frați feciori a unui dascal de biserică din satul Sălcioara acel județ, după ce a'au învățat cojocăria, unul din ei acel mai mare cu numele Scarlat a'au ramas în Râmnic la stăpânul care'l învățase meșteșugul, și ca să nu'l supere zapcii și starostele breslei la dări, s'a'au supus scutelnic la paharnicul Asanache Robescu de acolo din Râmnic, și pentru scuteală lucra cojocăria trebuincioa-ă în casă; acesta având totdeauna întrare în

casa Robescului, și fiind flăcău tânăr, curat la față și obraznic, s'aũ îngurluit cu o nepoată de vară a Robescului, fată săracă fără părinți, ce o luase în casă Robescu ca unchiu și om bogat ca să o mărite el, și au fugit în raiaua Ibrăilei unde s'aũ cununat și au trăit acolo vr'o șapte ani pân au murit paharnicul Robescu, și apoi aũ venit înapoi la părinții și frații lui în Sălchioară, de care după câtăva vreme aflând circoana Măriuța văduva paharnicului Robescu s'aũ milostivit, aușind mai ales de ticăloșia în care era nepoatăsa, au trimes de i'aũ adus în Râmnic, i'aũ ertat, i'aũ dăruit o dugheană și 1000 de lei și o hliză de moșie ce avea nepoatăsa aceea de la părinții ei, și mai în urmă, pe băeții lor i'aũ dat tot bătrâna Robească la învățatură de carte, învățându'i românește și grecește, și după ce s'aũ făcut mai mari i'aũ dat pe la cancelaria isprăvniciei de Bușău, de acolo cel mai mare Ștefanache îngurluindu-se cu un turc de la Silistra ce era beșleagă în Buzău pe la 1820 s'aũ dus cu turcul la Silistra, unde fiind loc de femeie turcului, au vrut a'l scoate cirac și l'aũ

dat gramatic la capichihaiia a domnului din București ce era în Silistra, și în locul lui aș chemat pe frate său Costache. La 1821 urmând revoluția grecească, murind și capichihaiia țării românești, aș ramiat în locul aceluia Tudurache sîn Gheca Hagi Maș, bulgar din olatul Silistrei ce era dragoman a lui capichihaiic, acesta ca să îndatoreze pe Mehmet, pașa Silistrei, spre a-l statornici în capichihaiic, i'aș prezintat pe amândoi băeții Dăscălești, dintre care găsiind mai de plăcere pe cel mai mare, să vede că cel mai mic era mai hren-tuit, că suferise mai multă clacă turcască nu l'aș întrebuintat multă vreme, ce îndată ce s'aș hotărât trimiterea hatmanului Stefanache Vogoride caimacam la Moldova, l'aș dat caimacamului ca să-l chivernisască, și l'aș făcut vtori visternic. și mai târziu l'aș rânduit staroste la Putna. unde făcând tovărășie cu un Efrim Haimolu arman, și un Gheorghe Gheca Grec, ce avea parale, aș luat de la ocârmuire moșiile Moruzăști în posesie, și a mănăstirei Mera, cu preț foarte mic, și așa în tovărășie cu aceia, mai multă vreme fiind acele moși și altele

s'aũ înstărit, și-aũ cumpărat o moară la Gârle, niște dugheni și un han în Focșani, și s'aũ însurat cu Elenca fata unui paharnic Matache Neculescu de la Râmnic, și pe de-o parte el cu feliuri de speculații, pe de alta ea cu marfa ei, care o da la ori care o întreba fără alegere de arman, sârb, italian, rus, pân aũ pus mâna și pe logofătul Aleco Balș, ce era staroste la 1831, de la carele mai mult de 5000 galbeni, folosindu-se, aũ lăsat-o și apoi aũ tras în loc pe un grec Costache Filalite, pe care pân astăzi îl are dajnicul lor, și cu acest chip bine înstăriru-se aũ mijlocit la comisia aleasă din sinul obșteștii adunări în anul 1831, ce aũ cercetat și aũ regularisit condica de toate boeriile făcute pân la 23 april 1828, de Domnul Ioan Sturđa când s'aũ descăumat, prin întrarea oștilor rusăști în țară, și l'aũ trecut în condică cu rang de comis, dat de Ioan vodă, făr să fi fost așa, și în domnia lui Mihai vodă Sturđa s'aũ făcut spatar; iar fratele cel mai mare Stefanache îndatorind mai mult pe pașa, la venirea domnilor pământenii din Țarigrad, fiind că după împregiurări nu li s'aũ putut

da semmile Domniei în Țarigrad, s'au hotărât a le primi în Silistra de la Seraschierul Mehmet pașa. Atunce pașa au trimes pe Ștefanache la Grigore Ghica domnul țării românești, ca să'i dea o boerie mare, și să'l eie cu el în București, să'l facă cirac. Domnul Ghica fiind mai dârz și nu fricos ca Domnul Ioan Sturza al nostru, l'au făcut sluger și l'au înturnat la pașa cu răspuns, că precum măria sa bine știe că țara'i săracă și prădată de greci și turci, nu'l poate chivernisi; nimică n'au zis pașa, și l'au trimes la bătrânul nostru Ioan vodă, acela îndată l'au făcut căminar și l'au și primit în curtezăniș său, l'au adus la Iași, l'au ținut în curte la Căuș cu edeclii vre un an mai bine, fără nici, o îndatorire de slujbă, apoi l'au rânduit ispravnic la Tecuci; pe acea vreme având postelnicul Asanache Danu din Focșani numai o fată și avere multă o logodise cu cumpatul meu spatarul Gavril Stamatiu, carele firește fiind și capchiu și nătâng, și-au luat de samă că Asanache Danu să'i dea în stăpânire toată averea înainte, aceasta supărându'l pe Asanache au stricat logodna, și precăt

se înțelege, norocul lui curgolea Dăscălescu, aŭ mijlocit prostia lui Stamatin, că di'ndată l'aŭ luat pe Stefan Dăscălescu acela ginere, carele s'aŭ și mulțămît cu cât aŭ vrut Asanache a'i pune zestre în izvod, și aŭ făcut ca un om cumințe, supunându-se la toate caprițile și a femeii și a socrului, că s'aŭ înstărit bine foarte, în cât nici să crede că au visat macar vr'o dată. În vremea Domnului Mihai Sturđa l'aŭ făcut preșident judecătoriei de Putna și l'aŭ făcut și spatar, ba încă și pe Dumitrache feciorul acestui Dăscălescu l'aŭ făcut paharnic; după ei aŭ venit în Focșani și un frate a tatălui lor anume Moscu Cojocar Dăscălescu drept moș lor, dar vândându-se ei boeri și bogați, li era rușine a'l numi moș, ci om a lor. Are și acesta feciori. pe unul din ei cu numele Ilie care'i mai mare l'aŭ așădat scriitor în judecătorie.

DIȚA. Grec, mai mult de 100 ani venit, și rădicat la boerie făcându-se pământean prin însurarea cu o fată Cartargiască de pe care au luat moșia Răstoaca de la ținutul Putnei, care acum este a casei fratelui meu banu Neculai

Sion, Pochii Diei de la ținutul Tutovei, ce sunt acum a postelnicului Iordache Grigoriu, și alți moșie în Basarabia. Aproape însă este a se stânge acest neam, că numai aga Alecu Dia aș mai ramas, și același stârp.

DOBRANIȘ. Moldovan, un polcovnicel Neculai Dobraniș aș fost vătav a vornicului Aleco Calimah la Stobozia Zorleni, care la Domnul Ioan Sturđa s'aș făcut medelnicer, și i'aș ramas doi feciori, medelnicerul Cozma și slugerul Stefan din Vaslui.

E

EPURE. Moldovan, mazil de la ținutul Tutovei; un Vasile Epure fiind de casa agăi Costantin Sturđa Bărlădeanu. în vremea Domnului Ioan Sturđa s'aș făcut stolnic.

ENE. Moldovan de la ținutul Neamțului, rădicat la boerie mai mult de 80 ani, aș fost din cei bătrâni oameni cunoscuți, precum căminarul Gavril Ene de la Văleni, căruia i-aș ramas bună stare, dar numai t-t-t. Căminarul Mano-

lache de la David, acesta aŭ avut trei feciori și trei fete, dar din nenorocire toți feciorii aŭ eșit răi, pe cel mai mare Dumitrache l'aŭ tăet turcii în Roman la 1822. Fetele iar i'aŭ fost nenorocite. Au mai fost un căminar Dumitrache la Dorohoi iar fără feciori. Au mai fost un sluger Iordache în târgul Petrei se poreclea și acela Eni, dar nu era adevărat din linie bărbătească: aceluia i'aŭ rămas feciori, unul este căminar făcut de Mihai vodă.

ELEFTER. Năpaste grecească și acesta Moldovei, venit în domnia lui Mihai vodă și rădicat la boerie.

EMANOIL. Iarăși năpaste grecească bieteii Moldove, doi sunt cu această poreclă, amândoi greci dar nu rudeni, unul Anastasă Manoli venit din vremea Domnului Calimah, boerit atunce căminar, Ioan vodă Sturđa l'aŭ făcut comis. iar Mihai vodă spatar. Celalalt Anghel. venit în domnia lui Mihai vodă neguțitor aŭ eșit mofluz, l'aŭ făcut apoi Domnul tovarăș la pităriile Eșului, și pentru că l'aŭ slujit cu credință, și-aŭ hrănit câți-va ani norodul cu pâine, ce nici o dată s'aŭ mai vădut așa proastă,

l'aŭ făcut căminar, și iar s'aŭ declarat inofluz de aŭ sărăcit pe mulțime de oameni. După suirea Domnului Grigore Ghica pe scaunul domniei, l'aŭ făcut ispravnic de curte.

EVSTATIU. Și acesta poznă grecească, venit în țară și pripășit un Gheorghe Grecu carele în domnia lui Mihaï vodă s'aŭ făcut stolnic.

EVSTATIADI. Iarăși bele grecească, venit în țară cu meseria de dascal; un Ioan Dascalu l'aŭ pripășit pe la 1812 postelnicul Grigore Codreanu fiind el și cămăraș la Ocnă, apoi l'aŭ tocnit dascal de i'aŭ învățat copiii, și s'aŭ însurat cu o fată a pitarului Dimitrache Cozoni din târgul Ocnei, și în domnia lui Mihaï vodă fiind cumnat cu vornicul Alexandri aŭ mijlocit la Domn și l'aŭ făcut stolnic.

ENESCU. Corcitură grecească poreclit de pe numele tătâne său Eni plăcintarul, și rădicat la boerie de Domnul Mihaï Sturđa.

ENGLEZI. Grec de la Corfu, rădicat la boerie de Domnul Mihaï vodă, fără a face oare care slujbe, de cât pentru că aŭ dat bani.

EMINOVICI. Sârb, pripășit în țară după introducerea reglementului, și rădicat la boerie de Mihai vodă.

ELIAD. Grec corcit, tot de Mihai vodă, rădicat la boerie.

ECSARHU. Greci, caiceii, veniți în Moldova la 1835 cu un moș a lor arhimandrit, Ecsarb mănăstirilor sf. Mormânt, le-au dat în posesie fără bani câteva moșii, au făcut mare stare, din tr'aciea un Hristodor s'au însurat cu sora căminarului Iordache Străjescu, s'au făcut spatar, au cumpărat de veci moșia Schinenii din ținutul Bacău a lui bezăde Neculai Suțu la 1852; au cumpărat cu 21000 galbeni și moșia Călienii de la ținutul Putnei, a vornicului Aleco Ghica Chefal.

ERACLIDE. Păcat și putoare grecească, bele și năpaste Moldovei, o pocitură de grec Gheorghe Eraclide, cu meserie dascal, venit în vremea Domnului Scarlat Calimah s'au pripășit în Roman, s'au însurat cu o fată a unui iarăși grec, ce era grădinar la episcopie cu care au fătat câți va ești; pe vremea Domnului Mihai Sturđa făcând ceva capital din posesii de moșii și-au cumpărat boerie, apoi murind, Grigorie

vodă Ghica și cu vornicul Grigorie Cuza fiind ministru bisericesc, i-au trimis ezi cu cheltueala statului la Paris, ca niște oameni de nimică, de unde aducându-i butuc de carte, capchii de învățătură, pe cel mai mare Costandin l-au făcut profesor, și nu târziu cilen la judecătoria Bacăului, și degrabă preșident și spatar, de care căpchiind vătuiul, s'au făcut de sine vechi țării, publicând o broșură intitulată „Dorințele țării Moldovii“.

J

JORA. Vechi neam boeresc, veniți din țara leșască, au fost boeri mari, mulți din acest neam logofeți mari, vornici, hatmani, de la o vreme scăzuse. Apoi de la domnu Calimach iarăși s'au rădicat. Dumitrachi Jora de la Târgul Frumos, au fost vornic de politie; fiul său Iancu s'au făcut spatar, și la Ioan vodă postelnic. Unchiul meu, vărul tatălui meu, Ioan Jora de la Bârlad, la Scârlat vodă Calimach spatar, la Ioan vodă Sturđa postelnic, și au morit toți. Aproape este a se stânge

acest neam, că aŭ rămas numai un Mihăiță fecioru postelnicului Iancu Jora.

JIAN. Român de peste Olt din țara Românească, aŭ venit un Costache Jian cu domnul Calimach la 1812; credințer în curte, pe care l'aŭ făcut stolnic, s'aŭ însurat și aŭ rămas aice. Aŭ venit și Ioniță fratele aceluia, s'aŭ însurat și el aicea, și s'aŭ făcut serdar la Ioan vodă Sturđa.

JORĂSCU. Moldovan, țaran din satul Brătîla, ținutul Bacăului, răzăș de acolo din cari serdaru Ioan Jorăscu fiind om vrednic, și vatav la moșia Caraclău a vornicului Sandu Crupenschi; în domnia lui Scărlat vodă Calimach s'aŭ făcut polcovnicel, la Mihaï vodă Suțu șatrar și la Ioan vodă Sturđa serdar. Doi fii aŭ avut, pe Constantin l'aŭ făcut comis și pe cel măimic Iordache serdar.

JURGEA. Grec, venit peste 70 ani, însurat cu o Costăchească, de pe care încă aŭ moșia Negrilești de la ținutul Tutovei; acel grec aŭ agiuș până la spătar. Fiul aceluï Iordachi căminar, carile aŭ avut fiu pe Iancu; acesta luând pe fata visternicului Petrache Stur-

da pe la 1826 l'aŭ făcut vornic de politie.

JAN. Moldoveni, aŭ fost un paharnic Ioniță Jan, în Iași, aŭ avut doi feciori Costache și Neculai, au slujit în visterie și la Ioan Vodă Sturđa s'aŭ boerit și ei, unul paharnic și altu serdar; paharnicul Costache s'aŭ însurat la Hârlău, și aŭ murit rămăindu-i numai o fată; serdaru Neculai aŭ murit holtei. — Mai era un Ioan ce se poreclea Jan, fecior de țaran prisăcari, slujise pe la boerii greci ai domnului Calimachi, și pentru că știa puțin franțuzește și'l chema Ion Iși zicea Jan, l'aŭ făcut Grecii stăpâniil lui medelnicer; de'i vor fi rămas copii nu știu.

JOIMIR, moldovan, dintre birnici, un Mihalache Joimir la 1856 s'aŭ rădicat la boerie de hagi Grigorie Ghica vodă.

Z

ZDROBICI. Moldovan, răzăș de la Răcătau din ținutul Tecuci, boierenași vechi; se rudesc cu mai mulți boeri.

ZOTA. Moldovan, mazil vechiū și răzăși de la ținutul Vaslui, Tutova și Tecuci, sînt și în Bucovina. Din ei s'aū rîdicat la boerie de prin vremea domnului Scarlat Calimach pitarul Gheorghii Zota. La domnul Ioan Sturđa, paharnicul Toader Zota; din cei din Bucovina un doctor Zota viind la Iași aū luat o fată a vornicului Alecu Pașcanu.

ZALAR. Moldovan, răzăș de la ținutul Putnei, mazil vechi; un Toader Zalar ce era vataș la vornicul Bucșinescu, în vremea domnului Ioan Sturđa, s'aū făcut paharnic. Iar domnul Mihai Sturđa pe Ioan Zalar ce era privighitor la ocolul Gârlilor, pentru că l'aū dat 400 galbeni l'aū făcut comis.

ZAHAROPULO. Putoare grecească, venit ca doctor pripășit aice, și rîdicat la boerie de domnu Mihai Sturđa.

ZAGURĂ. Grec de la Zagura, pripășit în Basarabia pe la 1830. aū venit din aceia corciți în Basarabia Iordachi și Iancu frați. Și după întrodacerea reglementului, boerii noștri iau înrolat între amploianți, pe Iordachi șef de secție în divanul țării de jos, și pe Iancu

director la judecătoria Iașilor; în urmă și în altele; și iaă și boerit.

ZOLA. Grec, năpaste Moldovei, venit de vr'o 60 de ani, neguțitor, a avut și han în Iași, care și astăzi se numește hanu Zoe. Mai în urmă aă fost vameș la Focșani, unde s'aă și statornicit și aă murit. Iaă rămas un fecior Dumitrachi care aă fost sameș pe la 1810 la Putna, la 1812 la Tecuci și la 1816 la Bacău, unde aă și murit. Iaă rămas un fecior Costache, care s'aă boerit de Mihaï vodă Sturđa. Mai este și alt Zoia paharnicul Pandelachi tot din acest neam.

ZISU. Iarăși bele grecească, cu nume de doctoru Dimitrie, venit în domnia lui Mihaï Sturđa, ca doctor, și l'aă rădicat la boerie. Cine știe ce meserie va fi avut în țara lui ori mahal, brahari sau plăcintari va fi fost, și la noi boer comis.

ZOSIMA. Grec, Neculaï neguțitor, tot de Mihaï vodă pipășit în țară și încă și boerit cu rangul de căminar.

ZOADI. Grec, halvagiu cu meseria și Neculaï cu numele, venit supt domnia lui Mihaï Sturđa, și pentru că aă avut bani l'aă boerit căminar.

ZAMARIE. Grec, un Necula, plăcintar, din țara lui, pripășit aicé supt domnia lui Mihaï Sturđa, carele l'aũ și boerit serdar.

ZAHARIE. Moldovan, venit din Basarabia, aũ fost prin cancelariile instanțelor judecătorești, mai în urmă și director la giudecătoria de Galați și ș'aũ boerit.

I

ISTRATI. Moldovan, răzăș de la Șerbești, ce se numesc ai lui Istrati, din ținutul Neamțului, vechi mazili, mai întâi s'aũ rîdicat la boerie pe la 1814. paharnicul Gavril Istrate, făcându-se stolnic, și apoi pe la 1816 Ioniță frate-său iarăș stolnic, și vărul lor Constantin, fiind vatav de curte la visternicul Iordachi Rosnovanu, iarăș stolnic, și mai în urmă în domnia lui Mihaï vodă Suțu, fiind visternic Neculaï Rosnovanu l'aũ făcut paharnic, iar Gavril Istrati, la Ioan vodă Sturđa s'aũ făcut paharnic. Paharnicul Gavril aũ avut trei feciori, aũ eșit toți bunj, cel mai mre Iancu s'aũ rîdicat la ban, și aũ cumparat moșie de veci Că-

limăneștii, la ținutul Tutovei; cel al doilea Manolachi s'aŭ călugărit de mitropolitul Veniamin, carele mult iubindu-l l'aŭ făcut arhidiacon, și după dimisionare, ducându-se la mănăstirea Slatina, acolo l'aŭ făcut arhimandrit, dându-i și egumenia acei mănăstiri, care aŭ ținut-o până la 1851, când adunarea boerilor l'aŭ ales episcop de Huși; cel al treile Neculai, aŭ fost sameș Naziriei țiganilor statului, și având un geniŭ deosebit, aŭ giucat multe role în domnia lui Mihaï Sturđa, fiind șpion a consulului rusăsc și a domnului, l'aŭ făcut căminar, în urmă prezident al giudecătoriei de Iași, apoi la 1848, după tulburarea ce a urmat între domn și boeri, l'aŭ făcut cilen în divanul apelativ și spatar. Stolnicului Ioniță iaŭ rămas un fecior Ioan, iarăși bun, și boerit și acela de domnul Mihaï; iar paharnicul Constantin având un fecior Iordachi, aŭ eșit rău și bețiv și cu mâna lungă.

ILASCICU. Moldovan din Bucovina, venit aice la 1824, doctor bun, vestit în Iași, și domnul Mihaï Sturđa l'aŭ boerit.

IDIERUL. Grec, neguțitor în Iași, din carele aș eșit mai mulți ezi. și corcindu-se întâi unul Petrachi din neamul acesta. prin mijlocirea domniților surori a doamnei, căroră mama acestuia le făcea alifii și dresuri de obraz, fiind prea meșteră, aș intrat scriitor în visterie în domnia lui Șarlat Calimach, aș slujit și s'aș făcut sluger, la Ioan vodă Sturđa paharnic și la Mihai Sturđa comis; la 1829 Mihalachi ce era gramatic și calfă în dugheana lui Spartali. aș intrat în canțileria divanului împlinitor pomojnic la masa fratelui meu spatarul Antohi Sion, și la 1831 rădicând pe iratemeu la București și pe mine în principile reglementului, aș remas el împlinitor, și după întroducerea reglementului l'aș făcut șef de secție în departamentul din năuntru, și aș tras stolnacealnic la secția sa pe frate său Pannaite, și domnul Mihai iaș rădicat pănă la spatar.

ICONOMU. Sunt mai mulți cu aceste porecle, dar nu toți o familie, fiind feciori de preoți iconomi, uniți și greci, ba și bulgari, dar la boerii nici unii nu sunt mai de mult rădicați de cât cel

mai vechi spatarul Iordachi ce'și zice și Racliș, fecior de Iconom din Botoșani, la domnul Calimach 1817 s'aũ făcut sluger, la domnul Ioan Sturđa căminar, și la Mihai Sturđa spatar; ear toți celalți sunt boeriți mai puțin de Ioan vodă, și cei mai mulți de Mihai Sturđa. ca să'și aibă mai multe glasuri în alegerea deputaților.

IOAN. De aceștia sunt prea mulți, însă nu toți o familie, că fiind rîdicați la boerie din proști, ș'aũ părăsit poreclile părințești, rușinându-se de ele, ca niște oameni de nimică. Mulți din Ioanii aceștia sunt și greci, bulgari și Sârbi, boeriți de Mihai vodă, și pentru bani și pentru a'și avea glasuri în alegerile deputaților.

IONESCU. Moldoveni, mai mulți fără a se rudi unii cu alții, întât această poreclire ș'aũ înființat o Ioan Ionescu, carele acum se află în Tarigrad profesor de agronomie, și director în academia aceea, și un frate al său, fecior unui Ionomu Ioan. preot din Roman. ce l'aũ avut după bejenie la 1821 și arhidiacon, episcopul de Roman Gherasim, aceștia învătând în academia din Iași, s'aũ pore-

elit ei însuși Ionescu, după ei s'aũ îndemnat și alți feciori de Ioani, care fiind din proști, și însuși proști fără judecată, s'aũ roșinat de porecele pãriu-tești, ca și cum s'ar înjosi cu ele; și mai mult s'ar nobila cu Ionescu, pe lângã boerile la cari i'aũ rãdicat Mihaï vodã Sturđa.

IVAN. Moldoveni. Aceștia sunt doi, poreclindu-se cu nume rusãsc, unul serdãru Vasile și altu șatrariu Costache; însă nu sunt nici cum rudenii, drepti feciori de țaran, boeriți de domnul Mihaï Sturđa. Cel întâi aũ fost slugã la episcopul de Roman Veniamin Roset și vataav la Doljești, pe când era egumen acolo, și'i netezea fimeia, cu care prilej înstãrindu-se Ivan al meu, s'aũ fãcut șardar; iar cel al doilea aflãnduse de casa postelnicului Grigori Crupenschi Tololoi, la 1847, fiind Tololoi ispravnic la Vaslui cu prilejul alegerii deputatului, ca sã covãrșascã glasurile noastre, sã se poatã alege pe aga Gheorghe Racovița, în noaptea spre alegere între mai mulți cãrorã s'aũ dat decretul de boerie, de care avea multe visternicul Lascarache Pașcanu, ce înadins era tri-

mes de cununata-său Domnul Mihaï Sturda, l'aŭ boerit și pe acela de și-i un bețiv și foarte sarac.

ISĂCESCU. Moldoveni de la satul Hocenii, ținutul Fălciului, întâi s'aŭ rîdicat la boerie paharnicul Iordache și frate-său stolnicul Vasile, fiii Iconomului Iene, din Huși, cu prilejul că Potlogea-a ce era vară cu Ioan vodă Sturda, având niște fete în casă, pe una aŭ luat'o Iordache Isăcescu ce era slugă în casă la visternicul Iordache Roznovanu, și l'aŭ făcut paharnic și sameș la Putna, și pe frate său stolnic. In urmă un văr alor Grigorie, slugă din casa vornicului Grigorie Ghica, luând iar o fată de aceea, l'ati făcut paharnic. In domnia lui Mihaï Sturda, un Mihaï iarăși văr de pe mamă cu aciea, fiind căpitan de slujitori la Vaslui, și privighitori la ocolul mijlocului, s'aŭ făcut clucer; însă dreapta porecla acestuia este Buzincu.

IVANOVICI. Sîrb, cașap cu meseria. Domnul Mihaï Sturza l'aŭ rîdicat la boerie.

IZMIRLIU. Grec, neguțitorăș, venit de mult, însurat cu moldovancă, fată de neguțitor, aŭ avut un fecior; acesta slu-

jind în visterie, s'aŭ îngurluit cu o fată slută a medelnicerului Neculai Jora de la Pădurenii din ținutul Romanului, pe care aŭ și luat-o. Domnul Mihai Sturza l'aŭ rădicat la boerie, și acum se află șef de secție în visterie.

IORGA. Bulgar, venit de mult în Moldova cu neguțitorie, s'aŭ însurat la Botoșani, aŭ făcut doi ficori Costake și Iancu. Cel întâi un berbant șiret și fără caracter, este avocat și favorit a domnului Ghica, cel al 2-lea scriitor la secția jalobelor pe care acum domnul Grigori Ghica l'aŭ rădicat la boerie.

IOZĂFESCU. Moldovan, fiu a care care Iosep, și rușinându-se caproștii de porecla tătâni-său, s-aŭ poreclit de pe numele său și s-au rădicat la boerie de domnul Mihai Sturza.

IFRIM. Moldovan, răzăși de la Nicorești, ținutul Tecucicului. Un Constantin Ifrim fiind pristav viilor Vornicului Neculai Hrisoverghi de acolo, la 1827 prin mijlocirea visternicului Petrache Sturza, el s'aŭ făcut stolnic și fiul său Pantazi medelniceriu.

IGNAT. Bulgar, abager din Focșeni. Un ficior a aceleuia Hagi Andrei po-

reclit de pe numele tătâne-seu Ignat. La 1842 fiind eu președinte eforiei de acolo, ducându-mă la Iași cu închierea sămilor, l'am lăsat pe acest Ilagi Andrei vechil în locul meu; fiind om prea de ispravă și diștept, iam dat atestat că aū implinit datoria sa cu cinste, și fiind prieten cu postelnicu Costache Pantazolu, socheru visternicului Lascarachi Pașcanu s'aū dus cu aceala la Iași, și prin mijlocirea Pașcanului l'aū făcut Mihai Vodă mediciner.

IOSAPESCU. Moldoveni rădicați din țaranii. Doi aū fost cu această poreclă: cel întâi un Gheorghe ficiorul lui Iosub Gârneață răzăși de Bereasa din ținutul Vasluiului, aū fost de mic slugă la Logofătul Conache, încă pe când era comis, tânăr ispravnic și hotarnic, și știind Conache ingineria învățase și pe Gârneață, și l scosese cirac, apoi însurându-se cu o văduvă Tufască, s'aū făcut serdar la Scârlat Vodă; aū avut numai o fată pe care aū luat'o spatariu Iancu Gheorghiu, ficiorul lui Lupu Gheorghiu grecu, neguțitorăși din Bârlad. Iar cel al 2-lea este țeran din satul Gâdinții ținutul Romanului, ficiorul lui Io-

sip Scutariul. carile învățând carte au intrat scriitoriū la isprăvnicia de Roman: în urmă șef la masa criminală, unde de la tâlhari făcând parale, la domnul Grigori Ghica ș'au cumpărat boerie, lepădând cu totul cața și fluierul tătăre seū, cu care mulți ani au păstorit oile Vornicului Bogdan.

K

KANTACUZIN. Greci din Țarigrad. Unul din această familie Dumitrașcu au fost și domr, însă din acela prăsilă n-au rămas aice, acia sunt la țara românească. Acești de la noi sunt coborători din Toma Vornicul și Iordache postelnicul, veniți cu Duca Vodă. Și din acia unii să poreclese Pășcănești, și unii Veleanu și unii numai Canta. Din Deleanu numai rămăsese la noi, că fiind doi frați, acel a căruia a fost moșia Deleni n'au avut ficiori, ce numai fată pe Măriuța ce au luat o logofătul Costache Ghica; celalalt frate al său vîsternicul Mateiū s-au dus în Rusia și nepoții lui după ce au perdut tot ce au avut acolo, au venit aice ca supuși

Rusești și Cneji; și pre cât văd aū să rămâe numai cu Cnejiea, că numai cu Băltătești și cu Grozești aū rămas până acum, și este nedejde ale vinde și pe acelea fără zăbavă, că's pre vrednici la perdut, fiind foarte practici în toate desfrânările ce ruinează stările strămoșești. Și cred că Dumnedeū aū hotărât să răsplătească asuprile și răpirile făcute de bunul și străbunul lor, cari având mare influență la domnii greci și foarte lacomi și netemători de Dumnezeū fiind, îndată ce prin cumpărare sau danie lua vre o moșie, sau parte de moșie, apoi în silă și putere își întindea acea moșie în lung și în lat, peste 5 și 6 moși megieșe cu el. Ducea hotarnici oameni de a lor, pune hotară unde voea ei, lua hotarnică de la hotarnicii acia și le întărea cu hrisoave domnești. In cât atâtea moși făcuse că Matei Deleanu când s'aū dus în Rusia, mi-aū spus tată-meū, că aū purces de la moșia Sabia din ținutul Sucevei, și până aū trecut Nistru tot pe moșiile lui aū mers. Și negreșit că răsplătirea Dumnezeiască este asupra nepoților și strănepoților lor. Unul din ficiorii lui

Matei Deleanu Cneazul Gheorghe venise aici la 1821, cu Ipsilant ca să iărâme împărăția turcească din Țarigrad pe păreri deșarte și speranțe de nebuni, că fiind din la familia Cantacuzen din care aș stăcut împarat în Țarigrad, iar face pe mișelul împarat. Dar abia aș scapat de la Târgoviște cu vro 300 de volintiri, și viind la Focșani aș ars târgu, apoi fugărindu'l Schender Aga ce era cu turcii acolo, în mănăstirea sfântului Ioan din Munteii, unde venisem și eă atunci de la Brăila: aș apucat pe Milcov în Vrancea. De acolo l-aș luat pe fogă iconomul Șărbau cu Vrânceanii și prindând 16 tâlhari de ai lui vii, și 27 morți, aș dat peste Haloș la mănăstirea Cașimului, și de acolo aș mers la Iași, aș slobozit proclamații tipărite în țară, dar apropiinduse turcii de Iași, aș fugit peste Prut, lăsând ocârmuirea lui Pendideca. Acești Căntești toți aș fost lacomi de pildă arăt aceasta nu pentru fală, ce din jele și durere. — Bunică-mea muma tătăui-meu fiind soră cu Safta Pășcănița, muma Logofătului Iordache Pașcanul, vară primară cu Logofătul Ioniță Canta ce-

zice Ciubiică, bunul vornicului Iăncu, vornicul Alecu și spătariu Elisăi și Cneazul Costache Butelcă. acel ce n-are ce mânca. Din nenorocire la 1757 prădând tatarii țara de jos, bunul meu medelnicerul Toader Sion fiind pe al 4-lea an însurat, îndată ce aș aflat că aș intrat pe Racova tatarii, ș'aș luat 84 oameni aș săi armați, aș eșit înaintea lor, ș'aș bătut, i-aș înfrânt și i-aș gonit până în valea Hanului, pe moșia Vasluiului. Acolo gășind un poghiaz mai mare de tatarș cu sultanul Gintimir carele șede pe ghizdelele fântânei l-aș și împușcat; și de atunci se numește valea aceia a Hanului. Tatarii fiind peste 2000 aș și năvălit asupra bieșilor Moldoveni, care de și destul de bărbătește ș'aș luptat, dar 71 ce rămăsese până acolo cu bunul meu, n'aș putut opri navala a mai mulți de 2000 miș, și aș fost nevoiți a face retiradă până la marginea moșiei Poineștii din jos, unde stând în loc și bătându-se aș rămas numai 9, pe cari plini de răni prindându-i viș cu bunul meu. De viș i-aș și ars acolo în loc pe pod, și de atuncea să numește podul lui Sion și până astăzi, și este

hotar între Poenești și Golășăi. — Din toți oamenii ce au fost în războiul acela cu bunul meu, au scapat numai 2, unul Luca ce era holtei și l-am apucat și eu, tot holtei bătrân, până pe la 1819; și unul Sârghiută care alergând la Coșăști au dat știre bunică-mea, dar pripind tatarii, abia bunică-mea au scapat încă desculță cu vr'o două țigance de au fugit la codru, rămânând copiii în casă, adică: moșul Constantin, moșul Ionichi călugăr și tată-meu, ce era numai de 40 zile, au prădat tatarii tot, au ars casa, biserica, tot satu, și au luat pe tată-meu cu frații lui și i-au dus la Crâm, de unde tocmai după 7 ani i-au scos, de și pe ceilalți robi ce se luase din țară, s'au adus până la 2 ani.

Iar pe copiii aceștia de și erau nepoți tâlharilor Kântești, care erau cei mai puternici în țară. Dar până nu le-au dat bunică-mea moșia Căplenița Pășcanului, cu toți țiganii de acolo, și moșia Răcăciunii de la Bacău, cu țiganii de acolo, lui Ioniță Canta Cubeică, numai o purta cu miu-șii, și nici un pas făcea pentru scoaterea copiilor. Iar după ce le-au dat

moșiile, aŭ trimes jalobă la Poartă de unde viind Ceauș împărătesc, aŭ mers cu bunica la hanul la Crâm, și aŭ luat pe tată meŭ și pe frații sei și iaŭ adus.

Mai sunt și alți Kântești coborători din Constantin Canta postelnic, ce-îzice Ciobanu; acela aŭ venit de vr'o 100 de ani, și neavând moșii, aŭ amăgit pe călugării de la Rișca, de aŭ făcut clopotnița mănăstirei, și iaŭ dat moșia Horodniceni din ținutul Sucevi. Din acela este logofătul Neculai Canta și frații sei spătariu Iordache și spatariu Ioniță cari aŭ murit, dar le-aŭ ramas ficii și mai multe tete.

KATARGIU. Moldoveni, rădăși de Crucea de sus, de Modruzăști, Pățăști, și Ităști de la ținutul Putnei, curgători din Toader Catargiu și Sanda Catargioae din satul Cruce, rădicați la boerii aproape de 200 ani, iar la boerii mai mari de vr'o 160 ani, rădicându-se întâi Ilie Catargiu la logofetia cea mare.

KOSTACIE. Moldoveni, și cei mai din vechi boeri, însă dreapta lor poreclă este Boldur, iar Costache se porecesc de pe spatarul Costache Boldur, ce s'aŭ făcut preot din împregiurările arătate la litera B.

KRUPENSCII. Moldoveni, dar după scrierea Domnului Dimitrie Cantemir, sunt leși, rădicați la boerie peste 200 ani, înse pân la Ioan vodă Sturđa n'aũ fost la mai mari ranguri de cât până la spatari, iar de atuncea pentru că se rudeau cu Domnul, de și toți erau tătarăi, dar aũ făcut din ei și vornici.

KOGĂLNICEANU. Moldovan, de pe Cogălnicu din Basarabia, rădicat la boerie Costantin Kogălniceanu de vr'o 70 ani fiind clucer, asemenea și fecioru a-celuia iarăși clucer, iar nepotul său Ilie făcându-se serdar și căminar la Șcarlat vodă Calimah, prin mijlocirea domniței Marghioalei muma lui Mihaï vodă Sturđa, pentru că'l însurase cu o fată din casa ei, Ioan vodă Sturđa tot prin aceea mijlocire l'aũ făcut spatar și agă și logofăt de visterie, iar Mihaï vodă pentru că'l și neteșise femeea când era în casa mâne-sa, și acum el îl pezevenche și'i spunea și minciuni, și'i botezase și pe feciorul cel mai mare pe Mihalache după ce feliuri de agiutoruri i'aũ făcut, după ce nici o di fără slujbă n'aũ fost în 15 ani, ce aũ domnit l'aũ făcut postelnic, mai în urmă vornic mare și pe fiul său

Mihalache aghiotant domnesc și maior; Kogălniceoi sunt mulți și astăzi mazili ba unii și în bir, pe la ținutul Fălciu, Vaslui și Tutova. La ținutul Fălciu la satul Râpile, unde și acum are o răzeșie, boierul Kogălniceanu tatăl bunului său Andrei Kogălniceanu, a fost vornic satului, și strănepotul aceluia acum a ajuns Vornic mare a toată țara, negreșit voința lui Dumnezeu.

KARP. Moldovan. Răzeși, mazili de la ținutul Vasluiului, rădicat la boerie, întâi un Gheorghie Karp, care a ajuns până la ban, de când sunt peste 80 ani; din acela se trag Kărpeștii de la Iași. Iar ceilalți Kărpești ce mai sunt la ținutul Vasluiului, precum spătarul Grigoraș, este ficior căpitanului Dimitrie Karp, și rădicat la boerie de Ioan Vodă Sturza, făcându-l sârdar. Pe Matei Karp iarăși sardar, tot fecior de privileghet fiind; iar Mihai Vodă pe Grigoraș l-au făcut spatar, și pe un văr al său Toader, căminar, și pe acii din Iași tot agi și postelnici mari.

KODREANU. Moldoveni. Două neamuri, unul la Iași, carii sunt rădicați la boerie de însuși ei, adecă postelnicul

Grigorie Kodreanu, și frate-seu spatarul Dimitrachi, dar sunt vechi mazili și căpitani, rezeși de la Boțești, ținutul Fălciului; acei de la Bêrlad, sunt mai din vechi aproape de 100 ani rădicați la boierie, se mai poreclesc de Kodreni și niște fiiori a unui preut din Iași, Ștefânachi și Tudurachi, cari înșurat la târgul Ocn̄ei, dață nu sunt adevărați. Kodreanu rudenie acelor din Iași este comisul Grigoraș de la Galați, fiior căpitânului Gavril, ce aũ fost văr al doilea cu Kodreni Ieșeni.

KOROI. Moldovan. Răzeși de la ținutul Tutovei, din satul Coroești, mazili vechi și boerănași. Din aciea spatarul Vasile Koroii slujind în curtea domnească la Mihai Vodă Suțu bătrânul, s'aũ făcut pitar, aũ luat pe fata unui cluc. Neculai Cerchez din Iași, ce era bogat. La Șcarlat Vodă Calimah s'aũ făcut păharnic. La Ion Vodă Șturza spatar, iar la Mihai Vodă Șturza, fiul seũ Ioniță s'aũ făcut întâiũ spatar și apoi postelnic. S'aũ mai boerit și alți veri alor de la Coroești, fiiori postelnicului Ioniță ce șede în Coroești.

Maĩ este și la Bacău banu Manolache,

văr cu acei de la Iași, bogat destul și numai două fete a avut, pe cea din tătă aș ținut'o postelnicul Matei Milo și aș murit: pe această mai mică aș furat'o din pensionul lui Sachete, Panaite Docan. Acesta este ficior șatraru lui Lupu Coroi, carele fiind slugă în casă la bezedo Ioniță Cantemir de la Valea Sacă, la moartea lui bezedo, iaș luat toată averea mișcătoare și s'aș însurat la Tămaș cu o fată a Ciutei, de pe care are moșia aceea.

KORNEA. Bulgar, negușitor din Iași, venit peste 80 ani, saș însurat aici, aș luat fata unui Slănină, răzăș de Cărnicești, de la ținutul Iașii. Nepoșii aceleia banului Ianache, și spatarul Sava, spatarul Neculai și paharnicul Costache, învătând carte aș intrat în visterie, banul Ianache, și spatarul Sava unde slujind până pe la 1813 scriitor, atunci Ianache ducându-se cu slujba vădrăritului la Nicorești, unde fiind ispravnic de Tecuci paharnicul Constantin Terechiul, ce ține pe văduva pitarului Ștefan Cărăcaș, muma sărdaru lui Costachi Cărăcaș, de la Buhăești și a bănesei Rucsandă Kornea, s'aș logodit cu fata Ti-

richioarei, adecă Ruxanda și s'aũ cununat. Și mijlocind Tirichiul l'aũ făcut sameș la Tecuci, unde Cornioae având moșie de zestre s'aũ și așăzat acolo, și aũ tras lângă sine pe frații cei doi mai mici Nicolai și Costachi, întrebuintându'i și în cancelerie și în alte slujbe și to-vărășii pe afară.

La 1815 sau 1816 s'aũ însuat și Sava Korne cu o fată a unei Idieriță, ce avea întrare la Doamna lui Kalimah, cu dresurile de obraz de care era prea meșteră și făcea pentru Doamnă și Domnițe, și prin mijlocirile ei, aũ făcut pe Sava sardar, și iaũ dat și made adecă secție, precum se zice acum, în Visterie și tot în socoteala zestrei, aceia aũ făcut și pe Enache sardar. După revoluția grecească din 1821, rânduindu-se Domn Ioan Sturza, pe sardarul Enachi, l'aũ făcut Ispravnic și pe la 1824, și ban; în domnia lui Mihai Sturza, Dimitrachi fiul banului Korne, fiind în canțelaria Departamentului Dreptăței scriitor, și postelnicul Pogor Director, l'aũ făcut stolnacealnic, mai în urmă și șef. Băietul fiind deștept și cu bune portări, aũ știut a câștiga dragostea celor după

vreme nacialnici ai sei, ba și a Domnului, și treptat de la șatrar începând a se înălța în ranguri, a ajuns până la Agă, și l'a făcut și Director aceluia Departament, și ia dat și rangul de Postelnic, și după influința ce căpătase la Domn, a mijlocit slujbe și ranguri și moșilor sei; pe sardariul Sava l'a făcut spatar, pe Neculai spatar și Costachi paharnic. După rânduirea la domnie a Domnului Grigorie Ghica, l'a depărtat pe Postelnicu Korne din directoratul Dreptăței, dar nu târziu l'a rânduit cilen în Divanul Apelativ, de unde însuși a dat dimisie.

KUCIUREANU. Moldovan, reșeș mazil, boierănaș, de la ținutul Dorohoiul, ducându-se unul din tinerii neamului acesta, în staturile Europei, la învățătură, și învățând medicina, a venit pe la 1837 doctor, s'a așezat în Iași, mai în urmă s'a însurat cu o fată a postelnicului Tufescu. Mihai Vodă l'a rădicat la boierie, dându-i rangul de Postelnic, și făcându-l și protomedic.

KANANĂU. Moldoveni vechi, mazil, de la ținutul Botoșani, precum se vedește și din actul de Unire a Moldo-

venilor din 8 Noemvrie . . . în contra Grecilor, unde sunt iscăliți câțiva Kananăi mazili. La boierie s'aũ rădicat de vre-o 90 ani, și fiind înstăriți s'aũ încuscrit cu Sturzești, și alte familii de cele mai puternice, aũ ajuns până la spătar. Iar Ioan Vodă Sturza, pe Iancu Kananău, l'aũ făcut postelnic, pe Grigorie de la satul Corochiești, ținutul Dorohoiului, agă, și pe Costachi, care șede în Iași, și ave casele unde acum este criminalol, în ulița Păcurarilor, l'aũ făcut iar postelnic, de și era un om foarte prost, și pe Costantin Kananău, ce șede la Dolhasca, ținutul Sucevei, l'aũ făcut ban, macar că era și prost, și bețiv. Iar Mihai Vodă Sturza, pe doi fii ai postelnicului Iancu, fără a fi în slujbi, Șerban și Iorgu, iaũ făcut agi; asemenea și pe doi feciori a banului Costantin.

KUZA. Moldoveni, mazili vechi, de la ținutul Hotinului, din Basarabia, și rezeși de Schineni; pe la 7200, după dovada ce am găsit în documentele moșii Băloșeștii Voinescului, de la ținutul Vasluiului, care jumătate sunt a soției mele Efrosina și jumătate a vărului meu Grigorie, fiul banului Toader

Voinescu. Pe la 7200, un Toderășcu Koza, aŭ luat pe Safta fata slugerului Toader Jora, fiul Angelinei Joroaei, ce aŭ fost fata vornicului Eremia Băisan, ce s'aŭ făcut cluc-e; din acel Kuza s'aŭ născut un alt Toderășc, ce aŭ ajuns până la spatar. În urmă onii din ei s'aŭ încuscrit cu vornicul Stefan Bou, și cu Kănteștii, dar mai sus nu s'aŭ înălțat cu rangurile până la spatar. Ioniță Kuza pe care l'aŭ tăiet Costantin Vodă Moruz, și iaŭ rămas trei ficiori: Neculai, Arghirie și Gheorghie. Neculai s'aŭ rădicat până la căminar, și aŭ murit, lăsind trei ficiori Gheorghie, Ioan și Grigorie, și două fete, pe una aŭ luat'o spatarul Dimitrachi Bondre, și pe alta căminarul Panaite Docan. Georgie și Ioan, în Domnia lui Scarlat Calimah, pentru că Ioan luasă o greacă din curte, s'aŭ făcut spatar, iar la Ioan Vodă Sturza postelnic, și Grigorie comis și spatar. Arghiri și Georgi unchi a cestora, aŭ fost întâi postelnice, la Alexandru Vodă Moruz, s'aŭ făcut pitar, și căminari; la Scărlat Vodă ban. și spatar, iar Georgi și postelnic; și Iordachi fiul spatarului Arghiri, s'aŭ făcut

comis, pentru că luasă o greacă fata unui grec nebun, ce se numea Dibolu. La Ioan Vodă Sturza, pentru că și postelnicul Georgi fusese în Țarigrad cu Domnul, și ceilalți boieri ce au fost trimiși de țară la 1822, după tulburarea Grecilor, Arghire s'au făcut postelnic, fiul seǔ agă, iar Gheorghie vornic în Divan, și au mijlocit și pentru nepoții seǔ, acei trei de iaǔ rădicat la rangurile ce am arătat, și iaǔ rânduie și Ispravnici. — Mai sunt Kuzești la Sofrănești; ținutul Vasluiului, mai saraci; mai sunt și prin alte sate rezeși, unii privilegheți, unii mazili; din acia unul Costantin învățând meșteșugul șlicăriei, s'au așezat în Iași în mahalaua Feredeilor, și dugheana de lucrat șlice, o avea în ulița Sft. Gheorghie, poreclită a lui Lozonschi, care au dat'o zestre fică-sa Prohira, ce o ține căminarul Neculai Măcărescu; și șlicarului Costantin Kuza iaǔ rămas și ficior, pe cari iaǔ boierit Mihai Vodă; și toți acia sunt ooborători din clucerul Todirașcǔ Kuza, și sunt un neam cu Kuzeștii.

KOSTIN. Moldoveni vechi boeri,

peste 200 ani, aŭ stătuŭt din această familie : logofeŭi mari, vornici ŝi hatmani, ŝi vestitul cronicar al Moldovei logofătuŭl Miron Kostin, pe care nevinovat, l'aŭ tăet domnul Constantin Kantinir. De vr'o 100 de ani, aŭ căzut la ranguri mai mici ŝi aŭ sărăcit foarte. In domnia lui Ioan Sturza, Vasilie fiul elceruluŭl Matei Kostin s'a făcut căminar, ŝi la Mihai Vodă spatar; fratele acestuia Iordache paharnic, la Ioan Vodă, dar deprindēnd beŭia s'aŭ ticăloŝtt. Mai sunt ŝi alŭii din neamul acesta cu ranguri mai mici; este ŝi la Bărlad doctorul Kostin rădicat la spă-tărie de domnul Mihai.

KANTEMIR. Tatar, coborătoriuŭ din Demir Sultan, ce aŭ venit aice de la Krâm in domnia lui Stefan Vodă' cel mare, s'aŭ botezat cu numele Dragoŝ; aŭ fost din această familie ŝi 3 domni: Konstantin Vodă ŝi fiŭ săi, Antioh ŝi Dimitrie, acel faimos istoriograf, care la 1711 aŭ lăsat domnia ŝi s'aŭ dus in Rusia cu Petru cel mare, împaratul Ruŝilor, pentru cauza ŝtiută, de unde nu s'aŭ mai înturnat nici el nici fiŭ lui. De cât un Beŭede Ioniŭă fiul domnu-

lui Antioh, holteiū bătrân, aū venit din Țarigrad și aū petrecut la moșia Valea Sară, din ținutul Bacăului, ce aū fost Kantimirească, și după moartei aū luat'o Logofătul Constantin Palade elronomie cu dreptățile maică sa, ce era fată a domnului Kantemir, a căruia aū fost și moșia Ciorăștii, de la ținutul Tutovei, unde este și îngropată doamna lui Constantiu Vodă, în biserica ce aū fost făcută de el acolo, și care aū stătut până pe la anul 1848; când după ce această moșie prin vânzare de către Luțica strănepoata logofătului Palade, trecând în proprietatea vornicului Dumitrache Mavrocordat, ce este corcitură grecească, aū răsipit'o până și temelia și cu materialul acela, a anticiei acei biserici, aū făcut grajdin la velniță. Din acel Demir Sultan să coboară și familia Sioanească, din care sunt și eū, despre care documenturile ce aū mai ramas și aū ajuns în păstrarea mea, dovedesc precum la litera S unde urmează a mă trecō voiū arata pe larg. Din familia Kantimirească aū fost un secretar la Aghenția Nemțască în Iași, pe vremea domnului Scarlat Kalimah și până la domnul Ioan

Sturza, anume Ioan Kantemir de loc din Bucovina, unde am auzit că mai sunt Kantimirești; din acela am vădut un fiior al său doctor ce să așezase în Focșani, un tânăr pre plăcut și vrednic de laudă, și în purtări și în știință doctorească. Dar moartea l'aŭ secerat prea timpuriu. La el am vădut multe manuscripte istorice despre țara noastră și familia Kantimirească, ce să vor fi făcut nu știu, că la moarte'i nu m'am tâmplat în Focșani. Poate că vor fi la frate-său, ce mi spunea el că era la Galați, tot doctor, dacă nu să vor fi perdut. Am mai vădut un Kantimiresc cu numile Gligoraș și lăcuință în satul Ivincești, de la ținutul Putnei, om sarac răzăș de acolo, ave două pământuri de moșie, și din documentele ce mi-aŭ arătat, m'am încredințat că este drept Kantemir; am mai cunoscut și la ținutul Tutovei un Kantemir, privighitor la ocolul Pereschivului, dar nu știu cu încredințare de este adevarat acela ori nu; pe acesta l'aŭ îndicat larangul de Mihai Vodă Sturza. Să mai titluesc și alții cu această familie, dar nu cred să fie adevărați.

KOZMIȚA. Moldoveni răzăș, de la Oltinești ținutu Fălciu, unde am cunoscut încă de pe vremea domnului Mihai Suțu anul 1820, pe un Petrache Kozmița căpitan la poșta Cordenii. Acesta aŭ avut câți-va ficioři, din care pe Gheorghe și Petrache, aŭ mijlocit de i-aŭ dat în cancelaria isprăvniciei, pe la 1825 sau 1826 fiind sameș Aga Grigore Butucea, unde aŭ stătut până la introducerea reglementului, și au intrat în cancelaria judecătorei stolnacialnic; de acolo după vre-un an aŭ mers la Iași, aŭ intrat scriitor al divanului de apel, aŭ mai fost advocați, apoi Gheorghe aŭ intrat secretar la comitetul sănătăței, unde s'aŭ înaintat cu rangul până la ban, și aŭ murit. Petrache aŭ fost ajuns protocolist în divan, dar făcând multe jafuri și în sfârșit și plastografisând niște hotărâri, dovedindu-se l'aŭ departat și l'aŭ și publicat. În timpul însă cât aŭ fost protocolist în divan, s'aŭ fost făcut sardar, și s'aŭ însurat cu fata unui neguțitor de la târgu Petrei, bogat aume Ionică Hagi, carele mai în urmă aŭ cumparat de veci moșia Brănișteni din ținutul Neamțului, de la logofiteasa

Safta Strătulat, și Mihai Vodă din patentar l'aũ făcut sulger. El Kozmița acesta după ce s'aũ vădudat afară din slujbă, aũ luat în posesie moșia Ruginoasa, de la logofătul Costache Sturza, și necinstit și viclean fiind, aũ amăgit pe un Asan baeractar, turc, de vr'o 50 mii lei, și pe logofătul Sturza de un câștiũ, și s'aũ declarat falit, precum l'aũ și publicat. După accia pe la 1846, Bezede Grigorie v țel, fiul Domnului Mihai, om fără suflet, crud, nemilostiv, și jacaș foarte, avênd trebuință de oameni potriviți în sentimente cu el, pe lângă agii Dumitrache Strat, Dumitrache Stan, sardarul Costache Roată, aũ găsit și pe mosfluzul și plastografal acesta Petrache, pe care l'aũ însărcinat cu interesele sale din Iași, și scriitoriũ corespondențiiilor, și altor blăstămății a sale, cu care mulțămindu-se l'aũ făcut întâi spatariũ, apoi agă. Și după coborârea tătâni-seũ de pe scaunul Domniei, l'aũ lasat vechil în pricinile sale din țară.

KALIMAH. Moldoveni drepti, țerani rezeși, de la Dorna și Câmpu-Lung, din ținutul Sucevei, unde Ioan Vodă

Theodor Kalimah, aŭ fost născut; aŭ mai avut doi frați Thoader și Gheorghe carele s'aŭ călugărit numindu-se Gavril, și două surori; dreapta lor poreclă era Kalmăș. Ioan Vodă aŭ fost multă vreme panțir la vornicia Câmpului-Lung, de acolo aŭ fugit cu femeia și copiii la Crăuleni, și s'aŭ făcut acolo panțir a căpitaniei din Crăuleni, și aŭ slujit mulți ani acolo, având plecare și înlesnire, aŭ învățat leșăște și tătărăște bine a scrie, și a vorbi, și fiind omŭ cuminte l'aŭ făcut Kihai, și de multe ori în lipsa căpitanului, îl lăsa țiitor locului. După ce aŭ mai îmbătrânit, aŭ slăbit, și simțindu-se că scie carte bună, s'aŭ disgustat de a sluji cu armele, aŭ eșit din slujbă, aŭ venit la Iași cu jaloabă cerând iertare de bir, pe care aŭ și căpătat'o la 1740. — În acea vreme fiind lipsă de dascal leșesc la scoala domniască, din Sf. Neculai, l'aŭ recomenduit căpitanul Ioniță Sion, fratele bunului meu medelnicerul Thoader Sion, ce'l cunoștea de când fusese el căpitan de Crăuleni, și l'aŭ și așezat dascal de limba leșască, în Sf. Neculai; acolo au învățat el aproape de șapte ani, învățându'și și pe

fiit seî Grigorie și Alexandru, ba încă și însuși aŭ învățat grecește. La 1747 viind cu a treia domnie Grigorie Ghica, aŭ îndatorit pe dascalul Ioan din Sf. Neculai să'i învețe leșăște pe bezedelele sale Mateiŭ și Scarlat. Dar scurtă fiindu'i domnia prea puțin, n'aŭ apucat a învăța, că sosind mazilia Ghicăi, aŭ cătat a se porni la Țarigrad, însă ca să nu rămâe bezedelele fără învățătura limbei leșăști, de care avea trebuință, pe atunci a o cunoasce, mai alesŭ acei ce spera a fi dragomanî mari la Poartă, că pe atuncea Crăia Poloniei în Țarigrad, ținea rangul de astăzi a Rușiei, aŭ măgulit pe dascal să meargă cu el, la Țarigrad, carele s'aŭ și primit, și ducându-se acolo, aŭ învățat și pe bezedelele Ghicăi, și pe a Mavrocordaților ; și la 1753, rânduindu-se Domn pe ucenicul seŭ bezede Matei, ce era dragoman; pe dascalul Ioan l'aŭ rânduit Poarta Dragoman Mare, în locul lui bezede Mateiŭ, și aŭ ținut acea slujbă pân la 1758, când după multă încredere ce căpătasă la Poartă, l'aŭ rânduit pe el Domn în Moldova, în locul ucenicului seŭ Scarlat Ghica, și în lo-

cul seŭ, Dragoman Mare s'aŭ rânduie pe fiul seŭ Grigore. Acest Domn, când s'aŭ învrednicit acestei înalte trepte, era în vârstă de 67 ani; și în trei ani cât aŭ domnit, aŭ ocărmuit țara cu mare înțelepciune și blândeță; îndată după venirea sa, aŭ trimis înadinși boieri cu fiul seŭ Alexandru, la Crâm, cu rugămintea la Hanul, de aŭ slobozit pe toți Moldovenii, ce robisă în toamna anului trecut. Pe frate-seŭ Toader, și pe cumnații seŭ, preutul Hasnaș, și Strătulat monahu, cari venisă la el, după ce se înștiințase de domnia fratelui lor, iaŭ scos din bir, le-au dat cărți domnești de ertare, și iaŭ așezat în rânduiala neamurilor nesupuse dărilor, și pe preutul Hasnaș l'aŭ rânduie protopop de Câmpu-Lung, iar pe călugărul Gavril ce era la mănăstirea Putnei, l'aŭ făcut Mitropolit, că era și vrednic de acea treaptă, fiind și bine învățat și cu bună viață. — Și domnind trei ani aŭ trimis pe fiul său Alexandru cu rugămintea la Poartă, ca să'i râdice sarcina Domniei că nu o mai poate purta de bătrânețe, și primindu'i Poarta cererea, spre mulțumirea credincioasei sale slujbe, l'aŭ

mazilit, iaă dat titlu de Beilerbeiă, de care nimene altul s'aă mai învrednicit, și în locul aă rânduit Domnă pe fiul seu Grigorie, și pe bezede Alexandru Dragoman Mare în locul lui Grigorie Vodă Kalimah. Din Thoader Kalimah, fratele lui Ioan Vodă, pe carele nepotul său, Domnul Grigorie după suirea sa pe scaun, l'aă boerit dându'i rangul de mare Jignicer, aă fost coborâtor Vornicul Alecu Kalimah.

Pe fiul jignicerului Toader, Ioniță Calmășul, Domnu Alexandru Kalimah fiindu'i văr primare, l'aă făcut paharnic. Din surorile Domnului Ioan, din preuteasa protopopului Hasnaș, sunt coborâtori Hăsnășștii, ce sunt acum boieri. Iar din a lui Strătulat monacu, este boierul Strătulat, pentru care la locul seu se va arăta. Iată mișune și milă a celui prea puternic Dumnezeu!

KATIKI. Români, din țara Româniască, de vr'o 70 ani mai bine, aă venit în Iași, Constantin Katiichi, s'aă înșurat, s'aă statornicit acolo, s'aă boierit întâiă șatrar, apoi la 1801, s'aă făcut stolnic, aă avut trei ficiori: Sandulachi, Costachi și Iorgu, aă slujit toți

în visterie, aũ fost toți buni bărbați, s'aũ boierit ajungând cel întâiũ pãn la spatar, în vremea Domnului Ioan Sturza, ș'aũ murit, rămăindu'i trei fii, iarășitustrei buni; cel al doilea, pãn la agã, tot la Domnul Ioan, și aũ murit, rămăind iar trei fii, și tot buni; cel al treilea în vremea domnului Suțu, s'aũ făcut căminar, și cu prilejul bejăniei de la 1821, fugind în Basarabia, nu s'aũ mai înturnat.

KRÎȘTEA. Moldoveni și vechi boieri, de la ținutul Sucevei, cu luarea Bucovinei de Nemți, uniți aũ ramas cu moșiile lor acolo, unde li s'aũ și dat titlu de baron. Acei din Moldova tot între boieri aũ fost și sunt, dar sunt mai serăcuți, de cât acei din Bucovina. Se mai titluește cu această familie spatarul Pavalachi Krâștea, de la Bacău. Dar acela'i grec; venit în Moldova de micũ cu frate-seũ dascalul Naum, și întrând slugã la visternicu Petrachi Sturza, încã pe la 1818; mai în urmă l'aũ făcut logofăt a casei, și făcând ceva parale cu Isprăvnicile stăpânului seũ, și în urmă cu visternicia, de la 1822, 1823 și pãn la 1824, când l'aũ și boierit, făcându'l

sardar; s'aŭ însurat cu fata unui medelnicerul Dimitrachi Candiano, de la Ketriș, ținutul Bacăului, și apoi pe la 1827 s'aŭ făcut căminar. Iar în vremea domnului Mihai Sturza, la 1848 l'aŭ făcut spatâr, și l'aŭ rânduit și Ispravnic la Bacău.

KORODIANU. Moldovan, rezeș dela Corodești, ținutul Tutovei, din cari un Toader Corodian, întrând vatav la vornicul Ioan Greceanu, la moșia Simila, ș'aŭ vândut rezeșia ce ave, și ș'aŭ făcut casă în târgul Bârladului, după ce s'aŭ suit la domnie Ioan Vodă Sturza, și Greceanu fiind postelnic mare, ș'aŭ făcut pe vatavul seŭ, acela stolnic, carele având numai un ficior Manolachi, l'aŭ dat slugă în casă la Greceanu; aŭ mai fost scriitor la Isprăvnicie și la judecătoria din Bârlad, pe când vornicul Neculai Greceanu era Ispravnic și preșident. Apoi întrând Greceanu la Divan cilen, Manolachi Corodeanu aŭ intrat scriitor la visterie, unde aŭ ajuns acum șef, și Domnu Mihai l'aŭ rânduit la boierie până la ban.

KEȘCU. Moldoveni și vechi boeri, aŭ fost un stolnic Ioan Keșcu, ce aŭ

avut moșia Svorîștea, de la ținutul Sucevei, și la 1813 schimbând'o cu Moruzeștii, aŭ luat alte moși în Basarabia și aŭ trecut acolo.

KODRESCU. Moldoveni, de la ținutul Tutovei, din proști rădicat la boerie de Domnul Mihai Sturza. Comisul Costache Kodrescu, știu eu, că pela 1820 era slugă în casă la căminarul Gheorghită Stoinescul, ce era sameși la Tutova, și măsa baba Maria, era femeie în casă la vornicul Ioan Grecanu. Pe căminarul Manolache Codrescu, care aŭ fost și cilen la judecătoria de Iași, nu l'am cunoscut mai din'ainte de cât pe la 1835 sau 1836, pe când era scriitor, apoi vechil la epitropia hatmanului Constantin Palade, de unde, ca toți acei ce au făcut parte în acea epitropie, s'aŭ înstărit și el, ca dintr'o avere ce era de jaf, lăsată în dispoziția logofătului Konache, a vornicului Iordache Bălșucă, ce era un nebun și mofluz, și a stolnicului Ioniță Coroi, carele au și clironomisit două moși, și mulțime de țigani de a lui Palade, și s'aŭ făcut și postelnic mare.

KEBACU. Moldovan, răzeși birnic din

satul Zmulții, ținutul Galații, la domnul Ioan Sturza, s'aũ făcut postelnicel, și fiind vechil a rãzeșilor, în pricinele de judecãți, s'aũ întãrit; și la Domnul Mihai Sturza, s'aũ făcut clucer Costin Kebacu.

KALIMAN. Bulgar, din Focșani, unde aũ fost un Trifan Tiutiune, iarã pentru cã era gros, îi zicea oamenii pe muntenie, burtã croitoru, aũ luat o fatã Elinca a unui preot Neagu din Focșanii, Valahiei, care aũ avut 4 fete toate frumoase; acel Trifan, cu Ilinca fata popei, aũ făcut o fatã Mãrioara și un bãet Ghițã. Murind Trifan vãduvalui aũ intrat femei în casã la spatarul Sandulache Stamatin, unchiul soției mele. Spatarul Sandulache aũ dat'o surorisa postelniceasa Mãrioara lui Iancu Cananãu încã pe la 1825, unde slojind cãt-va, pãnã s'aũ rãdicat ficã-sa Mãrioara fatã mare, care fiind frumoasã aũ îndrãgit'o vornicul Iordache Pruncu ci era pe atuncea vãduv și facãnd'o îngrenatã saũ mãniet Cãnãnoaia și aũ dat'o afarã cu mamã, cu tot; aũ luat'o Pruncu la Bacãu, unde era ispravnic, și aũ ținut'o țiuioare pãnã pe la 1842, și pe mãsa femei în casã, și

pe băet slugă, pe care l'aŭ învățat carte, până s'aŭ înființat Academia, și apoi l'aŭ dat în Academie, acolo aŭ învățat și franțuzește și grecește. Și l'aŭ dat epitropia învățăturilor la cancelaria ei, unde după câți-va ani, aŭ ajuns secretar, și s'aŭ făcut în tovărășie cu postelnicul Gheorghe Asache, ce era referendar școalelor, și contractier îndes-tulării băeților, ce ave șederea în Academie, din care aŭ câștigat bani. L'aŭ boerit întâi sluger, apoi sărdar, și mai în urmă căminar. Apoi a deschis și dugheană de cărți în uliță, în tovărășie cu un franțuz Pedru, și mai pe urmă aŭ luat în antrepriză școala de Arte. După tulburarea de la 1848, între boeri, și domnul Mihai Sturza, făcând pe pruncul Agă de Iași; acest Ghiță Burtă ce se titluește Căliman, aŭ fost întrebuințat în spionlăcuri, și pentru credincioasa lui slujbă, l'aŭ făcut spatar. Caliman să titluește de pe un Manolaki Călimănescu, din satul Căliman, ce era scriitor la Stărostiea Putnei, pe la 1829 când eu eram Staroste, și acela era cumnat de soră Ilincăi, mamei lui Ghiță, carele murind nu iaŭ rămas copii, dar

nici avere, și Ghiță Burtă, rușinându-se cu bulgăreasca poreclă a tătâni-seu, a furat porecla cumnatului mâni-sa, și a mai Franțuzit'o făcând'o și scurtând'o în Kăliman.

KORBAN. Moldoveni, două neamuri, unul la Nicorești ținutul Tecuciū, și altul la Cotul-Vameșului, ținutul Romanului; moldoveni, țerani birnici. Întăiū pe la 1824 s'aū ridicat la boerie un Anton Korban, ce'i ȃice și Bîță, de la Nicorești, având o parte de moșie pe lângă visternicul Petrache Sturza aū dat'o, și l'aū făcul paharnic. — Acel de la ținutul Romanului Kiriac Korban, birnicū a satului, frații lui și acum sunt în bir. El aū fost ficior boeresc a moșiei, știind puțină carte, l'aū făcut vătav; apoi strângend puține parale, și mai împrumutând la un Naum băcal, aū luat o moșie în posesie de unde bine eșind, și mult folosindu-se, aū luat în posesie moșia Șcheia a vornicului Costăchel Sturza, cu condiție de l'aū și boerit, făcendul Stolnic. Apoi mai în urmă s'aū făcut ban, tot la Domnul Mihai Sturza.

KIRIAC. Sunt trei neamuri, din care

numai unul este moldovenesc, adecă postelnicelu Toader, frate-seu Costache și banul Ioradchi, moșul lor ce'șu ȃicū și Scobihorn, și sunt rādicāți la boerie, de vre-o 70 ani. Iar Neculai Kiriac de la Vaslui, ce este făcut ban de Mihai Vodă, acela'i bulgar neguțitor ficior unui Kiriac, precupețu hagiū din Vaslui, și până a se boeri, sã iscălea Neculai Hagiolu, și acel al treilea Grigorie Kiriacu, rādicat acum la boerie cu rangū de pitar, de Domnul Grigorie Ghica, nu știu ce māncare va fi, cã din Kirieci cunoscuți nu este; se vede cã'i ficior a vre-unui Kiriac, om prost.

KAZIMIR. Moldovan, rāzășū de la Oncesci, ținutul Sucevei; rādicarea lor la boerie, aū urmat așa: doi frați Panaite și Petrachi Kazimir, de copii, i'aū dat părinții lor, slugi la Visternicul Iordachi Balș, acel ce aū fost puternicū, pe vremea Domnului Moruz. Acel boeriu ca toți boerii bătrāni, de pe atunce, el încă cu osebire fiind iubitor de omenire, și cu plecare a cresce copii de boierănași seraci, a'i învăța, și ai pune în linie cu boerii, iaū învățat, i'aū avut logofeți ai casei, i'aū așezat

în Visterie, iau întrebuințat în mai multe slujbe, precum era pe atunci : vădrărit, goștină, și desetină ; iau însurat, iau înstărit și iau boerit, rădicându'i el până la paharnic, apoi murind bătrânul boer la 1809, ei aũ remas în bună poziție, în cât ei erau în stare a ajuta pe alții. — La 1812, venind domnũ Scarlat Kalimah, s'aũ făcut Spatar Panaite, s'aũ desfăcut de aice și aũ trecut în Basarabia, cu frate sãu Gheorghii, lãsând pe ficiorul seu Iordachi Kazimir, aice carele în domnia aceia s'aũ făcut Cãmînar; iar Petrachi au remas aice, aũ avut trei ficiori, pe Rãducãnu carele atunce la Scãrlat Vodã, l'aũ făcut Cãmînar. La Ioan Vodã Sturza, s'aũ făcut Spatar, și la Mihai Vodã Postelnic. Pe Costachi, carele la Ioan Vodã s'aũ făcut Cãmînar, și însurãndu-se cu fata lui Manolachi Kalmuțchi, s'aũ dus cu totul în Basarabia ; și pe Toader carele dupã întroducerea Reglementului întrând în miliție, aũ fost și Adiutant domnescũ și s'aũ făcut maior. Acești bătrâni Kazimirești, încã pe când era logofeți a casei lui Balș, aũ tras lângã ei și pe frații lor

Gheorghie și Ioan. Lui Ioan destule ajuto­ruri ia­u fă­cut, dar fiind mișel și bețiv, n'a­u pu­tu­tu a se înainta mai mult de cât sameș la Roman, și l'a­u fă­cut și sărdari­u, a­u ra­mas și ace­luia fecior, și avēnd ei rămasă de la părinți moșioara Onceștiu, acea de la Suceava, și-o soră Safta, a­u dat'o toată surori-sa și a­u măritat'o cu Grigorie Codreanu, ace­l ce acum este postelnic. Casă a­u avu­tu în Iași, care să văd și astăzi; a lni Panaite Kazimir sunt ace­le din ulița Goliei, cum­para­te de logoiătu­l Alecu Ghica, tatăl domnului Grigore Ghica, pe care înălțimea sa le-a­u fă­cut institut de naștere și de moșit. Casele spătarului Petrache Kazimir, sunt ace­le în care acum este Academia; însă numai cele despre apus, căci cele despre răsărit, a­u fost a cumnatului său sărdariul Alexandru Voinescu, și amēndouă cum­părându-se de Stat, sa­u unit prin arcu­l ce stă față.

KARACAȘ. Moldoveni, răzăși, și vechi mazili, de la ținutul Vasluiului, din care de vr'o 60 ani sa­u rădicat la boerie, Pitariul Stefan Karacaș, și alt Ștefan iar pitar, din unu­l a­u ra­mas fe-

cior numai sardariul Costache Karacaș, de la Buhăești, și soră-sa Băneasa Ruxanda Cornea. Iar din celalalt aū ramas numai fete, din care sunt mama comisului Ioan Racoviță, mama postelnicesei Pogoroei, și polcovniceasa Ruxasca Smaranda Filatova, soacra doctorului Lafare de la Bârlad. Mai sunt mulți Cărăcășăști, dar toți sunt mazili și privilegheți. Aū mai fost un ban, unu Manolache Karacaș la Oborocen, ținutul Romanului, căruia iaū rămas numai 2 fete, dar n'aū fost neam cu aceștia.

KICUȘ. Moldoveni, rezeși, de la ținutul Tutovei, și vechi mazili, rădicați la boerie, întâi în domnia lui Scârlat Vodă Călimah, Gheorghe Kicuș ce aū fost căpitan la Odobești, făcându-se atuncea slugeriū, iar la Ioan Vodă Sturza, s'aū făcut comis. Tatăl sârdarului Mihalache Kicuș, de la Galați, la domnul Calimah, s'aū făcut iar slugeriū, ș'au și murit. Și la domnul Ioan Sturza, căpitanul Vasile Kicuș de la Bêrlad, s'aū făcut cluceriū, și murind, i-aū rămas numai 2 fete.

KORBU. Moldoveni, de la ținutul Vasluiului, rezăș de Focșasca, tatăl a-

cestora de acum, cărora le zic și Andrieș, de pe numele bunului lor, s'aũ rădicat la boerie, de domnul Ioan Sturza, pe la 1826. Mai este la Putna un șatrari Gheorghie Korbu, ce aũ fost scriitoriũ și la judecătoria de Vasluiũ, și la Focșani. Acelaĩ bulgar, din Basarabia, venit pe la 1832. Acum este vechil, în pricini de judecãți, a mănãstirei Miera; iarã domnu Ghica l'aũ făcut cilen, la judecătoria Putnei, și cãminar.

KOTESCU. Romãn, din țara româneascã, de la satul Kotești, ținutul Slam-Râmnicu. Un Chiriță Kotescu, îngurluindu-se cu Anica fata Zoi vameș, au luat'o, au trecut în Moldova, s'aũ așazat în Focșani de vr o 50 ani; la domnul Calimah 1815, s'aũ făcut medelniceriũ, la domnul Ioan Sturza, cãminar, și la 1829 au murit la Iași, în obahta Rusascã. Iaũ rămas 2 fete nenorocite, și un baet Nieu, care vênzênd o moșioarã ce iaũ fost rămas de la tatãl seũ, în țara româneascã, s'aũ făcut sãrdariũ, și cilen, la judecătoria Putnei, la 1847, iar la 1848 s'aũ făcut spãtariũ. Acum domnul Ghica Vodã l'aũ rãnduit pe dumnealui spãtariul, sameș la Putna, și mai în urmã ispravnic la Tecuci.

KURT. Moldoveni, două neamuri, unul la ținutul Dorohoiu, la Hilișăul lui Kurt, rădicat la boerie de pe la 1816. Altul de la ținutul Putnei, din târgu Focșani, unde și este în mahalaua Orbenii, biserica lui Kurt, cu hramul Sfinților Arhangheli, făcută de vr'o 80 ani, de un căpitanul Mihalache Kurt; din neamul acesta în că în resboiul Rușilor cu Turcii, supt împărăția Ecaterinei ceî Mari, s'aũ dus în armia rusască, un Gavril Kurt, frate cu tatăl sardariului Mihalache Kurt, holteiul cel bătrân, și bogat, din Iași, și s'aũ făcut polcovnic; și iau dat o moșie în guvernua Odesei care se numește Kurtobca; altul nu mai este din neamul acesta, de cât numai holteiu acela, sardariu Mihalache, care pe la 1825, s'aũ boierit, fiind sameș de hătmănie.

KORBEȘ. Moldovan, de la ținutul Romanul, unde au fost un Lupu Corbiș, vataș, la aga Iordache Ciornei, și având un fiior, au intrat scriitor la isprăvnicie, s'aũ ales un bun jacaș, au făcut stăricică, s'aũ însurat, și domnul Mihai Sturza, l'aũ făcut boeriu. Și pentru puține parale ce i-au varsat, și a-

cesta în lăzile sale, cele de fier, și pentru a să înmulți glasurile în alegerea deputaților.

KORVIN. Acesta au fost un băet străin, scriitor la judecătoria de Iași, în urmă au trecut la judecătoria de Vaslui, unde s'aũ și însurat, au fost stolnacialnic, apoi și director, în care au murit, rămăindu'i vr'o 4, 5 copii. Din toți amploiații ce iam cunoscut, în partea decanicească, acesta au fost cel mai cinstit. După poreclă trebuie să fie român, și de va fi fost drept Korvin, este vechi, și mare neam, din care sũ stătit, și vestitul ero, Ioan Korvin, și fiul aceluia Matieș, ce au fost crai Ungariei. — L'am întreat de multe ori, și mi-aũ respuns că nu știe nici de ce nație este, nici din care altă familie; de cât că rămăind mic, de tată, așa au apucat numind oamenii, pe tată-seu Korvin, și că nici neamuri de pe tată nu are.

KALAPOD. Moldovan, rezăș, de la ținutul Vasluiului. Un Gheorghie Kalapod, aũ fost scriitor la isprăvnicie, și la 1847, cu prilejul trebuinței de glasul ce ave ocărmuirea, pentru alegerea

deputatului, l'aŭ făcut medelnicer, de'își un de fronte bețiv, și mare jacaș.

KLIMINTE. Moldoveni, de la ținutul Vasluiului, rădicați la boerie de la domnul Alexandru Moruz. Un pitar Kliminte, căruia iaŭ rămas numai un ficior Vasile carele la domnul Ioan Sturza, s'aŭ făcut căminar. Asăminea și un văr al seŭ Anghelachi Climinte, ce au fost sameș la Botoșani, tot la domnul acela s'aŭ făcut comis, și iaŭ ramas un ficior Scârlat, carele la domnul Sturza, de au și slujit, dar fiind fără stare, abie l'au făcut pitariu; când ficiorii de crâșmari, și de casapi, s'aŭ făcut comiși. Acum domnul Ghica, l'aŭ făcut sârdariu.

KLIMESCU. Moldovan răzăș, de la Klimești, ținutul Neamțu, rădicat acum la boerie de domnui Mihai Sturza.

KRĂCIUNESCU. Bulgar, ficiorul unu Krăciun, rădicat la boerie din clasa negușitorilor, tot de domnul Mihai Sturza.

KORJESCU. Moldovan, un Iancu Korjescu ficior de preut, de la biserica sfântului Ioan Botezătoriu, din Iași, fiind scriitor și la stărostia Putnei, și în departamentul din lăuntru, Mihai Vodă

l'au făcut cluceri, apoi mai slujind și la divanul de Apel, l'au făcut stolnic.

KARAIMAN. Moldovan, de la ținutul Botoșanii, boerit de domnul Mihai Sturza. Au mai fost un medelniceriu Neculai Karaiman boerit de Scârlat Vodă Calimah, dar au murit, și iaș ramas numai fete.

KALIMĂNESCU. Moldovan, răzăș de la ținutul Eșii, rădicat la boerie de domnul Ioan Sturza.

KÂMPANU. Român, din Transilvania, doctor de filosofie și de alte înalte științe, adus de ocârmuire după înființarea Academiei, la care au fost profesor și inspector. Bărbat prea învățat și de ispravă, cu numele, Petru Kâmpanu, l'au rădicat la rangul de comis, de și precum altora, lui se cuvine mai mult. Dar așa precum în nenorocita noastră țară, numai începuturi să fac, și numai să proiectează acele ce privesc la fericirea obștească. Asăminea și Academiei iaș ramas numai numele, și să mărgini în profesori de acia ce în alte țări luminate, n'ar merita nici pedagogi. Să depărtă pe Kâmpeanu de la îndatorirea pentru care fu adus.

KOPCEA. Român, din țara românească din satul Slobozia, ținutul Slam-Râmnic, venit de vro 50 ani. Răducanu Kopce, pe la 1825 luând o fată a unui căpitan Mihălucă, din târgu Ocni, prin mijlocirea vornicului Constantin Aslan, l'aă făcut paharnic, ca zăstref etei. Că făcând un ficior Iorgu, aă ramas văduv, și nu s'aă mai însurat. De și sermanul aă fost din părinți saraci, și fără învățătură, dar s'aă îngrijit mult pentru fiul său, al învăța și ai face avere. — Fiul său însă s'aă ales un soiă rău; după ce și mai înainte în multe rânduri defăima pe născătorul său, și'i suduia crucile, amenințându'l și cu pistolul, și cu farfuriile de pe masă, ai sparge capul. Care o dată chiar și în ființa me, s'aă întâmplat în casă la sardarul Mihalache Kurt în Iași, unde era la gazdă, și eram și eu poftit la masă, și tată său nu s'aă îndurat a rădica mâna asupra ticălosului fiu, ce s'aă pornit a plânge ca murile; apoi am sărit eu, iam dat două palme, am poroncit slugilor să'l lege să'l trimită la Agie, și așa s'aă domolit de ș'aă cerut ertare. Paharnicul Răducanul în urmă aă mijlocit la dom-

nul Mihai de l'aŭ făcut sãrdariu, și acum în domnia aceasta la 1850, l'aŭ făcut și candidat la judecãtoria Putnei, acolo unde le este locuința, și fãrã voia tãtãni-seu s'aŭ însurat, dupã care mișelul de pãrinte iaŭ dat cu izvod de zãstre rãului aceluï fiu, toatã averea sa. Și blãstãmatul spre mulțãmire cu mure cu tot, mai mult, și în toate zilele ocãrãnd pe pãrintele și fãcãtorul sãu de bine, de multe ori și bătẽdu'l, pãn ce în anul trecut 1851, chiar în vinerea sfintelor patimi, l'aŭ isgonit din casa lui; și de rușine mișelul pãrinte s'aŭ suit cu așternutul sãu în cãruțã și s'aŭ dus la via sa, unde în cãruțã aŭ fãcut paștile. Cred cã Dumneđeũ îi va face rãsplãtire nemulțãmitorului fiu.

KALMUȚKI. Moldoveni, cunoscuți din vechi între boerãnași, dupã poreclã trebuie sã fie leși; am cunoscut pe doi Kalmuțchești frați, Gheorghe și Manolache, în Basarabia, însã fãrã ranguri, dar bine înstãriți. Manolache aŭ avut moșie și în Moldova Bulbucani, la ținutul Eșii, și dugheui în Iași, în ulița mare, la colțul respinteni, de unde sã începe ulița Pãcurarului, de la vale de

casele ce au fost făcute de vornicul Neculai Hrisoverghi, și în dreptul caselor ce au fost a polcovnicului Manolache Balș, iar acum a logofătului Lupu Balș.

KOZMULICI. Moldovan, de la ținutul Sucevei, rădicat la boerie de domnul Ioan Vodă Sturza.

KIRU. Moldoveni, rezeși, de la ținutul Tutovei, pe vremea domnului Scârlat Kalimah, trei Kirești frați, fiind în târgul Bêladului, Vasile, Iancu și Hăliuță, ficioși de preut, neguțitori de vite, și țiitori de căsăpie. Cei doi dintăi, fiind și mai înstăriți, pe la 1818, cu prilejul că slujise în paza și curățirea de molima ciumei, ce urmase, iaș rădicat domnul la boerie, dându-le rangul de slugeri. Iar la domnul Mihai Sturza, s'au mai boerit și din fiii lor, cu ranguri mai mari.

KĂSIAN. Moldoveni, au slujit în cancelarii, au fost și în divanul de apel, și în domnia lui Mihai Vodă Sturza, l'au rădicat la boerie. Porecla sa însă nu este vre-o familie mai veche, ce drept numele tătâni-seu.

KARPIS. Moldovan, samănă a fi din Basarabia, venit pe la 1838. Dimitra-

che Karpis slugă, și în urmă vatav de curte, la logofătul Costache Sturza, și la 1842 fiind ministru stăpânu-său, l'a făcut revizor a Departamentului, și sârdariu. Din ce familie va fi, nu știu; știu însă că'i om de caracter, și merită a fi boeriu.

KOCE. Moldoveni, nobili din Bucovina, unul din ei Dumitrache este venit aici de pe la 1819, și a fost și în slujbă, iar ceilalți sunt veniți după introducerea reglementului, și s'a rădicat la boerie de domnul Mihai Sturza.

KRACTE. Moldoveni, însă tot corciți din vechi cu grec, din loc din Iași, rădicați la boerie de domnul Mihai Sturza.

KONAKI. Grec, dar prestu 160 ani venit și încuscrit cu maimulte din familiile cele mari, a fost și ei rădicați până la vornici mari; iar acest din urmă Konachi cu numile Costachi, care a fost și mădulari la comitatul înființat în București, în anul 1830, pentru organizarea reglementului, fiind un scriitor bun, om de duh mare, și cu mare avere, au stătat și logofăt mare a dreptăței, după introducerea reglementului, și mai înainte de multe ori vornic, în

divan. Acesta la bătrâneță însurându-se cu Smaranda, din neamul Donicesc, văduva agăi Petrache Negrea, au născut numai o fată; și cu toată înțelepciunea lui, au făcut o nebunie, mai mare de cât el, și toată averea sa, că ș'aū măritat fata cu un bulgar, Neculai Vogoride, ficior lui Ștefan Vogoride, domn de Samos, carii cel mai de frunte desfrânat, din toți desfrânații, carile în vre-o 4 ani, de când au murit vestitul logofăt Konachi, atâta au răsâpit averea, în cât după ce pre cât se știe, de la socru seū au ramas bani gata și în sineturi, peste 100 mi galbeni, venit pe an, aproape de 30 mi galbeni, au cheltuit tot, și este și dator peste 80 mi galbeni; au vândut și vr'o trei moși, până acum, din cele mai mici. Speranță este că pân să vor împlini 10 ani, de la mormîntarea strîngătorului Konachi, să va mormînta cu toată averea agonisită și strînsă de el. Adevărat este proverbul bătrîn: Că banii strîngătorului, întră în mîna cheltuitorului. Cu câtă economie, cu câtă sgârcenie, Konachi au adăvăsit colosala sa avere, și cu ce ne bagare de samă udri na glava îi dă cu

picioru. Konachi nu se îndura nici să mânânce bine, nici să poarte bine. Iar acesta vădându-se ca găina în grama-da cu găunțe, cu amândouă mâinile ră-sâpește, cu cărțile, cu curvile și cu tot felul de blăstămății. În acest Konachi s'au sfârșit neamul Konăchesc, parte bărbătească.

KLOPOȚEL. Moldovan, de la Hârlău, rădicat! Țla boierie de domnul Mihai Sturza.

KASU. Moldovan, un Enuță fiind multă vreme slugă la mitropolitul Veniamin, l'aŭ făcut logofăt, mai în urmă și sameș a mitropoliei, și în vremea domnului Călimah, însurându-se cu fata unui spițer Angheli grec, l'aŭ făcut medelniceriŭ, pe la 1818. La domnul Ioan Sturza paharnic, iar domnul Mihai pentru că ave casă aproape de curtea domnului, și'i făcea pezevenclâc, cu mai multe mueri, ce i le aducea în casă la el, unde vine domnul de le întâlne, l'aŭ făcut spatar, și agă; au boerit și pe fiul seŭ; iaŭ dat și moșie Corbasca de la ținutul Tecuciului, a mitropoliei, cu hrisov, să o stăpânească în toată viața sa.

KRACALI. Moldovan, răzăș, de la

ținutul Botoșăanii, boerănaș, dar la boerie rădicat, de domnul Mihai Vodă Sturza.

KARDAȘ. Bulgar, de la Fălciu, un Gavril Kardaș, fiind târgul Fălciului a vornicului Șerban Negel Costachi, au intrat de mic slugă în casă la Negel. În urmă l'au făcut vataș la Scobâlțeni. Un ficior acelaia, fiind în cancelerie la judecătoria de Iași, apoi la Putna, unde s'au și însurat cu o fată a căpitanului Toader Frunză, s'au și boerit, la domnul Mihai Sturza.

KASNĂȘ. Moldovan, țaran, de la Rosnov, ținutul Neamțului, de unde de mic rezlețându-se un Stan Kasnăș, au slujit pe la boeri în Iași. Acolo îngurându-se cu o văduvă bătrână Safta, a unui neguțitor, care având vr'o 600 sau 700 galbeni, s'au cununat cu ea. Ș'au luat în posesie partea de moșie, a lui Docan, din Dragomirești, unde mai luând pe 20 ani, o parte a răzășilor Sillionești, s'au statornicit acolo, și plătea capitație cu patentă, de posesor, până la 1847; când cu prilejul alegerii deputatului la Tutova, l'au făcut pitar.

KĂPRESCU. Moldovan, mazil de la ținutul Botoșăanii, rădicat la boerie de domnul Mihail Sturza.

KAMPENESCU. Jidov botezat, din Iași, au slujit pe la boeri. In domnia lui Mihai Vodă făcându-se paj la curte, un Dumitrache Kâmpenescu, s'au făcut stolnic.

KRISTESCU. Bulgari, pe vremea domnului Moruz, viind un beiliciu cu strângerea oilor, ce să lua de Mumbaia din țară, pentru Țarigrad. Fiind bogat au luat o fată bășatească, de la ținutul Botoșăni, ce ave moșia Cristești, zăstre a ei, și s'au făcut pitariu. Porecla lui era Karamfil; au făcut un ficior Iordache și o fată Zoia; au murit părinții lor, și iau crescut moșul lor, comisul Iordache Bașotă. In vremea domnului Ioan Sturza, pe fată pentru că ave zestre mare, au fuaț'o hatmanul Alecu Aslan, nepotul domnului. Și pe băet l'au luat ginere, logofățul Alecu Mavrocordat, pentru că nu'i da mâna săși ia ginere deopotrivă cu neamul său, și l'au făcut spatariu. La domnul Mihai Sturza, pentru că Mavrocordat era văr primare cu domnul, și prin urmare Karamfil, nepot domnului, l'au făcut vornic. Cilen în divanul domnesc, apoi și prezident la divanul de apel. Și fiind că mai erau Karamfli: aga Vasilie și slugeriu Ghe-

orghie, ș'añ lepadat porecla părintască, și s'au poreclit Kristescu, de pe moșie, ca să nu se prepue că'i rudă cu ciocoi, crezându-se acum că'i boier mare, și nici să'l cunoască că'i Bulgar.

KASTROIAN. Bulgari, băcali, dajnici patentari, din Vașlui, pentru că doi frați ce suut, fiind nepoți de soră lui Neculai sin hagi Kiriac, ce l'au făcut Mihai Vodă Sturza, ban, pentru că'i bogat. Iau boierit și pe ei, dându-le rangul de sârdari; iar Grigori Ghica, pe unul l'au făcut spatariu, și pe altul comis.

KOTAESCU. Moldovan, țaran din Vașlui; au fost un Kotae ce era pe la 1813 chihae de panțiri, la isprăvnicie, dar om vrednic și deștept, au murit de mult; iau ramas doi ficiori, acel mai mare, ce au fost drept a lui Kotae, s'au ales un ticălos și bețiv. Cel mai mic, ce l'a făcut măsa cu un neguțitor turc Mehmet Hagiolu Iazagi, și'l chiamă Ioan, aū eșit om detreabă, aū fost mai de mult scriitor la isprăvnicie, apoi aū deschis băcălie, pe care și acum o ține, și câștigând capital, aū făcut negoț de pâne cu Galații, ba încă la 1849 aū mers

și singor cu o sumă de chile la Țarigrad. În anul 1848, aș cumparat și el un decret de slugeriș, de la domnul Mihai, și aș intrat în clasa boerilor, dar băcălia nu o lasă, și din Kotae s'aș făcut Kotăescu.

KĂZLARIU. Bulgari, negușitori patentari din Iași, în domnia lui Mihai Vodă Șturza, s'aș rădicat la boerie cu rangul de stolnic, Mihalache ficiorul Kăzlarului.

KULICI. Bulgari, de la Huși, negușitori; un Alecu ficior aceluia, slujind întâi la Alecu Baiardi inginer, apoi întrând scriitor la cancelaria ce ave la Săbăoani, bezedo Grigore Șturza, l'aș făcut pitariș. După venirea domnului Ghica, aș intrat la departamentul din lăuntru scriitoriș, și acum l'aș făcut înălțimea sa paharnic.

KOSTINESCU. Arnăutș, venit cu domnul Moruz un Kosteia Arnăutul, și la ducerea domnului aș ramas aicea. Aș slujit până la 1809, la visternicul Iordache Balș, apoi la logofătul Constantin Balș ciuntuș, și însurându-se s'aș lasat de slujbă, și aș luat un han cu grădină. peste drum de cerdacul lui

Frent, unde în dâmb despre Nicolina
 aŭ făcut un chioșc de lemn care și as-
 tăzi stă, și scrânciob, și toți grecii ede-
 clii și căpitani de Arnăuți de la curtea
 domnului Kalimah, și toate curvile
 din Iași, se aduna acolo de petrecea.—
 Acel Kosteia arnăutu aŭ făcut un ficior
 Alecu, carele întrând la școala publică,
 aŭ învățat carte, apoi la Academie, și de
 acolo cu cheltueala epitropiei școalelor,
 l'aŭ trimes în Germania vre-o doi ani,
 de aŭ învățat ingineria și arhitectura.
 De unde întorcându-se l'aŭ pus profesor
 de arhitectură la Academie, și arhitect
 al statului. Apoi dând plan că amândouă
 casele de Academie, ar fi mai frumos a
 să uni printr'un arc, s'aŭ încuviințat de
 ocârmuire, și s'aŭ hotărât a să face prin
 antrepriză. S'aŭ făcut tot de domnul Kos-
 tinescu antreprenor. Aŭ luat peste 4000
 galbeni, pentru un lucru ce se pute fa-
 ce cu 1500 galbeni, prin gospodărească
 iconomie. Și cu prisosul peste ce aŭ chel-
 tuit cu arcul, ș'aŭ făcut case la Copoŭ,
 mari boerești, le-aŭ gătit mai întâi de
 cât arcul. Și apoi la urmă zicând că
 s'aŭ înșalat cu antrepriza și nu' i ajung
 bani, i s'aŭ mai dat încă o mie galbeni,

aşa precum cu galantomie fie cine dă din lucrul străin. Şi pe lângă 2 lefi mari ce lua de la ocârmuire de profesor Academiei, şi de arhitect al statului, ca pre un om ce cu credinţă aŭ slujit în neînvăţătura elevilor, şi în arhitectură, numai puţin şi în antrepriza arcului. şi pe lângă aceasta ca fiu de pezevenchi vechi ce pe toţi birbanţii şi haitele Iaşului aŭ slujit, l'aŭ rădicat domnul Mihail Sturza şi la boerie, cu rangul de paharnic.

KARAMFIL. Neguţitor, din Iaşi, corcitură bulgărească cu moldovan. Vasile Karamfil aŭ fost întâi gramatic la dugheana lui Ganea. După moartea căruia s'aŭ dus în Basarabia logofăt la pitarul Teodosie de la Teleneşti, de unde pe la 1826 viind aŭ fost logofăt la vornicul Neculai Dimachi şi fiind stăpănu-său, pe la 1827 vornic de aprozi, l'aŭ făcut sameş vorniciei. În urmă în multe rânduri fiind când vătav la agie, când sameş la vornicie. În domnia lui Mihai Vodă, l'aŭ rânduit sameş de agie, şi l'au făcut paharnic. La 1842, făcându-se ministru din lăuntru logofătul Costache Sturza, într'o sară întunecoasă trecând pe uliţă şi negăsind fanarele a-

prinse aŭ întrebat cine'î antreprenorul lumina'rei oraşului, şi spunându'î că este Karamfil, şi cu adevărat că era Karamfil ; însă altul un slugeriu Gheorghe, ce fusese slugă la visternicul Alacu Sturza. A doua zi după amează trecând ministru la curte, s'aŭ abătut la agie, au poroncit să'î cheme pe Karamfil, aŭ şi eşit Vasile Karamfil Sameş. Din dată suduindu'l şi tâlhărindu'l cum de nu aprinde fanarele l'aŭ şi pălmuit. Karamfil s'aŭ jăluit domnului că nevinovat, ministru l'aŭ bătut. Aşa domnul ca să'l împace, şi să îndrepteze şi greşala ministrului, l'aŭ făcut ban ; iar la 1848 agă ; pe fiul său Iorgu pitar. Iar domnul Grigore Ghica, pe băetul agăi Karamfil ce este scriitor în departament, l'aŭ făcut acum paharnic.

KONCIOTE. Bulgari, din vremea domnului Kalimah, pripăşiţi în Moldova 2 fraţi: unul Toma şi altul Iordache, aŭ fost căpitanî de poştă şi căpitanî de târg, unul la Bârlad şi altul la Bacău. Domnul Mihai Sturza pe Toma l'aŭ făcut sardariŭ, pe Iordache paharnic, şi mai la urmă ban.

KARAMANLÂU. Karamanlâu, ve-

nit de vro 40 ani, legușitorî bacali și hangii în Roman. Din aciea unul Neculai, mütându-se la târgul Vasluiului, de unde era femeia, s'aũ desfăcut de băcălie, și au uneltit negoșuri mici din picioare. La domnul Mihai Sturza, s'au făcut sardariũ, ficiorul său au întrat în miliție, iuncăr ca fiũ de nobil și s'au făcut și el ofișer.

KOZONI. Grec, venit de copil un Dumitrachi Kozoni, cu domnia lui Constantin Moruz; mazilindu-se domnul, au trecut slugă la boerul Roset, c'e'i zice baston, tatăl logofetesei Anica Roznovănița, la moșiea Bogdăneștii, de la ținutul Bacăului, și s'au însurat cu Antița fata unui Spridon, ce era gramatic ocnelor, și s'au și boerit, pe la 1784, făcându-se pitariũ. Acesta au avut 3 ficiori, și 5 fete; cel mai mare ficior Mihalachi, ducându-se volintir cu Ipsilant la anul 1821, au pierit la Tîrgoviște. Enacachi în domnia lui Mihai Sturza, s'au făcut comis, iar Costachi după ce în rând au fost sameș 9 ani la Vaslui, și l'a făcut paharnic, din slujbă au eșit fără doi bani. L'au lasat și femeea cu două fete de gât. Fetele pitarului Du-

mitrachi toate s'au măritat, pe cea d'întăiū Mărioara, pe la 1811, au luat'o frate-meū spatariul Antohi Sion; pe cea adoua Elisaveta, un grec banu Manoli Ghenadiu; pe a treia vornicu Vasile Alexandri; și pe a patra un dascal grec Ioan, ce s'au făcut stolnic; pe a cincea paharnicul Iordachi Popovici, de la Bacău, și pitarul Kozoni, plin de zile, au murit, tot pitariū, în anul trecut 1850.

KOTCU. Grec fanariot, cu domnul Călimah au fost venit un spatariū Neculai Kotcu, un grec foarte capchiu și nebun, au fost din pacate. Ispravnic la Bacău, Galați și Neamț, și s'au dus înapoi. Dar fiind că socru nebunului acela, alt grec ca și el, mai înainte venind cu o domnie la Moldova, cumpărase moșia Bereștii, de la ținutul Putnei, de veci. Pe la 1834, au venit la moșie un ficior a nebunului Kotcu Iorgu, cu o soră și mai nebună de cât tată-seu, și nu s'au mai dus la plăcintăria din Țarigrad, ci încă Mihai Vodă neavând de lucru, l'au și boierit, dându't rangul de agă.

KOCOTĂ. Grec, de pe la 1802 venit în Moldova, s'au însurat cu o soră

a vornicului Ilie Kogălniceanu, au fost tot vameș la Botoșani; Mihai Vodă pe acel vameș Ioan Kocotă l'au făcut paharnic, și pe un fiior a lui, Costachi căminariu.

KRITICOS. Grec croitor, venit în Moldova, în vremea domniei lui Constantin Moruz, s'aũ însurat în Iași cu o Marie fata unui bogasier, aũ făcut fiior pe spătariul Tudurachi Kriticos. Acest Tudurachi, aũ învățat carte, iar nu meșteșugul tătâni-său, aũ fost logofăt pe la isprăvnicie pân pe la 1815, când vornicul Petrachi Mavroeni, iar năpaste grecească, venit la 1812, cu domnia lui Călimah, aũ luat pe Ruxanda fata logofătului Grigoraș Sturza, ce o ținuse hatmanul Iordache Balș și se despărțise; s'aũ făcut spatariu și ispravnic la Suceava, s'aũ lipit lângă acel grec și s'aũ dus acolo, și tot de Mavroeni s'aũ ținut până la venirea lui Ipsilanti cu volintirii Greci. După rânduirea domnului Ioan Sturza, mama lui Kriticos, aũ intrat babă în casă a domniței, pe la 1825 măritându-se domnița cu Grigoriță Ghica, ce acum este domn, atunce l'aũ făcut hatman pe ginere; și baba

Maria rugând pe domnița pentru fiul său, aș mijlocit de l'aș făcut vătav de hătmănie, și s'aș și însurat cu o fată a slugerului Neculai Păun, de la Galata, și l'aș făcut căminariu. Murindu'i femeea și întroducându-se reglementul la înființarea miliției, aș intrat în miliție, și ca căminariu l'aș primit căpitan ; aș slujit până pe la 1836, și aș eșit din miliție și l'aș făcut spatariu. Și pe la 1842 îngurluindu-se cu o fată pătimașă, a spătarului Petrăchi Kazimir, aș furat'o, s'aș cununat și până acum trăește cu ea și are și copii.

KAPȘA. Două neamuri, unul este moldovan, din care sunt, sardariul Ioniță, Paharnicu Vasile, rădicați la boerie de Domnul Ioan Sturza, și spatarul Gheorghe, boerit de Domnul Mihai ; iar celalaltu, este grec coborător din Neculi Kapșa, grec negușitor, a căruia fiu Iordachi slujind la hatmanul Constantinică Palade, și împreună ducându-se la Țarigrad, aș mers și în surgunlăc la Bolu cu stăpânul său. De unde venind aș slujit după venirea rușilor de la 1828 scriitor.ș în divanul împlinitoriș. Iar după înființarea reglementului s'aș

rânduit la Carantina Galațului, unde l'aŭ boerit Ban.

KARAMELA. Napaste grecească, cu meserie doctor, un Ioseb pripășit în țară, ba încă rădicat și la boerie cu rangul de spatariu de domnul Mihai Sturza, părăndui-se că nu'i ajung boerii câți din dajnicii moldoveni, aŭ rădicat la boerie.

KORIEADE. Tot napaste grecească, un Rizu pentru pacatele și mai multă împilarea noastră, pripășit și rădicat la boerie de domnul Mihai Sturza, dându'i rangul de spatariu că'i doctor.

KISOLU. De asemenea osândă și batjocură a țarei, și a nobleței moldovene, grec pripășit și boerit de Mihai Vodă.

KRASA. Grec neguțitor, un Gherasim venit povoară țarei, pripășit de domnul Mihai, și pentru batjocora nobleței moldovene, l'aŭ rădicat și la boerie cu rangul de comis.

KALINO. Grec, pripășit în țară de pe la 1815, boerit de Scarlat Vodă Kalinah, aŭ murit, dar i-a ramas vr-o doi feciori, pe care iaŭ boerit Mihai Vodă Sturza, ca nu cumva, să se stingă o așa scumpă pentru Moldova familie plăcintărească.

KRINA. Grec, cu numele Neculai, cu meserie brahari, venit pe la 1836 în Galați, și făcând capital, vedând că boeriile la noi să vând ca la ei maslinele, ș'au cumparat un decret de boerie, ca nu cumva făcând brahă ră să'l bată polițmaistru, și să'i și ȕică Arhondas megas Kaminaris.

KANAKI. Grec, cu numele de Sava, tot belea încurcată în spatele țerei, ca scaiul în lâna oeï, pripășit aicea după întroducerea reglementului, cu neguțitorie făcând capital, ș'au cumpărat și el decretul de boerie, sardariū, de vreme ce la noi au ajuns a se vinde nobleța, ear nu a se da după merite pe vechea legiuire a țarei.

KONDOPULU. Grec, venit pe la 1831, și pripășit aice un plăcintariū, Gheorghie Kondopulu, și vedind că nobleța și rangurile, la noi se vând pe bani, și eftine ca nici într'o parte a lumei, ș'au cumparat pe la 1845 și el un decret de căminariū.

KUGINO. Greco-italian, un Marcus Kugino, neguțitoriū, venit în Galați pe la 1836, cu speculă de pâne, ș'au cumparat și el, de la Mihai Vodă Sturza la 1842, un decret de căminariū.

KOCRI. Grec, cu numele Dumitrachi, venit cu domniea lui Calimah la 1812, și având postelnicu Dumitrachi Iamandi, atunce sluger, o soră fată slută și bătrână, au dat'o păcatului acel de grec, și l'au pripășit și pe acela năpaste și trântor țarei, dându'i și jumătate din moșia Epurenii, de la Huși, zestre; scârba acea grecească au făcut cu sluta un pui de iadă, pe care Mihai Vodă Sturza la 1848, l'au făcut spatariu, tatăl se-ŭ au fost paharnic.

KUCULE. Grec, venit pe la 1832, neguțitoriŭ de pâne, la Galați, un Neculai Kucule, și la 1842, ș'au cumparat și el un decret de paharnic, de la Mihai Vodă, ca să fie și apărat de bir, și de bice, și să'i și zică la cafine Arhon paharnițe.

KIRIAZI. Grec, un șiret, și fără caracteriŭ, hoț favorit, gramatic cu numele Dumitrachi, a postelnicului grecu Costachi Plaghino, prin a căruia mijlocire domnul Mihai pe la 1847, l'au făcut sardariŭ.

KLEANTE. Grecu, acesta a venit pe vremea domnului Kalimah, un șiret de frunte cu numele Kleante Gheorghiede,

au luat, nu'mi aduc bine aminte pe văduva lui Miler berariu, sau o fată a bierăritei, și era avocat altor șireți; din vremea volintirilor, nu l'am mai văzut. Femeea lui au intrat în casă la domnul Mihai Sturza, și în socoteala hăcului ei, au cerut de au boierit pe fiul seǔ Petrachi cu rangul de sardariu, mai multămit fiind măria sa a feșteli nobleța, și a calca drepturile ei, de cât a fi scos din pungă 40 păn la 50 galbini, să plătească simbria femeiei.

KALIARHI. Grec, un Grigore Kaliarhi venit cu domnia lui Costantin Moruz, edicliu în curte, au luat iarăși greacă, pe sora pitariului Dumitrache Cozone, s'aũ făcut sardariu, au remas aice, ș'au făcut casă în Iași, la Beilic, au avut mulți ficiori, și două fete, dar toți nenorociți; au remas numai doi ficiori Iancu stolnic, și Costachi slugeriu, făcut de Mihai Vodă, dar holtei bătrâni, și o soră fată mare bătrână.

KINEZU. Grec, venit în domnia lui Alexandru Ipsilant la 1801, însurat cu greaca lui și cu copii trei; cel mai mare Dumitrachi, care la Scarlat Vodă, s'aũ făcut slugeriu, și a murit, pe vremea volintiri-

lor; al doilea Mihalachi, care la Ioan Vodă s'aŭ făcut paharnic, și cel al treilea Alecu care încă trăește, holteiŭ bătrân, și Mihai Vodă, pentru că aŭ slujit în visterie, l'aŭ făcut sardariŭ.

KAKI. Grec, un banu Neculai Kachi, aŭ venit pe la 1793, cu Mihai Vodă Suțu, s'aŭ însurat aice, aŭ luat femei rădășită din Rogojeni, de la ținutul Galații; s'aŭ făcut parcalab la Galați, și ca grec viclean și sprijinit de Domnu, aŭ mai tras ce i se cade de la rădeși, aŭ mai cumparat și aŭ cuprins jumătate Rogojeni, aŭ murit. I-a ramas mai mulți feciori, din care am cunoscut pe Iorgu și Costachi, că aŭ fost în visterie, în vremea domnului Kalimah, dar aŭ ramas și datori la logofătul Costachi Kanta Pașcanu, și i'a luat moșia din Rogojeni. — Apoi Pașcanu, ca Pașcan aŭ cuprins toți Rogojeni.

KONDREA. Bulgari, un Anastasă bacal, ca să scape de darea patentei ș'aŭ cumparat un decret de sărdărie, de la telaii domnului Mihai Sturza.

KAMBANO. Greco-bulgari, din treapta negușitorilor, rădicat la boerie în anul 1852, cu rangul de stolnic, de dom-

nul Grigorie Vodă Ghica.

KALINOVSKI. Bulgari, bacal cu meseria, poreclită pe lehie, din adevăratul nume al tătâne-său Kălin Abageriu, numele acestuia boerit este Ioan, carele ș'aă cumparat, un decret de sardariū de la telalii domnului Mihai, iar la Grigore Ghica, s'aă făcut spatariū.

KISILEV. Rus corciū, venit la 1829, aă fost talmaci la poliția Iașulu*, după întroducerea reglementului, l'aă făcut revizor la departamentul dreptăței, și pe la 1836, l'aă făcut căminariū, apoi depărtându-l din slujbă, s'aă însurat cu o fată a unui Andricu grec, croitoriu, cel adusese din Țarigrad Ioan Vodă, și-l făcuse terzibaș al curței, iar Mihai Vodă l'aă făcut comis, pe la 1848, pe Kisilev l'aă făcut ban.

KIRILOVICI. Bulgari, un Kălin sîn Kirilă croitoriu, bacal, făcând ceva capitalaș, și vădënd că darea patentei pe fie-care șfert să încarcă, pentru că mulți din patentari pe toată ȝiua să boerea, unii murea, și alții fugea, aă hotărât să peardă din capital una sută cinci-ȝeci galbini, și așa cu aceia ș'aă cumparat un decret de sărdărie, și acum ȝice

bogdaproste domnului Mihai, că pe lângă că aŭ scapat de bir, apoi s'aŭ făcut și cucon, nu numai el, ce încă și copiii și băcălița lui se numește cuconița Mărcuța, și sfătuit de telalul ce i-aŭ vândut decretu, ș'aŭ rusnicit porecla, ca să nu i să poată nimeri obârșia neamului.

KUPARENCU. Sciu că pe la 1825, pe când s'aŭ isvodit întâi droște de birje în Iași, era un droșcariŭ Mihai Kuparencu lipovan. Am văduț trei boeri cu această poreclă, unul Ilie Sardariŭ, al doilea Simion stolnic făcuți de Mihai Vodă, și al treilea Costache ciuceriŭ, făcut acum în 1852, de Grigore Vodă, și cred că boeriŭ aceștia după poreclă sunt fiŭ de lipovan, a droșcariului Mihai, că până acum altă asemenea familie prin Moldova n'am auđit.

KIRNISKI. Moldovan, din Iași, Vasile Kirniski din mahalaua Tatarashiŭ, fiind pe vremea domnului Ioan Vodă Sturza, portariŭ la mânăstirea Golia. Cuviosul egumen de acolo, văduț pe portăriță frumoasă, în părințești sfătuirŭ dohovnicești, au deprins'o la grăunțe, și avênd un băet ca de zece ani, cu numele Grigorie, l'au luat părintele în casă, l'au

învăţat carte, mai în urmă l'au întrebuinţat şi ca scriitoriū, iau dat prilej de câştigat bani, au făcut stăricică, s'au însurat, l'au mai întrebuinţat în advocatlicuri, l'au trimes prin Basarabia, cu feliuri de trebuinţi a mănăstirei, iau dat mai eftin, şi poate şi fără bani, în posesie o moşioară, îmi pare Valea Satului, de la ţinutul Vasluiului, şi fiind băetul deştept, au ştiut a se folosi de prilej, şi schimbându'şi părinteasca poreclă în leşască, ca să nu i se poată nimeri obêrşicia neamului, de unde'î purces, în domniea lui Mihai Vodă Sturza, ş'au cumparat şi un decret de sardariū.

KEDRINO. Grec, neguţitoraş, venit de pe la 1819, s'au însurat în Iaşi, avea băcălie. Un ficior aceluia, anume Vasile, după introducerea reglementului, ştiind a scrie, şi fiind cunoscut banului Chirica, l'au recomenduit de l'au trecut în statul diyanului de apel, scriitoriū. Mai pe urmă au trecut la divanul domnesc, s'au însurat, au luat o fată a unui pañarnic, Şteian Răciş, veciniū iogofăt a divanului, şi s'au făcut sardariū pe la 1840.

KOSTINOV. Moldovan, un Toader,

ficior lui Constantin casapu, din Iași, la domnu Mihai Sturza, s'au făcut pitariu, și la domnul Ghica în 1852, medelniceriu. Și ca să nu se nimerească trunchiul de la care căsăpie au eșit, și s'au înalțat la boierie, numele tătâni-său și l'au format în poreclă rusască, ca să creadă proștii că'i rus.

KOSTANTINOV. Moldovan, un Neculai băcal, ficior lui Constantin bărbierul, având ceva căpitalaș, ș'au cumparat de la domnul Mihai Sturza, decret de sărdărie. Și ca să nu i să poată nimeri obârșiea, din care lighean, și de la care bărbierie au izvorât, această nobilă familie, a Moldovei, ș'au format rusasca poreclă, din numile tătâni-său.

KOBÓLSKI. Leah, un Anton Kobolschi, maistru de velniță, în domniea lui Mihai Vodă Sturza, ș'au cumpărat un decret de sărdariu.

KOMARNISKI. Leah de Podolia, pe vremea domnului Ioan Sturza, vindea mere cu căruța, pe uliță, apoi au intrat cinovnic la canceleria consulatului rusăsc. Domnul Kiril Komarnischi ce îndatoriri va fi făcut domnului Ghica Voevod, nu știu, că acum în anul 1852,

l'am văzut publicat în foaea sătească cu No. 16, că l'au cînstit cu rangul de spătariu.

KOLESCU. Bulgari, negustori, un Vasile, ficior lui Hagi Kole din Iași, rămăindu'î stare de la tatăl său, ș'au cumpărat un decret de sărdariu, de la telali domnului Sturza, pe la 1843. Și din Hagi Kole ș'au format poreclă muntenească, Kolescu.

KONSTANTIN. Bulgari, din Galați, pitari; un Petre, ficior lui Constantin Grădinariu, de la Vadu-Ungurului; ș'au cumpărat și el un decret de sărdariu, pe la anul 1847.

KĂLINESCU. Bulgari, de la Tecuci, ficior lui Kălin abageriu, pe la 1846, ș'au cumpărat și el un decret de paharnic, acest Iordachi sîn Kălin.

KRÂMLĂU. Arman, și cu nația, și cu religiunea, neguțitoriū din Focșani, un Karabet Krâmlău, avênd în posesie moșia Bilieștii, de la Putna, a lui Vogoride, domnul de Samos, socrul domnului Mihai Sturza, l'au făcut pe el paharnic, și pe un ficior al său Manuc, sărdariu, de au mai sporit cu 150 galbeni, prețul pe an a moșiei.

KONTOVICI. Grec, venit cu domnul Alexandru Moruz la 1792; un Enache ce aŭ fost ftori-comis a curții, apoi însurându-se cu o fată Tița a văduvei Smaranda Alcăzoe, din Iași, aŭ luat moșiele Hanguului în posesie, de la Domnița Ralu Calimah, și acolo sărăcind aŭ murit și el și ea, și aŭ ramas patru băeți: Mihalachi, Constantin, Alecu și Neculai. Cei doi din tăiŭ s'aŭ dus volintiri cu Ipsilant la 1821, și s'aŭ prăpădit. Alecu au murit, Neculai aŭ slujit la vornicul Ștefănică Roset, l'au avut logofăt, băetu aŭ fost cuminte, și ș'aŭ făcut stăricică, s'aŭ însurat, aŭ fost și comisariŭ în Iași, în urmă și eilen la Eforie, și s'aŭ boerit. Aŭ avut și o soră care îndrăginduse în vremea domnului Ioan Sturza, cu Ilie Gherghel, și rușinându-o prin amăgiri, că o va lua, s'aŭ împușcat singură.

KRAESCU. Moldoveni, două neamuri, amândoi răzeși; cei mai întâi rădicați la boerie, sunt de la ținutul Tecuciului. Un Strătulat Crăescu, vechiŭ vataș la Țigănești, a logofătului Conachi, la 1826 s'aŭ făcut Medelniceriŭ. Ear acei de la ținutul Romanului, de la Sa-

tul Crăescii, sunt rădicați la domnul Mihai Sturza, că având răzășie cu vornicu Neculai Milo, li-aū dat Miluluī și ia făcut boeri.

KALISTRU. Udri na-glava tuca-nu bulgariū, pripășit la ținutul Sucevei; un Cristodor, cu meserie posesor, la domnul Grigore Ghica, s'aū făcut stolnic.

KAPRESCU. Moldoveni, răzeși de la ținutul Dorohoiului, rădicat la boerie de Mihai Vodă Sturza.

KLUCEVICI. Jidan botezat, cu meserie lăcătuș, de la ținutul Sucevei, găsină prilej a să rădica la boerie, ș'aū format poreclă sârbească, de pe meșteșugul părintesc, care era a face chei.

KALOS. Greci, arnăuți, de la Ioanina, cu meserie tăbăcariū, aū venit pe vremea domniei lui Ioan Vodă Sturza, doi frați Ianachi și Apostol, ș'aū făcut fabrică de tabac, la satul Pănțești, din ținutul Putnei, pe care multă vreme întrebuintind'o, după ce aū făcut capital mare, aū luat moși mănăstirești în posesie, și în domnia lui Grigore Vodă, împușcatul, ș'aū cumparat decreturi de boerie, de la vornicul Costachi Negrea, ce era ministru, și de o minte cu Grigore Vodă.

KĂLIN. Două neamuri, unul la Iași și altul în Vaslui, din negușitorii rădicat la boerie, de Grigore Ghica nebunu, ce s'aũ și împușcat; acel din Vaslui este Panaite bacalu cluceriũ.

KODRINESCU. El se ȕice, cã'ĩ Moldovan, dar din urmare'ĩ, nu cred, acesta'ĩ din proști, un Vasile slugã de mic la un egumen grec, anume Paisie, de la mãnãstirea Ocnei, ce era frate cu un alt grec viclean, cãminariu Costea Polieni. Cãlugãrul acela invãțase pe bãet meseria cãlugãrilor greci, și a turcilor, adecã de'ĩ ave în loc de femeie. Dupã ce s'aũ fãcut flãcãu mare, l'aũ însurat cu o fatã de boeranaș de acolo, când l'aũ vestit cãlugãrul, cã este fiu de suflet, și l'aũ îndeștrat bine cu toatã averea lui, l'aũ fãcut și boeriũ paharnic, la Mihai Vodã Sturza, și începuse cãlugãrul ai invãța și femeia la grãunțe cãlugãrești, și gãsẽndu'ĩ varvarul fiu pe blagoslovitul sãũ pãrinte, punẽnd șeaua pe norãsa, pe de o parte, pãrãndu'ĩ rãu cã l'aũ pãrãsit, iar pe de alta cã'ĩ nãrãvește femeia, avẽnd toatã averea cãlugãrului în mãnã, și mai ales gãsindu-se atunce și scos din egume-

nie, șăđënd în casa fiu-săũ, l'aũ dat afară, și nu să scie ce s'aũ mai făcut tată-seũ acela.

L

LAMBRINO. Grec, de vro 90 ani, venit după ce s'aũ corcit în țara românească, s'aũ însurat aice un Iordachi Lambrino, care luând moșie de zăstre, s'aũ împământenit, s'aũ boerit, ș'aũ fost tot boeriũ, dar la rangurĩ mai mari s'aũ rădicat de la Scărlat Vodă Calimah.

LAMBRIOR. Moldovan, de la ținutul Sucevei, din clasa de jos a locuitorilor; un Dimitrie Lambrior în vremea domnului Mihai Șturza, ș'aũ cumparat un decret de pitărie.

LAZU. Moldoveni, două neamurĩ; celĩntăiũ vechiũ neam, și de multă vreme rădicat la boerie, încusărit cu mai multe din familiile cele mari, precum aũ fost postelnicul Costachi, carele era ginere logofătului Neculai Rosnovanu, și cumnat cu Ioan Vodă Șturza, dar din a sa necumpănire aũ perdut toată starea, și i-aũ ramas copiii saraci, din care unu este și postelnicul Telimah Lazu. Ceĩ al doilea sunt veniți din Ba-

sarabia, după 1823, oameni proști țărani; dreapta poreclă le este Sacară, și sciind carte aũ intrat slugi pe la boeri, aceștia aũ fost patru frați, toți șireți fără caracter și obraznici. Cel mai mare Costachi, tăvălindu-se multă vreme prin Iași, aũ luat meseria de avocat, s'aũ îngurluit cu văduva unui Petrea Bacalu, ce'i rămasese mare avere și hanul acel mare din Iași, din respintinea Academiei, ș'aũ lepadat femeea lui, ș'aũ luat băcălița; aũ mijlocit apoi prin comisia episcopicească, și prin sfatul familiei, de aũ osebit ȕestrea văduvei, ș'aũ vëndut hanul, ca acaret supus întâmplărilor, l'au cumparat calicul acela, pe numele lui, cu banii orfanilor bacalului, și mai fără preț. Ș'au cumparat și un decret de sardariũ, de la domnul Mihai Sturza. Cel al doilea Dumitrachi, nimerind la satul Iușăni, ȕinutul Vasluiũ, s'au îngurluit cu o răzășiță, din neamul Mircesc, au luat'o s'au făcut privighitoriũ, și la catagrafia din anul 1839, l'au așczat la deȕidia de ruptaș. El ca viclean, pusăse mâna pe documenturile răzășilor, au vëndut lui Bezede Neculai Suțu, două sute fãlci

de pământ, din Stângaci de jos, cu preț mic, de l'au scos din dare, și l'au făcut și sardariu; au strigat, au protestat în destul răzăși, asupra vînzărei pământului lor, dar n'au fost nime care se'î poată auzi. Ia murit femeea, ș'au făcut un testament minciunos, din partea moartei. Iarăși l'au protestat frații ei, dar iarăși, n'au fost auziți, au ramas rezăși în locul ei; și s'au însurat aldoilea cu o fată a unui Costantin Sofroni, sulgerit de Mihai Vodă. La el s'au oplotit și doi frați a lui, Alecu, și Vasile; cel întâiu a murit, ear celalalt s'au însurat acolo, în Hușeni, cu o fată a unui Alexandru Mircea, și s'au făcut și el rezăș.

LEON. Greci, trei neamuri, și nerudiți unii, cu alții, cel întâiu venit aice un paharnic Grigoraș Leon, au fost în multe slujbe. Din acela au ramas fiușeu Iordachi, care pe la domnul Calimah 1817, s'au făcut spatariu, și fiușe alceluia Iacovachi, la Mihai Vodă, s'au făcut postelnic, și cilen în divan, și Grigorie aghiotant domnesc, și maior; ear cel al doilea, un Dumitrachi Leon, au fost logofăt, la Logofātu Iordachi Ca-

targiu, la 1824, când era vel-Visternic, pe acesta l'au făcut ftorî-Visternic, și însurându-se cu văduva banului Dimitrachi Vasiliu, s'au așazat la Tecuci, unde aũ fost și cilen la judecătorie, și la domnul Mihai Sturza, s'au făcut și sardariũ; ear cel al treilea, Nastasachi Leon, slujând în divanul domnesc, din fivor de negustoriũ, s'au rãdicat boieriũ.

LUCA. Greci, venit cu domnia lui Constantin Vodã Moruz, un dascal Luca, care fiind și pravilist, l'au făcut ban în divan, s'au însurat și el, în țarã aice, ș'au rãmas nãpaste bieteî Moldove.

Au avut doi fivori, Ioan și Toma; cel întâiũ s'au însurat, aũ luat o Micleascã, și au ajuns în domnia lui Ioan Vodã Sturza, vornic mare; cel al doi-lea, au fost ispravnic, și spatariũ, și au murit holteiũ.

LUPU. Patru neamuri Moldovene, cel mai vechiũ, rãdicat la boierie, sunt acei de la Putna, adecã Costachi Lupu, acum spatariũ, cu fivorii sei, a cãrora rãdicare urmeazã așa: Lupu, bunul lui Costachi, fivor de mazil, și rezăș, fiind slugã îu casã la cluceriul Stamatin Movilã, s'au îngurluit cu o fatã a stãpãnu-

său, și au fugit cu ea. După moartea lui Stamat, ficiorii lui au ertat pe soru-sa și iau dat și o parte de moșie de la Florești, ținutul Tecuciului, și l'au făcut și mazil. Acel Lupu aș avut fecior pe Ioniță Lupu, carele la domnul Calimah, s'aș făcut șatrariu, iar la domnul Ioan Sturza Paharnic. Fiul acelei Costachi, tot atuncea s'aș făcut și el paharnic; iar la Domnul Mihai, făcându-se judecătoria la Putna, de și nu scie mai mult decât un boș, dar pentru că un ficior a lui era șef în logofeție, l'aș făcut ban, și pentru că era pezevenchiș nepoatei sale Catinca, ce o ținea Căminarul Bontăș, și să despărțise, și multă vreme aș șazut în casa Lupului, unde se întâlnea cu vornicul Pruncu, spre răsplătirea slujbei, aș mijlocit Pruncu, la domnul Mihai și l'aș făcut și spatariș; fiul său Iancu pentru că aș luat pe fata lui Aga Costachi Tomazichi, directorul curței domnului Mihaiș, l'aș făcut spatar; iar Dumitrachi Agă, pentru că aș fost șef în logofeție, prin urmare s'aș rădicat la ranguri mari. — Alt neam Lupăscu tot la Focșani, curgătoria din Lupu Cociorvă, bir-

nic din satul Jorăștiu, ținutul Putnei, carele având ficii pe Hagi Iordachi Lupu, acela fiind om cuminte, harnic, s'au așazat în Focșani, au deschis băcălie, au făcut capital, ș'au făcut multe binale, au cumpărat vii. La 1834 s'au dus la Ierusalim, s'au făcut hagiū, și la 1847, ș'au cumpărat și el un decret de boieriū pitariū. Cel al treilea neam, Lupescu, este în Iași, unde au fost un Iordachi Lupu, sluga vornicului Iordachi Drăghici, pe carele pe la 1826, l'au făcut medelniceriū, și vataș la Lungani. Aceluia iau ramas ficii, din care unul învățând la Academie, au fost profesor la școala publică din târgușor, și din Lupu ș'au făcut porecla Luponi. Acum domnul Grigorie Ghica, l'au rânduit cilen, la judecătoria de Roman. Al patrulea neam Lupescu, tot din Iași, fiu unui medelniceriū, Iancu Lupu, din mahalaua sfîntului Andrei, carele au fost slugă la vornicul Dracache Roset, Baston.

LUPAȘCU. Moldoveni, trei neamuri. Ceii de la Bacău mașili vechi, răzăși de la Jevreni; în vremea domnului Calimah, Ioniță Lupașcu fiind slugă în casă la visternicul Iordache Rosnovanu, s'au

însurat cu o fată din casă, l'aŭ făcut cluceriu și sameș la Bacău; la domnul Ioan Sturza paharnic, și la Mihai Vodă spatariu și prezident. Moșul acestuia căpitanul Gheorghe Lupașcu, la Ioan Vodă, s'aŭ făcut sardariu, și fiii lui Manolachi, Costachi și Iordachi pentru că erau de casa logofătului Dimitrie Sturza, și îndemnători la alegerea deputatului de Bacău, acel cel cerea domnul, i-a făcut pe toți comiși. — Al doilea neam Lupășceșcu sunt de la Galați, unde aŭ fost un ftor comis Ioniță, acela aŭ avut doi feciori: Constantin carele la domnul Ioan Sturza. s'aŭ făcut medelnicer și s'aŭ așazat la satul Popăzenii ținutul Tutovei, și Dumitrachi fiind director la judecătoria de Galați. s'aŭ făcut sardariu; și al treilea un Vasile Lupașcu din Iași, aŭ fost unter oficier în miliție, l'aŭ făcut Mihai Vodă șatrariu.

LEONDARI. Moldovan, de loc din Iași, aŭ fost Constantin Leondari multă vreme logofăt de taină în divan, domnul Moruz pe la 1805, l'aŭ făcut slugeriu; domnul Calimah paharnic, și domnul Mihai Suțu la 1821 ban, aŭ avut femeie o fată a unui șatrariu Sandu

Loghinescu, de la Bacău, de pe care are moșie la Ulminiș; au avut mai multe fete și doi feciori, din care Costachi la Mihai Vodă Sturza, fiind 9 ani sameș la Putna, din care au eșit calic, l'au făcut comis.

LIPAN. Moldoveni, răzeși din Vrancea, un Neculai Lipan, însurându-se cu o fată a unui rezeș, de la Clipicești, Țifești, Pudurenii, și Copăcești, au avut trei feciori, Ioniță, Iordachi și Gheorghe. Din aceștia Ioniță întrând slugă, la visternicul Sandulachi Sturza, de casa căruia era stolnicul Șarban Periețanu, cumnat de vară primară, maicei mele, om cu mare avere, și numai o fată ave, dar să vede că era și prost, sau varvar, că în silă s'a măritat fata, cu acel Ioniță Lipan, și a făcut pe postelnicul Costachi Lipan, numai că biata femeie simțitoare fiind, au și murit. Pe băet l'au crescut bunică-sa, stolniceasa, după ce au murit bătrâna, l'au luat maică mea. Acesta la domnul Calimah, s'au făcut sardariu; la Ioan Vodă Sturza, spatariu; ear la Mihai Vodă postelnic. Și fiul seū Iorgu, fiind prezident la Putna, și ispravnic de Iași, în 1848, l'au făcut postelnic. Pe Gheorghe moșul

postelnicului Costachi, prin mijlocirea nepotu-seu, domnul Ioan Sturza, l'au făcut căminar. Pe Neculai, fiul căpitanului Iordachi, văr primare cu postelnicul Costachi, tot Mihai Vodă l'au făcut comis, și Enachi frate vitreg postelnicului Costachi, la Ioan Vodă s'a făcut căminariu, și eată o familie boerească nouă și răpede rădicată la înalte ranguri, au sporit în țară. — Pentru fericirea ei, sau pentru a ei impilare.

LEANCA. Moldovan, de la ținutul Sucevei, unde căpitanul Ioan Leancă multă vreme au fost zapciu la ocolul Muntelui. Un fecior a aceluia cu numele Ioan, domnul Mihai Vodă l'au făcut comis mare, ear pe altul Ioan sardariu.

LECA. Moldovan, două neamuri, cei de la Tecuci, sunt feciorii lui Gheorghe Leca, răzâși de la Buciumi, ținutul Bacăului, ficiorul unui popa Leca; au mers la Tecuci la 1824, cu Aga Lascarachi Costachi, ce se însurase atunci cu fata vornicului Iordachi Rășcanu, și l'ăcuse ispravnic, și Leca acela era logofăt. Lascarachi ședea în casele stolnicului Enachi Negură, carele murise, și i rămăsese văduva cu două

fete și un băet, s'aũ îngurlbit cu Mărioara, fata cea mai mare a Neguroaei, ș'aũ luat'o. Apoi el fiind om deștept, și femeea lui avënd buuă zestre, au sporit, s'aũ făcut și paharnic, pe la 1827, și sameș acolo; rânduindu-se domnul Mihai Vodă, ear l'aũ rânduut sameș, dar au murit, ia ramas trei ficiori și o fată. Epitropia lor iaũ trimes la Paris. — Al doilea neam Leca, la 1829, au venit din Basarabia, de loc este din satul Coșnița, de peste Nistru, cinovnic la cancelaria vice-Președintului Rusăsc. După introducerea reglementului, aũ trecut în statul departamentului dreptăței, unde aũ fost revizor, și domnul Mihai Sturza l'aũ făcut ban, și aũ eșit din slujbă, s'aũ alăturat pe lângă răposatul aga Scârlat Donici, la Ferești, carele fiind foarte prost, acolo aũ făcut un căpitalaș, și s'aũ așazat în Vasluiũ. La 1851, murind directorul judecătoriei, Dumitrachi Corvin, s'aũ însurat acest ban Leca, cu femeea lui Corvin, și acum la 1852 Mart, domnul Ghica l'aũ rânduut cilen la judecătoria Vasluiului.

LIVESCU. Moldoveni, de la ținutul Bacău. Un Lupu ficior preotului Livescu,

din satul Dealul nou, slujând la un vlădică Grigorie Irinipoleos, în domnia lui Șcarlat Calimah, aș mijlocit la domn și l'aș făcut șatrariu, și în domnia lui Mihai Vodă Sturza, la 1848 ficiorul aceluia Ioan, fiind vechil al vornicului Pruncu, l'aș făcut slugeriu. Asemenea și doi ficiori a preutului Ioan Livescu, din Bacău, unul Vasile și altul Constantin, tot la domnul Mihai, s'aș rădicat la boerie.

LEFLER. Doctor, dintist, cu numele Iosef, cu nație neamț, și religie papistaș, venit pe la 1830, și făcut comis de Mihai Vodă.

LĂZĂRESCU. Moldovan, Dumitrichi ficioru lui Lazăr Obadă, de la ținutul Bacău, aș învățat în școala publică de acolo, apoi aș trecut la Academie. Și sfârșind învățătura, l'aș făcut profesor la o școală din Căpitalie, și Minai Vodă l'aș făcut medelniceriu și s'au însurat cu o fată a răposatului comis Răducanu Buzdugan. Domnui Ghica Voevod pentru că Buzdugan era de casa mării sale, l'aș rânduit director la institutul de fete.

LIGA. Moldovan, răzăș de la Miluș-

teni, de pe Horincea, din ținutul Covurlui; unul din acest neam, în domnia lui Scarlat Vodă Calimah, s'aũ făcut vornic de poartă; aũ avut doi feciori Ioan și Gheorghe. Cel întâiũ s'aũ însurat, fiind logofăt la isprăvnicia Tutovei, cu fata iconomului Ioan din târgu Bârlad, și i-aũ dat ȕestre jumătate din partea sa de moșie ce ave la Pogonești, în gura Tutovei, și pe la 1819, s'au făcut medelniceriũ, și la Ioan Vodă 1827 căminariũ; iar cel al doilea la 1825, luând o fată din casa Potlogesei, ce era vară cu Ioan Vodă, drept ȕestre, l'au făcut paharnic și sameș la Fălciũ.

LANGA. Român din Ardeal, un Ioan Lungu, pe la 1812, fugind din Transilvania, din lipsa pânei, cu mai mulți de a lor, aũ nimerit la satul Domnești, din ținutul Putnei, unde statornicindu-se, au și intrat în bir. Acel Ioan Lungu, au luat crâșma de la drumul mare a Domneștilor, ș'aũ făcut câțiva tovarăși, și prăda și prin prejur și mai pe d+parte. Pe vremea lui Ioan Voda Sturza, s'aũ descoperit, și să hotărâse al spânzura, dar mijlocind spătă-

reasa Elenco Răzoae, stăpâna moșiei, i-a scapat viața, dându'l la ocnă pe doi ani. Și pe feciorul lui ce se numește Dițu, l'aŭ făcut polcovnicel. Scăpând Lungu de la Ocnă, iarăși aŭ luat meseria veche, adecă și crâșmăria și boția. — La 1829 aflândumă eŭ staroste de Putna, l'am descoperit, l'am prins, l'am ținut vr-o trei luni la gros, pe toată săptămâna schingiuindu'l bine, și după toate stăruințele Răzoaei, după ce l'am slăbit bine cu bătăile și foamea, l'am trimis la criminal, de unde fără țăbavă, l'aŭ scos Răzoae, dar viind a casă n-aŭ trăit mult, ș'aŭ murit scăpând lumea de un hoț. — Inșă locul lui l'aŭ împlinit feciorul său Dițu, carele făcându'și tovarăși pe niște țărani tot din Domnești, feciorii preotului Sofronie, cumnați cu dânsul, și pe alții; aŭ făcut multă vreme prădăciuni și la drumuri și de vite. Strângând câte o cireadă de boi și vaci, le îngrășa în luncele Domneștilor, și cumnatul lor, Polcovnicelul Dițu, să făcea neguțitorii mare, și le duce în Transilvania, le vindea, și de acolo aducea cai buni, și îi vindea aice. S'aŭ descoperit și banda aceasta. Dar fiind

domnul Dițu ocrotit de vornicul Pruncu, ce era și posesor Domneștilor, și staroste de Putna, poate că împărția câștigul, precum lumea vorbea; el n'a fost separat, și numai Sofiăneștii cumnații lui, au fost dați în criminal și la Ocnă. Și pe Dițu, ca mai mult să'i dea lustru în lume, l'a făcut sardariu, și din Lungu, ș'a pus porecla Langa. Că era un Costachi Langa privighitoriu la Zăbrăuți, un cuconaș a dumisale sardariului au intrat în miliție, și de și este un bun bețiv, dar s'a făcut ofițeriu.

LAZARAKI. Moldovan, din Iași; Vasile Lazariachi, au fost slugă, mai în urmă logofăt, la vornicul Alecu Ianculeu, ficior a unui căpitan Lazăr, îngarbindu-se cu văduva polcovniceasa Soroceanu, muma agăi Alecu Soroceanu, s'au cununat cu ea; au intrat în visterie, au slujit vr'o doi ani, și l'au departat; au mai fost pe la alți boieri logofăt, domnul Mihai Sturza. întrebuintându'l în oare care șpionlăcuri, l'au făcut cilen la judecătoria de Iași, și paharnic.

LENȚU. Grec, un Neculai Lențu, venit cu domnul Alexandru Moruz, au fost

ispravnic la Tecuciu, s'au însurat cu o fată a unui casap, de acolo, s'au aşazat în Nicoreşti, s'au făcut ban; iaă ramaş un ficior Vasile care la domnul Mihai Sturza, s'au făcut boieri.

LUCHI. Grec, iarăşi năpaste remaşăre, din domniea lui Moruz; un Costachi, ficior acelu Luchi, la domnul Mihai Sturza, s'au făcut stolnic, ear acum la 1852, făcându-se comandiriu de pojarnici, la Roman, l'au făcut parucic.

LIBOBRAT. Lipovan, era un căpitătan Lazăr cinovnic, la consulatul Ruşăsc, din Iaşi, ficiorul aceluia au intrat în miliţie, s'au făcut ofiteriū, ear domnul Grigorie Ghica, l'au făcut maior şi comandir, a toată artileria Moldovei.

LECAKI. Grec, năpaste Moldovei, pripăşită în ţară de domnul Mihai Vodă Sturza, cu numele Neculai, cu meserie neguţitoriū de pâne, şi l'au şi boierit cu rangul de paharnic.

LAZAREVICI. Bulgariū, bacal din Bêlad, făcând căpital, ş'au cumparat decret de stolnic, de la telaliū domnului Mihai Sturza.

LAFARI. Italian, cu religiea papistaş, cu meseria doctor, medic, şi cu

numele Neculai, venit pe la 1823, s'aũ așazat la târgu Bêrladului; este un doctor bun, au făcut mare stare, și cu doctoria, și cu speculații. S'aũ însurat, aũ luat fata polcovnicului Rusesc, Smaranda Filatova, ș'au cumparat moșie de veci, și decret de spatariũ, de la domnul Mihai Sturza.

LOZÓNSKI. Leși vechi, veniți în Moldova, și înmăzășiți la satul Ghigoești, din ținutul Neamțului, mazili vechi, unul Iordachi, din acest neam, fiind logofăt a casei logofătului Grigoraș Sturza, s'aũ înstărit, s'aũ statornicit, în Iași, s'aũ însurat, dar n'aũ avut copii, de cât cu o țigancă roabă a sa, aũ făcut doi copii, din care unul s'aũ poreclit Codreanu, și de și le-aũ lasat ceva stare, dar fiind niște răi, s'aũ perdut. Acel Lozonschi, aũ fost boeriũ paharnic, aũ făcut în to-vărășie cu tatăl-meũ Biserica Sfântul Gheorghe Lozonschi, din Iași, pe locul seũ, unde și avea și casele acolo, unde acum sunt casele lui Grigorie Docan, și grajdiurile lui Mihai Vodă Sturza. La Ghigoești mai sunt Lozonschești, din neamul paharnicului, din care unul la Grigorie Ghica, s'aũ și boierit.

LEONIDE. Grec, Iordachi aŭ venit cu Scârlat Vodă Călimah, edicliŭ în curte, la 1812. Aŭ fost cibucci-başa, s'aŭ în-surat, aŭ luat pe Anica fata şatrarilui Manole, de la Nicoreşti, şi l'aŭ făcut stolnic. In domniea lui Mihai Vodă, l'aŭ rânduit cilen, la judecătoria de Tecuciŭ, şi ca să sporească glasuri la alegerea deputatului de acolo, l'aŭ făcut şi comis.

LALOPULU. Grec, neguţitor, venit la Galaţi, pe la 1837, Mihai Vodă, pe grecul acela Gheorghe, l'aŭ făcut întâiŭ sardariŭ, şi cilen la tribunalul de comerciŭ. Apoi ş'aŭ cumparat în urmă decret de comis, ca să nu fie mai mic la rang, de cât alţii asemenea lui. Porecla lui îl dovedeşte că e ficior de dascal, din ţara lui, că turceşte dascalul de biserică se numeşte *Lala* şi *Pulu* greceşte fiul, s'aŭ precum s'aŭ obicnuit la noi a se scrie *sin* cutare.

LOGADI. Grec, pacat şi bele grecească, ticăloasei Moldove. In domniea lui Ioan Vodă Sturza, pe la 1825, aŭ venit trei scârbe de aceste, cu porecla aceasta. Unul Dumitrachi, care se cam rudea cu cumnata me Frăsina Schina, soţia frăţine-meŭ, paharnicului Ioniţă; acela era

neguțitoras, în tovărășie cu un alt ca-
 țaun, adusesese șaluri și altă marfă tur-
 cească, apoi s'aū dus la București. Re-
 mănând aici ceilalți doi, unul carăș
 Dumitrachi și altul Alecu. Ne avēnd nici
 un capital, număra podelele pe uliță, că le
 era rușine să'și îmbrățoseze meseria
 plăcintăriei, ce o cunoștea prea bine. Răs-
 bindu'i nevoia, cel mai mare Alecu, s'aū
 făcut dascal de limba grecească, învața
 copii pe la casă; celalalt s'aū tocmit
 dascal la frate-meū paharnicul Ioniță,
 ș'aū mers la țară, de ia învațat copiii.
 După suirea lui Mihai Vodă Sturza la
 domnie, pentru că făcea haz de greci,
 l'aū pus la Postelnicie, lucrătoriū în limba
 grecească, și s'aū și însurat cu o fată
 de suflet ce ave, vornicul Iordachi
 Bucșănescu, și l'aū făcut boieriū comis.

LARI. Iarăș putoare grecească, na-
 paste țarei, venit neguțitoriū la Galați.
 Aū ținut moșii în posesie, și făcând
 stare din spinarea beților moldoveni, pe
 la 1846, un Mihail Lari ș'aū cumpar-
 rat decret de paharnic, de la telaliū dom-
 nului Minai Sturza. Vai de biata țară,
 și rușine pentru boerii moldoveni pu-
 nēndu-se în linie cu ei, și toți plăcin-

tarii și braharii grecești, grădinarii bulgărești și porcarii sârbești.

LAZAR. Moldovan, un Alecu fiul vătavului Lazăr de la Rădiana, din ținutul Bacăului, de mic slujind în casă la vornicul Dracache Roset Baston. La 1827 fiind vel vist. Dumitrachi Ghica, l'aŭ făcut pe Alecu vataș de visterie, și l'aŭ și boerit cu rangul de sardariu.

LEFTER. Bulgariu, făclier din Iași, un ficior a aceluia cu numele Neculai, nu sciŭ prin ce mijloace, în domnia mării sale Grigore Ghica Vodă, la luna Februarie anul 1852, s'aŭ rădicat la rangul de sardariu.

M

MOVILĂ. Din cele mai vechi familii moldovenești, încă din vremea domnului Ștefan cel mare. Din această familie pe lângă că aŭ fost mulți logofeți mari, vornici și hatmani, dar aŭ sădut și pe scaunul domniei cinci domni, cari aŭ făcut și aŭ îndăștrat multe mănăstiri. Și tot aŭ ramas o familie din cele mai bogate ale țării. Din nestatornicia vremelor și felurite împrejurări

de vr-o sută patru-șeci ani în coace, aș început a scăde și din treaptă și din avere. Ba încă de la Adam Movilă, ȃditoriul mănăstirei Adam, ce li s'aș părut feciorilor sei, că ș'aș părăsit și porecla acea atât de slăvită și cunoscută în toată Europa, și s'aș poreclit toți după numele tatălui lor Adam, în curs de vr-o 60 ani, când strănepoții lui Adam Movilă, după pilda bunilor și a părinților lor, au părăsit a se porecli și Adam, și de o dată dintr'o singură familie, s'aș despărțit în patru, ca cum n'ar fi fost dintr'aceiași familie, ce cu totul osebite și străine. Unii și anume: comisul Gavril și slugeriul Alexandru s'aș poreclit Stamatin, de pe numele tatălui lor vornicul Stamatin ficiorul lui Vasile Adam. Cluceriul Gheorghe ficiorul lui Luca Adam, s'aș poreclit Luca. Pitariul Constantin ficiorul lui Șarban Adam, s'aș poreclit Șarban după numele tatălui său pitariu Șarban. Iar Constantin ce aș fost căpitan mare de Covurlui, ficiorul lui Costea Adam, ș'aș luat dreaptă poreclă de Movilă. Acum mă întorc a arăta care se găsesc drepti curgători din tuspaturu frații aceștia, care de și cu gre-

șală, bătrânii lor, ș'aū părăsit porecla. Dar din documenturile ce am văzut, am cetit, și care să păstra la răposaii banu Toma Stamatin, și spatariul Sandulache Stamatin, din Focșani, sunt adevarați Movilești și sunt aceștia: Din comisul Gavriil s'aū născut banu Toma, serdariul Neculai și slugeriul Ioan, și două fete sterpe. Banu Toma, aū avut ficior pe spatariul Gavriil, și patru fete, din care trei aū fost stărpe, ear cea a patra și mai mică Frăsina, este soțica me, și are roadă.

Sardariul Neculai aū avut numai o fată, aū măritat'o cu paharnicul Mihalache Negrea, ș'aū născut pe spatariul Neculai Negrea.

Slugeriul Ioan aū avut earășt o fată, s'aū măritat cu căminarul Gheorghe Duca, ș'aū făcut și aceea o fată Zoia, care s'aū măritat cu căpitanul de miliție din Valahiea, Nicu Șonțu.

Din slugeriul Alexandru, s'aū născut spatariul Sandulachi, și cinci fete. Anica ce aū luat'o paharnicul Iordachi Milu; Safta aū luat'o stolnicul Ioniță Movilă, strănepot de fată căpitanului Constantin Movilă; Catinca aū luat'o banu Grigore

Stroescu; Marghioala aŭ luat'o comi-ul Grigoraș Tudori; și Ilincuța comisului Tudurachi Cerchez.— Din spatariul Sandulachi, s'aŭ născut trei ficioři: Aga Ștefanachi, comisul Costin și medelniceriŭ Vasile.

Din Luca Adam, aŭ fost coborâtoriu spatariul Constantin Luca de la satul Hușii, ținutul Sucevei, acela aŭ avut numai două fete, una aŭ luat'o postelnicul Grigore Roset, de la Bacău, și pe alta aga Vasile Brăescu, de la Hârlău.

Din pitariul Șarban aŭ fost coborâtoriu căminariu Gheorghe Șarban, de la Măcișeni ținutul Covurlui. Acela aŭ avut numai patru fete, pe Anica aŭ luat'o postelnicul Gheorghe Cuza, pe Sinaranda postelnicu Dumitrachi Iamandi, pe Nastasiica Aga Iordachi Manu, și pe Mărioara, frate-meŭ Banu Neculai Sion.

Din Constantin Movilă căpitanul, carele aŭ avut numai un ficior și mai multe fete. Din acele fete sunt: Movileștii de la Galați cu moșul lor, stolnicul Ioniță Movilă, Tudurieștii de la Galați, ce aŭ avut moșii Orleștii și Baltății, și boerii Grecenești toți. Iar din ficiorul căpita-

mului Constantin nu este nimine în Moldova. Numai unu rămăsese și încă de la 1774 fiind holteiù, s'aù dus în țara românească, s'aù însurat acolo și nu s'aù mai înturnat nici el, nici fic'orii s'aù nepoții lui, unde de va fi mai esistând din urmașii lui nu știu.

Prin urmare dar drepti Movilești sunt numai Stamatineștii, iar toți acei ce se porecesc Movilă, sunt falși, nefiind nici moșinoae.

Și acești Stamatinești sunt în adevăr în linie bărbătească, coborători din strălucita odinioară și veche familie Movilească, căroră le-aù ramas mulțime de moși în Moldova, în Basarabia și în Bucovina, și le-aù stăpânit până la comisul Gavril și slugerul Alexandru. Iar acia necăutând de moși și țigani, ce umblând după aventuri prin lume, căutând când vornicia Vrancei, când parcălăbia Galațului, stărostia Putnei, și alte de asemenea dregători, ba încă și rășboae, întovărășind oștile rusești la 1774, în contra Turcilor, după care slugeriul Alexandru, socru-meu banu Thoma, și slugeriul Ioan frate-seu, aù și intrat în oștirile Rusești, aù mers în

Rosia, unde mulți ani slujind și luând cinuri rusești, apoi au venit înapoi, lăsându’și moșiile în părăsire, și fără a vinde una macar, le-aū perdut toate cu paragrafia, păstrând numai documentele fără nici un folos.

MAVROCORDAT. Grec, un bezedo Mavrocordat însurându-se de vr’o 80 ani, cu fata visternicului Dumitrașcu Sturza, sora logofătului Grigoraș, tatăl domnului Mihail Sturza, aū remas în Moldova, ș’aū născut niște bunătăți de ficioři, pe logofătul Costachi, și logofătul Alecu. Pe la 1836, aū mai venit și un alt Mavrocordat, hatmanul Alexandru, grec, fanariot, ginere domnului Alexandru Moruz, de la care având ȳestre moșiile Paraipani, Rădulești, Mircești, și Jorăști de la Putna, târgul Moinești de la Bacău, și Hărpășăști de la Iași, ș’aū cumparat și casă în Iași, și s’aū statornicit în Moldova;— că eram saraci de boeri. Pe Nicu ficiorul acestuia, l’aū luat ginere domnul Grigorie Ghica Voevod, și i-aū dat și rangul de hatman.

MITREA. Moldoveni, de la ținutul Tutovei, vechi boeri, peste o sută 50 ani, sunt trecuți, de când au stătat din

eî vornicî și visternicî. Aũ căduť din întâmplări, și încă mai sunt până acum paharnicul Iordachi fiul medelnicerului Vasile, și sardarul Petrachi fiul stolnicului Gheorghe. Casandra fata aceluî stolnic Gheorghe Mitrea, este soția fratelui meu paharnicul Costachi Sion.

MOGÁLDEA. Moldovan, rădăș și vechiũ mađil, de la ținutul Tutovei, doi ficioři a lui Tanasă Mogáldea mađil, în domnia lui Ioan Vodă Sturza, s'aũ făcut paharnic.

MOTOC. Moldovan, de la ținutul Neamțului, veche familie boerea; că, încă din vremea domnului Ștefan cel mare; aũ figurat între boeri pe vremea domnului Lăpușneanu, aũ fost și vornic mare, când l'aũ și tăet. Au căduť din împrejurările și nestatornicia țarei noastre. In domnia lui Scarlat Vodă Calimah, un Thoader Moťoc s'au făcut paharnic, dar n'au avut copii. Mai este un slugeriũ Pavál Moťoc. Sunt Moťocești mulți la satul Brusturii, în ținutul Neamțului, mađili și privilegheți, drept curgători din vornicul Moťoc.

MĂDĂRJAC. Moldoveni, răzeși, vechi mazili, de la ținutul Vasluu, rãdi-

cați la boerie, unii din vremea domnului Ioan Sturza, și alții de la domnul Mihai Sturza.

MORȚUN. Moldoveni, rezeși și vechi mazili, boerănași, de la ținutul Sucevei, parte din ei au ramas în Bucovina, pe la moșile lor. — Din ei întâiu un șatraviu Morțun, de la Cămărzani, ținutul Sucevei, s'au rădicat la boerie pe la 1804, în domniea lui Moruz. Iar la domnul Scârlat Călimah, pe la 1817, Grigore Morțun, de la Bacău, s'au făcut eloceriu, la Mihai Vodă Suțu, s'au făcut paharnic, la Ioan Vodă Sturza, pe la 1824, s'au făcut comis, și vărul său Necolai paharnic, și la Mihai Vodă Sturza, s'au făcut spatariu și prezydent, și fiul său Alecu sardariu. La Ioan Vodă s'au făcut și Iordachi Morțun sardariu.

MARCU. Moldovan, răzăș de la Parava ținutul Putnei, unde sunt mai mulți din acest neam mașili și birnici. Dintre cari un Necolai răslețindu-se de acolo, și silișind pe la boeri, au ajuns vameș, sau căpitan la Burdujani; s'au însurat pe acolo, au făcut stăricică, și fiind omul deștept, la Mihai Vodă Sturza,

s'aũ și boerit cu rangul de sardariũ, și s'aũ statornicit în Fãlticeni.

MAZOIAN Moldoveni, din Bucovina, un Ioniãa Mazoan, vãr primare cu maicã mea, venind de copil, s'aũ însurat, și s'aũ așazat la târgu Burdujeni, aũ avut doi ficioni Grigorie și Costachi, care amãndoi se boerise, la domnul Mihai Sturza, dar aũ murit holtei, remãindu-le douã surori.

MÂNDRU. Moldoveni, de la ținutul Hãrlãului, am cunoscut pe Ioniãa Mândru, ce ședeã în Iași, în mahalaua Boghiului, carele în vremea domnului Ioan Sturza, pe la 1826, s'aũ făcut medelniceriũ. Sunt mulți cu aceastã poreclã birnici.

MOTĂȘ. Moldovan, mazil, și rezeș, de la ținutul Vasluiului, din carii un Grigorie, pe la 1847, cu prilejul alegerii deputatului de ținut, pentru obșteasca Adunare, ca sã câștige domnul majoritatea glasurilor, l'aũ făcut sardariũ.

MACARIE. Moldovan, rezeș, din satul Crãești, ținutul Galațului, un Ioan fionu lui Macarie Hogaș, în domnia lui Mihai Vodã Sturza, fiind ginere unu Cernat, de la Bãrlez, cu prilejul

schimbului ce-aũ fost făcut domnul cu Cernăteștii, luând de la ei Bratișul, l'aũ făcut sardariũ.

MALCOCI. Moldovan, de la ținutul Cârligăturei, aũ fost slugi pe la boeri, din care un Ioniță Malcoci, slujind la logofătul Costantin Balș, ciuntul, l'aũ făcut șatrariũ, în vremea domnului Ioan Sturza; iar la domnul Mihai, s'aũ mai rădicat la boerie, și unu Neculai sardariũ, și alții imi pare.

MARCU. Bulgariũ din Focșani, un Ștefan ficior lui Marcu abagieriul de lângă biserica Soborului, din Focșani, întrând în miliție, pentru că știea puțină carte, l'aũ făcut unter-ofițeriũ, de unde eșind, aũ intrat în comanda de pojarnici, aũ slujit în aceea mai multă vreme, s'aũ făcut ofițeriũ. Acum în anul trecut, la 1851, l'aũ înaintat la parucic.

MERIȘESCU. Bulgariũ, căvaf, saũ pantofariũ, din Focșani, la 1822, când s'aũ suit pe scaunul domniei Ioan Vodă Sturza, în trecerea de la Silistra, prin Focșani, s'aũ luat pe lângă Bezedelele Iorgu și Alecu, mai mulți crăișori munteni, și bulgari, între cari l'aũ fost și unu

Dumitrachi, ce s'aũ poreclit Merișescu, ca cum ar fi muntean, și un frate al seũ Nastasã, carele avea și dugheanã cavãfie, și sã desfãcuse atunci de ea. Pe Dumitrachi l'aũ fãcut beceriũ al curței, cã știea și meșteșugul bucãtãriei, cãci fusãse stolnic la cluceriul Alecu Neculescu, de la Rîmnic; acesta aũ fost trei ani beceriũ, apoi s'aũ însurat cu o fatã din curte, și în loc de zestre, l'aũ fãcut paharnic, și sameș, la ținutul Neamțului. Acesta mai are un frate la satul Grozești, în podgoria Odobeștii, cu numele Hagi-Ivan-Fotea, și tot Fotea este și porecla dumisale paharnicului, ear nu Merișescu.

MACĂRESCU. Trei neamuri, din care douã sunt moldoveni, și anume: Dumitrachi Măcărescu, carele vr'o 40 ani, aũ slujit la visterie întâiũ hêrtier, apoi ispravnic de copii din casã, și dupã întroducerea reglementului registrator, acesta în timpul tulburãrei grecești de la 1821, fiind rãnduit ispravnic la Vaslui, cu spatariul Tudurachi Criticos, i-aũ prins grecii voluntiri, i-aũ dus la Iași, iaũ ținut câteva zile în obeđi. Li-aũ scos mãsãlele și dinții sãnãtoși din gurã, și

hotărâse să le taie capetele, apoi înțuia Sft. Constantin, având bal în curtea domnească Pendideca, ce de sine ca un talhariu, se suise pe scaunul domniei și luase frâele cărmuirii. Atuncea o curvă Marghioala Hizichioaea prietină fiind Măcărescului, s'aũ rugat talhariului grec Pendideca, și ca unei dame ce ținea cel întâiũ loc în balul talharilor, i-aũ ertat. Și pentru că bietul Măcărescu era precum și astăzi este, nu s'aũ mai înaintat nici la rang, peste rangul de sardariu cel ave, de la 1820, nici în slujbă. Aseminea nici frate-său ispravnicul Vasile, de cât un ficior a frățini-său anume: Neculai ajunsese șef de masa treptelor în visterie și'l rădicase la rangul de ban. Dar aũ murit fără urmași și fără avere.

Al doilea Măcărescu este Lupu, de la ținutul Iașului de loc, poreclit Măcărescu de pe numele tătâni-său Lupu, care prin mijlocirea ce aũ avut, s'aũ făcut sardariu, pe la 1841.—Iar al treilea Măcărescu, este bulgariu, ficior unui Marcu caldarariu, de la Cazanlîc, aũ fost în București, unde aũ învațat carte bisericască. Apoi aũ trecut la Galați, aũ învațat

psaltichia și având glas, pe la 1824, a venit la Iași, a intrat cântăreț la paraclisul din curte, și mulțămindu-se Ioan Vodă de cântarea lui, l'a făcut căminariu, și s'a numit Ioan Măcărescu. S'a însurat în Iași cu o fată Profira a unui șlicariu Constantin Cuza.

MIHALACHI. Bulgariu vechiu, venit în Iași avea căldărărie în ulița din dosul Sfântului Neculai, ce răspunde la poarta curței domnești, numită a Caza-cilor; acel căldărariu fiind bogat și având numa: un ficior Mihalachi și o fată, pe ficior l'a învățat carte, l'a dat în visterie și l'a însurat, cu o fată a unui diac vechiu a visteriei Nacu, carele ave mai multe părți de moșie. Mihalachi a sporit averea, a lătit părțile de moșie acele de zăstre, s'a boerit la domnul Moruz 1805 stolnic, la 1814 căminariu, la 1817 ban și logofăt de visterie, sa precum acum director. La 1824 agă, a avut doi ficiori: Mihăiță și Lascarachi; la 1827 cel întâiu s'a făcut comis și celalalt căminariu. La 1840 și 1842 spatariu. Iar apoi la 1848, arătând osebită credință domnului Mihai, după tulburarea între el cu

boerii, pe Mihăiță l'aŭ făcut vornic și director departamentului din lăuntru, și pe Lascarachi postelnic și ispravnic la Fălciu și Tutova, și le-aŭ dat și cavalerii Rusești și Turcești, și ne-având altă poreclă, să poriclesc după numele tatălui lor aga Mihalachi; pe sora agăi Mihalachi, fata căldărarului, aŭ luat'o căminarul Zamfirachi, carele aŭ trecut în Basarabia la 1814; pe fetele lui aga Mihalachi, cea întâiŭ aŭ luat'o postelnicul Răducanu Cazimir, și i-aŭ dat moșia Puești, de la Tutova; pe a doua aŭ luat'o postelnicul Grigore Tufăscu, și ia dat moșia Molnița de la Herța; pe a treia aŭ luat'o un ofițeriŭ Iancu, ficior de bulgariŭ, a lui aga Constandachi Neculau, și iau dat moșie Băloșești de drete; rămânând pentru amândoi ficiorii, adecă vornicul Mihăiță și postelnicul Lascarachi, moșia Băcești de la Roman.

MARDARE. Moldoveni, țarani, din târgul Huși, curgători din preutul Mardare Căciulă, carele aŭ avut un ficior Ioan, dascal la biserica sfântului Dimitrie, unde și tată-seŭ era slujitoriŭ. În vremea domnului Călimah, dascalul Ioan, s'aŭ făcut postelnicel, pentru ca să'și

scutească viile de vădrărit; acel postelnicel Ioan, avea un băet Gheorghie, pe care'l dedese slugă, la Episcopul Meletie, acel ce au fost mitropolit la 1848. Băetul fiind curățel și cuminte, și mai ales deprinđend bine a scrie, Episcopul l'aũ dat la canceleria episcopiei scriitoriu. Și avend episcopul rudeniĩ sãrance, de la Suceava, l'aũ însurat încă tânãr fiind, cu o fatã cam nepoatã a Vlãdicãĩ, și l'aũ fãcut gramatic a episcopiei, ia dat și o moșie pe câți-va ani, de aũ stãpãnit'o, și pe la 1827, dupã ce aũ trecut la Episcopia Romanului, l'aũ fãcut paharnic, și pe tatãl seũ cluceriũ. La Mihai Vodã Sturza, apoi l'aũ fãcut agã, și pe toți frații sei, iaũ boerit; pe Costachi spatariũ, pe Grigorie spatariũ, și pe Dumitrachi comis, cari'i tot pe lângã Episcopie, aũ fãcut mari stãri. Norocirea Moldovei, cã aũ capatat așã magnați din popa Mardare!!

MATFEU. Moldovan din Roman, un Constantin ficior preotului Matfeu, încă pe la 1800, pe când Mitropolitul Veniamin, era episcop de Roman, aũ fost slugã la Episcopie; trecãnd la Mitropolie, Epis-

copul pe Constantin, l'aŭ făcut logofăt, apoi mai târziu sameș Mitropoliei. La domnul Calimah, întâu l'aŭ făcut medelniceriŭ, mai în urmă paharnic, și la domnul Ioan Sturza, spatariŭ, și pe fiiorul seŭ Neculai, carele acum este agă, și să poreclește Baghici, l'aŭ făcut comis.

MERIACRI. Moldoveni, rezeși și vechi mazili, pe la mai multe ținuturi: Vaslui, Tutova, și Tecuciŭ. Unul din neamul acesta, slujind în visterie în vremea domnului Moruz, pe la 1805, s'aŭ făcut medelniceriŭ; fiul aceluia Costachi, earăși în visterie slujând, la domnul Ioan Vodă Sturza, s'aŭ făcut căminariŭ. Iar la domnul Mihail Sturza, după ce de la întroducerea reglementului, și până pe la 1842, aŭ fost șef în departamentul din lăuntru, l'au făcut spatariŭ, și mai în urmă l'aŭ râdicat prezident la Botoșani.

MELEGHI. Moldovan, rezeș, de la ținutul Iași, din Basarabia, unul au fost vornic de poartă, și Dumitrachi fecior aceluia, întrând scriitoriu la domnescul Divan, apoi stolnacealnic, șef protoco-list, acum și director, l'au făcut Mihai Vodă spatariŭ.

MIRCEA. Moldoveni, rezeși, și vechi mazili, de la ținutul Tutova, și Vasluiu. Un Stefan, ficioru postelnicelului Todirașe din satul Hușeni, slujând ficior în casă la brigadirul Alecu Ghica, apoi vataș la o moșie Uricanii, de lângă Iași, adunând ceva stare, în vremea domnului Ioan Sturza, pe la 1827, s'au făcut sardariu, și ș'au cumparat și moșia Itcanii, de la ținutul Tutovei, de veci, de la logofătul Costachi Balș, cu 1000 galbini. Pe la 1847, au cumparat de la telalii domnului Mihai Sturza, două decreturi, unul de comis, pentru dânsul, și altul de pitariu, pentru frate-seu Neculai. Amândoi însă sunt holtei bătrâni, au mulți nepoți de frate, de soră, de veri, la satul Hușeni, ba și veri primari, postelnicel, și mazili.

MILICESCU. Români, din țara Românească, venit un Grigore Milicescu, în domniea domnului Călimah, la Roman, logofăt la Isprăvnicie, cu un Ispravnic grec. S'au însurat acolo, cu o fată a unui vameș Autohi, unde și el au fost în multe rânduri, când vameș, când căpitan de târg, când căpitan de poștă, și când zapciu de ocol. La domnul Ioan:

Vodă, pe la 1825, s'au făcut medelniceriū, prin mijlocirea Episcopului de Roman, Gherasim. La domnul Mihai Vodă, pe la 1835, s'au făcut căminariū, feciorii seī au întrat în miliție, acel mai mare, acum este polcovnic, Dumitrachi comis și Iordachi stolnic. Ferice pentru țară, cu înmulțirea boerilor, tocmai ca și a stupilor, cu înmulțirea trântorilor.

MĂLINESCU. Două neamuri, unul Moldovan de la Bucovina, Iordachi Mălinescu, aū venit pe la 1824 ingineriū, aū hotărât multe moși cu reposatul postelnicul Ioan Jora, apoi pe la 1828, aū fost staroste de sudii nemțești la Botoșani; după întroducerea reglementului s'au lepadat de protecția nemțască, au întrat în slujbele țarei în ramul judecătoresc.

Aū fost cilen la judecătoria de Botoșani, și la Fălciū, l'aū făcut căminariū, în urmă ban. La 1849 s'au rânduit prezident la judecătoria Fălciului. Al doilea Mălinescu este un Ghiță, de loc de la Bârlad, ficioru muī ciobotariū Vasile Mălin, aū slujit la spatarul Costachi Meriacri și știind puțină carte aū învățat

a scrie așa de bine și întocmai slova stăpânului său, în cât nu se poate osebi nici cum, și fiind Meriacri șef în departament, l'aŭ pus scriitoriu, apoi având purtare bună și aplicare, aŭ înaintat ajungând stolnacealnic, și domnul Mihai l'aŭ boerit, întâiŭ sardariŭ, apoi căminariŭ și mai la urmă ban. S'aŭ însurat cu o fată a unui crâșmariŭ bogat din Iași, Rugină. Și este boeriŭ și magnat a țarei.

MIȘOLU. Greci, două neamuri, cel întâiŭ este venit din vremea domnului Moruz, s'aŭ însurat cu o Moldovancă rădășită, de la ținutul Botoșaniŭ, aŭ avut vr'o trei feciori, s'aŭ rădicat la boerie de domnul Mihail Vodă, pe un Manolachi l'aŭ făcut ban, și pe Neculai stolnic; al doilea este, Costachi Mișoglu, tată-seŭ au fost paharnic, grec, au șădut în târgu Frumos, dar fiind un birbant aŭ ținut vr'o trei femei, pe cea dintâiŭ ce era Moldovancă și femeie de treabă, au lepadat'o, au perdut tot, ajunsese logofăt la isprăvnicia Tecuciului, apoi poliț-maistru la Galați, și mai la urmă și cilen la judecătoria de acolo. Mihai Vodă l'aŭ făcut căminariŭ. Cu femcea dintâiŭ are un ficior ofițer în miliție.

MAVRICHE. Greci, veniți aice mai aproape de 170 ani. Sunt neam de împarat a Țarigradului, dar pre săraci și mai s'au stâns acest neam.

MAVRODIN. Moldoveni, rădeși de la ținutul Dorohoiului, un Mihalachi Mavrodin învățând ingineria, în vremea domnului Ioan Sturza s'au rădicat la boerie, făcându'l stolnic. Iar domnul Grigore l'aŭ făcut ban, și pe ficiorii săi Manolachi căminari, Alecu și Gheorghe sardari.

MAVRODIN. Greci fanarioți, din cei mai spurcați și fără caracter, din pacatele noastre, și mai malt pentru a me osândă. Mihai Vodă Sturza, Dumnezeu să'i răsplătească, au pripășit o putoasă scârnavie grecească, pe un Mucos plăcintariu, Hatmanul Ioan Mavrodin, l'aŭ așăzat în postelnicie lucrătoriu în limba turcească, tălmăcea două, mult trei fermane pe an, îi da leafă 1000 lei pe lună, din ștatal postelniciei, și pentru că era cu totul calic, i-au făcut și pensie lui câte 1000 lei, și tuturor talharilor de ficiori a lui, câte 500 lei pe lună, de la casa pensiilor; această putoare și scârnavie grecească au avut

patru talhari de ficiori, Costachi carele la 1821, au fost și volintiriu de au prădat țara, fiind aghiotant al Cneazului Gheorghe Cantacuzin. Pe acesta pentru osânda me, l'aŭ făcut judecătoriu la Vaslui, unde prădând pe cei ce avejudecăți, aŭ strâns hoțul bani, ș'au cumparat partea de moșie a spătariului Ioniță Duca, din Lipova, de la Doaga, învecinată cu mine. Talhariul și plăcintariu acesta, batăl mâniile lui Dumnezeu, și pe el și pe Miñai Vodă, felurite și pe toată diua supărări mi-a făcut, cu sovolnică întindere peste părțile mele.

Mi-a furat fânu, mi-a rășluit pământul, mi-a furat petrele hotară. Mi-a calcat la 1846, April 23, moșia cu tot satul lui, până și muerile le-au rădicat cu ciomege și cu puști, când puștin de nu miau împușcat amândoi băeții mei, Neculai și Vasilică. In multe rânduri aŭ închis vitele mele, și a locuitorilor mei, ținându-le câte 7—8 și 10 zile, flămânde și însatate. Mi-a ucis peste 70 mascuri, mi-a smomit locuitorii, slugi din ogradă, până și țigani robii ai mei. Sute de jalobe am dat Domnilor, departamentului, isprăvniciei,

și privighitorilor, și nimeni n-aŭ simțit de suferințele mele.

Însă de la 1843, s'au rânduie comisie pe spatariul Grigori Cuza și ispravnicul de Vaslui. Și ne viind rânduieți, plăcintariul au tot sporit operațiile lui cele nebunești, și cu vrând să fiu mai cuminte decât el, am tot jăluit, și m'aŭ tot îndreptat la comisie, și tot s'aŭ schimbât comisarii, în cât până acum 14 comisari s'aŭ rânduie și n'aŭ mai venit. În scurt trebuie un top de hârtie pentru ca să scriu toate suferințele mele, și blăstămățiile acestui brigand, și talhariu, că și paseri mi-aŭ furat. La 1851 Septembrie în 8, mi-aŭ furat 31 curci de pe câmp, dicând că iaŭ stricat ciupercele, am jăluit ispravniciei, departamentului, ba mai în urmă și domnului, și iarăși s'aŭ îndreptat la comisie. Pentru toate blăstămățiile lui, domnul Mihai Sturza, în loc să'l înfrâneze, l'au făcut spatariu, apoi tocmai după ce au eșit din domnie, pe când se afla în Focșani, ia dat decret de postelnic, mai are răul acesta și alți trei frați, Alecu Domnescu aghiotant și polcovnic, Mihalachi căpitan de jandarm, și Leonida comis, toți sunt nechiurzi, șui, tehui,

și stricați, talhariul acela Costachi, megieșul meu, după ce au făcut vr'o 10 copii, cu o țarancă de la Hoceni, ce o luasă bucătăriță, în toamna anului 1851, s'au cununat cu dânsa. Polcovnicul Alecu, s'au cununat earăși cu o ungueroancă bucătăriță a lui. Căpitanul Mihalachi cu fata lui Alecu cvârtalnicul, văduvă de doi barbați, cu copii de la amândoi. Leonida luase întâi, fata unui slugeri, Simion Oprișanu, de la ținutul Tecuciu-lui, și vădându-l nebun, și un rău, l'au isgonit; s'au dus la Iași, și au luat o fată a văduvei paharicului Ioan Floarș, ce'i zic și Bogonos, de la Păcurariu. Vai de biata țară, câți ezi selbateci să puezesc din patru țapi răi, și toți au s'o prăde. Deie samă înaintea lui Dumnezeu Mihai Vodă Sturza, acel ce iașu o ploșit și iașu pus în slujbe și iașu boerit. Să'i fi lasat să lucreadă la plăcinte și să poarte cofile cu brahă, ear nu să'i facă boeri pe niște așa răi și nelegiuți.

MAVROGHENE. Greci, pripășiți de logofătul Grigoraș Sturza, cu curu fiicăsa Ruxanda, că neplăcându'i să trăească cu ba-bat moldovan și boeriu cinst t, hatmanu Iordachi Balș, fic'orul ciuntului,

l'au lepadat, ș'au măritat'o cu scărnavia grecească, Petrachi Mavroghene, un calic caicciu, ce venise cu Scârlat Vodă Călimah, l'au făcut spatar pe la 1814, și ispravnic la Suceava, și Mihai Sturza, fiind cumnat cu pocitura acea de om grec, l'au făcut vornic, și l'au ținut vr'o 10 ani cilen în domnescul divan, unde numai de pomană i s'au dat leafa. — Și pe Petrachi feciorul aceluia l'au făcut postelnic și părcălab la Galați. S'au mai pripășit tot în domnia lui Călimah încă doi Mavrogheni, postelnicul Mihalachi, care au luat pe Ilinca fata Manului, ce o ținuse un boeriu Moldovan, și i rămăsese moșiile, Grămești de la Suceava și Torcești la Tecuci; și un Neculai Surdu, ce l făcuse spatariu, și Ispravnic la Tutova, care au luat pe Mărioara, sora lui aga Gheorghie Costachi Stoicescu, din care au remas plod corciu grecesc. — Pe la 1828 au venit și Bezedeu Petrachi, feciorul domnului Mavroghene, ce l'au tăet Turcii, și s'au pripășit și țapul acela în Iași.

MANU. Greci, în domnia lui Alexandru Vodă Moruz, au venit un Scârlat Manu, ce fusese logofăt mare a

Patriarhieii de Țarigrad, om prea sarac și cu mulțime de copii feciori și fete, aș ramas în Iași, ne având la ce să duce înapoi, și cu ceși hrăni ciurda de ești și ede. Și fiind viclean și obraznic, ca toți fanarioții, să tânguia cătră toți boerii, că'i sarac și are ca-ă grea, și nu are înlesnire a îmbraca și a hrăni copiii; boerii Moldoveni bogați și darnici, toți din toate părțile îi da și trimetea, care bani, care strae, care cumasuri și proviții pentru casă. Avea patru ficioni și patru fete, toate frumoase, și le-aș măritat, pe cea mai mare, Smaranda aș luat'o Sandu Crupenschi, de la beție, și l'aș făcut ban; pe Elenca, . . . ; pe Zamfirița comisul Ioniță Roset Pribisceanu: pe Soltana, Enachi Lambrino comis. Ficionii fiind calici, aș remas ne însurați până pe la 1816, că nu se găsea nebuni cu fete să strângă atâtea cururi goale, și mai ales că toți erau proști. Atuncea doamna lui Scârlat Vodă având o soră fatămare grecească, tânără numai de vr'o 40 ani, domnița Soltana negăsând din ficionii de boeri să o eie, că era și urâtă, aș dat'o lui Manolachi Manu, și l'aș făcut Hatman, și din câștigul hătmăniei,

ș'aũ cumparat moșia Cucorăni. Pe vremea domniei lui Mihai Vodă, Iordachi Manu, aũ luat pe Nastasiica fata căminariului Șarban, nepoată Jorăi, și s'aũ făcut comis; și la Ioan Vodă Sturza agă. Dumitrachi al treilea frate care încă trăește, aũ furat pe Prohira fata spătariului Costantin Roset, care fiind fără părinți, ședea în casă la unchiul saũ, vornicul Dumitrachi Beldiman, cu care au făcut un car de copii, ficiori și fete; Ioan Vodă l'aũ făcut agă. Iar Mihai Vodă ca cel ce ș'aũ bătut joc și de boerii și de posturile țarei, l'aũ făcut vornic. Și mai mult de 10 ani l'aũ ținut cilen în domnescul Divan, unde ne știind altă a face de cât a iscăli în favorul a celor ce'i da câte-ceva, și eũ i-am dat 1000 lei, numai de mi-am făcut majorita. Cel al patrulea frate, fiind ghebos, s'aũ călugărit, și din Manul acel bătrân s'aũ puezit o mulțime de corcitură, și toți să socotesc pământeni, și mari boeri, a ticăloasei Moldove.

MAVROMATE. Greco-bulgariũ, neguțitorũ, venit pe la 1806, s'aũ statornicit în Botoșani, să poreclea Caraghiozu, erau doi frați, unul fiind bine înstărit,

s'au însurat, în domnia lui Ioan Vodă Sturza, pe la 1825, s'au făcut comis, și ș'au schimbat porecla în Mayromate, tot aceea ce vra să zică și caraghioz turcește, adecă ochi negri; acesta a murit fără fiiori. De la frate-seu au ramas un fiior Fotachi, care prin ajutoriul moșu-seu, au învățat carte, au intrat în miliție unter-ofițeriū, ș'au ajuns până la maior. După înființarea jandar-milor, aū intrat în polcul acela, comandiriū unui escadron, la Botoșani, ș'au lepadat femeea, și prin ce mijloace nu știū, s'au învoit cu frate-neū Toader Sion, și cu cumnată-mea, văduva frăține-meū, spatariul Antohi, și ia dat pe Marghioala fată mare, a reposatului frate, spatariul Antohi. De și mă tâmplasăm în Iași, și eū și frate-meū paharnicul Ioniță, și fratele paharnicului Costachi, carele și șede în Iași. Dar nici ne-aū întrebat nici ne-aū spus nimica, până pe la 20 Noemvre, când ne-aū poftit la logodnă. De aceea ne-am dus, dar nu ne-am amestecat întru nimica. După Crăciun s'au cununat, și l'aū făcut și polcovnic, Dunneșeū să'i bine cuvinteze.

MALAXA. Grec, osânda țarei, cu

Mihai Vodă Suțu, a venit un pitariul Mihalachi Malaxa, c'uo cârd de feciori, și pentru că baba grecului acela, fusese mancă lui Vodă, l'a rănduit ispravnic la Tecuci, și un fecior a lui cel mai mare Iancu, era pisalt a curței. La 1821 unindu-se domnul Suțu cu grecii, și făcând revoluția acea de la 1821, a cădut din scaun. Și au ramas grecu acela, fiind un sarac în Moldova, feciorul său Iancu a intrat pisalt la Mitropolie, și pe la 1827, l'a făcut comis. Un frate al său Panaite, a fost vameș la Galați, unde s'a înșurat cu o fată a unui comis Gheorghe Costantin; alt frate a lor Alecu, a luat o fată a unui grec, și s'a așazat la Tecuci; un alt frate a lor Neculai, a fost luat pe o fată Smaranda, a văduvei Rucanda Rotoaie, de la Galbeni, cu care făcând un băet Alecu, l'a lepadat, și el s'a dus la Grechiea. Băetul a ramas la măsă, și măritându-se al doilea cu comisul Manolachi Lupașcu, a dat pe băet la departamentul lucrărilor publice, și acum la Februar, anul acesta 1852, l'a făcut sardariu, numindu'l Lupașcu. Mihai Vodă Sturza, pe grecii aceștia, ia boe-

rit, pe cei doi dintăiū Iancu și Panaite, iau făcut spatari, și pe Alecu sardariū, saū comis.

MILIDONI. Iarăși putoare grecească, napaste țarei, pripășit din domniea lui Mihai Vodă Sturza, Gheorghe dascal de limba grecească, la Roman, și luând pe fata unui Năstăsachi Radovici, ș'aū cumparat un decret de ban, de la telaliū domnului Sturza.

MORTOPULO. Iarăși belea grecească, venit în țară, neguțitoriū de pâne în Galați, unde așăzându-se și înstărindușă, ș'aū cumparat Hristea Mortopulo, și decret de căminariū, de la telaliū domnului Mihai Sturza.

MACRI. Iarăși răutăți grecești, veniți cu neguțitorie, și statornicindusă la Galați. Haralamb și Apostu, aū deschis băcălie, și înstărindu-se ș'aū cumparat și ei decreturi de boeri, chir Haralamb comis, și chir Apostu căminariū, și Enachi paharnic.

MEGHISTAN. Grec, căđut napaste țarei, pe vremea domnului Călimah, un chir Gheorghe Meghistan dascal de limba grecească, s'aū însurat cu fata unui paharnic Apostu Ciujde, de la Ștefă-

nești, și s'aũ făcut medelniceriũ. La domnul Ioan Sturza, s'aũ făcut paharnic. Un ficior a lui anume Neculaĩ, la domnul Mihai Vodă, s'aũ făcut stolnic.

MAVRU. Iarășĩ putoare grecească, și bele pripășit în țară, un chir Dumitru Mavru, neguțitoriũ la Galați, unde înstărindu-se, ș'aũ cumparat decret de arhon caminaris.

MACHIDON. Iarășĩ greci, neguțitori veniți la Galați, statorniciți acolo, și înstărindu-se chir Hristea și chir Gheorghe, ș'aũ cumparat arhondia de la telaliĩ domnului Mihai Sturza, decreturi de căminari.

MIELUȘ. Sirbo-bulgariũ, din Huși, unde un Gavril, pe vremea domnului Călimah, fiind căpitan de târg, aũ luat pe o fată a unei clucerese, Catinca Marcu rudenie cu postelnicul Grigore, și spatariũ Dumitrachi Codreanu, și l'aũ făcut polcovnic, cu carte domnească. În vremea domnului Ioan Sturza, fiind spatariu Codreanu logofăt de visterie, aũ mijlocit și l'aũ făcut paharnic. Acela ave un nepot de frate anume Neculaĩ, l'aũ așazat în visterie, aũ slujit vr'o doi ani și l'aũ depărtat. S'aũ dus la

Piatră pe la 1829, logofăt la isprăvnicie. Acolo s'aũ însurat cu o fată a unui paharnic Costantin Gheorghiaide, grec, și s'aũ așazat acolo. Și la domnul Mihai Sturza, ș'aũ cumparat și el ca cei mulți, decret de căminariũ.

MILE. Moldoveni, radicați la boerie din vremea domnului Mihai Sturza, că fiind doi frați: Costachi și Neculai, bine înstăriți, ș'aũ cumparat decreturi de boerie; Neculai de comis, și Costachi de căminariũ.

MANOLI. Moldovan, de la Nicorești. Un Ioniță Manoli la domnul Călimah s'aũ făcut șatrariũ, aũ avut un fecior Alecu, aũ intrat scriitoriũ la departamentul dreptăței, acum aũ ajuns șef de secție, domnul Mihai l'aũ făcut căminariũ.

MANOLIU. Moldoveni, doi frați: Filip și Costachi, ficiori unui Manole pas-cariũ, aũ slujit pe la boeri, aũ slujit prin canțilerii, și la 1848 cel întâiũ s'aũ făcut serdariũ, și celalalt stolnic.

MIRONESCU. Iar mai drept Miron, Moldoveni din Stroești, ținutul Botoșani, unul Tu!urachi ce multă vreme aũ fost vătav acolo, a lui Bezedo Mavro-

cordat, pe la 1816, după mișlocirea stăpânuseu s'aũ făcut sardariũ, feciorii aceluia la Domnul Ioan Sturza 1827, fiind logofătul, Alecu Mavrocordat camaraș mare, Mihalache s'aũ făcut căminariũ, și Iordachi paharnic cu pitace, nu cu caftane, precum era legea țarei pe atuncea, unul din ei saũ frate a lor, aũ intrat în miliție și este maior saũ căpitan.

MIHAIL ȘI MIHALUCĂ. Moldoveni, de la târgu Ocnei, doi frați Iordachi și Nastasachi, feciorii sardariului Mihălucă Spiridon; cel mai mare Iordachi, de multă vreme este gramatic cămărei ocnelor, și la domnul Mihai Sturza, s'aũ făcut comis; celalalt ș'aũ cumparat și el un decret de căminariũ, acesta să iscălește Mihail, cel mai mare Mihălucă.

Tatăl lor la domnul Ioan Sturza, prin mijlocirea vornicului Constantin Aslan, cumnatul lui Vodă, carele era de loc tot din târgul Ocnei, s'aũ făcut sardariũ.

MILER. Rusnac din Bucovina, venit în Iași, în domniea lui Călimah, pe la 1814, meșter de bere, aũ făcut berărie, la Păcurari, și din feciorii, saũ nepoții aceluia, s'aũ rădicat la boerie, de

cătră domnul Mihai Sturza, pe unul Dumitrachi serdariu, ce'i logofăt în casă la vornicul Alecu Ghica Chefal.

MILBAHER. Neamț, și cu religiea papistaș, doctoc medic, a spitalului din Focșani, și a orașului, la 1847, Mihai Vodă, l'aũ făcut comis.

MUSTEAȚĂ. Moldovan, rădicat la boierie, pe la 1845, de domnul Mihai Surza. Aũ mai fost un serdariu Dumitrachi Musteață, grec, venit cu domnul Călimah, la care aũ fost castangi-bașa. El aũ murit, și îmi pare că numai fete iaũ rămas.

MIHALOVICI. Rus, venit cu polcovnicul Pavel Șubin, un Zinovi Mihalovici, l'aũ avut vechil la moșiea Vasluiului, și la domnul Mihai Sturza, fiind logofătul Alecu Ghica, ministru din lăuntru, aũ mijlocit la domnul Mihai Sturza, pe la 1845, și l'aũ făcut stolnic, dar nu știe bine moldovenește.

MARINAKI. Bulgariu, din târgul Bârladului, bacal, aũ întrat în miliție, și s'aũ făcut căpitan.

MARCOVICI. Negușitoriũ, bacal din Iași, bulgariu, un Constantin Marcu, ș'aũ cumparat de la domnul Sturza, un decret de sardariu.

MACAROVICI. Moldovan, corciū cu jidaucă, un Vasile ficior unui Macari jălobariul, slujind în canțelaria visteriei, pe la 1845, l'aū făcut sardariū.

MIHALCEA. Moldovan, din clasa de jos, s'aū rădicat la boierie, de domnul Grigorie Hagiū Ghica, pe unu Luca Mihalcea, de la ținutul Dorohoiului.

MĂDARJAC. Moldoveni, rezeși și vechi boerănași, de la ținutul Vasluiului.

MATUȘENCU. Nouă rădicătură, de a lui Hagi-Grigori Ghica, tostul pentru pacatele Moldovei, domn țarei.

MARINO. Bulgariū, rădicat la boierie, un Neculai ficiorul lui Marin abageriū, de Hagi-Ghica, domnul Moldovei; făcându'l paharnic, la anul 1856.

MIHAILIDE. Putoare grecească, năpasteși bele țarei, ca și cum nu erau destule pociruri de aceste, puși între boeri. Mai rădică și Hagi Grigore Ghica pe un Vasile la rangul de comis, acum în anul 1856.

MISĂHĂNESCU. Moldovan de loc, din satul Misihănești, de unde pribegind, pe unde aū umblat și ce-aū făcut el știe, căși cumpără boerie de la fii lui Hagi Vodă Ghica.

MIHĂILESCU. Nouă rădicătură, de a lui Hagi-Vodă Ghica, din gunoaele țarei, fiu a oare-care Mihai Olariu sau crâșmariu, boerindu'i, ș'aũ format munte-nești porecle, de pe numele părinților, ca să nu să poată nimeri obârșia nobleței, de la care aũ purces.

MAȘU. Bulgariu, rădicat la boerie, un Costachi Mașu, ficior de grădinariu, prin aga Fotino directorul postelniciei, i s'aũ dat decret de pitariu, la anul 1856, de Hagi Vodă Ghica.

METACSA. Putoare grecească, pripășit cu posesie, la ținutul Bacău, unde s'aũ și însurat cu copila bietului spatariu Grigori Morțun, și Hagi Vodă Ghica l'aũ făcut medelniceriu la 1856.

N

NECULCEA. Moldoveni, vechi boeri, aũ fost hatmani și vornici mari, mai mulți din această familie; aũ ramas numai trei fiu a lui aga Costantin Neculcea, anume spatariul Iancu comis, Neculai și altul mai mic, din vechi se poreclește această familie și Mutu.

NEGELU. Moldovan, și vechiu bo-

eriu, dreapta poreclă este Costachi și mai dreaptă Boldur. Să poreclește Negel, că tatăl Mitropolitului Veniamin, și a vornicului Șarban, i a comisului Matei, aș avut un mare negel în frunte, și de aceea vornicul Șarban, să iscălea Negel. Și fiu seș postelnicul Iancu, iarăș Negel.

NEGREA. Moldoveni, rãdicați la boerie de vr'o 90 ani, din Negrea Apostu rãzăș de Certiști.

NECULCESCU. Moldovan, de la satul Bãneasa, ținutul Covurluiului, de unde un Neculcea Bãlan, ficior de birnic, învățând carte, s'aș dus la Putna, ocolaș de desetină, acolo s'aș însurat, cu o fată a cluceriului Ioniță Bontăș, pe când și el era căpitan, ș'aș ramas la satul Spãrieții, aș fost zapciu de ocol, în multe rânduri. Pe la 1827, s'aș făcut stolnic, aș avut un ficior Ioan, aș slujit pe la isprãvnicie, și la judecãtorie, aș fost și director la judecãtoria Tutovei, când s'aș îngurluit cu o fată a agăi Iancu Greceanu, ce era vadană, despãrțită de Iordachi Tudori, ficiorul sardariului Ilie Tudori, și s'aș cununat cu ea. Și aceea avënd bani de zestre,

s'aũ făcut Ionică al meu cilen la judecătorie, și s'aũ cumpărat și el un decret de comis, poreclindusă Neculcescu, dar dreapta poreclă îi este Balan.

NEGRUȚI. Moldoveni, rezeși, de la Ireavca, ținutul Tutovei, vechi mazili, din care unul Vasile Negruți, însurându-se cu o fată a unui Danu rădăș de la Putna, s'aũ așazar la satul Pățaștii, din podgoria Odobeștilor, aũ făcut patru fii și două fete, și toți au fost norociți. Cariera lor aũ început așa: aproape de casa mașilului Vasile Negruți, care și astăzi stă în Pățaști, avea socru-meu banu Thoma Stamatin viile, care le-aũ dat dăstre soției mele, și era Negruți cunoscut lui Stamatin, ca megieș și om detreabă, pe atuncea ave socru-meu moșie Ruptura, de la ținutul Neamț, zestre a soacră-mea. Și adese merge acolo unde fiind megieș cu moșia Trifeștii, a logofătului Constantin Balș Ciuntu, carele în toate verile șede acolo și adesea mergea socru-meu la Balș, fiind și cununat de logofătul Balș, și rudenie. L'aũ poftit să'i găsească doi băeți de boeranaș, curățai, și cuminte. Socru-meu știind băeții lui Negruți, iaũ

făgăduit, și iaă și spus că sunt așa băeți. L'aă îndatorit ca de toamnă să'i aăncă.

Despre toamnă gătindusă socru-meă, să meargă la Ruptură, aă mers la Negruți, iaă propus, l'aă sfătuit, și de și să cam îndoia Negruți a'i da, că'i ave de ajutor. Dar cam fără voia lui iaă luat socru-meă, ba încă îmi spune, că iaă luat cum venisă atunci cu caru cu cercuri de la pădure; băeții negătiți, iaă pus în trăsura și apoi Negruțoa vădând că Stamatî purcede și nu șuguește, li-a scos antereoășele ce avea de alăgea, și giubelușile, și le-aă dat în trăsura și schimburi, și ca copii de mazil, ei știeaă carte, iaă dus la Trifești, pe amândoi, pe Dinu, și pe Gheorghe, iaă primit Balș, și îndată pe Dinu l'aă făcut cafegiă, și pe Gheorghe sofragiă, dar tot-odată li-a hotărât să învețe bine a scrie, și iaă dat în sama vataului de curte, să aibă îngrijire pentru ei a ceti și a scrie în toată ziua. După vr'o doi, trei ani, pe Dinu, l'aă făcut logofăt a casei, și pe Gheorghe, chilnaș. Aă fost Dinu vr'o dece ani, logofăt, și l'aă însurat, și pe lângă că

luasă zestre cu femeea, jumătate de moșia Trifeștii, de la ținutul Iași. Dar iaă dat și Balș moșia sa Cristeștii, pe trei ani fără bani, iaă făcut felurite ajutoare, de l'aă înstărit, și la domnul Moruz, pe la 1805, l'aă făcut cluceriū, și logofăt a casei, în locul Dinului, aă făcut pe frateseū Gheorghe, carele apoi s'aă adus și pe ceilalți doi frați mai mici, ce eraū a casă, Manolachi și Enachi. Și Gheorghe fiind logofăt câți-va ani, s'aă însurat, aă luat femeie bogată, pe fata cluceriului Ilschi, ce era logofăt a visternicului Iordachi Balș, și la 1814, l'aă făcut sardariū, și logofăt casei; aă pus pe Manolachi, carele apoi s'aă dus în Basarabia, s'aă remas logofăt. Enachi pe care pe la 1818, l'au făcut sardariū, la 1823 căminariū. S'aau fost logofăt până au murit bătrânul Balș, apoi s'au însurat și el cu fata sardariului Alexandru Voinescu, destul de bogată. Acestor Negruțești, logofătul Balș în toată viața sa le-au iăcut multe și nenumărate ajutoruri, avându'i ca copiii sei, pe lângă altele, li-au luat moșia Prăjeștii, de la ținutul Roman, a mănăstirei Ocnei, s'aau stăpănit'o ei vr'o 20 ani, cu preț

numai de 2000 lei, ș'au făcut mare stare. Dinu Negruți, la Scârlat Vodă, s'an făcut paharnic, și nu târziu după venirea lui Ioan Vodă Sturza domnul, boerind pe fiu sea Costachi, cu rangul de cămămaru, au murit. Iar frații sei Gheorghe și Enachi, cumpărând mai multe moșii de veci, Gheorghe s'au făcut agă, și Enachi spatariu, la Ioan Vodă, ș'au murit rămăindule mari stări. Costachi fiul paharnicului Dinu, fiind deputat a județului Iași, la Adunarea obștească, în vr'o două rânduri, l'au făcut director de visterie, agă și apoi postelnic. Acum earăși este director de visterie, dar stare n'are, și nici va ave, că joacă cărțile bine.

NECULAU. Mai mulți, însă nici unul moldovan, ci sîrbi, bulgari și greci, ficiori a mai multor Neculai, rădicați din nou la boerii de domnul Mihai Sturza, precum un Costandachi Neculau bulgariu, pentru că iau fost multă vreme posesor la Flămândi, l'au făcut agă. Un Iancu Neculau ce au fost în logofeția dreptăței lucrătoriu, l'au făcut ban. Doi Gheorghii Neculau, neguțitori greci, că ninarî ; alt Gheorghe serdariu ; unu

Ioan și unu Iacovachi serdari; și alții mulți, câți au avut bani, ș'aũ putut cumpara decreturi.

NICOPOLU. Bulgariũ, de la Nicopole, un chir Gheorghe abageriũ, din Galați, pe la 1846, ș'aũ cumparat decret de sardariũ.

NEGROPONTE. Arman, venit pe la 1836, neguțitoriũ în Galați, apoi făcend tovrășie cu vornicul Alexandri, și cu Mihai Vodă la vămii, la poștină, Neculai Negroponte, s'aũ mutat la Iași, și în Galați, au ramas fiu seũ Antonachi, care s'aũ făcut mofluz, de au mâncat mulțime de bani a multora; pe Lătrân, l'aũ făcut agă, și pe ficior spatariu.

NAUM. Bulgariũ, bacal din Roman, fiind bogat, ș'aũ cumparat și el un decret de sardariũ, de au scapat și el și cuconășii lui de plata patentelor.

NICA. Român din Transilvania, neguțitoriũ, brașovand din Iași, ținea și librărie pe la 1847, ș'aũ cumparat decret de sardariũ, și apoi s'aũ declarat de mofluz.

NICHITACHI. Greco-bulgariũ, tatăl dumisale sãrdariul Neculai Nichitachi, era bucătariũ la mănăstirea sfântului Ioan,

din Focșani; fiu seŭ au fost căpitan de poștă, la Focșani, din Moldova, au luat pe o fată a lui Vasile Obreja, ce era logofăt a vornicului Pruncu, și dând de ea spatariul Ioniță Lăceanu, ce era camaraș de ocne, au început a o neteși, au tras'o la ocna, pe el l'aŭ făcut revisor a ocnei, și aŭ mijlocit de l'aŭ făcut sardariu, pe la 1848.

NEGURĂ. Moldoveni, mazili vechi, s'aŭ rădicat la boerie, întâiu slugeriu Vasile, ce ședea în Iași, în ulița Păcurarii, pe la 1826 aŭ murit, iaŭ ramas numai o fată, care aŭ luat'o sardariul Gavril Avram. Apoi la domnul Călimah, pe la 1818, s'aŭ rădicat la boerie, Enachi Negură de la Tecuciu, fiind cumnat de soră Negureștilor, și mijlocind logofătul Balș ciuntul, l'aŭ făcut stolnic; și Constantin Negură de la Huși, pe la 1820, fiind cumnat de soră Chineștilor, s'aŭ făcut cluceriu. Lui Enachi Negură iaŭ ramas un ficior Manolachi și două fete; iar lui Costantin, iarăși un ficior Costachi, pe care Mihai Vodă, l'aŭ fost făcut slugeriu, ear acum la Februar 1852, s'aŭ făcut stolnic; și o fată ce aŭ luat'o spatariul Costachi Șendrescu.

NECULESCU. Moldovan, un Vasile, ficioru lui Neculai casapu din Iași, slujînd pe la canțilerii; din numele tătâni-seu, ș'aũ format poreclă muntenească, ca să nu-i să poată nimeri obărșia de unde au eșit, și ca acei ce nu'l știu să'l creadă că'i din neamul Neculescu, din țara românească; și pe la 1846 s'aũ făcut sardariũ. Am mai cunoscut pe un Ioan ficioral lui Neculau șlicariu, din mahalaua feredeilor din Iași, ce fusese și director, pe la 1838, la judecătoria Tutovei, iscălindusă Neculescu, pe la 1840 s'au făcut slugeriũ, dar era un grozav bețiv, și nu știu ce se va fi făcut, că până mai an țărt tot îl vedeam, mai ales iarna, numai c'un surtucel rupt, pe ulițele Iașului și baț mort.

NECULAIADĂ. Grec, pentru osândă noastră; un chir Gheorghe halvagiu pe la 1839, venind aũ deschis fabrică de halva în Iași, în dughenele din naintea hanului lui Ilie Armanu, în ulița mare, și făcînd cãpital, ș'aũ cumparat și el ca mulți sinpatrioți ai lui, un decret de paharnic.

NEOFIT. Iarășî bele grecească, pripășit în țară pe la 1840, un Costachi

Neofit neguțitoriu, și s'aŭ cumparat și el un decret de sardariŭ pe la 1847.

NACU. Trei neamuri. Două suat moldoveni, iar unul corciŭ armenesc. Acel cercit este așa: în Iași pe la 1802, un arman botezându-se aŭ luat moldovancă fată de Nacu, au făcut un ficior Alecu și doiă tete, pe cea mai mare ce o chema Ruxanda, au luat'o stolnicul Ioniță Bută; și pe cea mai mică Profira un stolnicu Costachi Vărnavu, amândoue au fost frumoase și rele de muscă. Vărnavu au lasat pe Profira, încă pe la 1836, și s'aŭ dus la Țarigrad unde să audea că s'aŭ turcit, și că ar fi ajuns și Pașă, dar nu s'aŭ și încredințat audea; ficiorul botezatului arman, eșisă un bun scriitoriu, dar și un bun erăișor. S'aŭ însurat pe la 1824, au luat pe o Catincă fata unei văduve, ce era cămărășiță a doamnei Catrina, lui Ioan Vodă Sturza. Destul de ră de muscă și ea, l'aŭ făcut stolnic și sameș la Tutova. După introducerea reglementului au fost cilen la Tutova și, la judecătoria de Băcău; aŭ murit amândoi, nu le-au ramas nici o stare de cât numai copii, câți-va ficiori și fete. Al doilea Nacu la ținutul

Romanul, un Vasile ficior de răzăș, slujând de mic la Arhimandritul Gherasim, egumenul mănăstirei Precista din Roman, până s'aũ făcut mare, l'au însurat egumenul, l'aũ îndestrat, și la Mihai Vodă Sturza, ș'aũ cumparat decret de medelniceriũ.

Iar al treilea la ținutul Putnei, în târgul Odobesti, era un căpitan Ioan Nacu de sine poreclit așa, ficior unui Pavăl Blanariu, aũ fost peste 30 ani ȕapciu de ocolul Milcovului de sus, om vrednic și cinstit, au avut doi feciori, unul Manolachi, care s'aũ însurat cu o fată a unui căpitan Toader Frunză, iaũ dat zestre vr'o trei pământuri de moșie la Păduren, s'aũ făcut privighitoriu la ocolul Biliesti, unde și acum de vr'o 12 ani este, aũ făcut stare, și la 1847, ș'aũ cumparat decret de slugeriũ. Cel al doilea ficior Panfile, un băet pre bun au slujit în judecătoria Putnei. S'aũ făcut director acolo. S'aũ însurat cu o Casandră, fata căminariului Chiriță Cotescu, dar după un an, aũ murit fără să'ĩ rămăe vre'un copil.

O

OPRIȘANU. Moldoveni, rădăși de la ținutul Tutovei, mazili vechi, din cari Iordachi de loc de la Tunsăști rădăș. De mic aș slujit în casă la căminariul Gheorghe Bogdan, de la Ciocani. Mai în urmă l'aș făcut logofăt al casei, pentru osebite pricini s'aș dus Bogdan la Paris, de unde nu s'aș mai înturnat, toate moșiile le-aș lasat în sama lui Oprișanu, acesta fiind harnic și cumințe, aș știut a se folosi de prilej. Pe la 1810, s'aș făcut sameș la Tutova, s'aș îngurluit cu Ruxanda fata spatariului Mihalachi Cerchez, femeea pănarnicului Enacachi Donici, ce era ispravnic. Și găsindu'l Donici cu femeea lui, de ciudă ca un mișel s'aș impușcat singur, și Oprișanu aș luat pe Donicioae, dar copii n'aș făcut cu ea. La 1813 s'aș făcut medelniceriș, la 1818 paharnic, și la 1846, bătrân peste 70 ani, l'aș făcut Mihai Vodă spatariș, ș'aș murit fără ficiori. De cât pe doi nepoți de frate a lui Nedelcu și Ioniță, orescuți de el, iaș îndestrat cu câte o moșie. Nedelcu fiind mai deștept aș sporit sta-

rea și s'aũ făcut serdariũ ; Ionițã poate și nenorocit n'aũ mai sporit nimica, de și vr'o șapte ani aũ fost sameș la Tutova, s'aũ ales numai cu pãhãrnicia.

OBELICEANU. Român, din țara Romãnescã, l'aũ adus logofãtul Lupu Balș, pe la 1840, scriitoriũ al sãu, fãcẽnduse ministru l'aũ făcut revisor și cluceriũ. Aũ murit Balș, l'aũ luat logofãtul Iorgu Ghica, l'aũ întrebuintat la departament cãt aũ fost ministru, și la 1847, l'aũ făcut cãminariũ.

OBREJA. Moldoveni, mazili vechi și rãzeși, de la ținutul Tutovei. Un Vasile Obreja învățãnd a serie bine, aũ fost pe la mai multe ținuturi, scriitoriũ la isprãvnicie, pãnã au nimerit la Bacãu, unde s'au însurat cu Smaranda fata nnei medelniceriũ Dumitrachi Avram, ce'i dicea Cãloiu de la Moinești, și s'au lipit de vornicul Pruncu, ce era ispravnic pe la 1827, apoi pe la 1835 tot cu Pruncu, rãnduindu-sã staroste de Putna, au mers la Focșani unde ș'au făcut o cãsuțã. Și tâmplãndusã a sã cunoaște cu spatariul Ionițã Lãceanu, cãmãrașul de Ocnã, care începẽnd a netezi pe fiicã-sa, ce era mãritatã cu o

scărbă greccască Necchitachi, iau dat bani de ș'au făcut casă mare, ș'au și mijlocit de tea cumparat pe la 1846, și un decret de căminariu. Mai sunt Obrejăști rădicați la boerie tot din vremea domnului Mihai; unul Grigori la ținutul Bacău, și altul Constantin serdariiul, ba și un băet a lui Vasile Obreja, Alecu este pitariu sau slugeriu.

OATU. Moldoveni, mazili vechi, și răzăși de la ținutul Tutovei. Din care un Sandu la domnul Ipsilant, s'au făcut stolnic. acela ședea în târgul Bêrladului, și ficiorul aceuia Ioniță, fiind logofăt la Bezedă Mavrocordat, pe la 1818, s'au făcut earăși stolnic, și la Ioan Vedă, anul 1825, s'au făcut ban, au murit; iau ramas vr'o doi ficiori, din care unul, sau amândoi, au intrat în miliție, și sau făcut ofițeri; s'au mai rădicat la boerie și un Gheorghe Oatul, de la Bulbuceni, mazil, la anul 1848.

ONICESCU. Moldoveni, din târgul Adjudul, ținutul Putnei, pe la 1822, cămacamul Vogoride, rânduind camaraș la ocnă, pe un pitariu Manoli Ghenadiu, ce'l făcuse atuncea și paharnic, am vădut la el un logofăt Anton Oni-

cescu, care mai în urmă au fost și la isprăvniciea de Bacău. Apoi aș mers în Iași, după câțava vreme, s'aș însurat cu o fată a unui Platonov, turc botezat în Rusia, a cărui fată ținea și aga Hasnaș, l'aș pus mai târziu director la criminal, și l'aș făcut Mihai Vodă paharnic. Au avut numai o fată, și fiind frumoasă, spatariul Tudurachi Vasiliu, care era sameș de Mitropolie, amoretându-se de dânsa, ș'aș lepadat fimeea, ș'aș luat'o pe aceasta cu care trăește.

Acest paharnic Anton, mai are doi frați la Adjud, dar saraci, fiind niște bețivi. Mai are unul Iancu, ear frate la Câmpuri, au fost vataș la postelnicul Asanachi Danu.

ORBESCU. Român, din țara Românească, un Costachi Orbescu, pe la 1822, cumpărând Ocnele, unchiul meș, spatariul Iancu Stavăr, și cumnatu-meș spatariul Vasile Andrieș, au mers cu camarasiș din Focșani, la târgul Ocnei, aș fost scriitoriș la camară, vr'o trei ani. Acolo s'aș însurat cu o fată a unui logofăt Toader, ce era socru, și căminariului Spiridon, de la Comănești, și l'aș tras Spiridon la dânsul, l'aș pus căută-

toriū, și cam tovarăș la Dărmănești. Și fiind Dumitrachi Ghica, stăpânul Comăneștilor visternic, au mijlocit la Ioan Vodă, și l'aū făcut sardariu.

ONU. Moldovan, mazil vechiū, și rezeș de Oancea, de la ținutul Covurluiului; un băet Constantin, au fost slugă chilnaș, la visternicul Petrachi Sturza, și slujându'l cu credință, au făcut pe tată-seū vornic de poartă, și pe dânsul medelniceriū, pe la anul 1826; și s'aū însurat cu o fată a sardariului Pavăl Străjescu, din Galați.

ONOSEI. Român din Transilvania, venit bejenariū, pe la 1812, pentru lipsa de pâne; au nimerit la satul Ruși, lui Pavalașcu, din ținutul Tutovei, care pe atuncea erau a stolnicesei Tarsița Boteanca, și i'ținea în posesie un polcovnic Gheorghe Ciulu. Din bejenarii acia, doi flăcăoași, Vasile și Neculai frați, fii ciori unui Onosei, știind carte puțină, i'au luat Ciulu în casă. Acel mai mari Vasile, s'aū îngurluit cu stăpână-sa, și tâmplându-să de muri stăpânul, s'aū și cununat cu muerea lui, căreia rămăindu'i bani mulți, și fără să aibă copii, s'aū făcut voinicul Onosei posesor, și pe

frate-seu Neculai l'aŭ dat vătav Boten-
cei, la gura Ezerului. Aŭ murit Cioloaea,
au ramas toată averea lui Vasile, și s'aŭ
însurat de al doilea cu Marița, fata pa-
harnicului Neculai Morțun, din Bacău,
ș'aŭ murit și el, fără se'i rămâe copii.
Neculai Onosei, fratele stolnicului, s'aŭ
însurat cu o fată de răzăș, din Călimă-
nești, unde s'aŭ așazat și el, pe la 1843,
s'au făcut privighitoriŭ, la ocolu Tuto-
vei. La 1847, în trebuința de glasuri,
ce ave Domnul, pentru alegerea depu-
tatului de Tutova, l'aŭ făcut clacერი.

OSTVALT. Neamt, și cu religiea pa-
pistaș, pe la anul 1817, 1818 și 1819, era
la visternicul Iordachi Rosnovanu, un bu-
cătariŭ neamț Ostvalt, ficiorul aceluia, a-
nume Șarl, ce acum pe limba noastră, își
zice Scârlat, au învațat ingineriea, după
întroducerea reglementului, s'au alcătuit
ingineriu a Statului, și pe la 1848, l'au
făcut căminariu pe fiul bucătariului, spre
mai multă fală, și cinste, a nobleței
moldovene. După un drept cuvînt, așa
să cădea, că boerii magnați, vroind ași
râde de noi, cei mai mici, iau predstavlisit,
pe toți bacalii și ciubotarii, și le-au pi-
cat răsul în vine.

P

PALADE. Greci, de vr'o 200 ani, veniți și împământeniți aice, au fost rădicați la cele mai mari ranguri de boerie, s'au încuscrit cu cele mai mari familii boerești a țării. Toader Palade au fost ginere domnului Constantin Cantemir, de pe care au și avut logofătul Constantin Palade, bunul hatmanului Constantin Bogdan ce să iscălea Palade, moșiile Ciorăști unde'i și îngropată doamna lui Cantemir, și valea Sacă și Grozăști, de la Bacău, târgu Ștefănești, și altele mai multe, a căruia avere toată s'au răsăpit. Că de la hatmanul Constantinică rămăind numai o fată Luțica, și foarte ră de muscă fiind, n-au găsit în toată moldova, din toți feciorii de boeri, unul să o poată sătura. Au purces, au trierat toată Europa, au cercat toți berbanti și s'au găsit pe plac, tocmai în Ispania, un târtan, jidov spaniol, și l'au luat barbat, cu carele pe la 1844 venind aice, și numindu'l Marchiz de Bedmar, ș'au vîndut toate moșiile și țigani, și s'au dus înapoi la prașnicu dracului. Mai sunt din familia Pălă-

dească, vornicul Iacovachi Palade, fi-
 ciorul vornicului Constantin, ce'l poreclea
 lumea Pălăducă, și frate cu vornicul
 Ioniță Palade; acesta au fost de trei
 ori însurat, întâi în Basarabia cu Ca-
 suca fata căminariului Enacachi Pruncu,
 și după ce au făcut câți-va copii, fiind
 amândoi berbanți, s'au despărțit; ș'au
 vândut moșiile ce-au avut acolo, ș'au
 venit aice după moartea tătâni-său, au
 apucat apoi pe frate-său vornicul Io-
 niță, s'au judecat și fiind bun cruciocariu,
 învățat în Basarabia, au jăcuit bine
 pe frate-său, iaș luat ca clironomie pă-
 rintească casele din Iași, și vr'o două
 moșii, și înfrățindu-se cu logofătul Tho-
 derașcu Sturza, au mijlocit de l'au pus
 cilen în divanul de apel, l'au făcut că-
 minariu, mai apoi spatariu, și s'au însurat
 cu Marghioala văduva postelnicului Ian-
 cu Jora, fata postelnicului Enacachi
 Milu, au mai făcut și cu aceia copii, și
 au murit. S'au însurat și de a triilea
 cu Anica fata logofătului Toderășcu Balș,
 ce era despărțită de hatmanul Lățăscu,
 și după vre'un an l'au lepadat. Acest
 netrebnic om vr'o 10—12 ani, au fost
 în divanul de apel și în cel domnesc,

mulțime de bani aŭ luat, că'i cel mai desăvârșit jacaș și hoț, au perdut aciea toți, au vândut moșiile ce au avut, încă și casele, numai cu cărțile și blăstămățiile, aŭ ramas numai cu vornicia și cu naravul. Un ficior al său Costachi, au furat de la mănăstire fata banului Neculai Vârgolici, ș'aŭ fugit în Bucovina de s'aŭ cununat, fata ce era de vr'o 18 ani călugărită. Mai sunt ficiorii vornicului Ioniță Palade: Toderășcu, Manolachi și Iancu, toți au stări, dar sunt proști.

PRAJASCU. Moldoveni, vechi boeri, însă n-aŭ fost la ranguri mari rădicați. Pe la 1813 pe stolnicul Ioniță Prăjăscu, Scariat Vodă l'au făcut ban, și pe la 1818 spatariul Ioan Vodă Sturza, l'au făcut postelnic, și pe ficiorul său Răducanu agă, și pe Iancu spatariu. Mihai Vodă pe Răducanu l'aŭ făcut vornic, și pe ficiorul său Gheorghii agă, și pe frate-său Iancu spatariu.

POGOR. Moldovan, răzăș de la satul Pogorăștii, ținutul Iași, un Tudurachi Pogor, slujând în casă la visternicul Alecu Balș, l'aŭ făcut logofăt a casei, și acela au adus și pe frate-său Vasile. Tudurachi au fost multă vreme

în casa lui Balș, și pe la 1806 fiind Balș, visternic, l'au trecut în diecii de visterie, și pe Tudurachi și pe Vasile; pe la 1813, aū murit Tudurachi și iaū clironomisit Vasile și averea și locul; pe la 1816, Balș aū trimes pe Vasile în Basarabia cu trebuințele ce ave, de unde n-aū mai venit până pe la 1823, când aū venit însurat cu Zoia, nepoata de ficior, a unui cluceriū Neculai Cerechez, pe care aū furat'o de la moșul ei, spatariul Vasile Coroi, când să afla în bejenie dus în Basarabia, și fiind-că ea avea zăstre bună, acum prinsăse calicu la avere. S'aū făcut tovarăș cu un grec Costea Polieni, ș'aū luat moșii în posesie de a mănăstirelor grecești. S'aū făcut vechil la câte-va mănăstiri, și pe la 1827 s'aū făcut și comis, și cu Polieni multă vreme având tovărășie mai mult de 20 ani, și fiind și scriitoriū bun și cruciocariu, învațat din Basarabia, mai toate mănăstirile grecești îl avea avocat, îi plătea bine, și'l ave date și câte o moșie două estine în posesie. Introducându-se reglementul, în mai multe rânduri, aū fost director a logofeției dreptăței,

pentru care Mihai Vodă, l'aŭ făcut spatarîu, mai apoi agă, și pe urmă postelnic. După suirea domnului Ghica la scaun, l'aŭ rânduie cilen în domnescul divan. În scurt prin aceste mijloace aŭ ajuns și cu rangul și cu starea între magnații țarei, dar de departe să cunoaște că'i mojie.

PATRAȘCU. Moldoveni, de la ținutul Sucevei, rădicați la boerie mai mult de șaptezeci ani, să poriclesc și Izmani. Aŭ căduť acum foarte mult, și mai s'aŭ și stâns acest neam, mai rămâind numai comisul Costachi.

PRUNCU. Armeni, un Ovanes Pruncu, bumbacariu ce purta marfă în desagi pe cal, cu vr'o 90 ani mai înainte. Adesea fiindu'i purtarea pe la satul Crucea de sus, din ținutul Putnei, încă până a nu fi acolo târgul Panciului, și aflându-să acolo un răzeș Pața, cu două fete, Ileana și Cununa, s'aŭ îngurluit cu Cununa, și pentru dragostea ei, s'aŭ botezat, ș'aŭ luat'o femeie. El fiind om deștept și cu puțin capital, și cu parte de moșie a femeii, în Cruce, Străoani și Muncel, și cu vii, pe care încă le are, vornicul Pruncu, au mai sporit. Apoi

s'aũ făcut vãtav la Domnești, la hatmanul Costachi Razu, și slujind acolo câți-va ani, aũ mijlocit Razu, și l'aũ făcut șatrariũ. Și acel șatrarin Ioniã Pruncu, aũ făcut pe cãminariũ Enachi Pruncu, care aũ luat fata banului Iordachi Crupenschi, de la Solonț, și cãminariu Enachi, aũ făcut patru fiiori, și o fatã: Iordachi, Panaite, Scãrlat și Alecu, și pe Casuca ce aũ ținut'o vornicul Ecovachi Palade. Dupã darea Basarabiei, cãtrã împãrãția rusascã, cãminariũ Pruncu s'aũ dus în Basarabia, remãind aice numai fiul seũ Iordachi, pe care îl luasã și'l crescusã bunu-seũ Crupenschi Solonțanul, care la moartea sa, iaũ lasat lui toatã averea. Fãcẽnduse domn Ioan Vodã Sturza, s'aũ dus Pruncu la Șilistra înaintea domnului, și l'aũ făcut camaraș al doilea, cã de pe mãsa sã rudea cu Crupenschești, și ea sã rudea cu domnul, și pentru cã Pruncu era de la domnul Cãlimah făcut cãminariũ. Sturza dupã ce aũ venit în Iași, l'aũ făcut spatariũ, și l'aũ ținut în curte vr'o doi ani, apoi însurãndu-se cu fata postelnicului Andrei Milu, l'aũ făcut ispravnic la Bacãu, și pe la 1827, pos-

telnic, și murindu'i femeea, aŭ luat ții-
toare pe o Marghioală, fata văduvei
Ilinei, din Focșani, a unui bulgariu
Trifan Burtă, ce era în case la postel-
nicul Iancu Cananău, cu care trăind
până pe la 1842, aŭ făcut trei băeți:
Iorgu ce'i comis, făcut de Mihai Vodă,
Dumitrachi și Costică, ș'aŭ lepadat ții-
toarea, și aŭ despărțit pe femeea cămi-
nariului Scârlat Bontăș, de bărbat, ș'aŭ
luat'o el, cu care aŭ mai făcut un
copil Neculai. Pruncul acesta este
un barbat prea vrednic, dar și foarte
râsipitoriū, toată averea ce iaŭ ramas
de la bunu-său, și preste îndoit ce aŭ
câștigat el cu neguțitorii, și cu slujbele,
că în domnia lui Mihai Vodă, vr'o zece
ani aŭ fost staroste la Putna, aŭ perdut.
La 1848, după tulburarea dintre boeri,
cu domnul, l'aŭ făcut vel agă în Iași, și iaŭ
dat rangul de vornic, și cavalerie tur-
cească, și rusască. Acum de la trecuta
lună Mart, iarăși l'au rânduit staroste
la Putna.

PASCU. Moldovan din Iași, rădicat
la boerie de la domnul Moruz. Mihalachi
Pascu, la domnul Călimah, pe la 1816,
l'aŭ făcut sardariū, și făcându-să re-

voluția grecească de la 1821, el a rămas în Iași, n'a fugit peste graniță, fiind saracu. Venind oștile Turcești l'a pus primitoriu de țăherele la magazale și împărțitoriu tăieturilor la ortarele Enicerești. Ioan Vodă Sturza, l'a făcut ban, au fost și ispravnic de Iași. Mihai Vodă Sturza, ca să-și câștige majorita, la alegerea deputaților Iașului, l'a făcut agă, iar în anul 1848, după tulburarea boerilor în contra domnului, venind generalul Duhamel de la Rosia și Talat Efendi de la Poartă comisariu, l'au făcut Vodă postelnic, de au mers cu câți-va bojogari, băcali și crâșmari boeriți la generalu', de iaă aratat mulțămiri despre domn. Pe Neculai Pas-cu nepot de frate a postelnicului Miha-lachi, l'au făcut spatariu.

PLAGHINO. Greci fanarioți, la 1812, au fost venit cu domnul Calimah, un grec Dumitrachi Plaghino, aă fost gramatic mare, apoi postelnic. S'aă însurat cu Marghioala fata vornicului Dumitrachi Ghica, iaă dat zestre moșia Mândrești de la Covurlui. Ioan Vodă l'aă făcut vornic în divan, mai pe urmă staroste la Putna, și au murit, iaă ramas

câți-va copii, și cucoana s'aŭ măritat al doilea cu spatariul Mihalachi Pașcanr. Pe la 1836, au mai venit și altă putoare grecească, un postelnicu Costachi Plaghino, ginere domnului Alexandru Moruz, și s'aŭ pripășit și acela aice, având moșia Broscăuții de la Dorohoiu drepte, și alte moșii în țara românească; au mai venit încă și un frate a lui Mihalachi, cu meserie plăcintariu; acela au ramas la Târgu-Cucului, moșia frățini-seu Costachi din țara românească. S'aŭ umplut amândouă țările aceste de greci, prin toate văile și mai prin toate satele să găsesc greci.

POLIZU. Greci, blănari din Iași, ficiorii căroră întrând prin canțelarii în domnia lui Mihai și lăsându'și meseria părinților s'aŭ făcut boeri. Dumitrachi comis, și Costachi agă, de domnul Mihai Sturza, și Neculai paharnic, acum la trecuta lună Fevruarie anul 1852.

PANU. Greci, neguțitori ținea postăvărie și marfă turcească. Pauaite Panu la Iași, avea dugheană în ulița mare, neguțitoriū fruntaș, acesta au luat pe o fată a Miclescului de la Șârbești ținutul Vasluiului, soră cu spatariul Sandulachi

Miclescu, fiind fără de zăstre și fără părinți. La 1821 după venirea lui Ipsilant și formarea volintirilor grecești, el au fost lucrătorii la Eforia volintirească, ce era în mănăstirea Trei-sfeti-tele. După fărmarrea acelor talhari, au fugit și el cu ceilalți Efori și greci în Basarabia, unde au șădut până la 1827, și făcëndusă la 1826 Episcop la Huși, pe Mitropolitul de astăzi Sofroni, văr primar cu femeea lui, găsindu-se în mare lipsă în Basarabia, au venit drept la Huși, gol, leșinat cu toată familia, ca vai de ei. Episcopul ca rudenie iaă îmbrătoșat, iaă ajutat, iaă dat moșii de a Episcopiei cu eftine posesii, și aă mai prios la suflet. In domniea lui Mihai Vodă, pe la 1843, pe Nastasache ficiorul lui Panaitachi, l'aă făcut cilen la judecătoria Fălciului, mai în urmă prezident, iaă boerit pe amândoi, iaă făcut agi. După venirea domnului Ghica la scaunul domniei, pe tânărul Nastasachi, l'aă pus cilen în domnescul divan, și sfădindusă în presudstvie cu vornicul Costachi Sturza, ce era președinte, chiar de la o pricină ce ave frate-meă paharnicu Ioniță Sion, cu schitul

Hârşova, şi răzăşi, aŭ ramas pricina necăutată până astăzi, aŭ dat şi prezidentul şi el dimisie, pe a lui aŭ primit'o domnul, ear pe a preşedintelui nu. Mai sunt şi alţi doi Panu, la ținutul Tecuciu, la satul Bogheşti, tot greci, ficii sluge-riului Ioan Panu, ce aŭ fost ginere sâr-dariului Iordachi Ciutea; aŭ mai fost şi în Iaşi un Constantin Panu, iarăşi grec, şi iar neguţitoriu, şi la domnul Căli-mah, se făcuse medelniceriu, care aŭ avut un ficior Stefănach, pe care Mihai Vodă, îl făcuse căminariu. Dar aŭ murit şi tata şi ficiorul, nu ştiu dacă ficiorului va fi ramas copii.

PANTAZOLU. Greci, de la Fanar, aŭ venit cu domnul Calimah, un Costachi Pantazolu, pe care'l avea gramatic mare, şi'l făcuse postelnic; cătră sfârşitul domniei, l'aŭ trimes la Țarigrad, şi n'aŭ mai venit, că la 1821, când s'aŭ descoperit complotul grecilor, l'aŭ tăet. Dar aŭ ramas aice o soră a lui, Frăsina, ce o măritasă cu spatariul Constantin Vidrea, de la Tecuci, şi un frate a lui Alecu, foarte prost, şi beţiv, precum şi un frate a tătâni-seŭ, un paharnicu Neculai, earăşi prost, şi sarac,

și cu o mulțime de copii. Din acela au ramas un ficior Costachi, un bun cruciocariu, l'aă făcut Mihai Vodă, prezident, la Tecuciu, și agă, dar îi sarac, trăește cu leafa ce iea de la mănăstirea Răchitoasa, avându'l arbitru, alcătuit în pricinile de împesurări, și avocat pentru judecări.

PARASCHIV. Bulgariu, un Hagi Paraschiv, din Roman, aă fost crășmariu în vremea domnului Moruz. La 1806, deschidându-se rezboiu între Rosiea, cu Turciea, niște neguțitori turci, prietini cu Paraschiv, aă lasat la el toată averea lor, ș'aă fugit la Ibrăila, s'aă tâmplat de aă perit turcii, și nu s'aă mai înturnat, ș'aă ramas el stăpân pe averea turcilor, pe care cu speculațiile lui aă mai sporit'o, aă avut doi ficiori: Triian și Alecu; pe Trifan l'aă însurat cu o fată a unui vechiu neguțitoriu, din târgul Neamțului, și iaă dat partea ce aă socotit din avere, aă luat moșii mari în posesie, aă făcut negoțuri mari, și stare mare, și la domnul Călimah, s'aă făcut medelniceriu. La 1822 prin caimacamul Vogoride, l'aă rânduit ispravnic la Bacău, și l'aă făcut și cămi-

nariu. In sfârșit aș săracit, ș'aș murit sarac.

Frate-seș Alecu pe la 1818, ș'aș însurat, aș luat fata stolnicului Dumitru Sacarăș, și ș'aș făcut paharnic. La 1822, ș'aș făcut și el ispravnic la Roman, dar au fost numai vr'o 5, 6 luni, și ș'aș apucat iarăș de meseria sa a ține moșii în posesie. Cumpărasăș moșie de veci, la ținutul Sucevei, apoi au vëndut'o, ș'aș cumparat mai la urmă părțile paharnicului Vasile Docan, de la fiuș săș Grigori, din Iacesești și Băloșești, ținutul Roman. La Mihai Vodăș ș'aș făcut spatariu, și ficiorul săș Dumitrachi sardariu, și ș'aș însurat și băetul acela cu Elenca fata agăș, Costachi Grigoraș, ce aș ținuto vășru meș spatariu Mihăiță Danu, ș'au lepadat'o.

PISOSCHI. Leș, peste 180 ani veniș, aș fost între boerășnaș, până pe vremea domnului Cantimir, atuncea unul din ei, ș'aș făcut pitariuș, și tot între boeri, aș fost și cu cinuri și fără cinuri, până la domnul Călimah, când pe un Mihalachi, ce au fost sameș la Tecuciu, l'aș făcut paharnic, și pe Costachi stolnic, la Ioan Vodăș, Tudurachi ce i

să ție Deliboer, s'au făcut serdariu. La Mihai Vodă pe Costachi l'au făcut spatariu, pe ficiorul său Neculai căminar și pe Dumitrachi ficioru paharnicului Mihalachi, căminariu. După rânduirea domnului Ghica la domnie, în anul 1849, pe căminariul Neculai l'au făcut ispravnic la Dorohoiu, nu doar că vrednicia, sau ne interesateța l'au chemat la acel post, ce lingușirea la care'i desăvârșit.

PAPAFILU. Grec, napaste țarei, pri-pășit încă în domnia lui Moruz, un Grigore Papafil, s'au însurat cu o rudenie a Catargieștilor, s'au făcut căminariu, la Scarlat Vodă Călimah, iaă ramas un ficior Iorgu, bun craiu și de frunte mișel, jucătoriu de cărți, au slujit în logofeția dreptăței, și fiind logofătul Ștefan Catargiu vel logofăt, l'au făcut șef de secție; și Mihai Vodă ca să aibă majorita la alegerea deputaților capitaliei, l'au făcut spatariu; s'au însurat cu o fată a comisului Gheorghe Ciurea de la ținutul Vasluiului, bun jacaș, dar nu'i nimica de el, suta n'o mai împlinește, tot cu 99, să găsește în pungă.

PANGRATI. Moldoveni, 'mazili vechi

și răzăși, de la Chileni ținutul Tutovei, un Costin Pangrati, mazil în domnia lui Scarlat Vodă, s'aũ făcut postelnicel, și pe la 1819 tot de domnul Călimah s'aũ făcut cluceriũ; au avut trei fii Costachi, Iordachi și Grigori, iaũ învățat carte și bine a scrie, aũ fost scriitori la isprăvnicii pe la 1825. Costachi au mers la Iași, a intrat logofăt la visternicul Alecu Sturza, și l'aũ făcut paharnic, după vr'o doi ani stricând niște bani a Sturzei, au fugit în Bucovina, și nu s'aũ mai văduț până la 1828, când au venit oștile Rusești, și când iarăși Alecu Sturza era visternic. După mijlocirea a multora și chiar și a mea, că mă iubea mult bietul visternic Alecu, l'aũ ertat, și l'au pus scriitoriũ la comisia indestulărilor, au adus și pe frate-său Iordachi, și au fost ei scriitori la divanul implinatoriũ până la 1832, când întroducându-să reglementul, pe Costachi l'au făcut director la divanul de Apel, și Iordachi protocolist. Au eșit Costachi, s'aũ făcut comis, și în locul lui au intrat Iordachi și s'au făcut și el paharnic, și au eșit din slujbă. La 1848, Costachi arătându-să credin-

cios domnului, după tulburarea boerilor, l'aũ făcut spatariũ și prezident judecãtoriei de Fãlciũ. Cel mai mic frate a lor, Grigori au intrat în miliție, s'au înaintat din cin în cin pãnã acum au ajuns maior; pe o sorã a lor au luat'o serdariũ Nedelcu Oprișanu, Costachi spatariũ, s'aũ însurat cu o madamã nemțoaicã de țele de șandre modre, știe sã facã capele și rochiĩ dupã jurnal; iar Iordachi au luat o fatã a unui sardariũ Costin, grec de a lui Calimah, rãmãșiță ce era baș-ciohodariũ.

PATRON. Moldovan, de la Flãmândi, de mic crescut Vasile Patron în casa logofãtului Thoader Balș Frederic, baș-boeriũ, l'au avut logofãt și vataș la Flãmândi, și pe la 1825, l'aũ făcut paharnic.

POMANĂ. Moldoveni, rãzãși și vechi mazili de la ținutul Fãlciului, s'au rãdicat la boeri, în vremea domnului Moruz, pe la 1804, șatrariũ Pomanã, care având doi ficioři Ioniță și Neculai, s'aũ făcut sardariũ, la Ioan Vodã Sturza 1824.

PATRAȘCANU. Moldoveni, de la ținutul Putnei, rãzãși, sã poreclesc așa de pe numele unui Pãtrășcan căpi-

tanu, ce aũ trãit pe la 1792, dreapta lor poreclã este Veveriþã, drept coborãtori din Veveriþã postelnicul, acel ce în domniea lui Alexandru Lãpușneanu, când aũ măcelãrit 47 boeri, aũ scapat singur, și aũ fost fugit în țara leșascã, și Lãpușneanu acolo, prin prietiniĩ sei, l'aũ omorãt, și pe jupãneasa lui Veveriþã, aũ mãritat'o cu Sturza Curteanu de țarã a lui Veveriþã, și l'aũ rãdicat la boerie, în locul stãpãnu-seũ. Acel Sturza, aũ fãcut copii cu Veveriþoaea, și pentru ca copiii lui, din care sunt coborãtori, toți boerii și domniĩ Sturzãști, sã stãpãneascã toatã averea lui Veveriþã, și acia sã rãmãe saraci, și sã nu sã mai poatã vr'o datã rãdica la boerie, pe lãngã cã toate moșiile lui Veveriþã, cu ispisoace, Lãpușneanu le-aũ dat Sturzei. El lãsãndu'i fãrã invãțãtorã și dãndu'i la neamurile sale, în satul Șoldeștiĩ și Ițeștiĩ, de la Putna, de unde el era de loc, și ave rãzãșie, unde și pãnã astãzi în moșiile acele rãzãșii, în spițele și împãrțelele lor, aũ bãtrãnului Sturza. Și prin acest chip curgãtorii lui Veveriþã, aũ luat soarta vitregului lor Sturza, au cãdut în bir, ș'aũ pãrãsit

și porecla, ș'aũ fost toți în bir, și sunt și acum sub porecla de Patrașcanu. Din acia pe la 1820. un băet Vasile fi-cior altui Vasile Pătrășcanu, din satul Movilița, învățând puțină carte de la preo-tul Neculai fratele tatălui său, s'aũ dus în Focșani, ș'aũ intrat slugă în casă la spatariul Sandulachi Stamat. Pe la 1823, rânduindusă Stamat staroste de Putna, pe Vasile l'aũ dat în canțilerie; după vr'o doi anș, l'aũ rânduit ȕapciu de ocol; n-aũ ținut mult slujba aceia, s'aũ tras înapoi la canțilerie, unde aũ slujit până pe la 1829, și fiind iarăș Stama-tin staroste, era suparat pe el, că eșisă din casa lui, și l'aũ departat. Pătrăș-canu aũ intrat scriitoriu la căminariul Chiriță Cotescu, ce era comisionar, rânduit de comisia îndestulărilor oștilor rusești de primea, și da la oști proviziile tre-buincioase, în care slujbă Chiriță făcuse ceva nerânduele, și l'aũ rădicat la Iași, unde în obahtă aũ și murit, și să po-roncisă stărostiei să încheie sămile ma-gazalelor. Stamat mâniaș pe Pătrășcanu, hotărâșă să'l pue în heră, și să'l trimată la Iași. Eu atuncea fiind staroste, nu m'am unit cu Stamat, de și'mi era

unchiū de pe femeie. Am oprit pe Pătrășcanu, l'am așazat tot lucrătoriū cum fusese la Chiriță, și țitoriū socotelelor, și a magazalelor, și a spitalurilor, că toate acestea să dedesă asupra me, și am trimes la Iași numai sămile, și quitanțele, găsite la Chiriță, și bietul Pătrășcan m'aū slujit cu mare credință, făcēnd și el ceva stăricică. După aceea aū intrat iarăși în canțileriea stărostiei, ș'aū slujit până pe la 1843, și s'au lasat; pe la 1835, l'au făcut Mihai Vodă, pitariu. Acesta încă în vremea domnului Ioan Sturza, pe când se afla în canțilerie, au mijlocit ș'au scos din bir, pe tată-său, și pe frate-său Neculai, și iau făcut polcovnicei.

PLESNILĂ. Moldoveni, răzăș de la Vârlez, din ținutul Covurluiului. Pe la 1824, un Gheorghe Plesnilă ce umblasă cu mine două luni cu potira în toată țara de jos, mulțămindu-mă de vrednicia lui, după ce m'am înturnat la Iași, l'am recomenduit visternicului, ș'au mijlocit la domnul de l'au făcut medelniceriū, fiind până atuncea postelnichel. Iar Mihai Vodă, pe ficioriū lui iau făcut unul comis și altu paharnic.

PARCĂLABU. Moldoveni, de la ținutul Vasluiului, răzăși și mazili. La domnul Mihai Sturza, un Dumitrachi Părcă'abu sardariu.

PELINU. Moldoveni, de la ținutul Iași. Un Costachi Pelin de mic slugă în casă la logofătul Vasile Roset Cilibiu, mai în urmă avându'l vataș la moșia Coada Stăncei, și de curte în Iași. Pe la 1826, fiind logofăt mare, stăpânul său, au mijlocit la domnul și l'au făcut căminariu.

PLEȘĂSCU. Moldoveni, mazili și răzăși, de la ținutul Sucevei. Panaiti Plesă-cu, fiind slugă la hatmanul Costantinică Palade, în vremea domnului Scarlat Călimah, l'au făcut căminariu.

PROCA. Moldoveni, din Basarabia. Neculai Proca au venit pe la 1826, au fost slugă, mai în urmă scriitoriu la Mitropolitul Veniamin, s'au însurat, au luat o fată a căminariului Constantin Țințu din Iași, ce-au fost blanariu, și la Mihai Vodă, întâiu s'au făcut paharnic, apoi la 1848 l'au făcut comis.

PALEOLOGU. Grec, neguțitor din Galați, un Temoleon pe la 1847, s'au cumparat decret de megas arhon comis.

PROFIRIU. Moldoveni, aceștia au fost doi cu această poreclă; dar rude-nie nu sunt, de și amândoi sunt din Iași, unul Iordachi, pe care și ban îl făcuse Mihai Vodă, a fost fecior unei moașă din Tatarăș, Profira, făcut în flori, cu mai mulți tați, au fost slugă la vornicul Alecu Călimah, și însurându-se cu o soră a agilor Drăghicești, cari erau șefi în visterie pe la 1833, au mijlocit cumnații, și l'au făcut sarmes de Iași, cu care ș'au deschis drum de pășire către boerie. Celalalt Alexandru este ficioru unui Prohir, ce au fost multă vreme chelariu la via logăfătului Costachi Ghica. Pe acesta l'au luat slugă în ca-ă chilnaș, logofătul Alecu Ghica, și fiind cu bune purtări, l'au făcut vătăv, apoi logofăt a casei. In domnia lui Ioan Vodă, l'au făcut sardariu și l'au însurat cu o fată a comisului Răducanu Buzdugan, dar tot în casă l'au ținut logofăt. La domnul Mihai pe la 1846, fiind logofătul Ghica ministru, l'au făcut comis.

PEȚA: Grec, venit cu neguțitorie, și gășind că aice să vînd rangurile și nobleța ca nici într'o parte a lumii,

Kir Mihalachi Peța, după pilda și altor patrioți ai lui, ș'aŭ cumparat și el un decret de arhon megas comis, odată cu țelebi Temoleon Pa'eologu.

PANDELE. Greco-bulgariŭ, la târgu-Ocna, era un neguțitoriŭ, Pandele Andreiot, surd încă de amândouă urechile, pripășit acolo de pe la 1804, acesta în multe rânduri înlesnea cu bani pe vornicul Costantin Aslan, pe când era nevoeș, și ședea acolo la târgu-Ocnei, și avea doi ficioři: Iancu și Costachi.

Vornicu Aslan după ce aŭ venit cunatu-seŭ Ioan Vodă Sturza domn, recunoscătoriŭ făcerei de bine, aŭ mijlocit și-aŭ făcut pe chir Pandele medicineriŭ, și pe ficioři sei căminari.

POPOVICI. Moldoveni, aceștiea sunt mai mulți, dar nu sunt o singură familie, ba nici să cunosc unii cu alții. Un Costachi fivor de preot, din satul Corodu, ținutul Tutovei, fiind slugă și logofăt la visternicul Dumitrachi Ghica, pe la 1825 l'aŭ făcut paharnic. Un Iordachi, iar Popovici, pentru că au luat o fată a unui Nastasă Enachi, bacal din Bacău, ce'l făcuse Ioan Vodă Sturza căminariŭ, și vatav la Șăucești, l'aŭ făcut

paharnic, și sameș la Bacău. Și așa câți ficiori de preoți s'aũ făcut boeri, cei mai mulți s'aũ numit Popovici, fiindu-le rușine ași iscăli poreclile părinților lor, ca să nu li se nimerească obârșiea. Am mai văzut trei sardari Popovici: Vasile, Iordachi și Dumitru.

PAVLU. Grec, neguțitoriũ de la Galați, după ce aũ făcut stare, și-aũ cumparat arhondie, pe la 1846, cu decret de căminariũ, apoi ca arhonda ș'aũ făcut case mari în Galați, și aũ eșit mofluz, remănând acum numai țelebi Panaiotachi Pavlu, megas caminaris.

PETRINO. Grec, neguțitoriũ din Galați, chir Hristodor, earășî după pilda celor lalți patrioți ai sei, ș'aũ cumparat și el un decret de căminariũ, tot pe la 1846.

PANAITE. Bulgariũ, abageriũ din Galați; un Gheorghe sin Panaite abageriũ, pe la 1846, îndemnat de repedeavândare a decreturilor de ranguri, ș'aũ cumparat și el decret de căminariũ.

PETRIMAN. Moldovan, de la ținutul Iașii, pe la 1846, prin ce mijloace nu știũ, domnul Mihai Sturza, l'aũ rădicat la rangul de căminariũ, pe un Tanasă Petriman.

PRASIN. Grec, neguțitoriū din Galați, mai înfumurat de cât ceilalți patrioți ai sei, ca să'i întreacă, ș'au cumparat tot la 1846, decret de arhon megas spataris.

PANOPUL. Grec, neguțitoriū, cu numele Vasile Blănariū, luând pe femeea unui Peltechi neguțitoriū grec, și iarăși bogat și blanariū, care cumparasă moșia Roșieci, a lui Matei Negel, de la Fălciu. S'au făcut și el bogat, și-au făcut case mari în Iași, ș'au cumparat întâi decret de comis, mai în urmă au cumparat altul de spatariū.

PETROV. Bulgari, porecliți de pe numele părinților lor, sunt mai mulți poreclindusă așa, dar nu sunt rudeni. Este la Focșani un Constantin sin Petrea mungiu birnic, fiind văr cu țiiitoarea Pruncului și Pruncu staroste aū stăruit și l'au ales președinte Eforiei în vr'o trei patru ani, și apoi aū mijlocit prin logofătul Iorgu Ghica la 1837 fiind visternic, de l'au scos din bir, și dând 200 galbin, l'au făcut serdariū, apoi l'au rânduit epitrop spitalului din mănăstirea Proorocu Samoil, și pe la 1848, l'au făcut căminariū ; și alți Pe-

trovi câți mai sunt, sunt din nou scoși din bir, și rădicați la boerie de domnul Mihai Sturza.

PETROVICI. Mai mulți, și cu așa poreclă, dar neamuri nu sunt, fiind unii bulgari și alții moldoveni; este la Putna, un Tamasachi Petrovici moldovan, din târgu Tecuci, aș fost multă vreme scriitoriu la stărostie, acum este privighitoriu la Zăbrăuți, pe la 1843 l'aș făcut pitariu.

PLASTARA. Grec, înainte revoluției grecești de la 1821, era în Iași un bacal Plastara, ținea băcălie în dughenele Trei-sfetitelor, după sdrobirea grecilor volintiri, aș fugit în Basarabia și nu l'am mai vădot, de cât mai târziu tocmai pe la 1835, au venit doi ficiori ai lui, unul Alecu și altul Dumitrachi. Alecu s'au însurat cu o fată a unui Marcachi grec tiutiungiu, și aș luat moșie în posesie. Celalalt ce mijloace va fi întrebuințat nu știu, că pe la 1848 l'aș făcut căminariu.

POPSON. Român, coțovlah venit în Moldova, pe la 1816. Un Ioan Popson învățat bine în limba nemțască, latină și elenă, aș fost staroste de sudiți nem-

țăști la Focșani, în vremea tulburărei grecești de la 1821 și 1822, au ținut și loc de agent în Iași, și după liniștire, iarăși s'au dus la Focșani. Era un om foarte de haț, pentru care îl iubea toți boerit, dar era sarac; au avut numai un fiior Alecu, pe care prin rugămintele cătră domnul și ministrul, l'au răcut sardariu și la 1848 căminariu.

PAIU. Moldovan, blănariu din târgul Botoșani, unde era Ioan Paiu blănariu cu bună stăricică, au avut doi fiiori Ioan și Alecu, și o fată Catinca, cea mai frumoasă femeie ce putea să fie, și c'am ră de muscă, prin trânsa s'au norocit frații ei, cari s'au lasat meseria tătâne-său, s'au intrat în slujbi, și la Mihai Vodă s'au boerit.

POPA. Moldoveni, fiiori de preot mai mulți, fără să fie rudenii. Iordachi Popa de la Bârlad, este fiior unui preot Ion din satu Cărlomălești, de la ținutul Tutovei, învățând carte s'au dus la Bârlad, la isprăvnicie, sciea acolo la ori ce'l punea, pe la 1826, luasă 5 lei de la satul Hârșova a fratelui meu paharnicul Ioniță, fiind sameș stolnicul Alecu Nacu, m-au înștiințat frate-meu și

am arătat visternicului Alecu Sturza, îndată aŭ poroncit de am trimis pe ciaușu de copii din casă, cu volnicie de aŭ adus în feră și pe sameș, și pe logofăt; iaŭ ținut multă vreme închiși, pe sameș l'aŭ scos din slujbă, pe Iordachi aŭ hotărât să'l bată la poarta curții, m'aŭ rugat și am apucat pe visternicul de l'aŭ ertat. În locul sameșului s'aŭ rânduie pe stolnicul Costachi Iacomî, pentru care am dat eu chidășie, și pentru că Iacomî era șugubăț și fără stare, că mai plătise frate-meu spatariul Antohi 8000 lei, pentru dânsul, ce'l mâncasă fiind sameș la Hârlău, iam dat emac pe Iordachi Popa cu îndatorire ca el să primească toți banii, și pe la Februar 1828 venind Iordachi cu semile la visterie, m'aŭ rugat să'l scot un pitac de pitariu, sau de sluge-riu, că începuse Vodă a da petace de boeri, simțind că aŭ a veni rușii, ș'au lasat la mine 1000 lei, și s'aŭ dus la Bârlad. Eŭ scieam că logofătul Alecu Mavrocordat, ce era atunci cămăraș mare, avea câte-va petace, m'am dus și iam cerut unul și avea numai două, unul de căminariu, și unul de paharnic, și

am luat pe acel de paharnic, în care s'au dus la Vodă de-au trecut numele lui Iordachi Popa, și l'am trecut și în condica visteriei și i l'am trimes. Mai este un Vasile Popa paharnicul și mai sunt și alții.

PARASCHIVEȘCU. Moldovan, un Arghiri ficior Paraschivei, ce a fost femeie în casă la visternicul Iordachi Rosnovanu, făcut cu mai mulți tați, din câte slugi era în casa boerului, au ramas și el slugă tot în casa aceea, la cuconaș, și mai cu samă a hatmanului Alecu Rosnovanu, pe care l'aș slujit până pe la 1827, când stăpănu-său s'aș făcut hatman, și atunci l'aș făcut vataș de hătmănie și sardariu, și s'aș însurat, și pentru că nu știe cine'i tată-său, ș'aș format poreclă de numele mâni-să.

PARFENI. Moldoveni, rădăși și mazili de la ținutul Tutovei, din aceștia, un Vasile ce fusăse vataș a casei agăi Costantin Sturza, din Bârlad, s'aș făcut sardariu la Ion Vodă. Apoi la Mihai Vodă un alt Vasile nepot aceluia, fiind vataș la hatmanul Alecu Rosnovanu, și unul Ioan frate acestuia, s'aș făcut sardariu.

PLACHIDA. Greci, năpăști țării noastre, ș'au părăsit maslinii și plăcintăriile, ș'au venit la noi la boerii, găsindu'și și timpul în domnia mult pomnitului Domn Mihai Sturza. Doi caționi, amândoi cu numele Alexandru și porecla Plachida. Cel mai bogat ș'au cumparat decret de spatariu, kir Alexandru Costantinov Plachida; și celalalt au cumparat sărdărie și sunt boeriile de la Moldova patriote și pamunteni.

PATLAGIANU. Bulgariu, au fost arnăut pe la boeri, și la Mihai Vodă, și după ce s'au făcut domn, arnăutul acela Gheorghii Patlagianu, s'au însurat cu o rădășiță próstă, de la ținutul Vasluiului, și s'au făcut serdariu, ca să nu'i mai plătească rămășița ce ave să eie din simbrie. La alegerea deputatului de Vaslui, venisă și scârnaviea aceasta, trimes de domn, ca să capete majoritaoa. Dar boerii, acei ce-am fost contra domnului, l'am dat afară, și mai cu samă frate-meu sardarint Toader Sion, și spatariul Sandu Miclescu, au vorbit multe defăimări asupra lui Patlagianu, și chiar a persoanei domnului.

PANFILE. Moldovan, din Odobești, ținutul Putnei, un Panfile Popa, din Rup-

tele visteriei, reșeș de acolo, au avut un fiior Asanachi, care multă vreme aș slujit la visternicul Neculai Rosnovanu, de unde pe la 1837, eșind au mers a casă, s'au însurat cu o fată a unei negușitorită văduvă, ce ave bunișoară zestre, și făcându-să cunoscut mie, și omul fiind cu cuvânt și vrednic, am mijlocit de l'aș rânduic vechil de privighitoriș, la ocolu Gârlilor, și apoi ș'aș făcut el partidă de l'aș ales satele; după aceea l'aș rânduic pristav asupra viilor, ce are la Odobești Mihai Vodă, aș făcut acareturile ce sunt, și spre răsplătire l'aș făcut medelniceriș. Aș fost de atuncea privighitoriș, până în anul 1851, aș făcut stare mare.

PENU. Bulgariș, de la ținutul Fălciș, un Iordachi Penu, pe la 1846, ș'aș cumparat decret de sardariș.

PLACA. Pre cât mi s'aș părut din vedere, samănă a fi moldovan, dar de unde, și din ce obarșie au isvorât, n'am putut afla, atâta știu că din noș Mihai Vodă, au rădicat la boerie pe Neculai Placa, făcându'l sardariș.

PAVLOV. Mai mulți, uniș moldoveni, alțiș greci, porecliți de pe numele pă-

rinților lor, rușinându-se cu adevăratele porecle, ca să nu să nimerească din care opinci aŭ eșit, toți rădicați de Mihai Vodă Sturza, la boerii, unul cu așa poreclă, și cu numele Grigori, pe la 1830, venind din Basarabica, leșinat și gol, cu femeea, și două fete mari, și un băet, s'aŭ aciuat la Botoșani, pe lângă Petrachi Asachi, ce era atuncea acolo, cu șederea, că Ermioana femeea acelu' Pavlov, este vară cu Asăcheștii; pe la 1834, l'aŭ rânduie poliț-maistru la Focșani, și s'aŭ așternut pe jac, și pe jucat cărți, aŭ fost polițmaistru mulți ani, că'l sprijinea Asăcheștii, de prada lumea, și mișelul tot calic era, cum este și acum, că ce capata da în cărți și la curve; pe la 1838, l'aŭ făcut clucerii, la 1844, paharnic, și tot polițmaistru. Pe la 1842 o fată a l'oj cu numele Naghea, s'aŭ îngurluit cu Vasile ficiorul stolnicului Grigori portar-bașa, ce era logofăt la Pruncu, și au luat'o, l'a făcut sameș la Putna, și paharnic, mai pe urmă comis; și punându-să și el pe jac, pe sprijinul Asăcheștilor, la 1848, l'aŭ făcut și spatariu, și aŭ fost tot sameș, până la Mart 1852, și Pavlov au

trecut la jandarmi comandir, acolo în Focșani, și l'au făcut la 1851 căpitan. Un alt Pavlov Iancu, ficior unui grec, ce era amangiū la feredeuł cel mare, în Iași, s'au însurat cu o Tarsiță, fata unui dascal, Gheorghe Grecu, de la târgu-Ocnei, și fiind ră de muscă, au mijlocit prin mușterii ei, de au făcut pe barbatu-seū sardariū, revizor a visteriei, și mai în urmă revisor a vorniciei bisericești. Mai este și alt Pavlov, drept moldovan, și din proști rădicat, acela au fost în miliție unter ofițeriū, s'aū rădicat ofițeriū, și îngurluindu-se cu o fată a unui agă Țigara grecu, au luat'o, l'au rânduıt după aceea comandir pojarnicilor din Galați, unde s'au făcut căpitan; apoi au eșit din slujba ostășască, și l'au rânduıt cilen la judecătoria de Galați, l'au făcut căminariū. După înființarea jandarmilor, earăși au îmbrățoșat slujba militară, și l'au rânduıt comandir de escadron la Bêlad, și l'au făcut maior.

PASTIA. Român, din țara românească, întâiū au venit Ștefan și Dumitrachi Pastia, pe la 1807, au intrat slugi în casă la visternicul Iordachi Rosnovanu, au slujit până pe la 1814,

și-aŭ rânduitor pe Dumitrachi sameș la Tecuciŭ, ear Stefan au ramas tot în casa Rosnovanului; pe la 1820 Dumitrachi s'aŭ făcut sardariŭ, și au murit; la 1824, Stefan s'aŭ făcut paharnic, după ei aŭ mai venit și niște veri a lor, Mihalachi și Dumitrachi ca să se facă și ei boeri. Mihalachi s'aŭ lingușit pe lângă visternicul Dumitrachi Ghica, și l'aŭ făcut paharnic, pe la 1827 l'aŭ rânduitor sameș la Galați, ș'aŭ murit holtei. Dumitrachi s'aŭ fost lipit de logofătul Conachi, dar acel boer ne fiind ciracliu, l'aŭ lasat și s'au lingușit la logofătul Thoader Balș, baș-boeriŭ. Acela l'aŭ făcut căminariŭ, și murind frate-său la Galați, s'aŭ dus de l'aŭ clironomisit. Și s'aŭ și însurat acolo cu o fată din neamul Cernătesc.

PELTEKI. Grec, blanariŭ, mai mult de 40 ani, venit, un Vasile, fciorul lui Peltechi blănariŭ, știind rusește, ocârmuirea l'au alcatuit profesor de limba rusască. Și pentru slujba sa pe lângă leafă l'aŭ și rădicat la rangul de stolnic.

PAULINI. Moldoveni, fciori unui preot Pavel, din târgu Botoșani, aŭ învățat la școala publică de acolo, aŭ trecut apoi la școalele din Iași, și

sfârșind cursul învățăturilor în limba moldovenească, doi frați, Vasile și . . . pe la 1838, de către epitropia învățăturilor, s'aũ rânduie, pe Vasile profesor la școala din Focșani, și pe frate-seũ suplent; și pe la 1841, l'au mutat în aceeași îndatorire la Botôșani, rânduind pe frate-său, în locul lui, la Focșani, și pe la 1846 pe Vasile l'au făcut stolnic, și pe celalalt slugeriũ.

PAVLOVICI. Moldovan, ficior unui Pavăl ciobotariul din Iași. Prin ce mijloace ficiorul ciobotarului Costachi, au căpătat rangul de stolnic, el știe, și logofătul Alecu Ghica, ce au fost ministru și la pristavlisit, trebuie să fi știut. Căci pre cât am auđit ar fi fost sprijinit de Elencu Sturza, cumnata logofătului Ghica.

PROCOPIU. Moldovan, ficiorul lui Procopi, casap din Botoșani. Invățând carte au intrat la canțileria isprăvniciei de acolo, apoi aũ mers la Iași, au intrat la agie scriitoriũ, de acolo la departamentul din lăuntru, și pe la 1846 l'au făcut stolnic; pe Vasile ficiorul lui Procopi, și de pe numele tătâni-său ș'aũ format poreclă grecească.

POPAROȘCA. Moldovan, de la ținutul Tutovei. Un Iane ficiorul unui preot Roșca, nu știu pentru ce isprăvi la Februarie 1852; i s'aŭ dat decret de șatrariŭ.

PETRO COKINO. Putoare grecească; rădicați de domnul Mihai Sturza la arhondie.

PLITOS. Moldoveni, țarani, din satul Măcărăștii, ținutul Eșii. Unde era un Grigore Plitos, ficior boeresc, aceea moșie fiind a logofătului Grigoraș Sturza, la malul Prutului, obiceiunia domnița Marghioala a merge și a șede în toate verile acolo, de făcea feredee în Prut, țărănul acela era bine făcut și'l întrebuinta biata domniță, precum este știut că era femeie ră foarte de muscă, spre recunoștința îndatorirei ce'i făcea adesea Pletosu, carele ave femeie și copii, iaŭ luat pe băetul Grigori, ce era mai mare, l'au dat de aŭ învățat carte, și'l avea slugă în casă; Grigori au eșit cuminte, l'au făcut stolnic a casei, apoi logofăt, și l'au însurat cu o fată din casă, și pe la 1806 l'au făcut slugeriŭ, și din Pletosu, s'au poreclit cu poreclă grecească de Plitos. La domnul Călimah l'aŭ făcut.

sardariu și tot logofăt a casei Sturzei au fost până au murit bătrânul logofăt Grigoraș. Făcândușă domn Mihai Vodă, tot în aceiaș îndatorire ce era la tată-său, l'au avut și el, și l'au făcut agă.

Pe ficiorul lui Plitos, Iancu, l'au făcut aghiotant domnesc și Maior, l'au însurat cu o fată a unui aga Țigara grec, l'au făcut ispravnic la Tecuc ũ, unde au mijlocit de l'au alés și deputat a obșteștei Adunării, și l'au făcut postelnic.

Aga Grigori, mai avênd un frate Scâriat, l'au tras iară în casa stăpână-său, dar era foarte prost și mișel. În domnia stăpănu-seu, l'au făcut sameș la Bârlad, și cilen la judecătoria aceia, și ban, apoi și spatariu, iaș ramas acelaia un ficior saș doi.

PRALEA. Moldovan, de loc de la țimutul Sucevei, unde am cunoscut pe la 1816 pe un poroșnic Ioniță Pralea, vataș la Zamostia, pe când o ave în posesie sardariul Iordachi Canta, frate logofătului N. Canta. Acel Pralea avea un frate bine învățat, și era profesor la Socola, același tipărisă psaltirea în versuri.

PANAITI. Moldovan, șaugău de a

ocenei, un Thoader fiior lui Panaiti ŝaugău, la domnul hagi Grigori Ghica s'aũ făcut pitariũ.

• PONIĆI. Moldovan, tot de la ținutul Sucevei, dintre privilegheți, tot de hagi Ghica, s'au rãdicat la boerie.

PĂDURI. Moldoveni, mazili din Bucovina, în vremea domnului Ioan Sturza, pe la 1824, au venit în Moldova trei frați, Ioan, Grigori și Ilie, cu meserie spițeri; cei doi mai mari au murit, mai este unul la ținutul Sucevei, Dumitru, cari la domnul hagi Grigori, s'aũ făcut pitariũ.

PĂUN. Moldovan, de la ținutul Iași, în vremea domnului Scãrlat Cãlimah, un Necolai Păun ce avea vie mare și case bune, cu toate încãperile gospodãriei, acolo la vie, la Galata, și fiind epistat la lazaretul de Ciumă, de la Hlincea în 1818, pentru buna purtare, l'aũ făcut slugeriũ, acela au avut mulți copii bãeți și fete.

R

ROSET. Domnul Cantimir, în cartea sa intitulată „Scrisoarea Moldovei“, în semneadã cã ar fi greci. Boerii Rosetești

cu cari am avut vorbă, mi-au spus că ar fi Italieni, și s'ar numi Rozet, nu Roset, într'un manuscript a lui Klînău spatariul, tălmăcit de el în vremea domnului Ștefan cel Mare, de pe alt asemenea scris latinește, de Huru cancelariul cel mare, a lui Dragoș Vodă, că la venirea lui Dragoș, s'au făcut mare adunare în Iași, de toți moșnenii și bătrânii țarei, de au sfătuit despre venirea lui Dragoș, cu mai mult norod și oameni de cinste, de'i vor primi au ba, și între cei adunați la acel sfat. figurează și doi Rusetesți. Apoi cum s'au dus acia din Moldova la Țarigrad, de s'an grecit, și au venit după sute de ani înapoi; oare cum s'au dus înapoi la Italia și după atâtea veacuri au venit, nu pot înțalege alt-feliu, de cât că Rusăteștii precum au venit de la Italia aice, asemenea vor fi mers și la Țarigrad; s'aũ că acit de la Țarigrad sunt Roset, precum să și iscălesc, boerii Rusetesți, și'i scrie și domnul Cantemir. Și acit ce au fost în Moldova români, au fost Ruset, precum îi și scrie spatariul Clînău. De vor fi și greci, acești Rosetesți ce sunt boeri

mari, în țara noastră, sunt de mult veniți, că sunt trecuți 200 ani, de când sunt rădicați la ranguri mari. Acești Rosătești, sunt toți o familie. Însă unora după moșii li s'au mai dat de oameni și osebite porecliri, precum Rosnovanu, cari sunt cei mai bogați, Bălănescu, acei de la ținutul Neamțului, Orășanu și Tețcanu, acii de la ținutul Bacăului. Din cei porecliți Orășanu, sunt și vornicul Răducanachi, aga Lascarachi și Mitică, fiii hatmanului Răducanu. Au mai fost uniți ce li să dice Baston, dar s'au stâns acel neam, mai rămăind din toți acia numai cucoana Anica Rosnovănița, văduva visternicului Iordachi Rosnovanu.

RACOVITĂ. Moldoveni, boeri peste 180 ani rădicați la boerie, de la ținutul Vasluiului. Din familia aceasta au fost și domniul Mihail și Constantin fiul său, a căroră urmași s'au stâns în țara noastră, mai rămăind numai arhierul Meletie, de la Sfântul Spridon și frate-său Neculai Racoviță, în țara Românească, fiii lui Bezede Mihăiță; iar toți ceilalți Racovițești sunt tot din aceiaș familie cu domniul Racovițești;

dar sunt din spițe lăaturalnice. Și mai ales că adevărata poreclă a Racovițeștilor este Cehan, și s'au poreclit Racoviță, pentru că străbunul Racovițeștilor bătrân, într'o bejenie fiind fugită măică-sa cu el îngrennată, l'aū născut în fundul Racovei, unde acum este moșia me, și satul meu Sionești, și din botez pentru pomenire l'aū numit Racoviță.

RAZU. Grec, reid de corabie, venit de vr'o 140 ani, și din reidu ș'aū dis Rađu, și l'aū pripășit în țară logofătul Ilie Catargiu, dându'i zăstre moșia Domnești.

RUSU. Moldoveni, și vechi boeri, au fost și logofăt mare Todirașcu Rusu, au avut multe moși, li-aū perdut cu nestatornicia țarei noastre, aū căduț și ei, aū ramas mici și mai s'aū stâns. Mai este Alecu Rusu, fiul lui Dinu; dar nu are bucăți de moși, mai rămăsese tătâni-său o moșie la Dorna, în munte, ș'aū vînduț'o logofătului Konaki. Nu știu dacă în Basarabia nu vor mai fi din această familie.

RALET. Greci, un Dumitrachi Rallet, aū venit cu domnul Moruz gramatic, l'au luat ginere unchiul meu banul Thoma Cozma, ce au avut mulțime

de avere, și numai o singură fată, și l'au făcut Moruz, spatariu la divan. La domnul Călimah, l'au făcut vornic, și domnul Ioan Sturza logofăt de țara de Sus; au avut numai un ficior, Iancu și două fete, dar amândouă au murit fără urmași, rămăind toată averea Iancului, care au fost de multe ori ispravnic, agă de oraș, și cilen în domnescul divan. L'au făcut Mihai Vodă vornic, ș'au murit. Iau ramas destui copii; pe la 1819, au venit și un Alecu Ralet, frate cu vornicul Dumitrachi, cu ficiori și fete din Țarigrad, s'au așazat la Botoșani, Ioan Vodă, l'au făcut spatariu; iar Mihai Vodă fără să fie macar căpitan de poștă, l'au făcut vornic, și pe ficiorul său Dumitrachi prezident la Botoșani, și agă. La 1849 domnul Ghica pe Dumitrachi acesta l'au rânduit director de departamentul dreptăței, pentru că din toți moldovenii nu s'au găsit vrednic de această îndatorire, de care numai grecii, au și activitate și credință în timpurile de acum. — Rabdare.

In urmă tot nebunul Grigori Vodă, pe acest Ralet, l'au făcut vornic și ministru bisericesc.

ROLA. Iarăş grec, încă pe la 1802 au venit un doctor grec cu numele Evstati, cu bună ştiinţă de medică. S'au însurat aŭ luat o fată a unui dascal Theodosi, iarăşi grec, dar şi acela însurat aice cu o moldovancă, de la ţinutul Dorohoiŭ, aŭ făcut mai multe fete şi un ficior Costachi; pe la 1832 aŭ murit doctoru Evstati, şi femeea lui, după ce ş'au măritat fetele cu ruşi, ş'au vîndut casele ce avea în Iaşi, în uliţa Păcurarilor, aŭ vîndut şi o moşioară ce ave la ţinutul Dorohoiŭ, şi fiul seŭ rămăind un berbant şi cu puţine parale, din vîndarea moşiei, să pripăşisă pe la Botoşani, şi să îngurluisă cu femeea lui Ilie Gherghel. Gherghel simţind, ca un bărbat vrednic, au pus mîna pe el, l'au bătut foarte frumos, iaŭ ras capu, sprincenele şi musteţele, şi în pîrîngă l'aŭ trimes la gazda iui, ş'au şi trimes doctor de l'au căutat; cum s'au îndreptat, s'au dus în Basarabia, şi de acolo au venit la Iaşi, s'au îngurluit cu femeea lui Costachi Voinescu, fata lui Vasile Alexandri, ş'au lasat bărbatu curva, cum era de bun şi bogat, ş'au lasat ca o căţă şi trei copii, ş'au fugit la tată-său.

S'aũ despãrțit și s'aũ cununat cu curgole, și pe de o parte Alexandri, pe de alta un general Graben, cumnat Rolei, ce era trimes la Țarigrad, trecẽnd pe aice, au mijlocit la domnul Mihai Sturza, și l'aũ fãcut agã, și cilen în divan, pe lângã aceea întrebuintãnd și spionlãcuri cãtrã conțul rusesc, și cãtrã Mihai Vodã, juca multe role. Dupã cãderea lui Mihai Vodã, domnul Ghica, îndatã ce au primit investitura domniei, precum pe Ralet la departamentul dreptãței, aũ rãnduit și pe Rola la departamentul din lãuntru, director, pentru cã ca corciturã greceascã, avea însușire de așã post. De acolo au dat dimisie, și îndatã ca pe unul din cei mai cinstiți patrioți, l'aũ rãnduit cilen la domnescul divan al țarei, acolo unde spãndura soarta tuturor acelor ce din nenorocire intra cu felurite nevoi, în canalul decanicescu.

RALE. Moldoveni, de la ținutul Dorohoiũ, acolo era un serdariũ Iordachi boerit de Ioan Vodã Sturza, îi ȃdice oamenii și Strãnicescu.

RUSO. Curlandez, doctor de medicã, un Ludovic, au venit pe la 1837. Pe la 1845, au intrat doctor, a spitalului,

din Sft. Spiridon, domnul Mihai Vodă, l'aŭ făcut spatariu.

RÂȘCANU. Moldoveni, rădicați la boerie de vr'o 140 ani, însă tot deauna au fost cu ranguri mai mici, și în slujbe, până la ispravnici. După revoluția grecescă, din 1821, fiind toți boerii fugiți preste graniță. Venind oștile turcești, s'aŭ găsit puțini boeri, și nevoe fiind, a să înființa divan, s'aŭ adus de la Bacău, pe vornicul Ioniță Sturza, care de să-răcie, n'avusesă înlesnire să fugă, și l'aŭ făcut logofăt mare, și pe alți boeri, venind atuncea și căminariul Iordachi Râșcanu, l'aŭ făcut vornic, aŭ mers apoi cu logofătul Sturza, cu vornicu Ioan Tăutu, vornicu Ioan Greceanu, vornicu Gheorghe Cuza, și hatmanu Cerchez, la Țarigrad, și au făcut domn pe Ioniță Sturza, și venind la scaun, au îmbracat cu caf-tane, pe toți boerii acia, ce'i făcusă caimacamul Vogoride, între care și Râșcanu au fost, și au boerit după aceea Râșcanu și pe fiu seŭ Alecu, făcându'l spatariu; ș'aŭ măritat fata cu Lascarachi Costachi și l'aŭ făcut agă, și ispravnic la Tecuciu, rămăind neboerit, cel mai mic ficior Todiriță. Aŭ murit

vornicu Râșcanu, și au ramas Todiriță cu măsă în casă; la 1846, ducându-să Todiriță Râșcanu, cu frate-meu sardariu Toader Sion, și cu căminarin Tuchidide Dormuz, cu jalobă din partea noastră, a boerilor ținutași de Vaslui, la sfat, pentru că dedesă pe toți căpătăerii în bir, au vorbit cu atingere asupra miniștrilor trimiși noștri, și iau dat afară. Pe ameză au și alergat Neculai Istrati, la logofătul Iorgu Ghica, ce era Ministru, vrënd pe deoparte să se îmbuneză cătră el, ca spion ce era, și pe de alta cătră Vaslueni, și iaă spus că Vaslueni, până dimineață, au să aducă tot ținutul în Iași, se calce curtea, și se bată pe Miniștri, pe uliță, și că să trimată să'i poștească la el, să'și ceară ertăciune. Ghica cum au auđit, au cređut, s'au spăriet, și în fugă s'au dus la curte, au spus domnului, și au și poroncit lui Alecu Aslan, ce'l făcuse cu vr'o trei luni mai înainte agă, ca se'l privigheze, și îndată s'au dus la sfat, au chemat pe toți Miniștrii, au poftit și pe consulul Rosesc, și au închiet hotărâre, ca se'l prindă, să'l trimită peste Dunărea. Aslan prietin fiind cu Vaslueni, că ei îl

făcuseă agă, după o puțină revoluție ce făcuseă, în ziua de 25 Ghenar acelaș an, li-au dat de știre frate-meu, însă și Tuchidide au stătuț față, așteptând hotărârea, car Râșcanu fiind în gazdă la Istrati, sfătuit de el, au fugit. Au mers noaptea aga cu miliție, au luat pe frate-meu, și pe Tuchidide, și iaă dus la cazarmă, și negăsind pe Râșcanul, în ziua iaă pornit la Galați, cu poroncă să'i ție la cazarma de acolo, până se va trimete și pe Râșcanu. Ispravnic la Vaslui era Alecu Râșcanu, și după poroncile slobodite, umbla însuși după prinderea frăține-seu; vădënd că nu'l prinde, l'au dat afară din slujbă, și au pus pe Grigori Crupenschi Tololoiu, cel nebun, acela armat din cap, până în picioare, și cu două săbiu atârdate, una de mijloc, și alta de gât, cu mare sirguintă s'au sbuciumat vr'o trei luni, și nu l'au putut găsi, căci il păzea bine prietini. Despre toamnă vădënd că nici de cum Domnul nu'l iartă au mers la Nicu Ghica, la Comănești, și prin taină au trecut în Transilvania, de acolo s'au dus la Paris; unde au ședut până la 1848, când înștiințându-să de tulburarea de aice, s'au

dus la Țarigrad; ședând acolo, aice au murit măsă, și el s'au amoretat cu o fată greacă, Penelope, a unei neguțitorii văduvă, și saracă, și au adus'o la Moldova, cu măsă, cu o soră fată mare, și un frate holteiū, și mai are un frate țelebi Toderășcu samariu, la Galați, s'au cununat cu ea. Aū făcut mare greșală, că el putea să eie o tată de boeriū moldovan, cu zăstre bună, își plătea datoria ce-aū făcut umblând trei ani fugariū, și'i rămâne moșie; nu știu ce sfârșit va avea, că acum l'aū făcut vornic de aprodi. Mai sunt încă mulți Râșcănești, mazili și privilegheți, răzeși în ținutul Vasluiū, Tutova, Tecuci și Fălciu.

RADU. Trei neamuri, din care unul bulgariū, unul jidov botezat din Basa'abia, și unul Moldovan, mocan din satul Cașinu, ținutul Bacău, și anume: Spataritul Iorgu și aga Panaiti, fiii postelnicului Mano'achi. Acel postelnic Manolachi, aū fost ficioru unui Radu pstramagiū, bulgariū, aū slujit de mic în casă la logofătul Costachi Ghica, mai în urmă aū fost vataș, apoi logofăt a casei. La domnul Moruz la 1805, l'aū

făcut cluceriū, și s'aū însurat cu o fată Gheuculească, ce avea moșie la ținutul Cărligăturii. La domnul Călimah 1818, s'aū făcut căminariū; la Ioan Vodă Sturza ban, și tot la acel domn pe la 1827 agă. După întroducerea reglementului, s'aū ales deputat a Capitalei la adunarea obștească. L'aū pus Mihai Vodă cilen la domnescul divan, și l'aū făcut postelnic. Pre fiul său Iorgu, la Ioan Vodă, l'aū făcut comis; iar la Mihai Vodă, Iorgu s'aū făcut spatariū, și Pannaiti agă. Cel al doilea Rădu aū fost venit pe la 1824, un Leonti Rădu, din Basarabia, jidov botezat, l'aū făcut Ioan Vodă comis, și s'aū însurat cu o fată a căminariului Gavril Eni, de la Văleni, ținutul Neamț. S'aū împrietenit tărtaul cu logofătul Costachi Sturza, carele după întroducerea reglementului făcându-se logofăt a dreptăței, aū făcut pe tărtau prezident la Neamț. După aceea încnpuind tărtaul un fel de revoluție, ca să facă pe Costachi Sturza domn, descoperindu-să l'aū desțerat Mihai Vodă, pe la 1842, și nu știū ce să va fi făcut. Iar cel al treilea Rădu, este un Dumitrachi ficior proto-

popului Radu Mânicuță, de la Cașin, care slujind în casă la Episcopul de Roman, Gherasim, iau dat în posesie c'am fără plată, o moșie Peicanii, de la ținutul Fălciu, a Episcopiei Romanului, și au ținut'o multă vreme, unde au făcut stare; la domnul Ioan Vodă, s'au făcut stolnic, și la Mihai Vodă, comis. Dreapta poreclă îi este Mânicuță, precum și tată-seu, s'au poreclit și frate-seu Ioan Mânicuță, ce'i mai mare de cât comisu, și trăește și acum, birnic în satul Cașinului, și'i mare mocan, are vr'o trei turme de oi, și'mi este cunoscut, am cunoscut încă și pe tată-seu.

RACLIȘ. Moldoveni, de la Botoșani, acolo au fost un preot iconom, carele au avut mai mulți ficiori, din care Iordachi, și Ștefanachi, slujând, cel întâiu la vornicul Calimah, și cel al doilea la visternicul Iordachi Rosnovanu; Iordachi încă pe la 1816, însurându-să cu o fată de casa domniței Marghioala, l'au făcut slugeriu, și sameș; la Ioan Vodă căminariu, ear la Mihai Vodă, l'au făcut spatariu. Ștefanachi holteiu fiind, l'au făcut Rosnovanu sameș la Botoșani, apoi

sărdariu. Aă mai fost un medelniceriu Racliș, ce aă luat o Costăchească, vară cu aga Stoicescu, și ave parte de moșie la Patrașcani, ținutul Tutovei, acela aă făcut patru fii: Iordachi, Alecu ce aă fost căpitan de pojarnici, Costachi și Ștefanachi, și două fete, pe una ce aă luat'o Grigori Voinescu.

REIZER. Jidov, și cu nația și cu religia. Un Iosef doctor fiind, domnul Mihai l'aă făcut sărdariu.

RAHTIVAN. Moldoveni, răzăși și mazili, de la satul Hreața ținutul Sucevei, unde am apucat și eu pe bătrânul Joniță Rahtivan, cari aă avut câți-va fii pe Lupu, Grigori și alții. Aceștia la domnul Mihai Sturza, s'aă rădicat la boeri mari, Grigori s'aă făcut spatariu și Lupu comis. Ce mari slujbe vor fi făcut ca să'i cheme la așa ranguri, n-am auzit.

ROMAȘCU. Moldoveni, mazili și răzăși de la satul Popești, ținutul Tutovei. Ioan Vodă Sturza având în casă pe o Catrină, fata unui preot din satul Săucești, au măritat'o cu Gheorghe Romașcu, fiiul mazilului Vasile, și în loc de zastre, l'aă făcut pe dânsul pa-

harnic și sameș la Tutova, și pe tată-său stolnic; aceasta la anul 1824. Acesta, de și fără știință de carte și fără experiență, dar cu prilejul sămeșii și a ajutorului ce avea de la domnu, pe lângă jacurile ce au făcut în tot ținutul, apoi au dat foc în răzăși, din prejurul lui, și în tovărășie cu un moș al său Eni Romașcu, ce și pe acela în socoteala țăstrei acia îl făcuse stolnic. Găsind pe niște plastografi numiți Chițiga și Fotachi Căpățină, au făcut feluri de documente, ș'au lătit rădășiile în mai multe moșii, la ținutul Tutovei, apoi nemulțămîndu-se cu atîta, au pornit proces cu mănăstirea Frumoasa, sfântul Ioan Gură de Aur, Galata și Cetățuia, ca să le ia moșiile, ce de sute de ani le au de la ctitorii lor. Chiar pe supt mănăstire, cerea cu niște documente de ei făcute, să eie mai jumătate Eșul, de la curte la vale, pînă în Socola și pînă la cerdacul lui Frenț, peste 3000 de casă; aceasta s'au dovedit plastografie, s'au prins pe plastografi, s'au închis la temniță, și s'au trimes la groapa Ocnei pe moșu său stolnicul Eni, pe Chițiga și Căpățină. Iar Gheorghe Romașcu, au

scăpat, aŭ umblat fugariŭ vr'o doi ani, și venind oștile Rusești la 1828, s'aŭ schimbat'ocârmuirea, și el aŭ ramas fără pedeap-ă. Cu toate aceste el însă cu documente de a lui Căpățină și a Chițicăi, după întroducerea reglementului pornind procesuri, mulțime s'aŭ folosit, aŭ luat mulțime de pământ, și mai ales pe la 1836, având și un frate Iordachi, și mai vrednic de cât el, și fiind holtei s'aŭ încuscrit cu domnul Mihai, înând o fată a unui ban Scârlat Pliros, ciocoiŭ de a domnului, l'aŭ făcut sardariŭ și sameș Tutovei, prin care aŭ căpătat iarăși ajutor, ș'aŭ câștigat toate procesele, ba încă și miș de sovolnicii aŭ săvârșit; și toate aŭ ramas bune și în folosul lor.

ROATĂ. Moldovan, mazil și rădăș, din satul Galbenii, ținutul Neamț; unde aŭ fost un Dinu Roată, mazil, care aŭ avut un ficior Costachi, și patru fete toate frumoase; Costachi acesta, rămăindu'i de la tată-seŭ câte-va părți de moșii, ș'aŭ măritat surorile cu cât aŭ putut, și el aŭ slugit pe la isprăvnicia seri toriŭ. La 1830, prin logofătul Teodirașcu Balș. de acăruia casă era sar-

dariul Iordachi ; iar fratele mănasa, aŭ mijlocit de l'aŭ rânduie sameș la Bacău, acolo aŭ făcut multe abuzuri, și fiind visternic reposatul Alecu Sturza, încredințându-să de urmările lui, l'aŭ dat afară, și în heră l'aŭ dus la Iași, unde l'aŭ ținut cât-va închis. Scăpând din aceea, s'aŭ însurat cu sora agăi Alecu Soroceanu. La Mihai Vodă, pe la 1840, s'aŭ făcut sardariu, pe la 1846, mirosându-să cu Bețedea Grigori Sturza, și înțelegându-să de un caracter cu el, l'aŭ făcut cilen la judecătoria de Roman, și vechil, ai face moșie în Lipova, și s'aŭ și apucat întâiu de capul meu, mi-a luat o bucată de moșie, mi-aŭ rădicat pe toți rădășii asupra-mi, și până astăzi, sunt încurcat de blăstămăția, ce talhariul acesta mi-aŭ făcut, Dumnezeu să-i răsplătească, căci în timpul de față, toți acei cinstiți, ori cu ce dreptăți ar fi sprijiniți, îi vai de ei. Iar șireții, obraznicii, pețevenchii sau hoții, minci-noșii și sovolnicii, sunt bine veduți. Ascultați și sprijiniți, vai, Dumnețeu numai ca a tot puternicul să'și facă milă.

RIZU. Greci, două neamuri ; cu dom-

nul Scârlat Călimah, aŭ venit un paharnic Neculai Rizu, pe care l'aŭ fost rânduitor ispravnic la Hârlău, acela avea un nepot Grigori, și era gramatic la ispravnicul de curte; s'aŭ însurat cu o moldovancă, care avea o moșioară Budeștii, la ținutul Fălciului, și l'aŭ făcut stolnic, învățasă bine a serie moldovinește, era om deștept, dar și desfrânat. În vremea domnului Ioan Vodă, luând boerii Ghiculești poștile, l'aŭ rânduitor epistat drumului mare, ș'aŭ luat și el asupra sa, vr'o 4 poște, și s'aŭ ținut de acea meserie, până pe la 1837. Celalalt Rizu, este fiior de neguțitoriu din Focșani, drept numele tătânisău, aŭ fost Rizu, pe acesta îl chiamă Dumitrachi; pe la 1823, s'aŭ însurat cu o fată a unui Thoader Vărnăv, rădeși de Todirești, de la ținutul Vaslui. La 1824 fiind eu hotarnic la Todirești, iam ales 50 stânjeni partea femeii lui; greul viclean, ca grec, aŭ uneltit toate mijloacele, ș'aŭ făcut moșia peste 500 fălci în Todirești, ș'aŭ făcut așadare bună boerească, ș'aŭ făcut case în Iași, s'aŭ înstărit bine, și pe la 1847, ș'aŭ cumparat și decret de sardariu; are un fiior Neculai frunte de berbant.

RĂSMERIȚĂ. Moldoveni, mazili vekî, și răzeși de la ținutul Neamțului ; un Vasile Răsmeriță, fiind slugă de casa domnului Ioan Sturza, l'aŭ făcut paharîic.

RĂDUCĂNESCU. Moldovan din Iași, fîcior lui Răducanu olariu, au fost slugă la . . . și câștigând, au strâns, au făcut căpîital, s'aŭ însurat, au mai luat și zăstre, au cumparat dugnenele lui Pavăl rachieriu, din Iași, peste drum de poarta bisericeî Sfîntului Neculai, de la deal, în ulița mare, și s'au făcut și stolnic.

ROMALOS. Putori grecești, și nouă poreclîri, cu domnul Scârlat Călimah, au fost venit un gramatic, Iordachi Grigoriu, pe care l'aŭ făcut căminariu, apoi pe la 1818, s'aŭ însurat cu o fată a vornicului Iordachi Roset Pribescu, și l'aŭ făcut spatariu, și au ramas belea și trântor Moldoveî. Mihai Vodă, l'aŭ făcut postelnic, și în câte-va rînduri l'aŭ rînduit cilen la divan, și prezident la criminal ; fîciorii lui se poreclesc Romalos, ear el și acum Grigoriu, de cînd s'aŭ mai elinit, își dice Grigoriade. Domnul Grigori Ghica, pe un Romalos, fîcior a postelnicului Grigoriade, l'aŭ rînduit prezident la Tutova.

ROMĂNEȘCU. Moldoveni, razeși la Românești, ținutul Iași, și vechi mazili. La boerii s'aũ rădicat în vremea domnului Călimah; Ioan Romănescu, făcându'l stolnic, și la Ioan Vodă, căminariu; și vărul aceluia tot atunci, s'aũ făcut sardariu, iar Neculai, ficiorul sardariului Romănescu, însurându-să la Putna cu Frăsina, fata cluceriului Ioniță Bontăș, după ce au slujit vr'o 7, 8 ani, poliț-maistru la Bêlad, și director la Putna, pe la 1848, l'aũ făcut cluceriu.

ROȘCULESCU. Moldovan, un Acsinte, din satul Roșcanii, avênd și adunându'și căpital, ș'aũ cumparat și el pe la 1846, decret de stolnic.

S

STURZA. Moldoveni, răzăși, de Băținești și Ițești, de la ținutul Putnei, unde și astăzi în spițele și împărțelele răzeșilor, figurează bătrânul Sturza. Un Sturza ce au fost curtean de țară, a lui Veveriță postelnicul; după ce pe Veveriță l'aũ omorât, în țara leșască, unde fugisă, ca să scape de măcelăria lui Alexandru Vodă Lăpușneanu, însu-

rându'l Alexandru Vodă, cu jupăneasa lui Veveriță, pentru că el era mai deșept, și mai cu chip, între toți curtenii stăpânului seū, apoi l'aū rădicat la boerii, făcându'l postelnic; și toate moșiile lui Veveriță, cu ispisoace le-au dat lui. De atuncea această familie, s'aū rădicat la boerii, și până astăzi, tot între boerii mari figurează, un curs mai mult de trei veacuri; și încă din această familie, la 1822, s'aū suit pe scaunul domniei lui Ioan Vodă, și au domnit până la 23 April 1828, și la 1834, Mihai Voeyod, care au domnit până la anul 1849.

STRĂTULAT. Moldovan, de la Câmpu-Lung, din Bucovina, eșit din sora lui Ioan Vodă Călimah, ce au ținut'o un Strătulat Mocanu, carele având un ficior și o fată, fiind om sarac, iaū luat pe amândoi copiii Mitropolitul Gavril, fratele domnului Ioan Călimah, și pe fată, aū măritat'o cu un Donici, din care s'aū născut logofătul Andronachi Donici; pe ficior l'au însurat cu fată de boeriu, ș'aū făcut pe logofătul Neculai Strătulat, pe care de mic l'au luat Mitropolitul Călimah, și l'aū învațat, și venind domnu Alexandru Vodă Căli-

mah, au luat pe nepotul său Neculai Strătulat în curte, l'au pus logofăt al doilea, l'au făcut comis, și l'au însurat cu Safta fată a unui Ioan Cantacuzin, care ave multă avere. La domnul Moruz, s'au făcut agă și apoi hatman. Scârlat Vodă, l'au făcut logofăt mare, și numai un ficior iaă ramas, dar și acela un mișel, au prăpădit mai toată averea, și este nădejde s'o piardă toată.

SUȚU. Greci, precum Bezedea Dumitrachi Moruz, înturnându-mă la 23 Octombrie 1837, de la Galați, m'au oprit la Pechea și ținându-mă cinci zile, între multe vorbe ce am avut, mi-a spus despre începutul familiei Suțești, și chiar și despre acea Moruzască, că un Constantin neguțitorăș de la Tesalonie, având mai mulți copii, și un căpitalaș prea mic, cu care neputând face alt negoț, au mers pe la 1760 în Țarigrad, ș'au cumparat patru bivolițe, și ș'au luat cu chirie o casă la marginea Țarigradului, în mahalaua despre drumul de pe uscat al Adrianopolei, am uitat numele mahalalei, că'i de mult de când mi a spus Bezedea Moruz, ș'au deschis lăptărie, făcea feliuri de iaurturi și căi-

macuri, și avea tocmiți ficiorî de le purta pe uliță, spre vîndare, și mergînd negoțul acesta bine, au mai sporit numărul bivoliților, și cu singur negoțul acesta, au căpătat și căpital și bun nume în Țarigrad, vestindu-să pe la toate casele mari, lăptăria lui Bașa Constantin, în cât înștiințându-să toți domni și regialurile, până și viđirul de lăptăria aceea, căci de și multe de asemenea era în Țarigrad, dar nici la una nu să lucra așa curate și gustoase lăpturile; au ajuns toate acele mai însemnate case, al tocmi cu luna, de le duce în toată Țiua iaurturi și căimacuri, de pe care au căpătat numire de la toți de Baș-Sudci, adecă de mare laptariu, că sud in limba turcească să numește lapte și sudci lăptar. Acel Constantin făcînd însemnat căpital cu negoțul său acela, ș'au cumparat apoi dugheană de veci, mai pe urmă și casă la Terapia; pe ficiorul său Mihai, care învățase carte și grecească și turcească, au mijlocit prin vechilul Harțil, a lui căpitan Pașa, ce era atuncea, pe care'l capatasă protector, de l'au primit în palatul lui căpitan Pașa slugă, unde vr'o trei ani între

caicci, slujind l'au numit capiolan, și l'întrebuința în al trimete cu feliuri de îndatoriri pe la răgealuri, la chihaiia beiu al Vișirului și la Ambasadorii streini, apoi pe la pași de afară, și mai la urmă l'au luat cu sine cu flota pe la marea Albă, unde l'au întrebuințat de Dragoman; după vr'o 6—7 ani, acel căpitan Pașa, s'au făcut vizir și îndată pe Mihai, care să poreclește Suțu, după meseria tătâne-său, l'au făcut dragoman mare, unde slujind cu toată credința, la 1783 l'au rânduit domn la țara românească. Din acel domn au fost curgători, și Alexandru Neculai Suțu, care luând pe fata domnului Alexandru Călimah, la 1801 l'au rânduit domn aice, și la 1818 la țara românească, unde la 1821, au murit otrăvit de greci, pentru că n-au vrut să se unească cu ei, la revoluția lor, și iaă ramas doamna văduvă, cu 4 fii și o fată, fără stare. Din fii, cel mai mare la 1819 să însurasă cu Catinca fata visternicului Costachi Pașcanu, și i dedesă zestre, moșia Pungești, de la ținutul Vaslui, și Schinenii ținutul Neamțului; și îndată după moartea domnului Suțu, dându-se

pe față și revoluția grecească, au trecut doamna cu toată casa în Transilvania, unde au petrecut pre strâmtorită. Pe la 1828 după venirea oștilor Rusești, au venit Bețede Neculai Suțu la Iași, la socru-său, pentru că până atunci nu îndrăznea să vie de pricină, că domnul Mihai Grigori Suțu, ce era domn aici, de la 1819 Octombrie, până la 1821, când au venit Ipsilant cu volintirii, s'au fost unit cu ei, pentru care domnul Sturza cu arhierii și toți boierii țării, și ca să dovedească credința către Poartă și nevinovăția țării, la 1823 cu sfat de Obștie, au făcut un hrisov săbornicesc, cu mare blăstăm asupra a tot neamul Suțescu, și acelor ce'i vor primi în țară; pentru că din unirea lui Mihai Suțu cu volintirii, au adus aici mari ticăloșii țării, care hrisov s'au dat în pastrare la Mitropolie, acolo unde să păstra toate actele țării, și de acolo la dimisionarea Mitropolitului Veniamin, l'au furat spatariul Neculai Istrati, prin frate-său Arhidiaconul Meletie, ce acum este episcop de Huși. După ce au venit Bețedea Neculai, au mijlocit socru-său de l'au rânduit

Întăiū la comisia a 3-a reveduitoare, apoi cilen la sfat, în urmă postelnic; după ce s'au rădicat la domnie Mihai Vodă, iarăși l'au făcut postelnic, apoi visternic și logofăt dreptăței; mai în urmă au venit și Bețedea Iorgu Suțu, s'au însurat cu Marghiolița fata vornicului Alecu Pașcanu, iaū dat ștestre moșia Goeștii, din ținutul Cărligăturei, l'au rânduit Mihai Vodă pe la 1836, cilen la divanul apelativ, apoi postelnic, acum de la 1849 visternic, după ei au venit și al treilea frate Grigori destul de sarac, s'au însurat și acela, au luat o fată nebună, corcitură grecească, a Elencăi Manu, cu trei moșii: Brăjeștii la Suceava, Oroftiana la Dorohoiū și Torceștii la Tecuciū; au făcut vr'o doi copii și s'au despărțit, ș'au murit Bețedea acela la Pungești; au venit îndată după ei, și un văr a lor Grigori Suțu, iarăși ciuplichii, s'au însurat, au luat pe Mavroghineasă, soacra lui Bezede Grigori, l'au făcut Mihai Vodă agă. La 1849, l'au rânduit ispravnic la Tutova la 1850, l'au dus în Iași, și l'au rânduit agă, au făcut și el stare; pe la 1832 se afla în București un neguțitoriū bogat, Baronu

Meitani, ce iaŭ părut ș'au lepadat femea și s'au pus la cale să eie pe domnița Suțului, care se afla încă la Brașov, cu măsă, că n'ave chip să plătească datoria, ca să vie la frații ei, au plătit Meitani, au adus'o și s'au cununat cu dânsa. După 4 sau 5 ani, au mofodit, ș'au murit Meitani.

Acești Suțești, Bezedelele Neculai și Iorgu, de cum au venit, și până au cădut Mihai Vodă, un ceas n'au fost fără slujbe, și fără lefi mari, și tot felul de ajutoriū, le-au făcut Mihai Vodă, și la sfârșit fiind înțeleși cu Consulul Rusesc, ca spion, spre mulțămire s'au unit cu boerii în contra făcătorului de bine, de l'au oborât de pe scaun; prin influența ce au avut aceștia la acel Domn, mulțime de boeri au făcut din mazili, și din neguțitori patentași; mulțime de ispravnici, prezidenți pe la judecătoria, cilenuri și'n divanuri, au făcut și le-au luat bani; moșia Pungești, au lătit'o peste îndoit, de cât au fost, prin feluri de chipuri, de pe la răzeșii megieși, și toate apucăturile le-au întărit Mihai Vodă cu hrisoave. Pe Alecu, ficiorul lui Bezede Neculai, l'au făcut agă, și cilen,

în divanul de apel, și s'aũ însurat cu o fată a hatmanului Iorgu Ghica, luând mulțime de zestre, și moșia Bivolariu, de la ținutul Iași, pe care acela au mai lătit'o, peste a megieșilor, fiind un groznic râpitoriu de pământ.

Mai are un ficior Costică, acela fiind și chior de un ochiũ, și de altă fire, șade mai mult la Pungești, și mai în toate ȕilele, cu mulțime de pușcași, umbla după vânat. În toată domnia lui Mihai Vodă, de 15 ani, au fost Bezedeia Neculai, cel mai de aproape al seũ ministru.

Acum la domnul Grigori Ghica, amândoi frații aceștia ocârmuesc și domnia, și țara, făcând ce vor. Aceștia sunt totul, și boerii moldoveni tocmai după cum e gherbul țarei, cap de boũ sunt toți, vaci li-aũ pus funie în coarne, și'i țin grecii legați la pae.

SILION. Moldoveni, mazili vechi, răzeși de la ținutul Tutovei, unde sunt mulți mazili și privileghiați din acest neam, pe la 7200, au fost unul din ei Ștefan, căpitan, un ficior acelu Ștefan, însurându-să la ținutul Sucevei, la satul Hăntăștii, s'aũ statornicit acolo, la

moșia femeii lui, și ficior, său nepot
 aceluia, s'a rădicat în domnia lui A-
 lexandru Moruz, la boerie, făcându'l slu-
 geriū, și slugeriul Silion, acel de la
 Hăntăști, murind de tânăr, iaū ramas un
 ficior Toderășcu, carele pe la 1816, în-
 surându-să cu o fată greacă, din curtea
 lui Scârlat Vodă, rudenie a doamnei,
 l'a făcut fitori logofăt, și comis, la urmă
 spatariū; la 1828, l'a rânduit ocârmui-
 rea ispravnic la Suceava. Făcându-să
 domn Mihai Vodă, l'a făcut deputat a
 ținutului, și ca să'l aibă în partida sa,
 l'a făcut postelnic, cilen la divanul
 domnesc și vornic; pe ficiorul seū Iancu,
 agă și cilen, la divanul de apel. Cu
 toate facerile de bine, la 1848, s'a ră-
 coșit și el cu ficiorii seū, asupra dom-
 nului Sturza, și la 1849, domnul Ghica,
 pe ficiorul seū, aga Iancu, îndată după
 căderea lui Mihai Vodă, l'a rânddut
 directorvisteriei, i cu acest chip sa'u
 rădicat la boeriile cele mai înalte, a
 țarei, și apoi nu'și aducea aminte că
 Silioneștii tot o familie cu ei, sutn
 spuză la Tutova, oameni saracl, mun-
 citori de pmânt să socoate că s'aū co-
 borât cu hârzobu din Ceriū, magnat
 mare al țarei.

STOIANOVICI. Sirb, un Pavăl Stoianovici, pe la 1827 aŭ venit din Basarabia, trimes de domnița Ralu Călimah, muma Cnejilor Cantacuzini, vechil căutătoriu averei ce avea aice în țară, și ședea într'un beciŭ în casele domniței, acele care acum sunt a lui, acesta făcuse cunoștință cu mine, cu prilejul pricinelor ce avea la visterie. La 1828 April 23, venind oștile Rusești, avem trebuință să dau o jalobă lui graf Palin, ce era plenipotent în loc de domu, într'o pricină ce aveam cu Bezedeia Alecu Sturza, fiul lui Ioan Vodă, și pentru că trebuia a să talmăci rusește, am dat'o lui Stoianovici de au talmăcit'o. Nu după multă vreme fiind trebuință la comisia îndestulării oștilor de un talmaciŭ rusesc, eu cunoscând pe Stoianovici, l'am recomenduit visternicului Alecu Sturza, și l'aŭ și alcătuit talmaciŭ, unde aŭ slujit până la 1830, când rânduindu-să plenipotent pe generalul Chiselevu, Stoianovici s'au desfăcut de la comisie, și s'aŭ dus talmaciŭ în canțileria lui Chiselev, cu care au mers la București, ș'aŭ slujit acolo în canțileria aceea, până la 1834, când rânduindu-

să domniî, s'aû desființat. În vremea ce Stoianovici, au sădut în București, s'aû însurat cu o fată a unui hagi Ioniță greco-bulgariû, rachieriû de la curtea veche, care ave mai mulți frați. La venirea domnului Mihai Sturza la scaun, pentru că Rușii avea trebuință ași ave spionii lor aproape de domnul, ca să le cunoască toate mișcările lor, iaû recomenduit Chiselevu pe acest Stoianovici, al avea lângă sine, l'au primit Mihai Vodă ca creatură rusască, și l'aû făcut șef secției jalbilor, din care îndatorire în toată domnia sa de 15 ani, nu l'aû schimbat, ba încă iau făcut feluri de ajutoare, l'aû făcut întâiû comis, apoi ban, mai la urmă agă, iaû înlesnit prilej a lua cu preț foarte jos pe mulți ani în posesie mănăstirea Dobrovățul, cu toate moșiile ei, și alte moșii. Aû făcut sirboteiul stare mare, au cumparat casele stăpână-sa, li-aû prifăcut, aû mai adaos acolo și alte ȕidiri precum se văd, și s'aû pus în linie cu boerii magnați ai țarei. La 1840 fiind eu vechil de staroste la Putna, au venit în Focșani, trecând în jos la Serbia, doi frați a lui Stoianovici, oameni proști,

saraci cu opinci și îmbracați cu sarice sirbești, pe care iam vădut ș-am vorbit cu ei, că li-am melduit pașportul. Domnul Grigori Ghica, de și la investitura domniei făgăduia că'l va depar-ta din post, și va pune un moldovan, dar ș'aū uitat făgada și tot în postul acela îl ține. Au mai adus cu el și doi frați a femeii lui, ficii a rachierului Ioniță și iaū pus și pe ei în slujbă, unu în miliție și altul civil, și să poriclesc Derescu, de pe neamul mamei lor, carei româncă din București, aciaa mai au un frate la București în miliție, intrat în-că din vremea lui Chiselevu, au ajuns maior, și să numește Hagiopolo.

SCOBHORN. Moldoveni, lor li se zice și Kiriac, și la litera K, s'au aratat împrejurările lor.

STAMATIN. Moldoveni, vechi boeri, porecliți așa de numele vornicului Stamatın, iar dreapta lor poreclă este Movilă, precum la litera M, am dosloșit.

SHINA. Futoare grecească, veniți aici la 1819, cu domnia lui Mihai Vo-dă Suțu voluntiriu. Un Iancu Shina ce era cumnat de soră domnului, și'l făcuse postelnic, când au cumparat de veci moșia Vladnicu de la ținutul Te-

cuciū. Pe la 1837 venisă volintiriū acela, au sădūt până pe la 1846 și s'au dus în Țarigrad, pe ficioru său Dumitrachi Nas-mare, l'au făcut Mihai Vodă Sturza agă. Pe o vară a volintiriului aceleia Shina, numită Frăsina, au luat'o la 1820 frate-meū paharnicul Ioniță, și pe la 1840 au murit, rămăind 9 fete și 3 ficiori.

STEGE. Neamț, și cu nația și cu religia papistaș. Un Lui, ficior unū ferariū caretaș din București, învățând medicina pe la 1840, au venit aicea, s'au declarat doctor, s'au însurat cu o fată a banului Mihalachi Negrea, și l'au făcut agă, domnul Mihai Sturza.

STRAT. Moldoveni, răzăși de la Chetriș ținutul Cărligătura, un Ioan Strat fiind multă vreme scutelnic a logofătului Dumitrachi Sturza, și ficior boeresc, l'au făcut vatav la Miclăușeni, unde mai mulți ani vătăjind, pe la 1813 l'au făcut polcovnic cu carte domnească, la 1818, făcând țaranul stare tot prin mijlocirea stăpănu-său, s'au făcut medelniceriū. Iar la 1826 în domnia lui Ioan Vodă l'au făcut paharnic, acesta au avut trei ficiori: Dumitrachi, Costachi și Matei, pe tustrei iau dat de mici în

casă la logofătul Sturza slugi, la cuconasi, și iaă făcut chilnași. Pe la 1832, pe Dumitrachi l'au făcut sameș la Roman, unde s'au însurat cu o fată a păhărnicesei Maria Iurașcu, ce mî era de obrazul lui, ș'au luat moșia Băh-nășanii dăstre, din ținutul Bacău. La 1835 fiind Toderășcu Sturza stăpănu-său logofătul dreptăței, l'au făcut cilen la judecătoria de Roman, după vr'o 4 ani, l'au făcut comis și prezident, și ia dat moșia Rădiu a mănăstirei Bărnovschi, în posesie mai fără preț, pe care au ținut'o vr'o 15 ani. La 1844 l'au făcut spatariu și iar prezident; apoi venind Bețede Grigori Sturza acel vestit hoț, mirosindusă și găsindusă de un caracteriu, l'au făcut la 1847 agă și ispravnic la Roman, și s'au pus voinicu altfelii pe părădat. Fratele acestuia Costachi l'au avut Todirașcu Sturza, sameș la casa pavelilor Eșului, unde mulți bani strecurândușă, mulți au furat și el, și l'au făcut pentru acea vrednicie spatariu, apoi au luat în posesie moșia Păstrăveni a Ilenuței, fata logofătului Iordachi Catargiu, văduva lui Bețede Iorgu Sturza, și ră fiind de muscă muerea aceea, s'au înhăitat cu el, și până as-

tăzi împreună trăesc, făcând și mai mare stare. Cel al 3-lea frate a lor Matei, dându'l în visterie, l'au făcut paharnic, apoi însurându-să cu o fată a unui bulgariu bogat, posesor a moșiei Fămândii, lui Mihai Vodă, aga Costandachi l'au făcut și pe acela spatariu și s'au înstărit și el destul.

STRAJĂSCU. Moldoveni, vechi mādili și rădăși de la ținutul Putnei, rădicați la boerie, întâiu un Pascal Străjăscu, care s'au făcut și șatrariu la domnul Ipsilant 1800, acela au murit și iaă ramas două fete și un ficior Ioniță, care nu era făcut de el, ci a femeii lui, făcut cu barbatul dintăiu Polibron băcalu, grec din Focșani, dar s'au numit Străjăscu, ș'au trecut în Basarabia; nepot de frate a șatrariului Pascal, este căminariu Iordachi Străjăscu, de la ținutul Vasluiului, care fiind slugă a casei logofătului Balș Ciuntu, și rudă cu Negruțești l'au făcut căminariu la 1818; acesta are doi ficiori Alecu și Neculai, Alecu slujăște la postelnicie și acum la Februar anul acesta 1852, l'au făcut paharnic. Mai sunt Străjăștii de la Galați, acia nu sunt neam cu aceștia și

nici sunt rădăși de Moldova. Pe la 1809, fiind banul Ioan Cârjă sameș la Galați, au venit acolo un băet Pavăl și s'aũ cerut de l'aũ primit scriitoriũ în canțilerie, arătându'i că'i de la Dubăsariũ, ficior de preot, numindusă Străjăscu și fiind bun scriitoriũ, după vreme, l'aũ făcut emac a sămeșiei, și s'aũ însurat pe la 1812, cu o fată Elinca a unuĩ bulgariũ, neguțitoriũ de acolo, ș'aũ făcut casă și lipindusă pe lângă boerii ce sé rânduia părcălabi, l'au făcut vătav de părcălăbie, au făcut stăricică și pe la 1816 s'au făcut sardariũ, și pe la 1817 sameș. Acesta au avut mai mulți copii, dar fiind de mulți tați făcuți, toți au eșit mai cu duh și mai obraznici de cât crescătoriul lor sardariul Pavăl. Pe la 1834, cel mai mare ficior Mihalachi, s'au făcut sameș, și fiind logofătul Iordachi Catargiu ministru, pentru că mergând acolo, iaũ adus pe o soră a sa de au dismerdat'o, l'au făcut comis și pe alt frate a lui Petrachi, mai mic de cât el, l'au făcut cilen la judecătorie și sardariũ. La 1845 s'au făcut spartariũ, apoi la 1848 l'au făcut agă și părcălab de Galați; și pe frate-scu pre-

zident, însă n'au nici o stare, că și cât au avut tatăl lor au pierdut cu desfrânările.

STAMATI. Mai mulți să poriclesc, așa unul de pe numele părinților, alții așa vrând, iar drept Stamati sunt: Căminariul Iordachi Stamati de la Radomirești ținutul Bacău, fiior șatrariului Simion, ce au fost văr primar cu Mitropolitul Iacob Stamati. Iconomul Eftimie Stamati, de la ținutul Sucevei, cu fiiorii sei, pe care iaș boerit la domnul Mihai Storza și Pameșcicul din Basarabia, Costachi Stamati fiior paharnicului Thoma Stamati, fratele Mitropolitului Iacob. Aceștia sunt români din Transilvania, veniți și rădicați la boerie de pe la 1795. Se mai poreclesc Stamati, un Enachi, ce'i de loc din satul Dinești, ținutul Vasluiului, unde are frați și surori acesta, și un văr al seu Chirica, fiind scriitoriu la divan încă de pe vremea domnului Călimah, pe la 1812, s'au ținut de acia, și pe la 1819, iaș făcut stolnic. La 1827 Ioan Vodă iaș făcut bani, ca pe niște vechi logofeți a divanului, care au murit; iaș ramas mai mulți fiiori, din care Gheorghii :

fiind director divanului de apel, s'aũ făcut sardariũ; iar Enachi tocmindusã vechil în pricinele de judecãți a domnului Mihai Sturza, pentru moșie, ca sã'i deede simbrie mai puținã, l'au făcut agã, la anul 1841. Mai porecleștisã Stamati, un Costachi sin Thoader Popa, cãrãmidariũ, din târgu Bãrlad, care fiind slugã în casã la postelnicul Costachi Burghilea, l'au făcut vataav la moșia Coțofãneștii, de la Putna, și însurãndu-sã cu o fatã a unui Anghel crãșmariũ grec, de la crãșma gramaticului din Focșani, au luat în posesie moșia de la Burghilea, în tovãrãșie cu socru sãu și alți cumnați, și de vr'o 16 ani o ține pãnã acum. La 1847 spre împlinirea majoritalei glasurilor de alegerea deputatului Putnei, l'au făcut boeriu slugeriũ.

Sã mai numesc și alții Stamati, dar nu sunt, ci toți de aseminea ca aceștia din nouã rãdicați la boerie, și de sine Stãmãtiți.

STAN. Romãn din țara Romãneascã. Dar precum mai mulți în credințã era țigan a mãnãstivei Mãrgineanu, fugit de acolo de mic, un bãet Iordachi, și slujãnd la sardariul Neculai Stamatini, în

Focșani, până pe la 1802, când pentru că era deștept și învățasă bine a scrie, l'a luat vornicul Todirașcu Balș, ce era staroste atunci de Putna, și mergând la Iași, făcândușă agă orașului, pe Iordachi Stan, l'a dat în canțileria agiei, și purtândușe bine, și la îmbrăcăminte curat, l'a făcut vataș de agie și l'a și însurat cu Anica, fata văduvei Smaranda Alcăzoea, cucoană scăpătată, cu multe fete, ce era de casa Bălșeștilor, și l'a făcut polcovnic de agie. După aceea pentru că Balș avea moșia Bozienii, la ținutul Neamțului, l'a rânduit sameș la Neamț, și acolo s'a și statornicit. Stan fiind de multe ori sameș, polcovnicelul Iordachi Stan, iar în vremea domnului Ioan Sturza, pe la 1826, l'a făcut sardariu; au avut doi ficiori: Dumitrachi și Grigori, și mai multe fete, însă toate nenorocite, precum și Grigori, abătândușă la beție, au ajuns de au fost surugiū, și au murit; iar Dumitrachi fiind tot scriitoriū la isprăvnicie, au strâns puține parale, s'a și însurat cu o fată a unui grec, cu bani, și cu câți-va gineri, tot cu bani, s'a și întovărășit cu ei, și el ajutat tot-deauna fiind, de logofătul Lupu Balș, rugându'l

au mijlocit de li-aŭ luat niște moși mănăstirești la munte, unde cu heres-
teli, au făcut bună stare, și au mijlocit
logofătul Balș, de l'aŭ făcut ban, pe la
1841, și tot moșie având în posesie,
la 1846, luând și Bezedeia Grigori Stur-
za, mai multe posesii la munte, s'aŭ li-
pit de Bezedeia, și prin influința hoțu-
lui aceluia, a făcut grozave nelegiuiri,
au făcut o stare mare, negândită de
el vr'o dată, ș'aŭ cumparat moșie de
veci, și s'aŭ și făcut agă. Sfârșitul ași dori
să trăesc să il văd.

SKELET. Greci, un Gheorghe das-
cal de limba grecească, au venit în Iași,
pe la 1816. Ioan Vodă Sturza, nu știu
după ce mijloace, l'aŭ făcut stolnic,
după înființarea miliției, un ficior a lui
..... au intrat în miliție, și în domnia lui
Mihai Vodă, rapide înaintându'l, l'aŭ fă-
cut polcovnic, și pe un frate al lui Gri-
gori, agă, și altul Anton, sardariu, puin-
du'l în linie cu boerii cei mari, ai țării.

SOROCEANU. Moldoveni, vechi ma-
zili și răzeși, de la ținutul Vasluiului,
sunt și în Basarabia, și în Bucovina.
S'aŭ rădicat la boerie, în vremea dom-
nului Ioan Sturza, pe la 1828, doi frați
Alecă și Grigori, făcându'l paharnici,

cu petace, ficiorii unui polcovnicel Soroceanu, la Mihai Vodă, pentru că Alecu, încă de la 1822, au slujit în visterie, precum încă și acum slujăște, iaă făcut de odată pe amândoi comiși; apoi pe Alecu ban, la urmă spatariu, și mai în urmă agă. Soroceni sunt mulți în ținutul Vasluiului, mazili și privileghiați, sunt și la ținutul Botoșanii, cunoscuți ca boerănași acolo.

SIHLEANU. Bulgari, pripășiți și corciți, în țara Românească, unde până la 1840, au fost cunoscuți între boerii de neam, cu locuința, la satul Sihlele, județul Slam-Râmnicul. Erau doi frați. Iancu, și Zamfir, și o soră Balașa, ce au luat'o postelnicul Mihalachi Pascu, din Iași. Iancu, de cum s'aă măritat soră-sa, pe la 1810, au trecut în Moldova, ședând mai mult la cumnatu-seu, și pe la 1813, s'aă însurat cu o fată Catinca, a medelniceriu'uî Meriacri, din Iași, și cu banii zestrei, iaă cumparat socru-seu casele din Focșani, și viile de la Odobești, a căminariului Enacachi Pruncu. Pe la 1828, ș'au cumparat un petac de căminariu, de ia postelnicul Alecu Mavrocordat. La 1832, cu înființarea ju-

decătoriilor, l'a rânduit cilen la Putna. Pe la 1843, s'aũ dat doi băeți, pe Alecu și Iancu, la Iași; cel întâiũ în postelnicie, și celalalt în visterie. Cel de la postelnicie, pe la 1847, s'aũ făcut căminariũ, și acum la Fevruarie 1852, ban. Cel de la visterie s'aũ făcut sardariũ, și s'aũ dus a casă; alt frate a lor mai mare, ce au ședut a casă, la 1847 s'aũ făcut paharnic, și tot atunci și tatăl lor s'aũ făcut spatariũ. În urmă Grigori Vodă, pe Alecu l'aũ făcut director postelniciei și agă, și pe fratele seũ Costachi spatariũ, și Ștefanachi comis, ședând în Focșani.

STUPU. Moldoveni, mazili vechi și răzeși, de la ținutul Tecuciũ. S'aũ rădicat la boerie pe la 1813, Ilie Stupu, făcându-să cluceriũ, la 1817, s'aũ făcut medelniceriũ, și la 1822, căminariũ și ispravnic la Tecuciũ. Acesta făcusă mare stare, întrupasă moșia Vălenii, de pe Răcățăũ, și Țipu, de la ținutul Tecuciului, și alte mai multe părți de moșie cumparasă, făcusă case mari, bune în târgul Tecuciũ, multe vii la Nicorești, și la Ocobești; hanul și dughe-ne, în Tecuciũ, și țigani cumparasă.

au murit la 1833, fiind încă judecătoriu la Tecuciù, iaù ramas trei fii, Iordachi pe care încă pe la 1827, îl făcuse paharnic, Constantin și Alecu, cari pe la 1837, au murit. Pe lângă averea nemîșcătoare au ramas peste 20,000 galbeni, bani, acești doi fii toată averea în vr'o 10 ani, au perdut'o; s'aù făcut la Mihai Vodă, Iordachi ban, și Costantin căminariù. Dar vai de ei, că mai ales Iordachi, avênd și un cârd de copii, trăește cu milostenia.

STEFANOV. Moldovan, fiior a unui Ștefan, cioclu a Mitropoliei din Iași, la întroducerea reglementului, au intrat în cantiliera departamentului dreptăței, scriitoriu la secția I-ia, unde slujând, și acum l'a boerit, întâiù sardariù, apoi căminariù, comis și mai la urmă spatariù, făcêndu'l și șef a secției I-ia.

SCÂNTEE. Moldoveni, mașili și răzăși de la satul Ghergești, ținutul Tutovei, un Ștefanachi, de mic intrând slugă în casă la Sturzoaea, mama spatariului Ștefanachi Sturza, și aga Constantin Sturza din Bârlad, au slujit până au murit bătrâna, pe când el ajunsese logofăt a bătrânei, și pentru slujba lui.

iau lasat un legat, cu care făcând el neguțitorie, l'au sporit, s'au însurat au cumparat casele stăpână-sa. S'au ținut tot de neguțitorii și de moșii în posesie, pe la 1816 s'au făcut medelniceriū, la 1826 paharnic, și la 1846 ban. Omul acesta au slujit mult, mai ales la 1829 în vremea oștilor Rusești și la 1848, și'i om de ispravă, are un frate Neculai mađil la Gheighești.

SAMURCAȘU. Grec, pe vremea domnului Călimah la 1814, au venit și s'au așădat de odată în Iași, s'au îngurloit cu domnița Marghioala, mama lui Mihai Vodă Sturza. Apoi din întrigile celorlalți doctori, s'au mutat la Botoșani, au avut mai mulți fii și fete. După ce s'au făcut domn Mihai Sturza, l'au adus la Iași, l'au făcut proto-medic, și postelnic sau vornic, pe fiiorul său Iordachi l'au făcut armaș mare și comis, cari mulțime de nerânduele au făcut. După ce s'au făcut domn Măria sa Grigori Ghica, iarăși îl pusese armaș, dar pentru că iar să apucasă de obiceiurile lui apucături, l'au dat afară.

STEREA. Greci, unul Alecu Sterea ce și dice acum Steriade, au venit cu

Mihai Vodă Suțu la 1819, terți-baș domnesc, adevărat croitoriu. Ducându-se Suțu cu voințirii lui, croitorul acesta după liniștirea revoluției, s'au înturnat din Basarabia, și s'au apucat de meșteșugul său pe la 1826. Apucându-se visternicul Iordachi Rosnovanu, de zidirea palaturilor ce sunt acum a visternicului Neculai Rosnovanu, pe acesta l'au tocmnit pristav asupra lucrării aceea, după gătitura căreia, eșind aga Vasile Bosie, care era vataș, l'au pus pe el vataș de curte. Pe la 1829 surgunind ocârmuirea rusască, pe visternicul Rosnovanu și pe Mitropolitul Grigori, a țării românești, în Rosia, la Teraspoli, unde dăbăvind un an mai bine, grecul acesta, au ramas în curte, încă sub privigherea postelnicului Dumitrachi Danu, care era plenipotent a toată casa și averea Rosnovanului. Dar grecu, ca grec tot au ciupit mult, și în lipsa boerilor de acasă, el deschisesă partidă de cărți cu postelnicu Danu, cu vornicul Alexandri, cu spatariul Neculai Theodor, și alții; cu care legând prieteșug, au mijlocit prin aceia mai ales, că Alexandri era și deputat a Adunării Obștești și mădulariu

comisiei, ce au fost rânduită spre cercetarea boeriilor făcute cu petace de Ioan Vodă, și l'au trecut în condica boeriilor cu rangul de căminariu, făcut de Ioan Vodă, fără să fi fost, ș'au ramas bun căminariu grecoteiu; pe la 1833 l'au dat Rosnovanu afară din vătăjje, dovedindu'l cu multe furături; un ficior a lui aū intrat în miliție, și s'aū făcut ofițeriū, altul Costachi, au căpătat rangul de stolnic de la domnul Mihai, o fată au luat'o aga Costachi Grigoraș, după ce s'aū despărțit de fata postelnicului Baldovici. Mai este un Mihailachi Sterea, grec venit pe la 1830, și lipindusă de vornicul Lascar Pașcanu, l'au făcut vechil la moșiile sale de la ținutul Eșii, și l'aū făcut căminariu; că nici un moldovan fără milă de locuitori și în tot felu ai munci, n-aū găsit să'i placă ca cațaonul acesta.

SINJORJ. Moldoveni, mazili vechi, și răzeși, de la Ionășeni, ținutul Dorohoiului, s'aū rădicat la boerie pe la 1818, un postelnicel Toader Sinjorj, făcându'l domnul Călimah, medelniceriū, acela au avut un ficior Gheorghe, pe care Mihai Vodă, l'aū făcut comis, pe la 1846. și

judecătoriu la Dorohoiu, iar Grigori Vodă l'aŭ făcut agă.

STROESCU. Moldoveni, rădicați la boerie peste 140 ani.

SCORȚESCU. Moldoveni, vechi mazili și răzăși, de la Scurțești, ținutul Cârligătorei, rădicați la boerie, de vr'o 90 ani. Întăiu Toader Scorțescu, din mazil, s'aŭ făcut căpitan, ficiorii aceluia, unul au fost șatrariu, și altul ftori paharnic; și din acia apoi Nastasă Scorțăscu, s'aŭ făcut căminariu. Alecu ficiorul căminariului Nistor, luând pe la 1814, pe Prohira, fata vornicului Costantin Aslan, atuncea căminariu, după ce moșul ei fratele mâne-sa, Ioan Vodă Șturza, s'aŭ făcut domn, l'aŭ făcut hatman, fratele căminariului Nastasă, slugeriul Ioan, având doi ficiori: Iftimi și Filip, s'aŭ făcut amândoi căminari. Dar Iftimi au murit holteiū, și căminariul Filip este iar holteiū bătrân. Scorțești mai sunt numai copiii hatmanului Alecu Scorțescu, unul saŭ doi.

STAVĂR. Trei neamuri, două neamuri greci, și unu moldovan, și anume: Cei mai vechi Stăvărești, sunt acii de la Putna. greci, dar de o sută de ani

venit un căminariu Irimia, carele însurându-să cu o fată a unui Cimbru paharnicu, de la ținutul Bacău, ce au fost și ispravnic la Bacău, și rădăș de Nadișa, Boșoteni și alte hotare, au făcut un fi-cior, ce din botez s'aũ numit Stavăr, care au fost jigniceriu, și s'au însurat cu o fată rădășiță de Orbeni, de la ținutul Putnei, acela au avut doi fii, pe Vasile Stavăr, ce au fost stărp, și Costandin Stavăr, ce au avut doi fii; paharnicul Neculai, ce au murit holteiũ bătrân, și Iancu, care s'aũ făcut sardariu la Scârlat Vodă Călimah și spatariu la 1823, la Ioan Vodă, când au fost și camaraș la Ocne. Spatariul Iancu, aũ avut doi fii și o fată, cel mai mare Ioan aũ fost în miliție și făcëndusă prapurcic, au eșit și s'aũ însurat, și are două fete. Neculai s'au făcut căminariu la Mihai Vodă, și s'aũ însurat în țara românească la târgul Râmnic, și n'are copil, aceștia îmi sunt veri al doilea de pe maică mea, pentru că mama tătâne-său, au fost soră cu bunul meu Thoader Danu, pe fata spatariului Iancu au luat'o spatariul Grigori Cuza, ș'aũ murit, fără să'i rămăe copil, lăsând

barbatului ei moșia Ghergheleu, ce au avut'o zestre să o stăpânească în viața lui.

Al doilea neam Stăvărescu, au fost dintr'un grec Stavăr, venit la 1782, cu Alexandru Vodă Mavrocordat, când l'au făcut slugeriū și ispravnic, și a ramas aice, au fost în multe rânduri și ispravnic și rânduit la lucrarea cetăților, peste Dunărea, cu salahori moldoveni. La 1793 s'au făcut sardariū, iar la 1802 ban; au avut doi fii, Iorgu, care la 1813 s'au făcut medelniceriū și Mihalachi, aceștia au slujit în visterie până la 1820. După revoluția grecească, Iorgu au fost ispravnic de Iași în mai multe rânduri, s'au făcut ban la 1823 și la 1840 iar ispravnic fiind, l'au făcut agă; omul acesta au fost vrednic, și cinstit, din toată isprăvnicia ce au avut, au murit saracu, și l'au îngropat cu milostenii; n'au fost însurat, de cât cu o țiuțoare au făcut un băet Costachi, și l'au făcut Minai Vodă, cluceriū sau slugeriū că l'au slujit în canțileria direcției sale. Mihalachi s'au însurat pe la 1825, și s'au făcut ban, au făcut două fete și el au murit. Al treilea Stavăr să

poreclește un Ștefanachi ficiorul
 bacalu din Vaslui, care murind, pe femeea lui, au luat'o un sardariu Tudori, din Vaslui, om trecut cu vrâsta, și acesta să poreclește Stavăr, de pe porecla vitrigului său, și la Mihai Vodă s'au făcut și el pitariu.

SECHELARI. Grec, napaste venit țarei, în vremea domnului Ioan Sturza, neguțitoriū, un Triandaf Sechelari, și în domnia lui Mihai Vodă, luând poștile și vămile, un grec Neculai privileghiū, în tovărășie secretă cu domnul, pe acest Triandaf l'au pus director casei poștilor, și l'au făcut căminariū.

SICA. Putoare grecească, un Neculai, au venit neguțitoriū la Galați și făcând capital, ș'au cumparat și el decret de căminariū.

SĂULESCU. Moldoveni, mađili și ădăși de Vutcani, de la ținutul Fălciului; un Gheorghii fiind slugă la Mitropolitul Veniamin la 1818, l'au trimes la școalele de la Hio, de acolo și la altele în Europa, au fost profesor la Academie, l'au făcut paharnic și mai în urmă căminariū, la domnul Mihai Sturza, asemenea s'au boerit și un Ne-

culai Seulescu, cu rangul de paharnic, dar nu știu frați sau veri sunt.

SFIDERSKI. Rusnac, venit pe la 1833, un Calistrat ingineraș, pe la 1836 au intrat între inginerii Statului, rânduindu'l ingineriū la ținutul Putnei. Un om prea fără caracter, s'aū însurat cu fata căminariului Iordachi Stamati, de la Bacău. Pe la 1847, l'aū făcut Mihai Vodă căminariū.

SINESCU. Moldoveni, de la ținutul Sucevei, rădicați la boerie, slugeriul Iordachi Sinescu, pe la anul 1805 și Gheorghii ficiorul aceuia la Mihai Vodă, s'aū făcut căminariū.

SACARĂ. Moldoveni, mađili și rădăși de la ținutul Neamț. Dumitru Sacară și un nepot al său Ioniță, fiind slugă la vornicul Grigori Ghica, pe Dumitru l'aū făcut logofăt, și pe Ioniță vataav a casei, și însurândușă Dumitru, cu o fată Mărioara a văduvei Smaranda Alcăzoae, l'aū făcut sameș la ținutul Neamț. La Scârlat Vodă Călimah, l'aū făcut cluceriū, și pe la 1817 stolnic, și în multe rânduri au fost sameș la Neamț și la Bacău, au avut mai mulți ficiori și toți buni și holtei au

murit înaintea bătrânilor, iauramas numai doi fii, Neculai și Dumitrachi, care este stolnic și li-aŭ ramas și stare bună.

Ionită Sacară la domnul Călimah s'aŭ făcut cluceriŭ, iar la Ioan Vodă Sturza paharnic.

SIMILAKI. Moldoveni, mađili vechi, și rădăși de la ținutul Putnei, rădicați la boeri peste 80 ani. Un . . . paharnic fii al celui Grigoraș, iarăși s'aŭ făcut paharnic la Scârlat Vodă pe la 1816 și Ioan fii al paharnicului Grigoraș pe la 1825 iarăși s'aŭ făcut paharnic de Ioan Vodă, mai are un frate Iancu mai mic de cât paharnicul Ioan, acela are copii, iar paharnicul Ioan este sterp.

SALCEANU. Moldoveni, mađili vechi și rădăși de la Sălceeni, ținutul Tutovei. Aŭ fost un Ștefan Sălceanu, vătav la vornicul Dumitrachi Bogdan, carele având un fii Manolachi s'aŭ făcut sardariŭ la Ioan Vodă Sturza.

STRĂTILĂ. Moldoveni, mađili vechi și rădăși de la Ciurești ținutul Tutovei. Un Cristea zugrav Strătilă, la domnul Moruz, s'aŭ făcut jigniceriŭ la anul 1805, au avut un fii Vasile, care la

1824, Ioan Vodă l'au făcut sardariu și s'au așădat la Tecuci, unde au fost și sameș.

SCÂRLET. Moldoveni, și vechi boeri, de la ținutul Fălciului, dintr'un neam cu Costineștii, este unul Ioan Scârlet, care pentru că'i sarac, abea Mihai Vodă Sturza, l'au făcut sardariu.

STÂRCEA. Moldoveni și vechi mașili, și răzeși din Bucovina, aice au fost un Stefan Stârcea, multă vreme vatava a casei logofătului Constantin Palade, și la 1815, s'au făcut sardariu; s'au mai făcut la Mihai Vodă Sturza, un Vasile Stârcea stolnic, dar ficior, sau nepot va fi sardariului Stefan, ori belea legat de Stârcea, nu știu. Au mai venit din Bucovina un Gheorghii, au intrat in miliție, s'au făcut prapureic, și curgolea, cum era, au luat pe Paraschiva fata lui aga Iordachi Cuza.

SPARTALI. Greci, negușitori birnici, din Iași. In domnia lui Ioan Vodă Sturza, un Panaiti Spartali bogasieriu, dând marfă pe datorie la camara domnească, și fiind camarăș mare Bezedo Iorgu, fiul domnului, iau oprit banii, și l'au făcut comis, însă nu cu caftan.

precum pe atuncea era legea țării, a se boeri, ci cu petac domnesc ; apoi un nepot de frate a lui chir Panaiti, anume Tudurachi, învățând carte moldoveniască, după introducerea reglementului, au intrat în cantiliera isprăvniciei Eșului, după aceea în visterie, și s'au boerit la domnul Mihai Sturza.

SVANȚIC. Român din Ardeal, cu meseria neguțitoriu de porci, din Brașov, venind cu negoțul seu pe la Focșani, s'au însurat cu o fată a lui Ioan Popson, ce era staroste de sudeți austriecești, și socru-seu fiind un cabaz, ave cunoștință cu mulți din boerii mari, ș'au mijlocit la 1848, după tulburări între boeri, cu domnul Mihai Sturza, când era ministru din lăuntru, logofățul Alecu Balș, de l'au făcut sardariu, pe domnul porcariu.

SOTIROVICI. Bulgariu, un Sotir ce au fost alai-ceauș la domnul Mihai Suțu, după fuga domnului, la 1821 au ramas în Moldova. S'au însurat cu o soră a lui Neculai Hagiolo, acum ban din Vaslui, au făcut vr'o doi trei ficiori, unul ș'au cumparat decret de boerie, altul au intrat în miliție iuncăr, ca cum ar fi nobil, moldovan a țării.

STIHL. Moldoveni, răzăși de la ținutul Botoșani, întâiu s'au rădicat la boerie un Gheorghii Stihii din Botoșani, făcândușă cluceriū la 1827.

STAVRAT. Grec, napaste Moldovei, pripășit în țară în domnia lui Mihai Vodă Sturza, și îndemnat de efinătatea rangurilor, ș'aū cumparat un Ioan chir Stavrat decret de arhondas megas serdar.

SÂNGER. Moldovan, de la satul Singerii ținutul Botoșani, un Costachii fiior lui Gheorghii a Acsiniei, birnic de acolo, fugind de la casa tătâne-său întâiu la Botoșani, au slujit la stolnicul Costachii Ciulei, apoi la logofătul Alecu Mavrocordat, și deprinđândușă a scrie, au intrat scriitoriū la un grec posesor, și căpătând bani, ș'aū cumparat decret de sardariū pe la 1848.

SOLESCU. Moldovan, de loc din satul Soleștii ținutul Vasluiū. Un Nastasă, au fost slugă în casă la postelnicul Iordachi Roset, și fiind cuminte, ș'aū strâns leafa și alt ce-aū mai putut agonisi, și la 1848 ș'au cumparat decret de sardariū, numindusă Nastasă Solescu.

SOFIAN. Moldovan, un Neculai fiior unei Sofia, născut în dudăe cu mai

mulți tați, ș'au înființat poreclă de pe numele maică-sa, de cât ca să nu să poată nimeri că e ficior de curvă, ș'au grezit porecla dîcîndu'și Sofiano, și slujind pe la boeri, au strâns parale și pe la 1846, ș'au cumparat un decret de stolnic.

SOFIICU. Moldovan, rădăși de pe la ținutul Hârlăului, în vremea domnului Ioan Sturza, pe la 1826, un Ioniță Soficu, s'au făcut medelniceriū.

SAMSONOV. Rus, un Pavăl Samsonov, au fost cinovnic la consulatul Rusăsc în Iași, apoi avocat în pricini a sudeților la Consulat, mai în urmă au luat în tovărășie de la postelnicul Vasile Pogor un proces, ce ave la Petresburg, cu fii visternicului Alecu Balș, pentru socotelele lui Tudurachi Pogor, cu casa aceea, din vremea ce fusese logofăt a casei lui Balș, toate însă șiriclicuri, dar pentru că și visternicul Balș, și Tudurachi Pogor, erau morți, aū mai murit, în urmă și Costachi Balș, fiul visternicului Balș, au câștigat procesul de o sumă însemnătoare. Pe acest rus Măria sa domnul Grigori Ghica, fără să fi făcut vr'o slujbă Moldovei,

l'au făcut de o dată spătariu, la 24 Februar 1852, că nu era de ajuns boer în țară.

SĂCĂRESCU. Moldovan, răzăș de la satul Săcărești, un Ioan slujind pe la boeri, apoi în canțilerii. Domnul Mihai Sturza l'au rădicat la boerie cu rangul de șatrariu, iar măria sa domnul Ghica la 1852, l'au făcut medelniceriu.

SIRIACU. Pocetură grecească, pripășit la târgul Bârladului, încă pe la 1814, un dăscălaș grec Neculai, acesta au avut trei ficiori, Panaiti, Grigori și Gheorghii. Pe toți talharii aceștia, vornicul Alecu Sturza Bârlădeanu, fiul spătăresei Săfticăi, pentru că tată-lor era de casa Sturzoaei, iau pus în canțileria isprăvniciei, unde Sturza de vr'o de ce ori au fost ispravnic, de și toți erau buni desbrăcători, dar protectorul lor iau protejat ca să'i înstărească, creșdând că și face pomană a îmbogăți niște talhari, prin desbrăcarea moldovenilor, ba încă au mijlocit la domnul Mihai Sturza de iau și boerit, pe cei doi mai mari, iar Gheorghii cel mai mic intrând ciuovnic la departamentul lucrărilor publice, unde bine jăfuind pe locuitorii ce erau rânduți în lucrarea șoselelor din Iași, spre

răsplătirea unei așa vrednicii, domnul Grigori Ghica la 24 Fevruar 1852, l'aŭ făcut sardariŭ, spre a se îndeletnici pe viitoriŭ mai bine a jăfui.

SPRINCEANĂ. Moldovan, un Gheorghii ficior de birnic din satul Pomâr-la, slugă în casă la hatmanul Anastasă Bașotă, ministru lucrărilor publice, carele întrebuintându'l în zapcilâcul lucrărei șoselelor de Iași, la 24 Fevruar 1852, l'au făcut stolnic.

SAVA. Moldoveni, răzăși din Bucovina, unde au și titlu de Fon.

SILUI. Putoare grecească, cu meserie caicciu venit pe la 1839, au unel-tit negușitoria, câștigând capital, chir Ioachim, ș'aŭ cumparat decret de me-gas arhon paharnicus.

SCORPAN. Rusnaci, veniți în Moldova pe la 1830, slugi, pe la boeri, au fost Ioan și Constantin, după întrod-ucerea reglementului, au intrat prin can-țileriile judecătoria, din Iași, mai apoi la divanul de apel, și Mihai Vodă Sturza, eftin fiind la boeri, pe Ioan l'aŭ făcut paharnic, și pe Constantin sardariŭ.

SCURTU. Moldovan, un Costachi fi-cior de lăcuioriŭ birnic, din satul Scurta,

ținutul Putnei, de mic răzlețindu-să de la părinții lui, și slujind pe la boeri, au învățat carte, au fost vataș pe la moșii, făcând capital, au luat moșii în posesie, au câștigat averi, și pe la 1848, ș'aũ cumparat decret de căminariũ, poreclin-du-să Scurte.

SÎRMOS. Greco-bulgariũ, venit în Moldova la 1829, un Ioan Sirmos, fiind vataș la moșia Pungești, a lui Bezede Neculai Suțu, la 1842, l'aũ făcut cluceriũ.

STEPLEANU. Bulgariu, neguțitoriũ, un Vasile Petrovici casap, din Iași, la Fevruarie 1852, s'aũ făcut slugeriũ.

STOENESCU. Mai mulți, uniți români din Valahia, alții bulgari. Întăiũ s'aũ aratat cu așa poreclă ftrei rați: Gheorghită, Răducanu, și Vasile, români, buni scriitori, au fost tustrei de casa agăi Petrachi Negrea; Gheorghită, au fost pe la 1817, sameș la Tutova, s'aũ însurat cu Marghioala, fata medelnicerului Abaza, de la Milișcani, ținutul Tecuciului. În domnia lui Ioan Vodă Sturza, s'aũ făcut căminariũ, au fost sameș la Tecuciũ. După înființarea judecătoriilor, fiind că pe văduva Negre, o lua-ă logofătul Costachi Conachi, ce au fost logofăt.

mare, la introducerea reglementului l'au rânduie cilen la judecătoria Tecuciului, unde au și murit, rămăindu'i mai mulți copii; ceilalți frați a lui au murit holtei; se mai porecesc și alții acum Stoinești, însă toți sunt bulgari, porecliți de pe numele Stoian a părinților lor.

STEFĂNESCU. Moldoveni, proaspete rădicături, din clasa de jos a lăcuitorilor, să porecesc de pe numele Stefan, a părinților lor, precum un cluceriū Mihăiță Ștefănescu de la Tutova, ficior lui Ștefan blanariū, din Bârlad, au fost cinovnic la isprăvnicie, și desbrăcând pe lăcuitori, s'au făcut cluceriū, pe la 1844.

STEFĂNIU. Mai mulți, unii greci, și alții moldoveni, porecliți de pe numele părinților, toți însă rădicați la boerul de Mihai Vodă Șturza, și pentru interesul de bani, ce li s'au luat și pentru a ave glasuri în alegerile deputațiilor ținutași, dintre aceștia cu așa grecească poreclă este și cluceriul Dinică Ștefăniu, din Focșani, acesta'i ficior unui Ștefan Bratul, din satul Cliticeștii, care au slujit mulți ani argat, vezeteū și chelariu la socrumēu banul Toma Ștamin, și îngurluindusă cu Catrina, ce au fost mancă so-

ției mele și dadacă, au luat'o, cu care au născut pe dumnealui cluceriū, pe care după ce m'am însurat eū, mi l'aū adus măsa, și de și era prost și uricios de mic, dar pentru hatârul mânisa, l'am luat în casă, l'am crescut, l'am învațat carte, au fost blând și cu minte, ce i s'aū părut însă, după vr'o trei ani, au fugit, tată-seū de și era un bețiv, dar l'aū legat și mi l'aū adus înapoi, și n'aū mai fugit, făcându-să mai mare și cunosœându'i talentele, l'am dat la canțileria stărostiei Putnei, unde în toate zilele merge la slujbă, dar șederea îi era tot în casa me, până au murit și tată-seū, când fiind holteiū, iam dat voe a să așaza în casa părințască, ca să nu se ruineze. Prin bunele purtări ș'aū capatat dragostea nacealnilor sei, pe la 1841 gă-sindu'și o fată de neguțitoriū, cu zestre bunișoară, mi-a propus că ar voi a se însura, iam încuviințat, au luat fata aceea, l'aū cununat vornicu Iorgu Razu, ce era staroste de Putna, și deputat Adunărei, și au mijlocit la domnul Mihai Sturza, de l'aū făcut și cluceriū. Pe la 1843, au născut o fată, iam botezat'o eu, și iam dăruit un locușor de

crâșmă în Focșani, lângă mănăstirea proorocul Samoil; mai în urmă simțindu-se cu capital, au avut dorința se'și facă case bune la șose, în mahalaua boerească. M'au rugat să'i dau un loc de casă de care aveam câteva în Focșani, vădându'i plecările, și bunele purtări, iam dat un loc din cele mai de frunte, și mai mult în dar, plătindumi'l numai cu 2000 lei, de și avem mușterii cu 200 galbeni, și ș'au făcut niște case prea bune și de gust, îl iubesc că are cunoștință.

SIMINOVICI. Arman, și de nație și de religie, neguțitoriū zaraf din Focșani; un Bogdan Siminovici la 1847, ș'au cumparat cu 150 galbeni, decret de slugeriū.

SOFRONI. Moldovan, ficiorul lui Sofroni grădinariū din satul Crivești, ținutul Cărligăturei, a hatmanului Gheorghe Buhuș, de mic l'au luat în casă hatmanul Buhuș, l'au învățat carte, l'au făcut chilnaș și cibucciu, au slujit până au murit stăpânul său; apoi s'au însurat cu o fată din casă tot din Crivești, de loc. Fiii stăpânului seu, aga Matei și aga Dumitrachi, iau îndestrat pe amândoi cu 200 galbeni, și iau luat în posesie

moșia Cursăștii de la ținutul Vasluiului, a mănăstirei Frumoasa, cu 40 galbeni pe an, pe care și acum o ține de vr'o 20 ani, mai sporindu'i însă din vreme în vreme prețul, mai ales după moartea și a lui Matei Buhuș, l'au făcut și polcovnicel cu cartea domnului Ioan Sturza. Acolo la Cursăști, au făcut bun capital, și pe lângă posesie au întins și negoț de pâne cu Galații; s'au înstărit bine și la 1846 ș'au cumparat și decret de slugeriū.

SEVASTOS. Greci, din vechi pripășiți în Moldova, au luat fete de răzăși, au fost la Putna un slugeriū Todirașcu, dar au murit fără fii, rămăindu'i numai o fată Catinca, ce au luat'o aga Mihai Veisa, un văr a aceluia, au fost medelniceriū, care au avut doi fii, unul din acia s'au însurat spre Botoșani, iar unul serdariū Alecu slujând multă vreme în casă la visternicul Alecu Balș, fiind în mare dragoste și credință. Inșă din'tâmplare împușcând un țigan bucătariū, au cădut în mare ură, au fost silit a fugi în Basarabia, de acolo viind înapoi pe la 1820, au șădut cât-va dosit în casa maică-mea,

după tulburarea grecească din 1821. Pe la 1823 l'au însurat maică-mea cu o nepoată de soră, ce o ține în casă, Catinca fiica lui Ilie Frunzeti, iau luat în posesie de la stăpânire moșia Toporeștii din ținutul Vasluiului, a mănăstirei Floreștii, iau dat destre 2000 lei, și un plug de boi, și câte-va vaci și parte din averea părinților ei. Pe la 1826 s'au făcut sardariu, acum la April 1852 au murit în sărăcie, rămăind vară-mea sermana fără nici o stare, cu o fată mare și un băet Iancu prea bun.

SEVASTOPULO. Grec pripășit, spurcăciune grecească, de visternicul Dumitrachi Ghica, l'au avut vataș pe la 1826 la Hărpășăști; din plăcintarul acela s'au născut un Iancu, carele îmbrătoșân dmeseria de advocat, până la 1850 când murind postelnicul Costachi Racoviță, iau furat din hârtii un sinet de 3000 galbeni, a logofătului Costachi Sturza, și dându'l Sturzei tocmai atunci când era și ministru din lăuntru și a dreptăței, spre mulțămire l'au făcut vel armaș.

SUIULGIU. Bulgariu, meșter de ciș-

mele, u. Dumitrachi Cismigiu din Iași, Ioan Vodă Sturza pe la 1827, după ce au gătit casa apelor de la Golia și havușurile, l'au făcut slugeriū, și Mihai Vodă Sturza, pe un Hristea Neculau cișmigiu din Focșani, bulgariū prost, fără știință de carte, pentru că iau făcut pivnița de la viile de la Grodești, podgoria Odobeștii, și havușul de la grajdul său, din Iași, ca să nu'i plătească bani, l'au făcut șatrariū.

SOLCĂNESCU. Moldovan din Bucovina, de la mănăstirea Solca de loc, din părinți proști, slujând pe la boeri, și ajungând și vataș de moșie, au strâns ușine parale, și ș'au cumparat pe la 1846 6 de cret de boerie.

SADOVEANU. Român din Valahia, din clasul de jos, au venit cu logofătul Lupu Balș, slugă în casă, după moartea lui Balș, au mai slujit pe la alții, apoi a intrat în canțilerie la vornicia de aprodi, unde s'au făcut și cluceriū pe la 1846. După înființarea departamentului lucrărilor publice, au intrat acolo scriitoriū și la trecuta lună Mart, pe cluceriul Andrei Sadoveanu, măriia sa domnul Grigori Ghica Voevod, l'au făcut serdariū.

SION. Tatar de la Crâm, un Demir sultan, fiul Hanului de Crâm Beldinghereiü. Mâncalar căni ticălos, pentru că au venit în Moldova și s'au botezat. După multă luptă ce au avut cu tată său pentru al coborî de pe scaun, și a se sui el la hanatul Crâmului, înfârșit s'au împacat, prin mijlocirea Haniilor de Kazan și Asdrahan, și au intrat iarăși în saraiul tătâne-seü. Dar rău și ne astâmparat fiind, s'au îngurluit cu o sultană a tătâni-seu din harem, ce era mai frumoasă, și mai tânără, și oblicind bătrânul tatăl lui, ca se'si răsbune și necinstea aceia, și pagubele ce'l făcuse cu reboaele, de al da jos din scaun, au hotărât să'l prindă în harem și să'l omoare. El berbantul ager fiind, au dat pe o fereastă, și cu sabia în mână, au trecut printre toți tatarii ce'l încunjura-seră, au mers la grajdiü, au încălecat și au fugit, au venit drept la Moldova, pe la 1462, și s'au înfățișat la hatmanul Șendrea, fără a să descoperi că'l sultan, de cât numai Mârzac, și că dorește a intra în oastea Moldovei; l'au primit îndată între joimirii călăreți, soldat prost, au slujit joimir prost, până la un resboiü,

ce au avut cu Muntenii, în care perind hatmanul, de odată au luat el comanda și au biruit. După biruință domnul, fără al cunoaște l'au făcut căpitan de joimiri. În resboiul cu Leșii desvăbind osebită vrednicie, care au pricinuit mirare domnului Ștefan cel Mare, l'au luat de aproape în cercetare, și iau mărturisit în secret că el este Demir sultanu, de care era înștiințat marele Ștefan, de hanul, că'i fugit, și așa l'au botezat, fiindu'i naș Bogdan Vodă, numindu'l din botez Dragoș, l'au însurat cu Dahina, fata unui Oană visternic, ce era cumnat domnului, iau dat mulțime de moșii și l'au făcut portariu mare de Suceava, mai în urmă spatariu mare, și apoi și vornic mare țerei de jos; iubindu'l foarte mult, pentru vitejia și biruințele ce făcea în toate resboaele ce au avut, cu turcii, cu tatarii, cu leșii și cu ungurii, pentru care îl și poreclea toți Resboian.

Acesta au născut pe un Dumitrașcu, care au fost părcălab Hotinului, și ginere lui Petrea Clănău spatariu, și au născut pe Ionașcu paharnic, care au luat pe Catrina, fata lui Veveriță vel postelnic, și pe Avram visternic. Din acest

Avram visternicul, au fost coborători domni Cantemirești; iar din Ionașcu paharnicu, năcându-să Răsboian stolnicul, au luat pe domnița Marica, fata lui Moisi Vodă Movilă, și au născut pe un alt Ionașcu paharnicul Coșăscu, cel tânăr, care au luat pe Tudosca, fata stolnicului Sandu Sturza, și au născut pe Sion vorvicul, care au luat pe Safta fata lui Nabadaicu, hatman, și au născut pe Andreica paharnic, care au fost și sol al Moldovei, sau precum acum agent în Țarigrad, în domnia lui Vasile Lupu voevod, și au fost căsătorit cu Irina, sora lui Evstratie Dabija voevod, și au născut pe Andrei paharnicu, care întru însoțire cu Ilinca fata lui Ioan Bogdan vel logofăt, au născut pe Andrei medelniceriu, care întâiū au fost însoțit cu Irina, fata lui Neculai Buhuș hatman, și al doilea cu Gafița fata lui Postolachi, vata vul de călărași, de Țarigrad, și au născut pe Ioniță ce au fost stărp, și pe Toader medelniceriu, care în însoțire cu Dochita fata unui stolnic Bănișor, au născut pe Costantin, pe Ioniță carii au murit, cel întâiū holtiū, cel al doilea călugăr, și pe stolnicul Iordachi, care însoțindusă cu Catrina fiica vor-

nicului de Vrancea, Thoader Danu, au născut șasă fii și anume: spatariul Antohi, paharnicul Ioniță, banul Neculai, paharnicul Costachi, pe mine, paharnicul Constantin și pe sardariul Thoader, până la vornicul Sion, s'au poreclit unii Dragoș, unii Candimir, și unii Coșăscu, de pe moșia Coșăștii din ținutul Tutovei, „acum de Valuiu“ unde li era așădarea, și unde Demir Sultanu făcuse biserică, care au răsăpiti'o Tatarii în vremea domnului Vasile Vodă. De la Sion vornicul ce li s'au părut nu știu, s'au poreclit Sion une-ori și Răsboian și Coșăscu, toți însă coborători din Demir Sultanul sau Dragoș, vornic până la tată-meu, nici n'au murit de moarte firească, toți cu sabia în mână apărându'și drepturile patriei, au murit cu cinste în câmpul Slavei. Tată-meu singur și frații sei au avut nenorociri și frații mei, spătariul Antohi și banul Neculai au murit în casele lor, pe paturi, însă foarte mult și ei și toți noi din copilărie până la vrâsta de bătrânețe, am slujit patriei cu credință și toată vrednicia, precum în vremea tulburării grecilor de la 1821, când toți

boerii, lăsând patria în prada răilor greci, fugisă prin Basarabia și Bucovina. Noi am stătut neclintiți, ba încă eu am mers la Brăila cu opt turci, ce'i scapasăm de la moarte din mâni'e vointirilor greci, ș'am venit împreună cu urdica Turcească în țară. După venirea oștilor Rusești la 1828, cu toții am fost întrebuințați în cele mai grele slujbe, eu am fost trimes și peste Dunărea până la Balcanuri, cu cârduri de vite și cu cosași. La 1829, fiind foarte grozavă ciumă, în cât să pustiisă Focșanii, pentru că cuconașii fugeau de greutate, m'au rânduit pe mine staroste de Putna, și după ce s'au străcurat oștile în jos, și s'au curățit târgul și ținutul de ciumă, au rânduit Divanul staroste, pe logofățul Alecu Balș, și pe vornicul Iancu Giurgea, iar pe mine sameș, ca să slujesc patriei, pentru că tot era încă greu, și cuconășei acia, cuconași; am primit a fi și sam ș, însărcinându-mă și cu ținerea spitalurilor oștinești, în care era peste 1500 bolnavi, și cu toate stațiile de fân, de lemne și magazale; cu toată greutatea le-am ținut toate, am eșit din toate cu obraz curat. Dar vai,

cunoștința patrioților, Dumnezeu să le răsplătească, au fost ră.

După rânduirea domnului Mihai Sturza, și după introducerea reglementului, introducându-să și sistema de a fi tot slujbașul jacaș, și de a cumpara de la ministru, și chiar de la domn, slujbele cu bani, precum și rangurile care și după vechea legiuire a țării, și după a reglementului legiurii, urma a să da ca răsplătiri, celor ce cu cinste vor să-vârși slujbele încredințate lor, departe foarte de principiul legilor; iar s'au vîndut cu bani, ca oare-care materialuri s'au produse a moșilor domnului. Noi frații nedeprinși a jăfui pe patrioții noștri, n'am cumparat nici unul slujbă, că de cumpăram niște așa posesii de la domnul, sau ministrii săi, trebuia vrînd nevrînd să adunăm roadele posesiei, adecă să prădăm, să asu-prim, și să jăfuim pe bieții patrioți, și de aceea în tot timpul domniei de 15 ani a lui Mihai Vodă Sturza, am fost prigoniți și rău văduți și de domn, cu care din copilărie ne cunoșteam, fiind într'o mahala crescuți, dar și de ministri, cari erau boeri moldoveni și ne

știa, ne cunoaștea prea bine, și le avem prieteșugul; cu mare greutate pe la 1837, fiind visternic Bețede Neculai Suțu grec, strein de patrie, după multe stăruinți a frățâne-meu spatariul Antohi, care avea și casă gre, și șădere în Iași, l'au așădat șef de secție în visterie la bătrânețe, în rând cu copiii și cu alții ce nici gândisă vr'o dată a ajunge, la așa posturi. Și la 1847 fiind visternic Las-carachi Pașcanu, acela ce ne este și nepot de văr al doilea, l'au dat afară din slujbă, încă cu defăimare și pe bietul frate-meu și pe doi ficiorî, ce'i ave în visterie.

S'aũ făcut tulburarea de la Mart 1848, a boerilor, în contra domnului Mihai. Ni-am unit și noi toți creșând că Dumneșeu va trimite o zi mai senină pentru biata Moldovă, și prin rânduirea altui Domn, s'ar mai curma suferințele bieților saraci, vai, vai, și a treia oară, vai, s'aũ rânduie domn măria sa Grigori Alexandru Ghica voevod, bun, milostiv, neînteresat, fără răutate, dar împrejurările, miniștrii și alți mulți ce'l încunjură, l'aũ făcut așa uita făgăzile, ce ne da în multe rânduri, înainte de suirea la

scaun. Si lă-sând a dice că nici o îndreptare în trei ani până acum s'aũ făcut, spre vindecarea ranelor biciului suferit în 15 ani, a lui Mihai Vodă. Dar s'au adaos mai multe care covârșesc toate ranele făcute de Domnul Mihai, pentru că iubind deșărtăciunea, cu zadarnice cheltueli au făcut pe visterie datoare peste 4 milioane lei, care prin viziriul Reșid Pașa, au mijlocit a se plăti de țară, și s'au rânduít de se împlinește la tot șfertul 75 parale de fie-care birnic și mazil, au îndoit prețul sărei, făcându'l din 4 parale oca, 8 parale, au înmulțit numărul militarilor, au organizat artileria, au desființat slujitorii posturilor, și au înființat polcul de jandarmi regulați cu polcovnic și ofițeri, pe la toate ținuturile, au început a face un mare palat la Copou, pentru cazarmă, au îndoit și întreit toate iraturile efortiilor de prin târguri, toate aceste privesc îngretate și răspunderea provincialilor, să cheltuesc de toți răii bani, cu ochii închiși, pe toate săcăturile și netrebniciile, s'aũ cheltuit mulțime de bani, după proiectul lui Mihalachi Cogălniceanu, de au stricat 15 dughene, bolți bune a.

Mitropoliei din ulița mare, care avea venit peste 4000 galbeni, de au deschis fața Mitropoliei, ca să aibă călugării privală la uliță, s'au făcut gard de fier, au îngrădit cu asemenea gard grădina publică, cu de asemenea; zădărnicii să cheltuesc capitalurile țării, și neajungând să sporesc dările fără să fie domnul în parte folosit de aceste, de cât înșalat de lingușitori, încuviințază creștând că face bine și'i rămâne nume nemuritori, prin atâtea multe de bine faceri și netrebnice îmbunătățiri, nici cum să îngrijăște pentru fericirea țării, care o poate săvârși prin rânduire în toate slujbele a oamenilor ispitiți în vrednicie, în purtări cinstite, ne interesați, cu știință de toate legile și drepturile țării, și a fie cui, ași înființa ministerie de barbați aleși, divanul Ad-hoc sau obștesc, de barbați cunoscători de țară, proprietari cinști și cu frica lui Dumnezeu, iar nu de copii și de toți stricații și franțuziții, cari nici vor să'și aducă aminte de Dumnezeu. Cea mai mare parte a țării, au ajuns a dori pe Mihai Vodă Sturza, cu toată lăcomia lui; am venit

și eu a crede proverbul vechiū, că schimbarea domnilor bucuria nebunilor.

SOFTA. Pacat și putoare grecească, napaste Moldovei, pripășit în țară pe la 1814, o pocitură grecească. Gheorghe Softa cu meseria caicciū, a spatariului Cotcu, ce era venit cu domnul Călimah și rânduit ispravnic la ținutul Sucevei, unde Cotcu ș'au luat cu sine și caicciul să'l chivernisască, acolo l'aū rânduit zapciū de ocol, tovarăș cu un moldovan boerănaș, de loc din Cămârzani, Gheorghe Lîna, care avênd fată mare, au măritat'o cu grecul Softa, dându'i parte de moșie în Leucușești. Acest grec după ce au vădut că socru-seū Gheorghe Lîna, la Ioan Vodă Sturza, s'aū făcut medelniceriū, au făcut și el toate chipurile și la ducerea domnului din scaun, la 1828 au cumparat un petac de stolnic, iar la Mihai Vodă, s'aū făcut căminariū; ficiorii lui toți s'aū boerit, și din caicciū grecesc, au ajuns boeriū Moldovenesc.

STRACHIADE. Putoare grecească, pacat și napaste țarei, venit la 1852, un Leonida plăcintariū sau maslinariū, din Grecia, rudeni cu egumenul mă-

năstirei Făstâcii. Iaŭ dat în posesie moșia Bălteni, și ticălosul Grigori Vodă Ghica împușcatul, l'aŭ și boerit cu rangul de căminariu, spre răsplata asupririlor ce au făcut lăcuiitorilor din Bălteni.

T

TĂUTU. Moldoveni drepți, și vecniŭ neam mare boeresc, au stătut tot mare încă mai înainte de domnia lui Dragoș Vodă, precum să vede din manuscriptul lui Petrea Clânău spatariul, din anul 7003, și rudit cu familia domnului Dragoș. În vremea domnului Ștefan Voevod cel Mare, au stat un Ioan Tăutul mare logofăt, au fost trimes cu mai multe solii, la crăiea Leșilor, și a Ungurilor, în urmă de Domnul Bogdan Voevod, cu statul de obștie, au fost trimis la Țarigrad, de au supus țara Sultanului Turcesc, cu pre frumoasă folositoare și cinstite condiții, care sunt cuprinse în tratatul ce au închiet. În urmă din nestatornicia vremilor și mai ales după navala Grecilor plăcintari isgoniți de la Fanar, și din

toate părțile Turchiei, pentru blăstămățiile lor, și găsind creștinească primire în Moldova și îmbrătoșare, în loc a fi recunoscători Moldovenilor, au început ai vrăjmăși și ai părî cătră domni, ai pune în intrigi cu domni și cu țara. Prin care viclene uneltiri a lor, fărămând frățasca dragoste dintre Moldoveni. — S'au făcut mai multe partiți prigonind una pe alta, din care împrejurări precum cele mai multe neamuri mari și vechi moldovinești, au cădut și strălucita această familie Tăutulească, abea mai cunoscându-să între boerănași, până pe la 1805, când reposatul vornic Ioan Tăutu, prin multe slujbe agiunsăse la rangul de stolnic, rămăind văduv, au luat o fată grecească, din curtea domnului Alexandru Moruz și iau dat rangul de paharnic, și necurmat slujând în divan, la 1814, domnul Scârlat Călimah l'au rădicat la ban, și la 1822 ducându-să cu alți boeri la Țarigrad, după tulburarea ce făcusă grecii cu domnul Mihai Suțu în țară, și rânduindusă domn pe logofătul Ioniță Sturza, pe banul Ioan Tăutu l'au făcut vornic, și pe doi fii ce ave cu soția întâi

Catrina fata slugeriului Sandu Budescu, Mihai și Vasile iaă făcut spatari. La 1827, au murit vornicul Tăutu, iar fiul lui nefind ca tatăl lor, n-au mai în-naintat, ci încă s'au ticăloșit ș'au murit rămăindule copii. Ai lui Mihai nu știu ce s'au făcut, iar ai lui Vasile sunt doi băeți buni, Todiriță și Ioan, slujăsc în Visterie. Mai sunt ficiorii medelniceriului Valachi și a paharnicului Vasile Tăutu, de la Botoșani, cari au fost frați cu nemuritoriul comis Ionică Tăutul, fiul lui Vasile Tăutul, fratele vornicului Ioan. Acel comis Ionică fiind trimis secretariu, de Ioan Vodă Sturza la Țarigrad, fiului său Bezede Neculai, ce era baș capi Kihaiia, sau ambasador țarei, au murit acolo fără urmași, fiind holtei. — Mulți se numesc cu această poreclă, atât de scumpă Moldovenilor, dar toți minciunesc, aceasta o știu prea bine, pentru că mă rudesc cu această familie de pe bunica me Maria, muma maicei mele, ce au fost soră cu vornicul Ioan Tăutul, cu Vasile Tăutul și cu Costachi Tăutu, de la Comănești din Bucovina. Acolo în Bucovina poate să mai fie Tăutulești, dintr'un Mihalachi Tăutul, iar toți ceilalți

sunt napaste Tăutuleștilor de sine porecliți, unii fiind slugi pe la Tăutulești, alții din satul Tăutești, și alții de prin alte sate de a Tăutuleștilor.

TALPĂ, Moldoveni, vechi boeranași, dar mai s'au stâns, am cunoscut la Putna pe niște saraci, fiii căpitanului Ioniță Talpă, a căruia tată au fost muma banului Neculai Lipan, de la Scurta; am mai cunoscut pe un Andrei Talpă, de la Botoșani, ce au fost luat o fată Elinca, soră cu grecii corciți Gelemeneshi.

TULBURE. Moldoveni, răzăși de la ținutul Fălciului, mazili ruptași, uniți și birnicii, rădicătura lor la boerie, au început de la un Pavăl Tulbure, care fiind multă vreme vataav la moșia Fălciu a vornicului Șarban Negel Costachi Boldur, fratele Mitropolitului Veniamin. La 1818 în domnia lui Călimah, au mijlocit de l'au făcut slugeriu, și la domnul Mihai Sturza, toți fiii lui Pavăl Tulbure, pentru că unul din ei, anume Gheorghe, luasă pe fata agăi Gheorghii Mardari, veche slugă și logofăt a Mitropolitului Meletie, și domnul având de răs boeria, l'au făcut ban, boerind și

pe toți frații lui, cari n'au fost făcut alte slujbe, de cât scriitori la isprăvnicie, fiind cumnatul lor aga Butucea sameș de Fălcin, multă vreme. S'au mai rădicat la boerie și ficiorii unui Constantin Tulbure, văr lui Pavăl, anume: Costachi și Gheorghii, acel Costachi fiind scriitoriu la Visterie, în vremea domnului Ghica hagiū nebunul, făcēnd visternic pe Vasilică Ghica, acela ca să prăde Visteria și țara mai bine, au departat pe toți șefii vechi, și în locul lor au pus tot băeți, între care pe Costachi Tulbure l'au făcut șef la secția a doua, l'au făcut paharnic, apoi spatariū, și s'au însurat cu o fată de la Bacău, a unui slugeriū Enacachi Chiriac, ce au fost mai înainte pantir, la isprăvnicia de Bacău, și în urmă slugă la vornicul Enachi Crupenschi, cari au și mijlocit la Ioan Vodă Sturza de l'au făcut slugeriū; iar Tulbure, după ce s'au însurat, au mijlocit la domnul Grigori Ghica hagiū, de-au făcut pe Sandu Chiriac, unchiul femeii sale, ban.

TOMȘA. Moldoveni, rădicați din proști la boerie, dușă desprețuirea boerilor moldovinești, de domnia Mihai

Sturza și Grigori Ghica. Inșă nu sun Tomșești cum nu sunt eu Sturză, pentru că niamul Tomșesc, mai mult de 150 ani, de când s'au perdut cu totul; de cât precum în nimica nu e regulă în țara noastră, așa și în poreclire, sunt slobozi fie care, a se numi cum vor, și precum fără nici o sială, domni și toți dregătorii pradă țara, asemenea și toți moșicii fură ori ce poreclire a nobililor vechi, ca să se arăte nobili, să nu li să nimerească opinca din cari au eșit.

TINCĂ. Grec, corcit în țara românească, adevarata poreclă este Vlahuță, un Dincă Vlahuță om sarac, pe la 1813, au venit la Moldova, la un frate al seū Mihalachi, care venisă edecliū cu domnul Moruz, și se însurasă aice cu o Catincă fata unui grec slugeriū Grigori, ce ținea o fată a unui Mitrea și ave zestre o parte de moșie la Pătrășcani, în ținutul Tutovei, pe acea vreme Logofătul Costachi Conachi, ave țiitoare pe o Seftică, sora unui Sandu Botezatu, căpitan de poștă de la Tecuciū, și pe la 1817 sau 1818, desgustându-să de ea că făcea copil, au măritat'o cu acel

Țincă, și l'aŭ făcut căpitan de târg, la Bârlad, acela cu țiiitorica lui Conachi, au făcut un băet Petrachi și o fată ori două. Băetul Petrachi după ce au slujit pe la mai mulți boeri, s'aŭ însurat cu o țiiitoare a bătrânului Ilie Cogălniceanu vornic, în vremea domnului Mihai Sturza, de acăruia casă era Cogălniceanu, și au mijlocit de ș'aŭ făcut ginerile sardariŭ, și revizor la departamentul din năuntru; în urmă în domnia lui Grigori Vodă Ghica hagiŭ, s'aŭ făcut spatariŭ, o soră a spatariului au fost țiiitoare la Costachi Sturza Bârlădeanul. după pilda maică-sa.

TUFĂSCU. Moldoveni de la ținutul Vasluiului, de la satul Tutești, boerănaș, un ftoripaharnic Constantin Tufăscu, trăitor în Iași, ce avea moșia Bodești, de la Vasluiŭ, au luat pe Paraschiva Gosănească, văduva unui grec Gazeti, cu un copil mic Grigori, și făcând un copil Constantin, au murit, rămăind Paraschiva iar văduvă, cari ș'aŭ crescut copiii de la amândoi bărbații, in casă, și cu averea Tufăscului, poreclindu'i pe amândoi Tufăscu, fără să o oprească cineva, pentru că fratele bărbatului ei

murind și el, și rămăindu'î numai o fată, care s'aũ măritat cu iarăși o scârnavie grecească, anume căminariu Chiriac Dormuz, tatăl căminariului Tucidide, n'aũ avut cine opri a nu numi și pe puiul grecului Tufăscu, și așa Costantin Tufăscu, adevaratul fiũ a lui Iftori paharnicu Tufăscu, au trecut și s'aũ statornicit în Basarabia, iar Grigoraș puiul de grec, au ramas în Moldova, și măsa fiind soră banului Tanasă Gosan, l'au pus în Visterie, unde au slujit cu mine împreună mulți ani, apoi moșul seũ Gosan fiind stărp, ave de suflet o nepoată a cucoanei lui, pe aceea au înzestrat'o, ș'aũ măritat'o cu Grigoraș, care să poriclește Tufăscu. La Ioan Vodă Sturza, l'aũ făcut stolnic, mai în urmă comis, iar galantomul Mihai Vodă Sturza, pentru că'l alesăse deputat al ținutului Galați, l'aũ făcut agă, și apoi postelnic, iaũ murit nevasta, și s'aũ însurat de al doilea cu o fată de a lui aga Mihalachi Rali.

TACU. Două neamuri, un neam ce sunt pe la ținutul Tecuciului, sunt Moldoveni răzăși, rădicați la boerie de domnul Ioan Sturza, pentru că un Ioan

Tacu, au fost vataav la Sascut, a visternicu'ut Petrachi Sturza, și l'au făcut stolnic, și pe un moș a aceluia Toader Tacu, l'au făcut sardariu. Celalalt neam ce'și zice Tacu și anume spatariul Neculai din Iași și ficiorii lui, este grec, venit în Moldova după tulburarea grecilor de la 1821, au slujit pe la băcălii, până la 1832, când s'au pus în lucrare reglementul și s'au înființat mulțimea de judecătoria și divanuri. Atuncea au intrat și el scriitoriu la divanul apelativ al țarei de jos, ca cei mulți de o ba cu el, de unde l'au făcut întâiu șatrariu, apoi stolnic, și eșind de acolo, au fost câți-va ani vechil la epitropia casei fratelui meu, banu Neculai. În domnia lui Grigori Ghica, au fost cilen și casieriu la eforia Eșului, unde mai mult furând, l'au făcut comis, apoi spatariu, ba încă și pe băeții lui iau boerit.

TEODORU. Mai mulți fără a se cîmotini între ei. Unii sunt moldoveni rădicați din proști, și ca să nu să rușineze de poreclile părințești, li-au lasat și ș'au înființat nouă porecliri de pe numele de Toader a le părinților

lor, ca cum ar fi greci, precum comi-
sul Iordachi Theodoru, (orî portariü) de la
ținutul Neamțului, acela'î drept moldo-
van, ficior lui Thoader Ciohodariü, răzăș
de Portariü, din ținutul Vasluiului, ce au
fost neguțitoriü în Iași. Postelnicul Cos-
tachi Teodoru, și frațiil săi Neculai și
Mihalachi, sunt bulgari din Galați, ficiori
lui Thoader, ce aü fost vameș la Galați.
Muma lor au fost fata strălucitului, ori
mai drept a pribagului ce era vataav
de părcălăbia Galaților, mulți sunt stre-
ini, greci, bulgari, sirbi; iar mai mulți
moldoveni din țarani proști, rădicați la
boerie, spre defăimarea boeriilor, și batjo-
cura boerilor Moldoveni, de domniî Mihai
Vodă Sturza și Grigori Ghica nebunul, ca-
rii în protiva vechilor datine a Moldovei, și
chiar a reglementului, cu cuvânt de slujbe,
luând plată, orî cât putea găsi, au dat
ranguri, boerind toate gunoaele țarei.

TUDORI. Două neamuri, cel întâiü
și mai vechiü sunt acia de la ținutul
Galaților, fiit cluceriului Manolachi Tu-
dori, banu Vasile, sardariul Ioniță și
Gheorghii, cari toți au murit și copii
au ramas, numai de la banul Vasile.
Aceștia au fost drepti Movilești; iar

ceilalți de la ținutul Putnei, precum au fost banul Neculai, comisul Grigoraș, și cel mai mare frate, sardariul Ilie Tudori sunt arnăuți, fiii lui Tudori care au luat pe fata unui Dima vornic de Vrancea, din care au eșit acești Tudoriești. Banului Neculai iau ramas numai un fiu, sardariul Vasile, făcut cu fata paharnicului Grigoraș Similachi, comisului Grigoraș doi fii: spatariul Costachi și Grigori născut cu Marghioala fata slugeriului Alexandru Stamatin. Iar sardariului Ilie iau ramas trei fii, născuți cu o fată Cosmulească, de la ținutul Tutovei, de pe care au avut moșie la Călimănești. Cel întâiu este spatariu Alceu Tudori, din târgu Bârladului; al doilea căminariul Costin din Iași; și al treilea Matachi, ce'i polițariu în Focșani.

TISO. Franțuz, și de nație și de credință, pripășit de domnul Mihai Sturza, l'au avut și ispravnic de curte, și l'au făcut și boeriu spatariu moldovenesc.

TIRICHIU. Napaste grecească in spatele Moldovei, pripășit în țară cu domnia lui Alexandru Vodă Moruz, un Costantin Tirichiu, care luând pe văduva pitariului Stefan Căracăș, l'au fă-

cut paharnic și ispravnic, din acela au ramas putul de iadă corcit. Tirichiu pe care domnul Ghica ca nebun, potrivindu-să la mînte, l'aũ avut cilen in divanurile țarei, încă și prezident în divanul întăriturilor.

Au mai ramas tot în domnia lui Moruz și un Dumitrachi Tirichiu, nepot paharnicului, care să însurasă cu Smandra fata jienicerului Iordachi Movilă ; să făcusă stolnic în domnia lui Scârlat Călimah, au avut un ficior Ionică, dar au murit și el și tată-său.

TUTOVĂ. Moldovan, de la ținutul Fălciu, un Vasile Tutovă de mic slujind în casă la visternicul Iordachi Roset Rosnovanu, în domnia lui Ioan Vodă Sturza, l'aũ făcut căminariu.

TUTOVANU. Moldoveni, răzăși de Grunăzoea de la ținutul Fălciului, unul din ei slujind în oastea Rusască, s'aũ făcut ofițeriu, și eșind s'aũ însurat cu o fată a banului Pavăl Duca de la Bârlad, are și un frate călugăr numit Clavde.

TOMUZEI. Moldoveni, răzăși de la Hociungi și Uscați, din ținutul Neamțului, rădicați la boerie de Mihai Vodă Sturza.

TEOHARI. Năpăști grecești, bieteii Moldove; un Costachi Teohari pripășit încă din domnia lui Alexandru Moruz, s'au prins roiu, cu curu unei Murgulețioaei de la Botoșani; la domnul Călimah s'aũ făcut paharnic, și murind, pe văduva lui au luat'o postelnicul Manolachi Drăghici.

TOMAZICHI. Iarăși pacat grecesc, năpaste Moldovei; un Costachi Tomazichi grec, gramatic la dughiana unui Polizache, neguțitoriũ grec din București, fiind acolo însurat, ș'au lasat femeea, ș'au fugit la Moldova, după obiceiul grecesc, s'au tăvălit mai multă vreme prin Iași, până ce au găsit prilej de au intrat logofăt a casei, la domnul Mihai Sturza, încă pe când era boeriũ, în vremea domnului Ioan Vodă Sturza, și tâmplându-să să moară paharnicul Vasile Docan, ginerile agăi Grigori Plitos, ce era pe atuncia sãrdariũ, și logofăt a casei, Logofătul Grigoraș Sturza, tatăl domnului Mihail, căruia rămăndu'i doi copii nevrâsnici și bună avere, s'aũ îngurluit grecu Tomazichi cu sluta Doniceasă și ca tot de o casă cu tatăl ei, s'aũ cununat, și după ce

s'aũ ciulit din averea lui Docan, ș'aũ făcut și o fată cu Doniceasă, au lepădat'o, îngurluindu-să cu o văduvă a unui Săndulachi, ce era nepot lui Plitos, fată unui Alecu cvartalnicul, și după ce s'aũ suit la domnie stăpănu-său Mihai Vodă, l'aũ făcut director palatului domnesc și agă. Cu femeea cea de a treia au făcut mai mulți copii, au murit el și lăsând prăsilă destulă dintr'nsul, femeia lui s'aũ măritat de al treilea, iarăși cu un pacat grecesc Mihalachi Mavrodi, pe care domnul Grigori Ghica hagiũ cel nebun, l'au făcut polcovnic.

TRIANDAF. Trei sunt, însă nici cam cunoscută între ei; întâiũ au eșit un grec în Iași, cu această poreclă, și fiind un bun minciunos, ca toți grecii, și casier la casa poștelor, pe vremea domnului Mihai Sturza, când poștele țării le ținea un grec Neculi Privilegiu, în tovărășie cu domnul, l'au făcut căminariũ; cel al doilea Triandaf, un Iancu fciior unui Trandafir, cioclu din Roman, fiind un bun minciunos și obraznic, la 1848, în intriga tâmplată între boeri cu domnul Mihai, acest Triandaf, fiind din partida postelnicului Neculai Istrati,

adecă purtătoriu de minciuni, între domn și boeri, l'au făcut sardariu și cilen judecătoriei din Roman; iar cel al 3-lea cu această poreclă este un Lambrachi din Focșani, ficior, unui Trandaf grec, căsăp și crâșmariu de acolo, care fiind scriitoriū la judecătoria Putnei, în urmă și director, domnul Grigori Ghica hagiū l'au făcut sardariū.

TRISONIMO. Iarăș pacat grecesc, și napaste Moldovei, pripășit în vremea domnului Mihail Sturza, cu meseria doctor, s'au ucigătoriū de oameni, pentru care l'au pus în linia boerilor Moldoveni.

TURCULEȚ. Bulgariū din Focșani; un Gheorghii pentru că au fost arnăut la sardariul Neculai Stamatin, l'au poreclit oamenii Turculeț, s'au însurat cu o Stancă, fata unui Ioan Popa Bostan, răzăș din Pădureni, de la ținutul Putnei, au făcut trei ficiori cari slujind la casa visternicului Iordachi Rosnovanu, s'au boerit toți, Dumitrachi paharnic, Neculai căminariū și Iordachi sardariū.

TELIMAN. Moldoveni, răzăși de la ținutul Vasluiului, rădicați la boerie în domnia lui Mihai Vodă Sturza.

TALPIȘ. Moldoveni, mazili vechi și răzăși de la ținutul Tutovei; un Gheorghii Talpiș încă la domnul Alexandru Moruz, s'au făcut vornic de poartă. La domnul Călimah, pe la 1815, s'au făcut serdariu, de ș'au avut mai mulți ficiori, dar nici unul nu s'au însurat, unul s'au călugărit, și unul au murit holtei; au avut o fată pe care au luat'o banul Ioniță Oatu, de la Bârlad, iar spatariul Iancu Talpiș ce'i șef la departamentul din lăuntru, acela nici'i Talpiș, ba nici moldovan, este bulgariu ficior de crâșmariu din târgul Bârladului, cu porecla Camburu, are și frate la Bârlad, crâșmariu, ține han și se numește Camburu.

TROIAN. Bulgariu, un Gheorghii Troian fiind ficior armaș la criminal; domnul Grigori Ghica l'au rădicat la boerie.

TOMIDA. Iarăș pacat, și putoare grecească, napaste ticăitei Moldove, pripășită de domnul Mihai Sturza, și pentru ca să'și sature nesațiul de argint, l'au pus și pe plăcintariul acesta, în rândul boerilor Moldoveni.

TIMUȘ, Moldoveni, rădicat la boerie tot de domnul Mihai Sturza.

TĂLPĂU. Moldoveni, țărani de la Moinești, un Neculai Tălpău, fiind vataș de curte, la visternicul Dumitrachi Ghica, în vremea domnului Ioan Sturza, fiind cuscru domnului, între alți ciococi ce ș'au boerit, au boerit și pe Neculai Tălpău, făcându'l serdariu.

TERINTE. Moldovan, țăran prost de la ținutul Botoșani, un Terinte cu numele, aș fost slugă în casă la vornicul Dumitrachi Ralet bătrânul, tată-l vornicului Iancu, și ginere unchiului meu; banu Toma Cosma, ficior aceluși Terinte, cu numele Costachi, la domnul Mihai Sturza, s'aș făcut medelniceriu, pentru că de la tatu-seu Terinte, iaș ramas bun capital, câștigat de la bătrânul grec, vornicul Ralet, care fiind prea curvariu, și având țititoare, și el bătrân nu o putea desmerda, și ca săș plinească pofta lui, punea pe Terinte de o desmerda, și el privea de aproape, sorbea, și tot zicea : ha, Terinte ha, dăi Terinte dăi, pentru care slujbă, ghiujul grecesc plătea bine lui Terinte, din averea banului Cosma.

TUFELCICA. Bulgariu, cu mezeria lucrătoriu de arme : puști și pistoale, care

meserie turcește se numește tufeciū, aū fost trăitoriū în târgul Bârladului, avea o fată prea frumoasă, cu care s'aū îngurluitu polcovnicul Neculai Botianu, și ca s'o aibă mai aproape, au mijlocit la maică-sa stolniciasa Tarsița Boteanca, ce era greacă din familia Vardalah, de aū dat în posesie moșia Gura Ezerului, tufeciului bulgariū, care s'aū și mutat acolo, la Gura Ezerului, unde mai înfocat aprindându-să dragostea Boteanului, cu fata lăcătușului, sau a tufeciului, au făcut'o și burduhoasă, după care prin taină, s'aū cununat cu dânsa, și pe atunci înființându-să și miliția țarei, aū intrat Boteanu în miliție căpitan, că era căminariū de la Ioan Vodă Sturza; și tot odată au luat cu el în miliție și pe puiul de bulgariū a tufeciului, ce'l era acum cumnat, și l'aū înrolat ca iuncăr, care formându'si poreclă din tufeciū Tufelcicov, au stătut în miliție până aū ajuns la maior, și nu în front, ci pe la graniță; întâiū aū luat pe fata unui Dumitrachi Mamara, și apoi pe a spatariului Iancu Sihleanu.

TRIFAN. Bulgariū, coborătoriū din-

tr'un hagi Paraschiv, neguțitoriu din Roman, care având stare bună și doi fii, unul Trifan, care la domnul Mihai Suțu în 1820, s'aun făcut medelniceriu, a căruia fii să poriclesc Trifan, din care unul Alecu, din pacate ini este nepot, furând o fată Sofia a fratelui meu, paharnicul Ioniță Sion; iar celalalt frate a lui Trifan, Alecu luând o fată a stolnicului Dumitru Sacară, la domnul Ioan Sturza, s'aun făcut paharnic, iar domnul Mihai Sturza, l'au făcut spatariu; Grigori Vodă Ghica, l'au făcut agă, și pe un fiu a lui anume: Dumitrachi spatariu.

TIRON. Țigani Racovișești. Domnul Mihai Racoviță încă în boeria sa, ave de mic luat slugă în casă, pe un băet de țigan al seun, cu numele Tiron. La 1705, ducându-se la Țarigrad pentru domnie, au luat cu sine pe țiganul Tiron, și după ce s'aun făcut domn, aun trimes cu fermanul și capiolanul împărătesc pe Tiron, care în trecerea la Iași, s'au abătut pe la moșia Olăneștii din ținutul Vasluiului, unde era așazarea domnului, ca să vestească doamnei, pe care au găsit'o afară pe prispă, cu

mai multe femei țigance și moldovence, răvilînd cînepă, de care rușinându-să țiganul, au poftit în casă pe Turc, și apoi eși afară la stăpână-sa, iaă ve-tit că'i doamnă, și să se îmbrace ca să primească pe Turc; pe acest țigan pentru cea cu credință slujbă a lui, de mai mulți ani, Domnul Mihai Racoviță l'aū ertat de robie și pe el și pe femeea lui, și după un an mađilindu-să domnul, țiganul acela s'au dus cu stăpănu-său la Țarigrad, nici cum depărtându-să de stăpân. La a doua domnie a lui Racoviță la 1708, l'aū făcut ruptaș, și el tot nu s'au lasat de slujba stăpănului, ce ia-răși și cu a doua mađilie s'aū dus la Țarigrad, și cu a treia domnie a lui Racoviță viind, domnul prețuind credința și dragostea țiganului cătră el, pe la 1718 l'aū făcut vornic de poartă, că învățase țiganul și carte.

Apoi copiii țiganului Tiron, vornic de poartă, însurându-să cu fete de moldoveni răzăși, s'aū făcut și ei răzăși, și în domnia lui Constantin Vodă Racoviță, s'au făcut mađili ca fiit de vornic de poartă, și până în domnia lui Mihai Vodă Sturza și a hađiului Grigori Vodă:

Ghica nebunul, au stătut în clasa aceia ; unii însă să făcuse privilegheți la Ioan Vodă Sturza ; iar acum mulți din ei s'aũ rădicat la boerie, mai ales acum la sfârșitul domniei Gnicăi, când pe lângă alte nebunii, îi mai venisă în cap să unească pe Moldoveni cu Muntenii, să facă Crăie și Căpitală nouă, la care nebuna părere a lui, ca să dobândească în fața lumii, că doresc toți Moldovenii a să inoda, au trimes pe la toate ținuturile apostoli cu hârtii, ca să le iscălească, și care n'ar vre să iscălească, să le dea decrete de boerie, pe care cu gemandanele li-aũ purtat prin țară, și cu ochii închiși li-aũ împărțit în dreapta și în stânga.

TEODOSIU. Iarăși putoare și pacat grecesc, napaste țarei, pripășit tot în domnia lui Mihai Vodă Sturza, și rădicat la boerie fără nici un drept altul, de cât că șau vărsat punga în lățile de fer a domnului.

De și Theodosiu își zice, dar, nu numai că nu să rudesc, dar nici să cunoscu cu acii din Basarabia, macar că și acia toți sămânță grecească sunt.

U

URECHI. Moldoveni, și foarte vechi neam boeresc din vechime, au stat vornici mari și bogați, chiar mânăstirea Secului este ținută și înzestrată de vornicul Nestor Urechi. Din înmulțirea grecilor în țară și din nestatornicia vremilor, precum cele mai multe familii vechi boeresti au căzut, ba încă multe nici să pot nimeri în ce opinci s'au mistuit, au căzut și acesta, însă tot ființază între boeri uniți din ei.

URSOIAN. Moldoveni, și vechi boeri de clasa a doua, am apucat pe un bătrân serdariu Ursoian diacu de Visterie, avea casă în Iași în ulița Goliei, presedrum de casa Logofătului Alecu Ghica, acum a nelegiuitelor nașteri, dată de hagiul Grigori Vodă Ghica, pentru sufletele repositurilor Ghiculești și al său.

URSACHI. Moldoveni, boerănași de la ținutul Dorohoiului, rădicat la rangul de sardariu. Tudurachi Ursachi, pe la anul 1814 aflândușă posesor la Pașcani, moșia visternicului Iordachi Rosnovanu, și la 1818 fiind visternic Costachi Pașcanu, intrigat cu Rosnovanu,

serdariu Tudurachi Ursachi, pentru că să obrăznicisă un grec, ce era ispravnic la Hârlău, și făcuse necuviinți în luarea erburilor de pe Hodora, pentru fânul poștelor, Ursachi bizuindu-să că e posesorul Rosnovanului, au închis pe grecul ispravnic într'o poiată, pentru care visternicul Pașcanu să'și răsbune pe Rosnovanu, au trimes volnicie domnească de au adus pe Ursachi la Iași, și răpede fără a prinde Rosnovanu veste, l'aū îmbracat cu sucman făcându'l țaran, și plătind și bir cu Pașcanii un an, după care mijlocind Rosnovanu, la domnul Călimah, l'aū ertat și l'aū făcut iar serdariu; cucoana acelui Ursachi, este fată lui Vasile Tăutu, soră cu paharnicul Vasile, cu medelniceriu Valachi și comisul Ionică, și vară primară cu maică-mea; iau ramas doi fii: Alecu și Vasile; iar fete multe și nici o stare.

URZICĂ. Moldovan, țaran de la moșia . . . din ținutul Eșii, au fost slugă în casă mulți ani, la vornicul Dumitrachi Ralet bătrânul, apoi vataav de ogradă, și pe la 1824 mijlocind Ralet la Ioan Vodă Sturza, l'aū făcut stolnic pe Du-

mitrachi Urzică. După introducerea regulamentului, înființându-se poliții și comisariu, l'aŭ rânduit pe stolnicul Urzică comisariu în Iași, și el ca ciocoiu harnic și jacaș și lingușitoriu, aŭ fost neschimbat până acun, peste 24 ani, au făcut și stare și s'aŭ făcut și spatariu.

UDRIȚCHI. Și de nație și de credință Niamț, venit pe vremea domnului Călimah, un ingineriu la Roman. Fiii aceluia, s'aŭ făcut boeri moldovi-nești, de domnul Mihai Sturza, căci nu erau de ajuns boeri în țară.

F

FOTEA. Două neamuri, unul grecesc, iar altul țaran Moldovenesc; acel grecesc, sunt fiii spatariului Iordachi Fotea de la ținutul Botoșani, de la Tomești, adecă aga Iancu și frate-seu polcovnicul Fotea, ginerile vornicului Ilie Smău, tatăl spatariului Iordachi Fotea, au venit în Moldova pe la 1785, cu Alexandru Vodă Mavrocordat, și au ramas aice, că se săturasă a purta camicul și undița, s'au însurat cu moldovancă, ș'aŭ făcut pe Iordachi, pe cari Ioan Vodă l'aŭ făcut întâiu căminariu,

și apoi spatariu, pentru că ținea pe o soră a hatmanului Costachi Jora; și pe fiu seü Iancu, îl făcuse tufecchi-baș, adică căpitan de arnăuții curții, și căminariu; și după introducerea reglementului au intrat în miliție căpitan, și făcându-să maior, au eșit, s'aü însurat, și s'aü așazat la Galați, unde femeea sa, fata căminariului Ioan Bercar, avea moșia Brăneștii. Celalalt Fotea Moldovanul, este paharnicul Mihalachi ficiorul lui Fotea croitoriü din târgul Frumos; acesta fiind edicliü la Ioan Vodă Sturza, și însurându-să cu o fată a unui medelniceriü Stefan Josanu din Bacău, l'aü făcut Ioan Vodă paharnic.

FLORESCU. Două neamuri, cei mai mulți, precum postelnicul Procopi Florescu, și alții din Iași, Bêrlad și Fălciü, sunt răzeși de la ținutul Fălciului; dintre ei au eșit mai deștept, unul polcovnicul Savin din Fălciü, care pe la 1826, s'aü făcut stolnic, prin mijlocirea vornicului Șarban Negel, și acela au dat slugă în casă la domnul Mihai Sturza, pe nepotu-seü Procopi, fiind încă pe atuncea Sturza boeriu, și băetul Procopi fiind bun și cuminte, după ce stăpănu-

seu s'au făcut Doimn, l'au rânduit secretariu la sfat, unde au fost pauă pe la 1854, l'au făcut spatariu, agă și mai în urmă postelnic. Din copiii lui Savin, unul Stefanachi, ce-au fost scriitori pe la isprăvnicia Tutovei, Vasluiului și Bacăului, unde au făcut mai multe blăstămății, încă la Vaslui și tâlhării, pentru care au fost pus și în gros, în butuc; nu știu prin ce mijloace au intrat la departamentul din lăuntru, unde acum au ajuns căminariu.

Mai este un Florescu comisul Costachi la Botoșani, acela'i muntean de la Slobozie, din județul Râmnicului Sarat, ficior unui Tudorancea Bondrea, au venit la 1822, cu Ioan Vodă Sturza, ca edicliu în curte, și fiind nepot unui spatariu Dumitrachi Bondrea, de la Cuci, din ținutul Romanului, l'au făcut cumnat hatmanului Gheorghii Brăescu, în-surându'l cu soră-sa, și l'au făcut comis.

FUNDUCESCU. Arman, boctulum, cu domnul Scarlat Calimah, au venit un Funduc, armanul de la Țarigrad, om prea sarac, cu meserie mindirigiu, l'au făcut alai-ceauș, în curte, tot acea slujbă au.

avut'o și la domnul Mihai Suțu, și la Ioan Vodă Sturza; ficiorii iaū botezat în credința noastră, și iau învațat carte moldovenească; acel mai mare Neculai, au luat o fată Burghelească, de la Bozieni, din ținutul Roman, și Mihai Vodă Sturza, l'au făcut cluceriu; iar cel mai mic Iordachi, de și nu știa bine a scrie, dar pentru că luasă o fată a unui rus de la consulat, Mihai Vodă l'au rânduit șef în departamentul din lăuntru, și l'aū făcut ban. Domnul Grigori nebunul îl făcuse director palatului, apoi intrigându-să cu alți ciocoi a domnului, și cu Mavrocordat, ginerile domnului, l'au dat afară.

FIGA. Spurcăciune grecească, pacat și napaste țarei, pripășit de Logofătul Iordachi Catargiu, l'aū avut o vreme logofăt a casei; fiind hoț bun, și bun lingușitoriu, l'aū pus șef în departament, pe urmă la epitropia Sfântului Spiridon, și macar c'au prădat și bani de al ocârmuirei, dar pentru că'i grec, și bun mincunos, nu numai nu l'au isgonit din țară, dar nici l'au pilduit, și încă tot este și acum în canțileria Sfântului Spiridon, și l'au făcut și spatariu, spre bat-

jocura oamenilor cinstiți, și încurajarea răilor și a străinilor.

FRUNZĂ. Moldoveni, răzeși de la Nicorești, unul din acest neam la domnul Calimah s'au făcut privilegiet, polcovnicul Vasile cu numele, Ioan Vodă Sturza, prin mijlocirea visternicului Petrachi Sturza, l'au făcut medelniceriu. Fiii aceluia toți s'au boerit, la domnul Mihai Sturza, iar unul intrând în miliție, s'au făcut ofițeriu. În vremea nebuniiui domn Grigori Ghica, înființându-să polcul de jandarmi, acel ofițeriu Frunză, au intrat în jăndărmărie, și în trei ani l'au făcut polcovnic.

FRUNZETI. Moldoveni vechi, mazili, și boerănași, de la ținutul Neamțului și Herța, din acii de la Herța, de la Oroftiana, unul intrând în miliție au ajuns căpitan.

FRUNZESCU. Moldovan, bojogariu, rădicat la boerie de domnul Grigori Ghica.

FEȘTILĂ. Moldoveni, răzeși vechi, și boerănași de la ținutul Eșii și Cârlițatura, încă în vremea domnului Moruz, Feștilă acel de la Vascani, s'au făcut paharnic, și Tanasă Feștilă, care au fost diac de Visterie, medelniceriu,

la domnul Călimah, căminariu, iar la domnul Ioan Sturza, ban.

FLORE. Doi au fost, amândoi Moldoveni, căminariu Dumitrachi Florea, un boeriu bătrân, și prea cinstit; căminariu făcut încă de la domnul Călimah, dar n'au avut fii, de cât numai două fete, cea mai mare au măritat'o cu spartariul Ioniță Duca, iar cea mai mică este și acum ficioară bătrână.

Și un alt Flore nici cum neam cu căminariu Dumitrachi, ce din proști rădicat la boerie, un vataș Ioan Florea de la moșia Păltinișu a Mitropoliei, din ținutul Dorohoiului, făcând stare în vremea domnului Călimah, prin mijlocirea Mitropolitului Veniamin, s'au făcut cluceriu, și un fiior a aceluia a nume Vasile, luând fata serdariului Ioan Mătieș, cu destre moșia Buneni, de la Dorohoiu, la domnul Ioan Sturza s'au făcut căminariu.

FOTINO. Iarăși spurcăciune și pacat grecesc, năpaste și osândă Moldovei. Blăstămatul acesta neam, s'au aratat întâiu în Moldova, cu domnia lui Mihai Suțu. Un bătrân doctor Fotino, pe care'l făcuse Arhiepiscop, sau proto-

medic, și un frate al său, un calic răpănos și vai de el, din doctorul acela, de și s'au dus pe urletii cu Suțu, dar au ramas o bunatate de rău Alecu, care intrând în miliție, s'au fost făcut ofțeriū, și pentru multe blăstămății, domnul Mihai Sturza, l'au degradat, și l'au făcut soldat. După rânduirea lui Grigori Ghica nebunul, la domnie, iarăși au intrat în miliție, în urmă înființând spre mai multă povoară țării polcul de jandarmi, au intrat spurcăciunea aceasta grecească, în jandarmi, l'au făcut căpitan și în surându-să de a treia oară cu o fată a unui Petrachi Ciurea căminariū, și l'au făcut maior. Acesta'i făcut cu femeea ce în urmă au ținut'o Dinu Rusu, și mai are un frate Anton la București. Mai sunt încă doi Fotino, veri primari cu bunătățile acești de răi. Și mai oliolio de cât dânsit, Alecu, care până a se face domn Grigori Ghica nu să știe, era scriitoriū pe la isprăvnicie, abia s'au învrednicit de au luat pe fata păhărnicesei Catinca Buzdugăneasa din Vaslui, și s'au dus cu ea la Galați, logofăt la Petrachi Mavroghene, ce era părcălab, iar în domnia.

Ghicăi întâiu, l'aŭ pus dadacă fiului seŭ Bézede Iaceni, ce'l rânduise ispravnic de Iași, apoi director postelniciei, l'aŭ făcut agă, ș'aŭ făcut talhariul grecesc atâtea prădăciuni, cât nu se pot spune, înșălând mulțime de oameni poști, de li-aŭ luat bani, să'i facă boeri, mulți aŭ făcut, dar mulți au ramas cu lacrămile pe obraz. Mai are un frate cu numele Costache posesor de moșii.

FILIPESCU. Moldoveni, mai mulți fără a să rudi unii cu alții, eșiți ca ciupercile după ploae, mai înainte pe vremea domnului Ioan Sturza, s'aŭ ivit unul cu numele Dumitrachi, slugă în casă la Logofătul Vasile Roset Cilibiu, pe care însurându'l cu o fată a banului Thoader Nour, l'aŭ făcut serdariu. Mihai Vodă Sturza, l'au făcut ban. După acela s'aŭ mai ivit un ingineriu Gheorghii Filipescu, ce acum aŭ furat porecla bătrânului boeriu logofătul Tudose Dubău, și un frate al său, profesor de la Socola. S'aŭ mai ivit și alți Filipești, toți boeri încă mari spatari, fii unui căpitan de la poșta Babară, Filip diaconu, din satul Hosenii, ținutul Fălciului, care fiind slugă în casă la vornicul Gheorghii

Cuza de la Bârzâști, s'aũ îngurluit cu Catinca fată bătrână a unui ban grec Arabolu, soră cu cucoana Cuzei, ș'aũ fugit cu ea, cu care aũ prăsit pe boerii acești Filipești a domnului Ghica, ba încă și un polcovnic de miliție.

FILIPOVICI. Moldovan, tot soiul de ciuperci, eșite după ploi, râdicat la boerie din mojiel, din galantomia și nerrespectarea drepturilor țarei, de domnul Mihai Sturza.

FOLESCU. Moldoveni, mașili vechi și răzăși de la ținutul Fălciũ, au fost și vornici de poartă, iar la domnul Mihai Sturza, s'aũ râdicat dintre ei la boerie.

FRANGOPULO. Ah pacatele mele iarăși pacat grecesc și napaste țarei, și pocitura acasta răpănoasă, după ce prin vicleșuguri a neamului seu, ș'aũ făcut capital în Moldova, apoi ș'au cumparat și boerie, de la domnul Mihai Sturza.

FILIPIDE. Iarăși pocitură grecească, un Neculai Filipide, calic răpănos, pe la 1816, viind la Bêrlad, și avênd talent de măscăriciũ, și lingușitoriu, ca toți grecii, au căpătat intrare prin ca-

sele boerești, boerii moldoveni ca cei din fire miloși, blânzi și primitori, dar tot odată și proști, iaă făcut mai multe ajutoare, ba încă vornicul Ioan Greceanu, postelnicul Gavriil Eamandi și alții, li-aă tocmit dascali să le învețe copiii grecește; răpănosul acela țap, s'aă ploidit foarte, aă umplut Bârladul de eđi, ba încă unul ajunsese și în departamentul din lăuntru, unde aă făcut multe prădăciuni, s'au boerit, și pe el și pe toți frații și cumnații lui, în domnia lui Grigori Ghica.

FABIAN. Pe la 1824, aă venit în Roman; căți-va olari din Bucovina, meșteri buni, făcea oale și feluri de vase cu jumalț negru, din acia este și domnul acesta Fabian, care căpătând căpital, în domnia domnului Mihai Sturza, ș'aă cumparat boerie, iar de ce nație va fi, el știe, eu știu că atuncea când au venit nu vorbea bine moldovenește.

FOCȘA. Moldoveni drepti și vechi, încă din vremea domnului Stefan cel Mare, căci după statornicia hotarului țarei prin gârla ce aă tras'o prin Focșani, la întâlnire Domnului acolo, au făcut masă mare, și la sfârșitul mesei

au ales doi oșteni, unul Muntean și altul Moldovan, și iaă pus să se lupte cu paharele și au biruit Moldovanul, și pentru lauda lui au dat nume târgului, ce atuncea au hotărât a să înființa la hotarul Focșanii, că oșteanul acela se numea Focșa.

Din acest neam sunt în mai multe ținuturi a Moldovei, la Ajutul vechiū din ținutul Putnei, sunt mulți locuitori, încă unul la domnul Ioan Sturza, s'au făcut polcovnicel, iar dumnealui spatariū Iorgu Focșa, ce s'au suit la rangul acesta de Domnul Ghica nebunul, și alți boeri Focșăști, tot acum urcați la boerie, nu știū din care Focșești vor fi, atâta știū că sunt Moldoveni.

FRĂTIȚA. Moldoveni, răzeși de la mai multe ținuturi, aceștia rădicați la boerie de domnul Mihai Sturza și Grigori Ghica, nu știū din care vor fi, de la care ținut.

FAUR. Moldoveni, răzeși de la Odobești, din ținutul Putnei, din clasa de jos, în domnia lui Scârlat Călimah, doi din ei Ionașcu și Ștefan, s'au făcut privilegheți; Ionașcu la domnul Ioan Sturza, s'au făcut slugeriū. La Grigori Ghica,

un Gheorghe fciior slugeriului Ionașcu, s'au boerit, s'au mai făcut slugeriū și un Ioan Faur ce'i privighitoriū la ținutul Vasluiului, fciior preotului Vasile Faur, de la Odobești, s'au mai boerit tot de Grigori Ghica, și un alt Faur, tot fciior de preut din Odobești.

FĂTU. Moldoveni, fciiori preotului Costantin din satul Berizeni, ținutul Fălciului, aceștia sunt trei frați, a căroră rădicare au urmat așa: După introducerea reglementului, înființându-să școli, preotul Costantin ș'au dat băeții la școala din Huși, de acolo au trecut la Academie, cel mai mare au fost trimis de ocărmuire la Paris, unde au învățat știința doctorească, și venind, l'au așazat doctor în Iași, după înființarea casei de curve, ori a nelegiuitelor nașteri, de Grigori Vodă Ghica, l'au rânduit doctor casei acia, și l'au făcut spatariū; cel al doilea Iacob, au fost rânduit cilen la judecătoria Putnei, de acolo după puțină vreme, l'au mutat la Tutova, unde s'au și însurat cu o fată a căminariului Pavăl Cerchez, și s'au făcut sardariū; cel al treilea, întâiū au fost profesor la Vasluiū, apoi ca boeriū

rușinându-să de profesie, au mijlocit de laŭ rânduitor candidat la Galați, și în urmă cilen. Depărtându'l din aceea au mers în Iași și s'au făcut advocat, și pabarnic.

FRANCISCAT. Iarăși putoare grecească, iarăși năpaste țarei, pripășit în Focșani cu meseria plăcintariu, și făcând capital, au cumparat un decret de boerie la 1856, de la Costachi Negrea nebunul, ce era ministru a lui Grigori Vodă Ghica nebunul.

H

HRISOVERGHI. Iarăși pacat grecesc, neam de patriarh, izgonit de la Fanar, și pripășit în Moldova peste 180 de ani, au fost între boeri, însă nu mari, până la Neculai Hrisoverghi, fiul stolnicului Enachi, care fiind om deștept, și luând femeie o Rosătească, fata vornicului Iordachi Pribăscu, în vremea domnului Calimah, pe la 1816, s'au făcut vornic mare; iar pe la 1818 au murit, rămăindu'i trei fi: vornicul Vasiliță, Alecu care au murit tânăr, și care putea ajunge urmelc tăfâne-său,

și un ticălos Manolachi, care luând o fată a Șubinoaei din Vaslui, nepoata lui Grigori Vodă Ghica, l'au făcut vornic, dar îi un om prea de nimica. Vornicul Neculai Hrisoverghi au mai avut doi frați: pe spatariul Alexandru, care având numai o fată, au luat'o Logofătul Neculai Milo, și pe postelnicul Grigoraș care earăși o fată au avut, și au călugărit'o, și moșia Deleștiu, de la ținutul Vasluiului, unde iaă fost așazarea, au lasat'o nepotului sen Vasilică, acela au vândut'o visternicului Dimitrachi Ghica, și Ghica au dat'o schimb mănăstirei Sfântului Ioan Gură de Aur.

HARTING. Iarăși pacat, și putoare grecească, roiū de cur, a Elencăi, fata Logofătului Grigoraș Sturza, soră domnului Mihai. Acea Elencă, fiind măritată cu Logofătul Alecu Ghica, tatăl domnului Grigori nebunul, ră de cur fiind, ș'au lasat barbatul, au curvăsărit cât au putut în Moldova, apoi ducându-să în Basarabia, s'au înhăitat cu un grec Ruset Hartingu, s'au cununat cu el, ș'au fatat pe pe care Grigori Vodă nebunul, ca frate de pe măsă, l'au făcut boeriū moldovinesc.

HERMEZIU. Moldoveni, răzeși de la Roșiori, din ținutul Neamțului, și Jiulenții; la boerie s'au rădicat Gheorghii Hermeziu, în vremea domnului Moruz, pe la 1804, fiind diac de Visterie, și însurându-să cu o fată a clucerului Ioniță Ganea de la Ciumulești, din ținutul Sucevei, care fiind de casa visternicului Iordachi Rosnovanu, au mijlocit pentru ginere-său de l'au făcut cluceriu și sameș de Putna, apoi în vremea domnului Călimah, l'au făcut pitariu. Domnul Mihai Suțu l'au făcut căminariu, Ioan Vodă Sturza l'au făcut ban, în urmă agă, iar Mihai Vodă Sturza l'au făcut postelnic; și pe fiii sei Iordachi, și Grigori spatari; Grigori Vodă Ghica, iau făcut agi, și pe alții mai mici comiși. Doi fii ai postelnicului Gheorghii Hermeziu, trimetându'i tatăl lor în Rosia, acum sunt căpitani.

HĂRTULARIU. Iarăși putoare grecească, și năpaste Moldovei, un grec calic, foarte sarac, Manolachi Hartulariu, pripășindu-să la târgul Ocnei, pe lângă un egumen grec, ce era acolo, ave câteva fete și un ficior Iorgu, o bunătate de talhariu și viclean, pe care'l luasă

logofăt în casa cumnatu-meu, spatariul Vasile Andrieș, fiind cămăraș de Ocnă, și ispravnic de Bacău, și după vr'o doi ani, obrăznicindu-să grecul, l'au dat afară, și ducându-să la Iași, s'au îngurluit cu o fată slută a serdariului Grigori Plitos, și au fugit cu ea, în urmă făcându-să domn Mihai Vodă Sturza, stăpânul lui Plitos, au rânduit pe Hărtulariu sameș la Suceava, au luat acolo mai multe moșii mănăstirești, cu influența socrului seu, au prădat ținutul fără nici o sială, au făcut stare mare, în urmă l'au făcut ispravnic la Suceava și postelnic, au cumparat câte-va moșii de veci, dar au vrut Dumnezeu și iau scurtat viața.

HADIC. Ungur și cu nația și cu credința, au venit în țară la 1828, ca talmaciu la canțilaria vice-Președintelui rusesc, au rămas aici, Domnul Mihai Vodă, l'au pus în statul postelniciei, și l'au făcut boeriu moldovinesc.

HASNAȘ. Moldovan, Dorian de feliu, neam cu domni Calimahi; la boerie s'au rădicat de domnul Scârlat Calimah; pe Dumitrachi Hasnaș făcându'l stolnic, iar Mihai Vodă Sturza, l'au

făcut agă, pentru multele sale slujbe; au boerit pe un fiu al său, și pe un nepot, fiul iconomului Neculai Hasnaș.

HOLBAN. Moldoveni, mazili vechi și răzăși de la ținutul Hertit, rădicați la boerie, uniți de la Alexandru Moruz, uniți la Scârlat Călimah, însă tot la ranguri mici. Ioan Vodă Sturza, aș făcut câți-va din ei bani, iar Mihai Vodă Sturza spatari.

HRISTEA. Român din Ardeal, un Hristea neguțitoriu brașovan din Iași, având femeie pe o Tofană răvășită de la Buțuluț, de lângă Podul-Iloaiei, au murit rămăindu'i câți-va copii; pe femeea sa au luat'o un stolnic Ștefanachi Grigoriu, în urmă de Mihai Vodă Sturza făcut căminariu; fiul lui Cristea Brașovano, prin mijlocirea Grigoriului vitrigului lor, au intrat în miliție, ca nobili, au ajuns cel mai mare Costachi maior, au fost și ispravnic la Dorohoiu și prezident la Vasluiu; cel mai mic este polcovnic și aghiotant la domniașca dejurstfă.

HÂNCU. Moldoveni, eșiți din Ioniță Hâncu, de la dealul Noș, din ținutul Bacăului, rădicați la boerie de domnul

Ioan Sturza, pentru că fiind cu șederea la Săucești, și în mai multe dăți ispravnic de Bacău, pe când era boeriu, cunoștea pe Ioniță Hăncu, și'l avea scutelnic, și pe Gherasim ficiorul Hăncului îl avea slugă în casă, pe care după ce s'au făcut domn, l'au făcut căminariu, și pe alți doi frați ai lui, îi ave în curte, dintre care unul Costachi întrînd în miliție, s'au făcut căpitan.

HERESCU. Două neamuri, cei de la Botoșani sunt Moldoveni, și de mai multă vreme rădicați la boerie; iar căminariul Scârlat Herescul este pripas de la țara Românească, și fiind slugă la Logofătul Costachi Conachi, la Țigănești, în urmă scriitoriu la isprăvnicia Tecuciului, s'au însurat cu o fată a Mândroaei de la Nicorești; în urmă prin vicleșuguri s'au făcut răzăș de Deleni, ținutul Vasluiului. La domnul Ioan Sturza s'au făcut căminariu.

HODOCIN. Ungur, și de nație și de credință, cu meseria mehanic; în domnia lui Mihai Vodă Sturza, l'au adus pentru școala de meșteșuguri, și l'au făcut comis.

HRISTODOR. Iarăși pacat grecesc,

bele și napaste Moldovei; un grec Hristodor, încă în domnia lui Alexandru Moruz, viind s'aũ pripășit la Focșani cu neguțitorie; în vremea Rușilor pe la 1807, având visternicul Rosnovanu bătrânul, în stăpânire Vrancea, au avut nenorocirea a o da în posesie aceluia grec, din a căruia asupra s'aũ revoltat Vrănceni, de aũ alergat atâta ani până și pe la Țarigrad de ș'aũ scos moșia. Pe atunci un unchiũ al meu spartariul Iancul Stavăr, văr maicii mele, având o soră, aũ măritat'o cu tigoarea acea grecească, din care aũ eșit trei corciturı: Neculai, Manolachi și Iordache. Cel întâiũ ducându-se la Viena, cu copiii lui Stavăr, au învățut arta doctorească, și viind ca doctor la Bârlad, hatmanul Costachi Cerchez, fiind că sărăcise, iaũ dat o fată; cel al doilea găsind în Iași o fată cam bătrâoară, cu numele Natalia, a stolnicului Toader Gălușcă, au luat'o și pentru că muma ei stolniceasa Zoița, să cunoștea cu mai mulți boeri, au mijlocit la domnul Mihai Sturza, de l'aũ făcut sărdariũ și judecătoriũ la Putna; iar cel al treilea vădend că frate-săũ Neculai cu meseria

de doctor, aŭ luat o fată de hatman, s'aŭ dus și el la Lipsca, aŭ șăduț doi ani, ș'aŭ venit cu atestat că'i doctor, s'aŭ așazat în Iași, și prin mijlocirea postelnicului Costachi Lipan, cu care li se rudea de pe măsa, l'aŭ așazat la spitalul Sfîntului Spiridon.

HRISTODULO. Iarășî spurcăciuneși pacat grecesc, bele și napaste bieților ticăloși moldoveni, cari după atâtea suferinți și blăstămuri a bătrânilor, nu s'aŭ deșteptat încă, ce ca vacete aŭ tăcut și tac, de au îngăduit pe domni a primi atăta spurc grecesc de aŭ căptușit toată țara, ba încă iaŭ și boerit spre răsplătirea prădăciunilor, ce aŭ făcut țarei în tot chipul, la ori care prilej li s'aŭ înfășoșat, adecă cu volintiri lor, din 1821, cu slujbele, în care iaŭ pus, cu posesiile de moșii, cu neguțitoriile de produse, cu crășmăriile, și în scurt cu ori ce daravere, au căpătat a ave cu Moldovenii, în tocmai ca și jidani, au întrabuințat cele mai mârșave vicleșuguri, de aŭ amăgit ș'aŭ prădat și cum au făcut capital ș'aŭ cumparat arhondii, casă, dugheni, vii și moșii, și netrebnicii moldo-

veni, au tăcut și iaă primit de s'aă în-pământenit, și încă fără rușine și ocâr-muirea îi declară de boeri Moldoveni.

HARBALĂU. Bulgari, crâșmari, din târgușorul de la Iași; în vremea dom-nului Călimah pe la 1815, îmi aduc aminte că erau doi frați Harbalâi, cu crâșme la cerdacul lui Frențe, și era scutelnicii ai mei, avea și o viișoară la Valea Adâncă, adecă față în față cu via părinților mei, care acum este a nepotului Iorgu Sion spatariu, adecă pe coasta despre răsărit de la via noastră, și de părâul Văei adânci; din aceștia un tânăr intrând în miliție s'aă făcut ofițeriū.

Ț

ȚINTILĂ. Moldoveni, moșeni de la ținutul Neamțului și Dorohoiū, vechiū boerănaș, dar mai s'aă stâns.

ȚÎNTA. Moldoveni, răzăși de la ținutul Herței; un Toader Țîntă fiind multă vreme vataav la moșia Târnauca, pre când era a bătrânei Potlogese, care fiind vară, cu Ioan Vodă Sturza, au mij-locit de l'aă făcut sardariū. In urmă

măritându'și o fată cu Petrachi Asachi, carele ajungând favoritul domnului Mihai Sturza, după ce el pe el, s'aũ rădicat, la cele mai înalte ranguri, la care nici au gândit, aũ făcut și pe socru său ban.

ȚICĂU. Moldoveni din Iași, au fost încă la domnul Moruz stolnic; acela au avut doi fii: Costachi, ce s'aũ făcut serdariu la Scârlat Vodă Călimah și Iordachi; cel întâiu aũ murit holteiũ, Iordachi încă trăește tot holteiũ bătrân.

ȚARĂLUNGĂ. Moldoveni, vechi mazili, răzăși de la ținutul Tecuciũ; în vremea domnului Ioan Sturza, un Grigori Țarălungă, s'aũ făcut stolnic, de atunci a rădicându-se acest neam la boerie.

ȚĂBULEANU. Bulgariu, rădicat la boerie de domnul Mihai Vodă Sturza, pentru că au fost stolnic în ogradă la la sorî-sa Ruxanda Mavroghineasă.

ȚIMBOLSKI. Bulgar de la Huși, cu meseria grădinariu. Băeții grădinarului au învățat carte, au fost scriitori la isprăvnicia de Fălciu, și domnul Mihai Sturza, de și sunt frunte de blăstămați, jacași și bețivi, dar iau făcut boeri.

ȚINȚU. Moldovan, neguțitoriū din Iași, blănariū; un Coustantin Țințu, fiind cumnat cu spatarul Constantin Matfeu, samișul Mitropoliei, și el însuși blănar a Mitropolitului Veniamin, au mijlocit la domnul Ioan Sturza și l'au făcut căminar. Iau ramas un ficior, care la domnul Mihai Sturza l'au făcut pitar.

ȚIRȚESCU. Moldoveni, țarani de la ținutul Neamțului, dintre care unul Vasile hirotonisându-se preut, după vreme s'aū mutat la Bacău; un băet a preutului Vasile Țirță, cu numele Tanasă, învățând a scrie, au intrat scriitoriū la isprăvnicie, unde aū înaintat, și din jacuri, făcând puțină stare, pe la Maiū 1856, când domnul Grigori Ghica viind în furia nebuniei, și închipuindu'si a înnoda pe Moldoveni cu Muntenii, ca să se facă el Craiū, pentru că și Tanasă Țirță, au iscălit la proiectul nebunilor, iau dat decret de medelniceriū, cu poreclire din Țirță, Țirțescu.

Ç

CIORNEI. Moldoveni, răzăși de la ținutul Vasluiului, de unde s'au împrăș-

tiet pe la mai multe ținuturi. Intăiū în vremea domnului Scârlat Călimah, s'au rîdicat la boerie Iordachi Ciornei, făcându-se medelniceriū, pentru că era de mulți ani diac de Visterie. Acesta la domnul Ioan Sturza, s'au făcut căminar și apoi ban, și însurîndu-se cu o fată a paharnicului Ioniță Burchi din Roman, s'au mutat la Roman, unde și acum se află Lătrân fără copii. Domnul Mihai Sturza l'au făcut agă. Mai sunt Ciornăești la ținutul Sucevei, la Botoșani și la Putna. Iar acei din Iași precum paharnicul Ioan și frații sei, Iordachi și Costachi, de pe mamă sunt Ciornei, fiind muma lor Nastasia fata unui Ciornei, de la Ispati, din ținutul Vasluiului, pentru că tatăl lor au fost croitoriu în Iași, și botezat din jidov, și pe Ioan l'au boerit Ioan Vodă, pentru că au luat fata unei Paraschiva, ce era jupăneasă în casa visternicului Iordachi Rosnovanu.

CERKEZ. Trei neamuri, fără a se rudi unii cu alții. Cei mai vechi în Moldova, coborători din Stati Cerchez, ce-au venit din Cercazia, în vremea domnului Constantin Cantemir, sunt a-

cei ce au fost la Putna, rîdicați la boerie chiar din vremea lui Cantemir, adecă serdariul Ioniță Cerchez, carele au avut numai un ficior pe comisul Tudorachi, cu care se rudesc sardarul Tudorachi și frate-său Costachi din Iași, și sardarul Neculai din Focșani, însă de pe mumele lor își zic Cerchez, că au fost surori cu sardariul Ioniță. — Cel al doilea neam Cerchezesc, sunt acei ce acum sunt la Iași, adecă spatariul Gheorghie și Mihalachi, fiii hatmanului Cerchez, carele din căminariu, cu prilejul tulburărilor de la 1821, în vremea Inicerilor, s'au făcut hatman, și au fost și la Țarigrad, trimes cu alți boeri când s'au făcut domn Ioan Vodă Sturza, precum și spatariul Costachi de la Dorohoiu, ginerile unchiului meu spatariul Enachi Danu, ficior cluceriului Neculai, fratele hatmanului Cerchez, care mai are un frate în armia rusască. Tot un neam cu aceștia este și spatariul Costachi Cerchez chioru, de la Huși, fratele vornicesei Zoia Pogor, ficior unui alt cluceriu Neculai Cerchez, ce au avut casă acolo unde Pogor au făcut palatul seü. Aceștia sunt iarăși de mult rădicați la

boerie, și au fost bine înstăriți. Iar acei de la Tutova, și anume Gheorghie și Dumitrachi, sunt fiii unui Pavăl sin Toader Cerchez, lăcuiitor prost din satul Voinești. Acel Pavăl știind puțină carte, au fost întâi slugă în casă la banul Ioniță Condrachi pe la 1814, când era samiș la Bîrlad, și l'au pus și scriitoriu în canțilerie, unde au fost până pe la 1820, când s'au și însurat cu o fată a unui vornic de Poartă Liga de la Mălușteni din ținutul Galațului. Pe la 1826 bezedea Alecu fiul domnului Ioan Sturza, întrând cu răzeșie în Obîrșeni și Voinești ținutul Tutovei, iaă recomenduit vechil pentru cumpărări și învăluiri răzeșilor, Logofătul Alecu Sturza Bîrlădeanul, pe Pavăl Cerchez; acela fiind om prea viclean și fără suflet, au făcut toate nelegiuirile, și în doi ani au gătit toți răzeșii, pentru care slujbă, întâi l'au făcut sardariu și apoi comis. Dar precum bezedea cu nelegiuirile au făcut acele moși, și mai ales fiind și nătărău, l'au încurcat Pavăl așa de bine încât îl scosăse dator, și l'au amăgit de iau vîndut lui moșiile acele cu una sută mii lei, pe vade, și

bezedeia fiind spăriat de multele jalobe a răzeșilor și a mele, și vădându-se prigonit de boeri, că tată-seu eșisă din domnie, au dat moșiile, și au murit și el, și Pavăl, și banii încă nu s'au plătit. Se crede însă că și bășit lui Pavăl li vor perde, căci precum aud, sunt prea varvari, haramgii, și fără muștrare de cuget ca și tatăl lor.

CIUCĂ. Moldoveni, și răzăși de la ținutul Tecuciului; întâiū au eșit la boerie Panaite Ciucă, carele au fost ofteri comis la Alexandru Vodă Moruz, la Scârlat Vodă Călimah, s'au făcut eluceriū, la Mihai Suțul 1820 sardariū, iar la Ioan Voevod Sturza ban. Fiul seu Petrachi, la Mihai Vodă s'au înalțat până la agă, au fost și prezident judecătoriei de Tecuciū. — Au mai fost un Nastasachi Ciucă, tot la Tecuciū, nepot de frate, banului Ciucă; acela luând o fată a unui vameș Barbu, din casa visternicului Petrachi Sturza, l'au făcut stolnic și sameș la 1825. Se mai numește Ciucă și un Nicolai, însă nu șete adevărat.

CIOMĂRTAN. Moldoveni, răzăși, boerănași de la ținutul Sucevei; un Cos-

tachi în vremea domnului Ioan Sturza, luând pe Zoița nepoată de soră arhimandritului Iosaf Voinescu de la monastirea Frumoasa, s'au făcut sardariu, iar la domnul Mihai Sturza, venind fratele femeii sale, polcovnicul Iordachi Voinescu, consul grecesc în Iași, l'au făcut ban, apoi spatariu, dar n'are fii ciori, numai două fete.

CIOLAC. Bulgariu, venit la Botoșani preste 150 ani, s'au rudit cu mai mulți boeri moldoveni de acolo, și s'au rădicat la boerie de la domnul Alexandru Moruz; iar unul din acel neam, la domnul Ioan Sturza, anume Costachi, s'au făcut căminariu, și la domnul Mihai Sturza spatariu.

CIULEIU. Moldoveni, răzăși de la ținutul Hârlăului, s'au rădicat la boerie, întâi un Văsile Ciulei, fiind vătav vechiu a lui Bezedeia Mavrocordat la Dracșani, în vremea domnului Scârlat Călimah, s'au făcut slugeriu, și un fiior al seŭ, Costachi, ce au fost samiș, la Botoșani, stolnic; au fost și în Iași un neguțitorăș Ciuleiŭ, avea hănișor în dosul Sf. Spiridon, lângă casele lui Papafil, în respintenea uliței școalei de fete, al că-

ruia fciior Nasta-ă vînzîndu'și hanul, în vremea domnului Mihai Sturza, s'au făcut sardariu și posesor de moșie.

CERNAT. Răzăș, de la Vârlez, din ținutul Galații, au fost și călăreț a părcălăbiei de Galați. În vremea domnului Scârlat Călimah, pe la 1815 fiind megieși cu moșiile Golășei și Pișcanii a postelnicului Grigorie Ventura, a mijlocit prin acela, și s'au făcut postelniciei doi din ei, anume: Petre și Vasile, și tot în domnia aceia pe la 1819, s'au făcut amândoi acia medelniceri, și un frate a lor Ștefan postelnicel, și doi cumnați a lor Gheorghie Plesnilă, și Șarban Condrea postelniciei; iar la domnul Ioan Sturza, Ștefan Cernat, s'au făcut stolnic, și cumnații lor, Plesnilă și Condrea medelniceri, și State fiul lui Petre comis, și Neculai a lui Vasile căminar. Apoi la domnul Mihail Sturza, pentru că avea un hrisov de la Petru Vodă pe Brateș, că l'au dat unui Cernat Ploscarul, și urmînd atuncea a se întoarce Brateșul, ce să stăpînisă preste 150 ani de Turci, proprietarilor adevarați, au făcut schimb cu Mihai Vodă, au luat Brateșul tot, și lor

le-au dat niște bucățele de moșii, una lângă Galați de vr'o 50 fălci, și donă la ținutul Neamțului, ș'au făcut boeri tot neamul Cernătesc, ba și ginerii și cununții lor, și iau rânduie și în slujbe pe rudă pe sămânță.

CIURE. Moldoveni, în copilăria mea am apucat boeri Ciurești, nu-mai pe acei de la ținutul Sucevei, adevă căminariul Tudorachi, slugerul Fotachi, și Nastasă ce ședea în Bucovina, de la cari n'au ramas ficiori. Acum s'au înmulțit foarte boerii Ciurești; în ținutul Vasluiului au răsărit trei, însă neam de neamul lor n'au fost boeri, ce proști răzăși, uni și mazili, din cari sunt mulțime în ținutul Vasluiului și Tutova; acești boeriți li urmează așa împrejurarea: Ei fiind răzăși de Scheia au murit tatăl lor, ce i se zicea Ciolac, pentru că era ciunt de o mână. Pe muma lor au luat'o un arnăut căpitan Costea; acela iau învățat carte, iau dat pe la boeri slugi; pe cel mai mare Gheorghie, îl avea pe lângă casă, și era căpitanul Costea și căpitan de poștă la Scântee, unde avea pe Gheorghie logofăt până la 1826, când un alt arnăut Grigorie,

ca fusese la Logofătul Costachi Ghica arnăut, fiind portar-başa la curte, şi având o fată, se cunoştea cu Costea arnăutul şi s'au încuscrit, luând pe Gheorghie ginere, pe care Ioan Vodă după mijlocirea boerilor Ghiculeşti, l'au făcut paharnic. — După aceea pe la 1843 fiind domn Mihai Sturza, după mijlocirea Logofătului Alecu Ghica, pe paharnicul Ciurea, l'au făcut samiş, care de şi nu ştia carte nici a scrie, dar au sămăşit nouă ani, în care timp furând peste şese-şecce mii lei din hazne, şi fiind domn Grigorie Ghica, de multe strigări, l'au dat afară, dar l'au făcut spatariu, şi iau ertat din bani, şi după patru luni l'au făcut agă şi ispravnic la Vaslui, ş'au prădat fără nici o sială că'l sprijinea şi nebunul de domn, şi sora domnului Şubinoaiea din Vaslui; iau boerit şi toţi copiii, pe Mihai cel mai mare spatariu, pe cei mai mărunţei sardari şi magari. — Acest agă Ciurea mai având încă doi fraţi, Petrachi s'au făcut căminariu, iar Alecu luându'l ginere aga Enachi Stamate, ce era vechil de judecăţi a domnului Mihai, l'au făcut sardariu şi cilen la judecătoria de Iaşi;

iar în urmă comis. — Mai ivitu-sau în vremea domnului Mihai și alți doi frați Ciurești, Neculai și Iordachi, au fost scriitori în departamentul din lăuntru, și iau boerit, pe cel dintăiū sardariū, care bețivându-se, nu știu ce s'au făcut, și pe cel din urmă cluceriū; acesta s'au dus la Râmnic în țara Românească, și s'au însurat cu o fată a unui Pantazi Bagdat. — Mai era și la Piatră un Ioan Ciurea, și logofăt la isprăvnicie, și în domnia lui Ioan Sturza, s'au făcut samiș de Neamț și sardar.

CIUDIN. Moldovan; un Vasile Ciudin, băet sarac, de mic au slujit în casa visternicului Iordachi Balș, apoi însurându-să, l'au rânduit samiș la ținutul Sucevei, unde și avea răzășie la Petia, și îngreunduisă casa cu copii mulți, au trăit cu ajutorul boerilor bătrâni, având leafă hotărâtă de la visternicul Balș, de la fii sei, de la visternicul Sandulachi Sturza, și de la visternicul Roznovanu; ș'au dat băeții pe la boeri, din care Ioan Ciudin, ce s'au făcut comis, la Mihai Sturza, au fost multă vreme logofăt a casei spatariului Mihalachi Pașcanu, de care și astăzi atîrnă, și el, și frații și verii sei.

CERNEA. Bulgari. Un Ivan Cerne, era neguțitoraş în Iași, vindea ciubote, ținea dugheană cu chirie, sub casele Logofătului Costachi Pașcanu, în ulița Sfântului Ilie; acum acea dugheană zidindu'și ușa din uliță, au ramas odaie pentru șederea slugilor. Acest Ivan având mulți copii iau învățat carte, și după introducerea reglementului și înființarea multelor judecătoria și Divanuri, au intrat scriitori în cantilerie, au slujit, s'au înaintat, pân ce Haralambie au ajuns director Divanului domnesc, și spatariu ori agă; altul Alecu director Divanului Apelativ, și boeriu ban, ori spatariu; iar altul mai mic iarăși boeriu și posesor de moșii, toți boeri ai țării, și mai mult nu birnici neguțitori, precum au fost tatăl lor.

CERVINOV. Bulgari; fiu unui neguțitoraş, Haralambie Cervinov din Iași, în ulița Beilicului, care era ginere unui paharnic Ioniță Brănișteanu de la Botoșani. După introducerea reglementului, cuconășii lui chir Haralambie au intrat în cancelariile Visteriei și a Postelniciei, și toți au făcut și stări și s'au urcat la boerii mari, și sunt boeri moldoveni ai țării.

CIUHUREANU. Moldoveni, de loc de la Ciuhur, din Besarabia, încă în vremea Domnului Moruz, un Ioniță Ciuhureanu, au venit de acolo cu răposatul vornic Vasile Roset Baston, ce fusese sardariu de Orheiū, și acela Ioniță slugă în casă la Baston, eșind de la stăpînul acela, au intrat la postelnicul Gheorghie Vârnav, fiind atuncea medelniceriū. și cu șederea la Săcueni; apoi după câțiva ani rânduindu-să Vârnav ispravnic de Roman, pe sluga sa Ioniță Ciuhureanu l'au rânduit zlotaș la ocolul de jos, în care vreme s'au însurat cu o răzășiță din Misihănești. Au mai fost în multe dăți zlotaș, une ori și căpitan de mazil; au făcut mai mulți copii, dar numai unul Ioan s'au ales mai bun, carele la domnul Mihai Sturza, s'au făcut cluceriū, și apoi și căminariū. Ceilalți frați ai lui au eșit niște răi și bețivi. — Mai sunt la Tecuciū niște Ciuhureni, adecă medelniceriul Costachi, carele este ficior de prent din Iași, au fost dus la Tecuciū cu banul Costachi Dia la 1824, când au fost rânduit ispravnic, și avându'l logofăt pe Costachi Ciuhureanu, s'au însurat cu o fată a

unui preot de la biserica Sfântul Nicolae și au rămas acolo. Pe la 1827 prin mijlocirea Logofătului Conachi, s'au făcut medelnicrii. Iar la domnul Grigorie Ghica fiul ac stuia, Panaite, fiind director la judecătoria de Tecuci, s'au făcut slugeri, și mutându'l la Vaslui, întâi director, apoi cilen, l'au făcut căminari.

CIOHODARU. Moldoveni, răzeși de la ținutul Vasluiului; la domnul Ioan Sturza, s'au făcut uni din acest neam privilegheți, și un Iordachi, ficior lui Toader Ciohodaru, ce au fost negustori în Iași, și înstrăinându-se în Basarabia, venind în Iași, poreclindu-să Teodoru, fiind bun scriitori, au intrat în curtea domnească scriitori la Cameră, și l'au făcut comis, fără să'și zică Ciohodaru. În domnia lui Grigorie Ghica, în anul de pe urmă, și chiar pe la Maiu, când l'au și dat jos de pe tron, ca să adune mai multe iscălituri boerești, că vor a se uni țerile, și a se face Craie, au dat decreturi de boerie și unui Ioniță Ciohodaru, răzăși din Coșești, și unui copil al seă Ștefănach, ce'l scriitori la isprăvnicia de Vaslui, de-au iscălit ca boeri la înnodarea Moldovenilor cu Muntenii.

CIOGOLEA. Moldoveni, răzeși din Basarabia, au fost unul din acest neam și vornic de poartă. Unul Alecu au fost arnăut la Logofătul Alecu Balș, în urmă pe la 1830, făcându-l vataș la târgul Ajudului, s'au însurat cu o fată a sardariului Mihălucă de la târgul Ocnei, care rudindu-se cu c. c. vornicul Alexandri, au mijlocit la domnul Grigorie Ghica, și l'au făcut boeri. Ciogolești sunt și țigani.

CIUPERCOVICI. Moldovan, de loc, răzeși de la Ciuturești, din ținutul Romanului, de unde rezletindu-să unul din ei, slujind pe la boeri în casă, mai în urmă vătăși la moșii având, s'au așezat la târgul-Frumos, și rușinându-să de adevărata strămoșască poreclă de Ciupercă, și mai ales că nici să i se nimerescă opinca din care au eșit, au aninat de porecla moldovenească pe sirbescul ovici, ca să amăgiască pe cei ce nu'l știu, că'i vr'o nobilă familie slavonă, și că de aceia Mihai Vodă Sturza l'au chemat de l'au boerit.

CINCU. Bulgari. Un Tudoran Cincu, au fost multă vreme vataș a Logofătului Conachi, la moșia Nămolosa, unde

făcând stare, s'au boerit la domnul Mihai Sturza.

Ș

ȘEPTELICI. Moldoveni, și vechi boeri, încă mari au stătut și hatmani din ei, dar abia să mai cunoscă între nobili, cădând și această familie din feluritele întâmplări ale țării și din intrigile spurcăciunilor de Greci, precum cele mai multe neamuri moldovenești, s'au stîns. Am cunoscut pe vremea domnului Scârlat Călimah, pe un Ilie Șeptelici, la care am cetit multe documente ale neamului său, care de și era om bun, cinstit și cuminte, dar pentru că era prea sarac, nu era întrebuințat în nimic, de cât la slujbele rusumaturii, precum era Gostina, Desetina și Vădrăritul; îl lua din boerit ce cumpăra slujbele acele, și îl rânduia ocolaș. L'am avut și eu odată cotariu la vădrăritul Orbenilor, pe la 1820.

ȘARBAN. Cel mai vechi Șarban boeri s'au stîns, sfârșindu-se neamul acela în căminariu Gheorghe Șarban de la Micășani din ținutul Galații, căruia iau ramas numai patru fete, ș'au fost po-

recliți Șarbanî, căci dreapta lor familie au fost Movilă, precum la litera M unde am lămurit neamul Movilesc, s'au arătat. Iar acești ce acum figurează între boeri și se numesc Șarbanî, sunt bulgari; un Șerban cu numele au fost în Galați, crâșmariu, la banul Cârjă încă pe la 1801; acela au avut doi fii Gheorghie și Paraschiv, și murind tatăl lor, pe măsă au luat'o țiu-toare un turc; la 1806 viind Rușii în Moldova, băeții cu muma lor, au omorât pe turc, și iau luat banii, cu care au început a face neguțitorii de crâșme și cășăpii, ș'au ținut această meserie până la 1821. Acestea precum mi le-au spus stăpânul lor, banul Ioan Cârjă, le scriu la 1822, încă până a nu veni Ioan Vodă Sturza cu domnia; Căimăcamul Vogoride iau făcând boeri, pe Gheorghe paharnic, pentru că ținea cășăpia de la Tecuciū, și pe Paraschiv stolnic. După venirea domnului Ioan Vodă, visternicul Petrachi Sturza, cunoscându'i pe ei, de când fusăse ispravnic la Tecuciū, le-au luat ce au putut, și pe Gheorghe l'au făcut cămăinariū, iar pe Paraschiv paharnic. Iar Mihai Vodă, pe Paraschiv

l'au făcut spatariu, pe Eni ficiorul lui Gheorghie, căminariu. Iar Grigorie Ghica pe cel mai mic ficior a lui Gheorghie, l'au făcut spatariu, pentru că au luat fata lui Constantin Jorăscu, ce'i nepoată de soră agăi Alecu Sihleanu, ce era director Postelniciei. — Aceștia sunt boerii țării Moldovei, răsăriți ca ciupercele după puhoiul nesaținului de argint a domnilor, și a miniștrilor țării, cari întru nimică au, și pe țigani, ba chiar și un măgariu l'ar face logofăt mare, numai bani să dea.

ȘENDREA. Vechiū neam de boeri moldoveni; încă pe vremea domnului Ștefan cel Mare au fost hatman. ba încă și înainte de domnul Dragoș, pe când țara era republică, din manuscriptul spatariului Petru Clăuău, văd că au figurat între boeri Șendrea. dar precum cele mai multe neamuri boierești, încă și domnești a Moldovei, din nestatornicia vremilor, și mai cu samă din mulțirea grecilor ce s'au pripășit aici, după făr-marea Impărăției Romane din Țarigrad, au cădut și vechea această familie, abia mai cunoscându-se între nobili, și eu toate că și câți se mai numesc Șendrea,

nu sunt toți adeverați; mai sunt și taclituri.

ȘĂRBANDOVICI. Moldoveni, porecliți de pe numele tatălui lor, jigniceriul Șarban de la Piatră, răzeșiu de Țuțcani, carele avea trei fii: cel mai mare Vasile își zicea Șărbandovici, că fiind slugă la Manolachi, fiul cucoanei Anicăi Roznovănița, umblasă cu stăpânul seu pe la Viena și Paris, și au venit cu vici, aninat de nasul lui Șarban; cel de al doilea Aleco, își zicea Stamate, era bun scriitoriu, și frunte de bețiv; cel al treilea Nicolai sau Nicu, până la o vreme își zice Braun, de pe cumnatul seu ingineriul Braun, la care și el au învățat ingineria, acum și el își zice Șărbandovici, ca doar ar amăgi oamenii să'l creadă leah, sirb, rusnac și bun ingineriu, nu țaran de la Țuțcani.

ȘERBANESCU. Moldovan, noui porecliri, de pe numele lui Șerban părintele lor, și noui boeri rădicați de domnul Mihai Șturza și Grigorie Hagiul.

ȘĂȘCALĂ. Moldoveni, răzeși de la Nicorești ținutul Tecuciului, de unde un Costandachi, ajungând a fi vătav la moșia Trestiana din ținutul Dorohoiu-

lui a domnului Ioan Sturza, pe le 1825, domnul Sturza l'au făcut paharnic. La domnul Mihai, fiu paharnicului Constandachi, întrând în cancelerie s'au făcut boeri; iar unul din ei Scarlat, fiind mai bun, mai cuminte de duh, și poate și mai norocit, au ajuns director al sfatului cârmuitoriu, și tr'ptat până la agă.

ȘONȚU. Român, din țara Românească, unde un Ghiță Șonțu ficior de preut din Focșani, la domnul Karage, s'au făcut sardariu; fiul acestuia Nicu slujind în miliția muntenească, s'au făcut căpitan, și fiind însurat cu moldovancă, fata căminariului Gheorghie Duca, arzându'i și casele de la Munteni, s'au mutat în Focșanii Moldovei, în casa soacră-sa, are și moșie pe Lipova, ținutul Vasluiului, la satul Doaga, zestre a cucoanei sale.

ȘENDRESCU, Moldovan de la Huși, rădicat la boerie de domnul Ioan Sturza, făcându'l paharnic; iar domnul Mihai, l'au făcut spatariu.

Iu

IURAȘCU. Moldoveni și vechiu neam boeresc; Stratul Iurașcu au fost și Lo-

gofăt mare la Dumitrașco Vodă; pe un mare cămăraș Neculai jicniceriū, la Mihai Vodă Racoviță, Miron Iurașcu au fost medelniceriū, și Ursu căpitan mare de Covurlui. La Scârlat Vodă Calimah, Iordachi Iurașcu s'au făcut paharnic; la Ioan Vodă Sturza, Ioniță Iurașcu au fost ban și vornic, de harem; la Mihai Vodă, Ioan Iurașcu, fiul paharnicului Iordachi s'au făcut spatariū; însă mulți Iurășcești sunt mazili, privilegheți, ba și birnici.

IUGA. Moldoveni, răzeși de la ținuturile Tecuciū și Roman, sunt și în satul Ciuturești; la domnul Ioan Sturza un Dumitrachi Iuga s'au făcut sardariū, și s'au așazat în târgul Hușii, fiind cumnat cu aga, Gheorghie Mardari.

IAMANDI. Greco-bulgari. Pe vremea domnului Neculai Mavrocordat, au venit un Iamandi Baliș, fugit de peste Dunărea, gonit de potiră, fiind talhariū, îmbrăcat cu ciapcăn scurt roș și călare pe cal alb; au intrat în oastea țarei. După vr'o doi ani Capichihaiăo țarei, ce au fost rânduit la Hotin, care era un boer Keșcu, neștiind turește, l'au luat pe acel Baliș Iamandi tălmă-

ciu, și tâmplându-se a muri acolo Keșcul, au ramas el în loc; în urmă domnul Mihai Racoviță în a treia domnie viind, l'au rânduit pe dânsul Kapichahaia a țarei, și după vr'o cinci, șese ani ce au slujit acolo, găsindu'și el pe o fată a unui stolnicu Sandu Sturza, ce'l tăesă Turcii, au luat'o, și domnul l'au făcut pe dânsul stolnic; din acela s'au puezit tot neamul Iamandiescu.

IACODIN. Moldoveni, și vechi boerănași, au fost un medelniceriū Dumitrașcu Iacodin logofăt de taină, a divanului, și bun hotarnic.

IANOLIU. Două neamuri, și amândoi bulgari, porecliți de pe numele părinților lor; unii sunt de la Putna eșiți, adecă: Comisul Gheorghie, spatariū Panaite, sardariū Enachi și sardariū Iancu, ficiori unui Ianoli pricupețu din Ajud. Intăiū s'au rădicat la boerie Gheorghie, ce au fost și birnic în târgul Focșanii, la ruptele Visteriei, la o cruce cu un Gheorghie Postăvarul păscariū, și luând în posesie moșia Mărășeștii de la Logofătul Iordachi Catargul, în 1628, cu zece mii lei pe anū, s'au sculat de au venit Ruși, s'au scumpit productele,

s'au câștigat mult, și de sine s'au numit sardariu, și nu vroia să plătiască birul, plătindu'l numai Gheorghe Postăvarul. La 1829 rânduindu-mă pe mine staroste la Putna Plenipotentul Jultuhin, acest Ianoli s'au împotrivit, unui Ghioază, ce era zapciu de ocol, me-au raportuit, am trimes de l'au adus, l'am dat la gros și iam dat bătaie la falangă; atunci au venit cu jalobă Postăvarul ce era la o cruce cu el, arătând că de doi ani singur plătește birul, l'am îndatorit de au plătit; apoi mai în urmă venind și rugându-mă să'l scap de bir, l'am dat scădere la Visterie că'i mort de ciumă, și așa s'au scădut; și apoi în Domnia lui Mihai Sturza murindu'i femeia, au luat o fată a agăi Costachi Buceșanescu, și s'au făcut comis, că erau eftine boieriile, și frații sei Panaite s'au făcut cluceri, în urmă căminari, Enachi și Iancu sardari. Iar la Grigorie Ghica hagi, Panaite s'au făcut spatariu. — Al doilea neam Ianoliu sunt la Iași, tot din prăjări izvodiți; au fost cinovnici pe la divanuri, și s'au făcut boieri.

IACOVAKI. Două neamuri, unii sunt

români de la țara românească, adecă
acei ce sunt la Iași polcovnici și că-
pitani de miliții, fiit unui căminariu Gri-
gorie Iacovachi, muntean venit pe
vremea Domnului Calimah, s'au însu-
rat cu o soră a sardariului Ioniță Cerchez,
de la Putna, și la Domnul Mihai Suțul
s'au făcut sardariu; și murindu'i femeia,
au luat pe sora vornicului Ilie Cogăl-
niceanu, in Domnia lui Ioan Vodă.
Sturza, și s'au făcut căminariu; fiit lui
întrând in miliție au ajuns doi pol-
covnici și unul căpitan.— Iar cei al doi-
lea ce se numesc tot Iacovachi, sunt
moldoveni, răzeși de la ținutul Tecu-
ciului, și dreapta poreclă li este Ciocoiu,
a căroră râdicare urmează așa: un
Iacovachi Ciocoiu au avut doi fii, un
unul Todiraș și altul Neculai; pe To-
deraș de mic l'au dat slugă la pahar-
nicul Mihălachi Negrea, fiind ispravnic
la Tecuciu. Murind Negre și rămăindu'i
cucoana văduvă, care era fata sarda-
riului Neculai Stamatin, vară primară
cu nevasta mea, bolnăvindu-se și mulți
ani pătimind, la moartea ei fiindu'i co-
pilul mic a postelnicului Neculai Negre,
Ciocoiul Todiraș iau furat preste patru

zeci mii lei, și multe juvaeruri, și după câțiva ani, s'au însurat cu fata lui Gheorghie casapu, care în urmă s'au făcut căminariu și s'au numit Șarban, și au luat moșie în posesie, au făcut tovărășie cu socru seu, și la Domnul Ioan Sturza, prin visternicul Petrachi Sturza, s'au făcut cluceriu, și s'au poreclit Iacovachi. Din ficiorii acestuia, unul Constantin în domnia lui Grigorie Ghica s'au făcut prezident la judecătoria Tecuciului și spatariu.

IACOMI. Greci. Un Iacomî au fost negustor blanar în Iași; un fiu al aceluia Costachi, la Ioan Vodă Sturza s'au făcut stolnic, și un ficior aceluia la Mihai Vodă s'au făcut pitariu Pavel Iacomî.

IASINSKI. Leah, de credință papistaș, încă pe vremea Domnului Ioan Vodă Sturza, au venit în Moldova doctor, și s'au așazat la Huși; după ce s'au suit la scaunul Mitropoliei, Episcopul de Huși Sofronie Miclescu, l'au adus pe Iasinschi în Iași, și Domnii Mihai Sturza și Grigorie Hagiu, l'au făcut boeriu mare moldovenesc, ca pe toți doctorii, macar de ori ce credință, ba și jidan de au fost.

IANOV. Malorosian, de preste Nistru, sau mazur, venit pe la 1824, în Moldova ca slujitoriū la consulatul Rusesc, în urmă știind carte, l'au dat scriitoriū în cancelerie, și s'au însurat făcându-să cumnat cu Tudurachi Burada. Pe vremea domnului Mihai Sturza, avându'l ca spion, iau dat în posesie moșia Rafaila, cu prea mic preț, de la care s'au înțolit bine rusnacul, și la domnul Grigorie Hagiul, întâiū s'au făcut spatoriū și în urmă agă.

IANACOVICI. Bulgariū, neguțitoriū din Botoșani, rădicat la boerie cu rang de comis, un chir Anastasă, de Grigore Vodă nebunul cel împușcat.

J

JOSAN. Moldoveni, răzeși de la ținutul Romanului, mazili și birnici, s'au rădicat la boerie întâiū un vătav Ștefan ce au vătăjit multă vreme la Fântânele, și în domnia lui Scârlat Vodă Călimah, prin mijlocirea Logofătului Costacii Pașcanu, fiind visternic, l'au făcut medelniceriū. Doi fii ai aceluia la Ioan Vodă, unul Constantin s'au fă-

cut stolnic, și altul Stefan medelniceriu.

JUVARA. Bulgari, veniți la 1829 deodată, aceștia fiind trei frați, s'au pripășit în Focșani, ș'au început a cănta de vite, apoi au luat moșie în posesie, pe la ținuturile Fălciului, și Galațului. Pe cel mai mare din ei Dumitrache, l'au făcut Mihai Vodă stolnic, Hristache cumpărând moșia Cârломăneștii, de la Manolache Epureanu, Hagiū Vodă l'au făcut paharnic.

.

MATERIALUL DIN TABLA

ARHONDOLOGIEI MOLDOVEI

A

Familia	Pagina	Familia	Pagina
Abaza	1	Aroneanu	19
Aslan	1	Apostoleanu	19
Arbure	2	Anuşolu	19
Andreï	2	Armagolu	19
Angonescu	2	Agărici	20
Asachi	5	Ambelicopulu	20
Averescu	6		
Alexandri	6	B	
Avraam	8		
Ardeleanu	9	Balş	21
Alevra	9	Boldur	21
Adamache	10	Bogdan	23
Arghiropulu	11	Beldiman	24
Andrieş	12	Baldovicî	24
Adam	12	Boian	25
Alexa	13	Bogza	26
Avramescu	13	Bosie	26
Arhip	13	Boteanu	27
Alexandrescu	14	Botez	27
Arapu	14	Botezatu	27
Albu	14	Borş	27
Albineţu	14	Bădărău	28
Apostol	15	Balaeş	28
Atanasiu	15	Budişteanu	28
Anastasiu	15	Bibiri	28
Alcazi	16	Brânză	29
Alhaz	16	Bosuioc	29
Antipa	16	Baltă	29
Anghelichi	17	Buzdugan	29
Adamide	17	Burada	29
Anghel	17	Buzilă	30
Angheluţă	17	Balica	30
Arghir	18	Bran	30
Andoniu	18	Başotă	31

<u>Familia</u>	<u>Pagina</u>	<u>Familia</u>	<u>Pagina</u>
Braescu	31	Boghian	42
Boțan	32	Berza	42
Bărză	32	Bogonos	42
Bobeciă	32	Bănulescu	43
Balaban	32	Băidacu	44
Bigu	33	Boureanu	44
Balan	33	Buiucliu	44
Buter	33	Bojinca	45
Belciug	33	Baroți	45
Burchi	33	Bucșinescu	45
Buznea	34	Buhnilă	46
Burduja	34	Barbovschi	46
Beidiman	34	Beudela	46
Bontăș	34	Babic	46
Baiardi	35	Bastachi	47
Bodescu	35		
Botescu	35	V	
Botescu	35		
Burlan	36	Vârnav	47
Bondre	36	Veisa	47
Baghici	36	Ventura	49
Butucea	36	Voinescu	49
Bencovici	37	Varlaam	50
Boreilă	38	Vidrașcu	51
Bantăș	38	Vârgolici	51
Bonciu	39	Vizanti	52
Brailescu	39	Vraghie	53
Bărlădescu	39	Vișan	53
Balomir	39	Vârlănescu	53
Balasinovici	39	Volcinschi	54
Baragină	40	Vele	54
Bușilă	40	Vucenic	54
Bercar	40	Vucetici	55
Budac	40	Vișu	55
Braun	41	Verghi	55
Bută	41	Velisarie	56
Burghel	41	Verescu	56
Bou	42	Vasilii	56

<u>Familia</u>	<u>Pagina</u>	<u>Familie</u>	<u>Pagina</u>
Kozmița	136	Kracali	162
Kalimah	137	Kardaș	163
Kațiki	141	Kasnăș	163
Kristea	142	Kăprescu	163
Korodianu	143	Kâmpenescu	164
Keșcu	143	Kristescu	164
Kodrescu	144	Kastroian	165
Kebacu	144	Kotăescu	165
Kaliman	145	Kăzlariu	166
Korban	147	Kulici	166
Kiriac	147	Kostinescu	166
Kazimir	148	Karamfil	168
Karacaș	150	Konciote	169
Kicuş	151	Karamanlău	169
Korbu	151	Kozoni	170
Kotescu	152	Kotcu	171
Kurt	153	Kocotă	171
Korbeș	153	Kriticos	172
Korvin	154	Kapșa	173
Kalapod	154	Karamela	174
Kliminte	155	Korieade	174
Klimescu	155	Kisolu	174
Krăciunescu	155	Krasa	174
Korjescu	155	Kalino	174
Karaiman	156	Krina	175
Kalimănescu	156	Kanaki	175
Kămpanu	156	Kondopulu	175
Kopcea	157	Kugino	175
Kalmuțki	158	Kocri	176
Kozmulici	159	Kucule	176
Kiru	159	Kiriazi	176
Kasiian	159	Kleante	176
Karpis	159	Kaliarhi	177
Koce	160	Kinezu	177
Kracte	160	Kaki	178
Konaki	160	Kondrea	178
Klopoteț	162	Kambano	178
Kasu	162	Kalinovski	179

Familia	Pagina	Familia	Pagina
Kisilev	179	Langa	198
Kirilovici	179	Lazaraki	200
Kuparencu	180	Lențu	200
Kirniski	180	Luchi	201
Kedрино	181	Libobrat	201
Kostinov	181	Lecaki	201
Kostantinov	182	Lazarevici	201
Kobolski	182	Lafari	201
Komarniski	182	Lozonski	202
Kolescu	183	Leonide	203
Konstantin	183	Lalopulu	203
Kălinescu	183	Logadi	203
Krămlău	183	Lari	204
Kontovici	184	Lazar	205
Krăescu	184	Lefter	205
Kalistru	185		
Kăprescu	185	M	
Kucevici	185	Movilă	205
Kalos	185	Mavrocordat	210
Kalin	186	Mitrea	210
Kodrinescu	186	Mogâldea	211
L		Moțoc	211
Lambrino	187	Mădărjac	211
Lambrior	187	Morțun	212
Lazu	187	Marcu	212
Leon	189	Mazoian	213
Luca	190	Măndru	213
Lupu	190	Motăș	213
Lupașcu	192	Macarie	213
Leondari	193	Malcoci	214
Lipan	194	Marcu	214
Leanca	195	Merișescu	214
Leca	195	Macărescu	215
Livescu	196	Mihalache	217
Lefler	197	Mardare	218
Lăzărescu	197	Matfeu	219
Liga	197	Meriacri	220
		Meleghi	220

<u>Familia</u>	<u>Pagina</u>	<u>Familia</u>	<u>Pagina</u>
Mircea	221	Metacsa	239
Milicescu	221		
Malinescu	222	N	
Mișolu	223	Neculcea	239
Mavriche	224	Negelu	239
Mavrodin	224	Negrea	240
Mavrodin	224	Neculcescu	240
Mavroghene	227	Negruți	241
Manu	228	Neculau	244
Mavromate	230	Nicopolu	245
Malaxa	231	Negroponte	245
Milidoni	233	Naum	245
Mortopulo	233	Nica	245
Macri	233	Nichitachi	245
Meghistan	233	Negură	246
Mavru	234	Neculescu	247
Machidon	234	Neculaiadă	247
Mieluș	234	Neofit	247
Mile	235	Nacu	248
Manoli	235		
Manoliu	235	O	
Mironescu	235	Oprișanu	250
Mihail și Mihăluță	236	Obeliceanu	251
Miler	236	Obreja	251
Milbaher	237	Oatu	252
Musteața	237	Onicescu	252
Mihalovici	237	Orbescu	253
Marinaki	237	Onu	254
Marcovici	237	Onosei	254
Macarovici	238	Ostvalt	255
Mihalcea	238		
Mădarjac	238	P	
Matușencu	238	Palade	256
Marino	238	Prăjăscu	258
Mihailide	238	Pogor	258
Misăhănescu	238	Patrașcu	260
Mihăilescu	239	Pruncu	260
Mașu	239	Pascu	262

<u>Familia</u>	<u>Pagina</u>	<u>Familia</u>	<u>Pagina</u>
Plaghino	263	Penu	285
Polizu	264	Placa	285
Panu	264	Pavlov	285
Pantazolu	266	Pastia	287
Paraschiv	267	Feltleki	288
Pisoschi	268	Paulini	288
Papafitu	269	Pavlovici	289
Pangrati	269	Procopiu	289
Patron	271	Poparoșca	290
Pomană	271	Petro Cokino	290
Patrașcanu	271	Plitos	290
Plesnilă	274	Pralea	291
Pareălabu	275	Panaiti	291
Pelinu	275	Ponici	292
Pleșăscu	275	Păduri	292
Proca	275	Păun	292
Paleologu	275		
Profiriu	276	R	
Peța	276	Roset	292
Pandele	277	Racoviță	294
Popovici	277	Razu	295
Pavlu	278	Rusu	295
Petrino	278	Ralet	295
Panaite	278	Rola	297
Petriman	278	Rale	298
Prasin	279	Ruso	298
Panopul	279	Râșcanu	299
Petrov	279	Radu	302
Petrovici	280	Raclîș	304
Plastăra	280	Reizer	305
Popson	280	Răhtivan	305
Païu	281	Romașcu	305
Popa	281	Roată	307
Paraschivescu	283	Rizu	308
Parfeni	283	Răsmeriță	310
Plachida	284	Răducănescu	310
Patlagian	284	Romalos	310
Panfile	284	Romănescu	311

<u>Familia</u>	<u>Pagina</u>	<u>Familia</u>	<u>Pagina</u>
Tomşa.	371	Figa	393
Tinca.	372	Frunză	394
Tufăscu	373	Frunzeti	394
Tacu	374	Frunzescu	394
Teodoru	375	Feştilă	394
Tudori	376	Flore	395
Tiso	377	Fotino	395
Tirichiu	377	Filipescu	397
Tutovă	378	Filipovici	398
Tutovanu	378	Folescu	398
Tomuzei	378	Frangopulo	398
Teohari	379	Filipide	398
Tomazichi	379	Fabian	399
Triandaf	380	Focşa	399
Trisonimo	381	Frăţiţa	400
Turculeţ	381	Faur	400
Teliman	381	Fătu	401
Talpiş	382	Franciscat	402
Troiean	382		
Tomida	382	H	
Timuş	382	Hrisoverghi	402
Tălpău	383	Harting	403
Terinte	383	Hermeziu	404
Tufelcioa	383	Hărtulariu	404
Trifan	384	Hadic	405
Tiron	385	Hasnaş	405
Teodosiu	387	Holban	406
		Hristea	406
U		Hâncu	406
Urechi	388	Herescul	407
Ursoian	388	Hodocin	407
Ursachi	388	Hristodor	407
Urzică	389	Hristodulo	409
Udriţchi	390	Harbalău	410
		T	
F		Țintilă	410
Fotea	390	Țintă	410
Florescu	391	Țicău	411
Funducescu	392		

